

1.

Ve tre i naklon koji je Robert Festini izveo pred oduševljenom publikom, jasno je govorio o uspjehu predstave u kojoj je imao glavnu ulogu. Zatvorio je oči, a zadovoljan osmijeh obasjao je njegovo prelijepo lice. U tu je ulogu ugradio dio sebe, a publika to uvijek osjeti. Publiku se ne može prevariti. Vrativši se u svlačionicu, presvukao se za prijam koji su uvijek održavali nakon predstave, gotovo kao dio rituala. Nije to bilo ništa ekstravagantno, tek zabava koja je služila da se opuste glumci i svi oni koji su ih pratili iz sjene i bez kojih ništa ne bi moglo teći onako kako treba. Na prijmu je ostao samo onoliko koliko je nalagala pristojnost. Bio je umoran, a i trebalo se spremati za novi projekt koji je morao prihvatiti zbog stanja koje je vladalo na tržištu. Malo je kada dobivao priliku da pokaže

svoj raskošni talent, a da bi preživio, ali i radio ono što ga je ispunjavalo, bio je prinuđen prihvatiti što mu se nudilo.

Stigavši u svoj stan, odahnuo je. Odmah se uputio pod tuš. Sa svakim mlazom vode napetost je nestajala iz njegova vitkog i skladnog tijela. Obožavao je vodu. Bio je dijete mora, dijete koje se gotovo odgojilo na prekrasnim morskim valovima. Sa svoje trideset i dvije godine shvatio je da je to vječna ljubav. Ljubav prema moru, ali i rodnom Splitu bila je dio njega, dio njegove osobnosti. No iako je u ostalom dijelu zemlje bio zvijezda, u svojem rodnom gradu u tome nije uspio. U Splitu nitko nije zvijezda, osim Splita. To je možda i bila najveća stvar ovoga grada koji ga je zauvijek zarobio.

Osvježena tuširanjem, legao je. Zatvorio je oči i nakon samo nekoliko trenutaka utonuo u zdrav i miran san.

Idući se jutro probudio prepun snage. Bio je rano-ranilac. Nakon zdravog doručka uputio se u svoj omiljeni kafić. Usput je kupio sav dnevni tisak, nadajući se da će kritike biti jednako povoljne kao i reakcija publike. Unaprijed se radovao svemu što će pročitati. Možda nije bio miljenik kritičara, ali je znao da ovaj put ne mogu napisati ništa loše o njegovoj glumi. Pogledao je na sat. Uranio je, a s prijateljem se dogovorio za sat i pol. Imao je vremena sve pročitati i prepustiti se stvarima ljepote koja ga je okruživala. Krenuo je prema plaži uz koju je odrastao. Znao je da će tu pronaći ono što nigdje nije mogao. Obožavao je jutro u kojima se, opušten, mogao prepustiti

udesnom djelovanju prirode. Jim je stigao, sjeo je za stol postavljen na najljepšemu mjestu. Miris mora golicao mu je nosnice, a grbavi i iskrivljeni tamarisi štitili su ga svojom hladovinom od ranoga jutarnjeg sunca. Naruio je kavu, zatvorio oči i duboko udahnuo. Osjećao je kako život kola njegovim venama, stvaraju i u njemu osjećaj koji nije imao čak ni sinoć nakon burnog pljeska publike. Odugovlačio je s otvaranjem novina. Ono slatko iščekivanje potpuno ga je obuzelo. Osjećao se kao netko tko je na tragu nekog otkrića, radoznao, ali i s primjesom bojazni. Otpio je gutljaj kave i otvorio prve novine koje su mu se našle pod rukom. Sa zanimanjem ih je listao, ali je tek pri kraju zapazio jedva primjetan članak s kratkim osvrtom na događaj protekle noći. Razotkriveno ih je odložio. I u drugima je naišao samo na šturu vijest, ali je u trećima bio objavljen uistinu velik članak. Pritaju i ga, nije vjerovao svojim oči. Opisivali su ga kao lijepog muškarca za kojim uzdiše ženski dio publike, naglašavaju i njegovu prirodnu ljepotu i seksipil kojim je zračila njegova pojava. Cijeli se članak sveo na opisivanje njegovih tjelesnih kvaliteta, a o glumi gotovo ni riječi. Što se događalo? Kamo to ide novinarstvo, ali i cijeli svijet? Njegov trud nije bio primijećen, njegova životna uloga prošla je nezapaženo. Ta je spoznaja ostavila u njegovim ustima gorak okus koji je, znao je, teško moći i sprati. Uz članak je bila objavljena i njegova slika. Namrštio se.

Istina je da mu je ljepota pomagala u ovom poslu i da je zbog svoga muževnog izgleda lakše dobivao uloge, ali on je živio za trenutak kada e ga prepoznati kao glumca, a ne samo kao lijepo lice. Sklopio je novine. Odložio ih je s teškim uzdahom. Raspoloženje mu je naglo splasnulo. Toliko je o ekivao od ovih kritika jer je znao da je cijelog sebe unio u ulogu. Je li previše o ekivao? Možda se samo zanosio, pretvaraju i se da je ovaj svijet mnogo ljepši nego što je bio, a to mu i ne bi bilo prvi put. Poput malena djeteta, još je uvijek vjerovao ljudima, iako su ga mnogi na to upozoravali. Da, vjerovao im je, ali do trenutka dok ne bi iznevjerili njegovo povjerenje. Nije bio naivan, to nikako. Itekako se znao izboriti za sebe i uvijek je bio na oprezu. Ni sam nije znao koliko je dugo proveo u razmišljanju. Trgnuo se na dodir ruke koja se našla na njegovu ramenu.

- Stigao sam - prenuo ga je glas njegova prijatelja Antonija.

Robert je odmjerio njegovu korpulentnu pojavu. Uz osmijeh mu je ponudio da sjedne, što je ovaj sa zadovoljstvom prihvatio. Antonio ga je doista op injavao. Ispod plašta ugodne vanjštine krio se nepopravljiv romantik, osoba koja je u ovom svijetu hodala po oblacima.

- Kakve su kritike? - upitao ga je Antonio muklim glasom.

Robert je pogledao prema novinama, odmahuju i

rukom. Izraz lica bio je dovoljno rječit i Antoniju je odmah bilo jasno da nešto nije kako treba.

- Kritike nisu povoljne? - Antonio ga je pogledao u oči.

- Kritike? - Robert je izvio obrvu u znak upozorenja.

- Njih i nema, ne možeš to tako nazvati. Jedino je kritiziran moj izgled.

- Molim? - Antonio se zagrcnuo od iznenađenja.

Uistinu je vjerovao u Roberta, njegova je kvaliteta bila neosporna. No zašto i drugi nisu primjećivali ono što je on dobro vidio? Već duže vrijeme mu je to bila zagonetka.

Čak je i on osjetio dašak razočaranja, a kako je tek Robertu bilo!

- Da, uvijek da sebe, a dobije svoj opis. - Robert je pogledao prema pultu.

- Važno je da si u medijima - pokušao ga je utješiti Antonio.

- To nikad nisam tražio. Znam da je medijska ekspozicija dio ovog posla, ali to ne zna i da mi se to sviđa. Radim svoj posao i jedino želim da se vrednuje kako zaslužuje, ali mi se čini da to ovdje nikada ne mogu doživjeti.

- Nego? - Antonio je osjetio da mu prijatelj nešto smjera i tijelo mu se napelo od iznenađenja.

- Katkad sanjam o Hollywoodu. Čini mi se da bih jedino tamo dobio priznanje ako nešto vrijedim.

- Hollywood? - Antonio ga je u glavu pogledao.

- Da - prošaputao je Robert.
- Zašto baš tamo? - Antonio je odmahnuo glavom.
- Zašto? Mislim da se odgovor name e sam po sebi.
- Ne zavaravaš li se? - Antonio ga je upozoravao.
- Ne. Samo razmišljam i o toj mogu nosti. Jednom kada se zasitim svega ovoga uistinu bih mogao oti i u Hollywood. Ne hrle li svi katolici u Rim? A zašto? Zato što je ondje prijestolnica, a to je Hollywood za glumce. Jednom... - Robert je zastao, a njegove su misli odlutale negdje u budu nost, dok mu se u glavi ra ala ideja koja bi se jednom mogla i ostvariti.

- A što ako se izgubiš tamo me u tolikim licima? - zabrinuo se Antonio.

- Preživjet u i to. Uostalom, to bi bilo manje okrutno od ovoga - rukom je pokazao prema novinama.

- Iskušavaš sudbinu - rekao je Antonio.

No Robert je bio upravo takav. A nije li, uostalom, iskušavao sudbinu svakom ulogom koju bi odigrao? U svaku je ulogu uložio dio sebe, ali se to nije uo ilo. Doista se trudio uživjeti u likove koje je glumio, što nije nimalo lako. Zahtijevalo je i posljednji atom njegove snage. Gluma je bila njegov poziv, za glumu je živio, ali kao da to nitko nije primje ivao. No jednom e primijetiti, tješio je samoga sebe. A ako se to i ne dogodi, ne treba o ajavati. Ipak je radio posao koji je volio i u kojem je pronalazio sebe, a samo rijetkima je to dano.

- Bolje da ja iskušavam nju nego ona mene - uzvratio je na prijateljevu primjedbu.

- Katkad smo u stanju uiniti ono što mislimo da nikada ne bismo mogli, ali se pritom sve treba savršeno poklopiti. No kod tebe me ništa ne može iznenaditi. Katkad je iskušanje do i do vrha pa iznova po etički. Inim mi se da tvoj pustolovni duh nikada ne miruje. Nemir je jednostavno dio tebe. Gluma je upravo zato i zanimljiva što postaješ ono što nisi. Katkad ti uistinu zavidim na pozivu, ali te i sažalijevam kad se sjetim koliko vremena provedeš na snimanjima. Meni to moja djevojka nikada ne bi dopustila. Nisam ti rekao... - Antonio je zastao da bi pridao veu važnost svojim riječima.

Robert ova se ruka zaustavila na pola pokreta. Osmijeh koji se vidio na Antonijevo lice mogao je značiti samo jedno. Napokon je upao u mrežu osjećaja i jednostavno se prepustio njihovim arima. Slutio je istinu, ali ju je ipak želio utvrditi.

- ...zaprošio sam Dajanu - izgovorio je u jednom dahu.

- Ljubav? - Robert je slegnuo ramenima. - Možda je nikada ne može shvatiti, a sada je sigurno ne shvaćam. Nikako mi nije jasno kako se sve žene mogu zamijeniti samo jednom i zašto se ljudi hvataju za ideal braka kada to uopće ne postoji. Život se posve razlikuje od snova. Zašto idealizirati nešto što nije idealno i vezati se okovima braka? Jednom će do i do zasjećanja, a iskušanja su velika.

- Iako je znao da griješi i da ne bi trebao tako govoriti u ovom trenutku, ipak nije mogao odoljeti a da ne kaže što o tome misli.

- Jednom eš se i ti zaljubiti i promijeniti mišljenje
- upozorio ga je Antonio, na što je Robert prasnuo u smijeh.

- Kada u eš u vrt pun cvije a, kako odabrati najljepši kad su svi lijepi na svoj na in? - upitao ga je Robert, a Antonio se samo nasmiješio.

- Samo je jedan posebno lijep i svatko e ga prepoznati me u mnoštvom cvjetova - uvjeravao ga je.

- Na takav cvijet još nisam naišao - rekao je Robert muklim glasom.

- Što ne zna i da ne eš. Jednom... - Antonio nije završio misao jer je tako nedovršena davala magi an smisao i nadu njegovim rije ima.

- Ne. - Robert se usprotivio. - Nikada – uvjeravao – ga je

- Nikada ne reci nikad. To je toliko otrcana uzre ica, ali se može primijeniti u svakoj prigodi.

- Možeš li me zamisliti s nekom ženom za cijeli život nakon što sam se nagledao tolikih neuspješnih brakova i licemjerja da me na samu pomisao podilazi jeza?

- Kad te zarobe osje aji, promijenit eš mišljenje. - Antonio je ostao pri svome, što mu je i bilo svojstveno.

- Zaljubljen si onog trenutka kada sve žene zamijeniš samo jednom, a ni u emu se ne osje aš prikra enim.

- in mi se kao da te rije i izgovara netko drugi, a ne ti. - Robert ga je pažljivo promatrao.

Iz Antonija je isijavala dobrota. Nekoliko kilograma viška nevjerojatno su mu dobro pristajali i ga još privla nijim. Znao ih je nositi, davali su mu dodatni šarm, a najbolji su dokaz tomu bile žene kojima je bio okružen. Toliko su oblijetale oko njega da su mu i mnogo ljepši muškarci na tome pozavidjeli. Antonija je trebalo upoznati, nema rije i kojima bi se mogao opisati dojam koji je ostavljao na ljude.

- Mijenjamo se. - Antonio ga je pogledao u o i. - Sve se mijenja pa i mi - nastavio je.

- U ovom trenutku ne znam bih li ti zavidio zbog tog ushi enja na tvome licu. Samo se nadam da e potrajati. Ti si najbolji dokaz kako ljubav mijenja osobu - Robert se našalio na njegov ra un.

Antonio se samo osmjehnuo svojim zaraznim osmijehom. Njegova je osobnost i bila presudna u njihovu prijateljstvu. Robertu je trebao netko tko e mu pokazati svu jednostavnost života i to na najdojmljiviji na in. Antonio ga je uvijek nanovo oduševljavao. Volio je njegov smisao za humor, realan pogled na život, ali i ta je realnost iz njegove perspektive bila mnogo druk ija.

- Ho e, potrajat e - rekao je sigurno Antonio.
- Imao sam bezbroj žena i znam što sam tražio, ali znam i što sam našao. Sve ono o emu sam sanjao, vidio sam u Dajani.

Nikada mi kod žene nije bio važan samo izgled. Izgled je presudan samo za prvi dojam. Uvijek sam nastojao upoznati osobe ispod površine, a to nije lako. Nerijetko bih se iznenadio koliko su ljudi dvoili ni ili komplicirani, ali mene o arava jednostavnost. Mislim da gubimo samu bit onoga ljudskog u nama. Uvijek katkad traži samo malo, a dobije pretvaranje. Ti si po profesiji glumac, ali ljudi glume u svakom trenutku života. Rijetki su oni koji to ne čine, a Dajana je jedna od njih.

- Ne preuveličavaš li? Kažu da zaljubljen uvijek i mane pretvara u vrline? - Roberta je živo zanimao prijateljev odgovor.

- Ne - ozbiljno je odgovorio Antonio. - Da sam to i jednog trenutka pomislio, ne bih je zaprosio. Ona je stvorena da bi bila moja. Potpuno se nadopunjavamo, u svemu. Taj osjećaj pripadnosti, zajedništva, ne da se rije ima opisati. Presiromašne su da bi se do arao taj poseban i aroban svijet.

Robert ga je promatrao. Realnost pomiješana sa zaljubljenost u bio je udan spoj. Otkad je poznavao Antonija, a poznavao ga je od najranijeg djetinjstva, mislio je da od njega nikada ne će uti takve rije i. Znao je da voli žene, ali ih je volio sve. To što ih je zamijenio samo s jednom i izgledao kao da se trenutno nalazi u raju, nadilazilo je doseg Robertova razmišljanja. Neke se situacije ne mogu objasniti, kao ni osjećaji.

Katkad je ljudski um nemo an, a da je to istina, Robert se uvjerio u tom trenutku.

- I ne trebaju ti rije i. Dovoljan mi je izraz tvoga lica
- napokon je progovorio.

- I meni je izraz tvoga lica bio dovoljan da shvatim sve o kritikama. Ne trebam ih ni pro itati. Ja to gledam upravo sada. Samo što kriti ari u tebi vide samo lijepo lice, proizvod koji je trenutno aktualan na tržištu, a ja vidim nešto sasvim drugo. Od djetinjstva se nisi nimalo promijenio, to uistinu mogu tvrditi. Imaš druk ije ciljeve, druk iji život, ali ono što se nalazilo ispod površine, još uvijek je tu - rekao je Antonio.

- Hvala ti. - Robert je bio polaskan.

Ništa ljepše mu nije mogao re i. Svi mi težimo da ostanemo isti, da dijete u nama nikada ne odraste, barem se trudimo da ostane u skrivenom kutku, a Antonio mu je rekao da još uvijek ništa na njega nije utjecalo toliko da bi se promijenio.

- Svaki put kada te sretnem, shva am zašto si mi najbolji prijatelj.

- Oduvijek i zauvijek - prošaputao je Antonio.

Pogled mu je bio ozbiljan, pozorno je promatrao svaku promjenu na Robertovu licu.

- Tako se i ja osje am - potvrdio je Robert.

- Prijateljstvo nam seže do samog djetinjstva i to mu daje posebnu draž. Oduvijek sam se divio tvojoj posto-

janosti. Biljku našeg prijateljstva uspješno smo uzgajali, zar ne? - upitao ga je Antonio.

- Da - potvrdio je Robert.

Još su neko vrijeme proveli u neobveznom razgovoru, a onda je Antonio otišao ostavljajući i Roberta punog dojмова koje je trebalo posložiti. Možda je trebao i on otići, ali mu se nikamo nije žurilo. Došao je ovamo da se opusti i to će i uiniti. Gluma, predstava, sve je to želio na trenutak zaboraviti, ali nije bio posve siguran da će i uspjeti u tome. Ipak je to bilo dio njega, iako se trudio da posao previše ne utječe na tijek njegovih misli. Još jednom je uzeo novine i pronašao najveći članak. Pažljivo je promotrio sliku na toj stranici. Pokušao je nepristrano ocijeniti svoje lice, sagledati ga iz drugog perspektive. Nije to bila narcisoidnost, niti je to ikada dosad učinio, ali se ipak pažljivo obazreo oko sebe da ga tko ne bi vidio i pomislio da je umišljen i zaljubljen u svoj lik. Iako je naučio previše se ne obazirati na tu drugu mišljenje, ipak nije želio pokrenuti takve glasine. Samo je želio zadovoljiti radoznalost, pokušavajući otkriti ono što su drugi vidjeli u njemu, ono što je u njegovu izgledu zasjenjivalo njegov mukotrpan rad. Nije ga posebnog nije tu bilo. Iako su ga smatrali lijepim, on nije tako mislio o sebi. Bio je onakav kakvim ga je priroda stvorila, a i da je bio drukčiji, bio bi zadovoljan sobom. Ljepota ionako nije odveć značajna. Brzo bi prošla, ali je znao da se danas previše pažnje posvećuje ne mu

što to ne zaslužuje. Pri kraju života, svi ćemo izgledati isto. Kad bore ispišu godine na našem licu, nitko se ne e sje ati fizi ke ljepote, ali one unutarnje ho e. A i to tek malobrojni jer svoje unutarnje kvalitete uvamo kao školjka biser, pokazuju i ih samo onima koji to zaslužuju. A Robert je znao da se može pouzdati u samo nekoliko osoba u svojem životu, no i to je bilo neprocjenjivo bogatstvo jer mnogi nisu imali nikoga.

Svirep je bio ovaj svijet. Ljudi su samo grabili rukama, a duh im je ostajao za ahuren. Tako nam je malo potrebno za sre u, ali inilo mu se da svima i to “malo” neprestano izmi e.

No on je znao prona i tu mrvicu i sa uvati je u sebi. Gdje god bio i kamo god pošao, znao je da e ostati svoj, a to je u ovom svijetu najteže. Tražio je ispunjenje u poslu, ali je i kao ovjek bio ispunjen. Nije trpio laži koje bi tek privremeno ispunjavale život, niti ga je zavodio lažan sjaj estrade. Jedino što nikada nije smio izgubiti, bio je on sam. To je neprestano imao na umu. Blještavilo postoji da bi nestalo, a on nije želio nestati zajedno s njim.

Još je neko vrijeme ostao na istome mjestu. Zatvorio je o i, osluškuju i šum mora, pri u samo njemu znanu, pri u koju i nije morao razumjeti, ali ju je *morao* slušati. Šum ga je smirivao. Bila je to nekakva vrsta meditacije u kojoj se o itovao onaj iskonski gen pripadnosti. A on je osje ao da ovamo pripada. Nigdje se nije osje ao kao ovdje.

Volio je ovaj grad, njegove ljude - posebne i jedinstvene. Bio je dio njih, a to nikako nije želio ni mogao zaboraviti. Pripadao je ovom gradu dušom i tijelom i ako se ikada odvoji od njega, znao je da ne e biti isti. Dosad je njegovo odvajanje bilo samo privremeno, ali kada bi se protegnulo na nekoliko godina... Bilo je teško

o tome razmišljati. Jednom e možda morati prije i ove granice, napustiti grad koji je obožavao. Pribojavao se tog trenutka. No ako je išta htio posti i i dokazati se na drugome mjestu, nije mu ostalo previše vremena. Glumice su bile u još gorem položaju. Ve inom su dobivale uloge zbog svoje ljepote, a kako je ljepota kopnjela, prorje ivale su se i uloge, sve dok ne bi potpuno pale u zaborav. U svijetu u kojem se kretao, muškarci su bili u velikoj prednosti. Znao je da s godinama dobivaju na muževnosti, da zrelost na njihovu licu katkad ostavlja nevjerojatno privla an pe at.

Prvotna misao da se nakon idu eg projekta otisne na put u nepoznato, sazrijevala je u njemu. Nije imao što izgubiti. Ovdje se uvijek mogao vratiti jer je znao da e biti prihva en. Svojim je ulogama ipak ostavio traga, a to je bilo ono što je svaki glumac želio.

Napokon je ustao i zamišljeno krenuo prema svojem stanu. Kora ao je ulicama najljepšega grada na svijetu, grada koji je osim prirodne ljepote imao i dušu koja je ostala zarobljena izme u zidina Dioklecijanove pala e, tog spomenika ovjekove že i za vje nosti, želje da ostavi trag

i da se olako ne izbriše njegovo postojanje. Netko je svoj trag ostavljao u zidinama, netko u ulogama, a netko samo u ljubavi. Kad je malo bolje razmislio, svi su ljudi ostavljali trag iza sebe, neki malen, ali ipak trag. Postojali smo s razlogom. Nitko nije bio rođen samo zato da bi nastanio zemlju i pretvorio se u brojku.

Stigavši kući, uzeo je u ruke scenarij i počeo ga iznova čitati. Svidio mu se, ali i da nije, prihvatio bi ga jer je mrzio dokoličanje. Svaka uloga samo je pokušaj približiti njegovu cilju koji je jasno postavio prije samo nekoliko sati. Želio je stići do vrha, želio je napokon dobiti priznanje i to od najboljih, onih koji su ga mogli uzdignuti, ali i uništiti ako nije talentiran kao što misli.

Sve to je ostavio za budućnost. Svoje snove ostvarivati polako. Tako je uvijek radio. Postavio bi cilj, a onda bi se na sve moguće načine trudio da ga i ostvari. Sada se morao zadovoljiti onim što je imao. Privremeno je morao potisnuti snove u drugi plan. Znao je koliko može biti tvrdoglav kada nešto poželi, a želio se popeti na sam vrh, želio je i drugima dokazati da nije samo lijepo lice i tijelo, već i da je stvoren za glumca. Nadao se da će jednog dana biti prepoznat onako kako je zasluživao. Nije mu bilo stalo do toga da bude zvijezda zbog statusa, želio je biti jedan od najboljih u svojem poslu.

Cijelo je poslijepodne proveo u čitanju scenarija.

Sve što je radio, radio je sa straš u, a u ovom je trenutku imao i najbolji motiv, sasvim novi cilj. Imao je san. Znao je da od ovog trenutka treba nadmašiti samoga sebe, treba se pripremati za ono što je želio, a to je mogao posti i jedino predanim radom i disciplinom koja je i dosad bila dio njegove svakodnevice. Ljudi se zavaravaju vjeruju i da glumci žive lagodnim životom. Istina, imao je neke povlastice, ali bi ih se rado odrekao u korist nekih sasvim obi nih stvari. Nekad je o glumcima mislio kao o nedodirljivim ljudima, a kada je i sam uplovio u te vode, shvatio je da zvijezde postoje jedino na nebu. Na zemlji su to ljudi koji glume svoje uloge. Ljudska slava samo bljesne i nestane, a zvjezdani je sjaj vje an. Ako su se drugi i zavaravali, on je bio prepametan za to.

2.

U isto to vrijeme, na sasvim drugom kraju zemaljske kugle, Ann Fontani spremala se za zabavu. Osjeala se bezvoljno. Da se nju pitalo, ostala bi kod kuće, ali je na tu zabavu bila pozvana cijela njezina obitelj, a bez njih se ništa značajno u Hollywoodu nije događalo. Njezino je prezime bilo sinonim bogatstva, raskoši, simbol statusa, a koliko je ujedno znalo biti i teret, najbolje je ona osjeala. Pogledala je na sat. Do polaska je imala više od jednog sata. Bilo je prerano da pripreme privede kraju. Slegnula je ramenima i bosonoga krenula na veliku terasu. Sjela je u naslonjač gledajući i u raskošne biljke koje su je okruživale i ujedno uvalje od *paparazza* koji su, željni senzacija, svojim teleobjektivima snimali iz velike daljine. Sve je tu bilo napravljeno da ih zaštiti pa je Ann vilu u kojoj su živjeli

nerijetko nazivala zlatnim kavezom. Od najranijeg djetinjstva bila je nezadovoljna, a to je nezadovoljstvo skrivala iza bu nih zabava na koje je išla. Mrzila ih je iz dna duše, ali se od nje o ekivalo da bude u središtu doga anja, a ona ta o ekivanja nije smjela iznevjeriti. Na zabavama se ponašala usiljeno. Iza namještenog osmijeha skrivala je svoje pravo lice. Nitko je uistinu nije poznao, ak ni njezina obitelj.

- Želite li što popiti? - ula je glas pomo nice Jane koja ju je gotovo uvijek pratila poput sjene.

- Limunadu - rekla je Ann suho i zatvorila o i.

Lagan povjetarac mrsio joj je kosu, poigravaju i se njome. Rukom je prešla preko lica. Imala je dvadeset i dvije godine i živjela životom na kojemu su joj zavidjele sve djevojke u Americi, ne znaju i da bogatstvo može biti i prokletstvo, težak teret s kojim se je teško nositi. Da je mogla birati, bila bi sasvim jednostavna djevojka, nepoznata, i živjela bi daleko od ovoga lažnog blještavila. Ali znala je da je to nemogu e. Bila je dio ovoga svijeta, dio mašinerije koja je proizišla gotovo ni iz ega.

U takvu ju je razmišljanju prekinula Jane. Donijela joj je limunadu. Miješaju i tamni še er u aši, promatrala ju je. Jane je uistinu bila lijepa djevojka, vitka, tamne kose i tena, a, što je najvažnije, vjerna poput psa. Rukom joj je pokazala da može oti i kako bi se mogla prepustiti razmišljanju. Možda je na to utjecalo njezino sjetno

raspoloženje, a možda i želja da pobjegne što dalje od svega ovog. Ta ju je misao u posljednje vrijeme doslovno progonila. Tako je željela nekoliko mjeseci živjeti životom koji bi se sasvim razlikovao od njezina, ali to nije smjela ak ni spomenuti svojim roditeljima. Oni bi se sigurno bezrazložno zabrinuli i smatrali to njezinim hrom. Iako je na neki na in bila samostalna, još su uvijek upravljali njezinim životom. Odgajana je pod staklenim zvonom, daleko od neda a, ali i od ljubavi. Odgojile su je guvernante, s roditeljima je bila onoliko koliko je bilo nužno za javnost. Iako je cijeli život provela pored njih, nikada ih nije potpuno upoznala, niti je to poželjela. Kada su joj bili najpotrebniji, kada joj je ljubav bila najpotrebnija, nije ih bilo. O da, bilo je tu nježnih scena, ali dar ljubavi od njih nikada nije primila. Znala je da je u tome zakinuta od najranijeg djetinjstva. Pokušavala ih je razumjeti, ali joj to nije uspijevalo. Kakav je to roditelj kojemu su važnije zabave i društvena doga anja od djeteta? A njima je to bilo važnije pa je cijelo svoje djetinjstvo, ak i djevojaštvo, eznula za ljubavlju, osje aju i da nije potpuna osoba. Željela je tako malo od njih, ali ni to malo nikada nije dobila. Zagrljaje su zamijenile lijepe haljine, poljupce darovi, ali je to nikada nije ispunjavalo. Jednom, kada bude imala svoje dijete, odgajat e ga s ljubavlju i nikome ga ne e dati na uvanje. Samo e ga ona uvati. Praznina koja je nastala u ranom djetinjstvu, s vremenom se samo pove avala i sada je bila velika, prevelika.

U mislim je prebivala po djetinjstvu. U tom se sje anju isticao osje aj samo e i praznine. Sve je eš e razmišljala o tome da bi bilo krajnje vrijeme da unese neke promjene u svoj život.

Još je neko vrijeme sjedila, a onda je ustala, protegnula se i uputila prema garderobi. Pozvala je Jane koja se istog trenutka našla pored nje.

- Što da odjenem? - upitala ju je.

- Vje ita dvojba. - Jane se pokušala našaliti, ali je Ann imala osje aj da je to bila tek kisela primjedba, a vjerojatno je imala i razloga za to.

Jane sigurno nije imala takvih dvojbi. A ona u svoj toj raskoši koja se protezala na desetine kvadrata i bila ispunjena kreacijama od kojih je zastajao dah, nije znala što obu i. Njoj je, doduše, bilo svejedno, ali je znala da e ujutro sve novine osvanuti s njezinom slikom tako da si nikako nije smjela dopustiti da se obruka.

- Da - Ann je prošaputala. - Dvojba stara koliko i žene - našalila se.

- Neke nemaju tih dvojbi - upozorila ju je Jane.

- Znam - uzvratila je Ann. inilo joj se da Jane u posljednje vrijeme promijenila.

- Nešto te mu i? - Uzela je jednu haljinu, a zatim je zastala u pola pokreta.

Pažljivo je odmjerila Jane. Lice joj je bilo blijedo, a vje iti osmijeh u posljednje se vrijeme uistinu rijetko pojavljivao.

- Ne - odmahнула je Jane rukom. - Ništa važno - rekla je previše kruto da bi joj Ann povjerovala.

- U redu - odustala je.

Ništa joj drugo i nije preostalo. Kao što ona nije voljela da netko zabada nos u njezinu intimu, to sigurno nije voljela ni Jane, no raspitivala se jer je doista bila zabrinuta. Uistinu se trudila ponašati se korektno prema svemu osoblju koje je radilo u kući. Nerijetko ih je darivala, uputila koju toplu riječ, a činilo joj se da im je to bilo važnije od svega, što je potpuno razumljivo.

- Ova haljina... - Jane je iz nekog kutka izvukla haljinu na koju je Ann posve zaboravila.

- Ta? - Ann je izvila obrvu.

- Savršena je. Prekrita vaše nedostatke... - Jane je naglo zastala. - Oprostite - prošaputala je ne gledajući je u oči.

- Zašto? - Ann ju je upitala.

Koraknula je unatrag da bolje promotri haljinu. Jane je imala pravo. Haljina je bila savršena kroja, a to je značilo da je i onih njezinih nekoliko kilograma viška vješto skriveno, a istaknuti ono što je bilo najženstvenije na njoj.

-Ja znam kako izgledam. Iako se ne gledam u ogledalo, sasvim je dovoljno da pogledam u novine i odmah je mi bitno jasno koji su moji nedostaci. - Annin je glas bio miran. I uistinu je u sebi osjetila mir.

- Znam da mogu svoje tijelo dovesti do savršenstva,

ali mi nije stalo. Razne dijete, vježbe, sve bi to imalo u inka, ali ne želim.

- Sve žene vole lijepo izgledati - oprezno je rekla Jane.

- Ja nisam jedna od njih. Zašto da težim k savršenstvu kad ga nikada ne u dosti i? Sasvim mi je lijepo u ovoj koži. Ne lažem sebe. Izgled mi nikada nije bi na prvome mjestu, niti spadam u one koje operacijama ispravljaju greške prirode ili jedva uo ljava “nesavršenstva”. Takva sam kakva sam, ali sam to ja. Ne robujem ni emu i time se ponosim. Nikakvim iskreveljenim slikama, niti bih se izglednjivala do smrti da bih zadovoljila ne ije kriterije. Imam svoje.

- Ne šalžete li nekakve signale tim svojim ponašanjem?

- Jane se naslonila na obližnji stolac.

- Kakve? - Ann ju je u udu pogledala.

- Svi smo mi robovi ne ega.

- Možda. - Ann je odložila haljinu.

Sjela je nasuprot Jane i pogledala je u o i.

- Svi mi volimo o sebi razmišljati kao o dobrim osobama. To nam je nekakva utjeha. Svi volimo imati ono najbolje i najljepše. A to je nemogu e. Izgled koji nam je dan, trebao bi nas zadovoljiti, osim u ekstremnim slu ajevima. Imam o i, noge, vidim, ujem, pokretna sam, a to je najvažnije. Zašto bih se zamarala s nekoliko kilograma viška? - postavila joj je sasvim jednostavno pitanje, ali je Jane samo gledala u pod.

- Netko nema nikakvih briga, a netko se guši u njima - bio je jedini njezin komentar, a Ann ga nije o ekivala, barem ne takav.

- Što tebe mu i? - Ann ju je uhvatila za ruku.

Gledala ju je s povjerenjem. Uistinu je voljela tu skromnu djevojku koja se ni po emu nije isticala. Na nju se mogla osloniti u svakom trenutku, a to je uistinu cijenila.

Jane ju je pogledala sa suzama u o ima. Odmahnula je glavom. Prste je snažno skupila u šaku i svim se silama trudila da sakrije prave osje aje. Upravo u trenutku kada je Ann mislila da e joj otvoriti svoje srce, Jane se pribrala. Osmijeh na njezinu licu kao da je istog trenutka zbrisao svu tugu koja ga je prije samo nekoliko trenutaka zasjenila.

- Ništa - rekla je dalekim glasom. - Ništa važno - pokušala je umanjiti zna enje svojih postupaka, ali ju je Ann sumnji avo odmjerila.

Ne samo da joj nije povjerovala, ve je naslutila njezin problem. Što bi djevojku njezinih godina moglo mu iti? Samo neuzvr a ena ljubav, a time se nitko ne hvali jer ime bi se tu i moglo pohvaliti? Nije imala pravo kopati po njezinoj intimi, a Jane o ito nije bila spremna bilo što joj re i. Možda e to jednom u initi. No svi katkad želimo skriti od drugih dio svoga života. Ta je potreba posve prirodna. Poštovala je tu njezinu želju.

Jane je ustala i uzela haljinu.

- Savršena je. - Za nju je razgovor bio završen.

Ann je odustala. Nastavila je s pripremama. Trebao joj je cijeli sat da izgleda onako kako je mislila da bi trebala izgledati. Pazila je i na najmanju sitnicu. Kad je bila gotova, nanijela je samo nekoliko kapljica omiljenog parfema. Nije ni primijetila kada je Jane otišla. Jane je bila poput duha. U jednom je trenutku bila pored tebe, a ve u sljede em joj nije bilo ni traga. Hodala je poput pantere, ne ujno i brzo.

Ann je prišla ogledalu. Pogledala se. Da, imala je nekoliko kilograma viška, ali to je nije nimalo zabrinjavalo. Je li njezino tijelo slalo nijemu poruku? Možda? Uistinu bi trebala razmisliti o tome. Je li time željela odaslati nimalo savršenu sliku, kako bi pažnju usmjerila na svoju nutrinu. Odmahnula je glavom. Samo se nije voljela izgladnjivati, niti sli iti na dje a i a.

- Jednom u i ja biti bogata. - Jane se opet našla pored nje.

Ann se okrenula prema njoj. Iznenadile su je njezine rije i, bila je zate ena tom iznenadnom izjavom. Htjela je nešto re i, ali je samo zijevnula. Promotrla je Jane. Bila je tako skromna. Nikada joj nije palo na um da sanja o bogatstvu.

- Novac ne zna i ništa. Ne donosi sre u - napokon je progovorila.

- Ne onima koji ga imaju. Oni ga ne znaju cijeliti - rekla je Jane.

- Vjeruj mi, to je istina. Toliko sam puta poželjela biti poput tebe... - Nije dovršila rečenicu, pogledala je Jane u oči.

- Vi uvijek imate izbora. U svakom trenutku možete sve napustiti i odrediti se novcu, a ja nemam nikakva izbora. Radim, plaća je jedva dovoljna za ono najnužnije i naravno da sanjam kako u jednoga dana biti jedna od vas. - Ako je to bilo Jane, onda je s razlogom bila neraspoložena.

Ljudi uistinu imaju pogrešne predodžbe o novcu. Misle da novac donosi sreću, a to nije ni približno tako. Nitko ne zna kakav je pakao u njoj, kao i u svim bogatašima. Nikada niste sigurni tko vas voli, a tko je uz vas samo zbog novca. Bogatstvo tjera ljude na nevjerojatno pretvaranje pa je nakon bezbroj razaranja Ann najviše voljela vrijeme provoditi u osami, u sigurnosti svoje vile. Jedina joj je prijateljica bila Tia Cook. I njezini su roditelji bili veoma bogati, ali se ona na to nije obazirala. Otisnula se u svijet da ispuni svoje snove i uspjela je u tome. Oduvijek je željela biti glumica. Dok su bile djevojke, prisiljavala je Ann da satima sjedi i gleda njezine predstave koje tada nisu ni na što sličile, ali se sve promijenilo. Tia je postala priznata glumica. Kada bi pomislila na nju, Ann nije mogla a da ne osjeti divljenje. Poželjela je da i ona bude veeras

uz nju, ali je Tia snimala film pa se mjesecima nisu vidjele. Bile su prijateljice od ranog djetinjstva. Ann pred njom nije imala nikakvih tajni i Tia joj je silno nedostajala. Iako su se esto ule telefonom, to nije bilo isto kao kada bi se našle. Ann se trgnula i ponovno obratila pozornost na Jane. Uistinu je bila lijepa, ali su njezina o ekivanja bila nestvarna, no to joj nije željela re i. Svatko ima pravo na svoj bijeg od stvarnosti, pa tako i Jane.

- Vjeruj mi, voljela bih da tako bude. - Ann je bila iskrena kada je izgovarala te rije i.

- I bit e. - Suho a njezina glasa jedva da je skrivala neo ekivanu odlu nost.

Ann je slegnula ramenima. Nije željela razgovarati o bogatstvu. Novac u njoj nije poticao požudu, kao u Jane. Bile su dva svijeta i to se odmah moglo uo iti. Iako je bila lijepa, Jane nije imala lijepe manire, nije posjedovala profinjenost kojoj su nju od malena u ili, a i imale su razli ite poglede na sve što ih je okruživalo.

- Sve je savršeno. -Jane ju je odmjerila.

- Hvala. - Ann kao da su odjednom nedostajale rije i.

- Mislim da je vrijeme da krenete - podsjetila ju je Jane.

Ann je uzela torbicu i izišla. Samouvjereno je krenula prema limuzini koja ju je ekala pred vilom. Pred njom je zabava koja ne e biti nimalo zabavna. Ve dugo je promatrala ista lica i gotovo da je mogla predvidjeti

svaki pokret koji e tko napraviti. Svi su se osmjehivali, ali se nitko nije smijao. Bilo je to samo puko pokretanje lica u naoko privla nu grimasu. Jedino ih je alkohol koji je tekao u potocima opuštao i ublažavao njihovu užtogljenost. Nije joj se išlo na zabavu, ali nije mogla izbje i tu obvezu. Svaki je društveni status bio to no protokoliran, i bilo je to no odre eno kada i gdje se trebaju pojaviti.

Dok se vozila, Ann je promatrala ulice kroz koje su prolazili. Iako su se nalazili u najelitnijem dijelu grada, imala je dojam da je daleko izvan svakog naselja. Svi bogataši kao da su se trudili što više se udaljiti od ostatka svijeta. Nitko nikomu u tom svijetu nije vjerovao, ali to je vrijedilo za sve društvene slojeve.

Kad su stigli, Ann je izišla. Kao i uvijek, bila je sama, a na to su se ve naviknuli. Ono što je tražila, nije pronalazila, a biti s nekim samo zato da ne budeš sam, bilo joj je nepojmljivo. Istina, imala je bezbroj udvara a, ali njihova joj pažnja ništa nije zna ila. Njezino srce bilo je mrtvo za njih, a ono joj je bilo jedino mjerilo. Muško je društvo mogla imati u svakom trenutku, samo da je to željela, ali je ona ekala nekoga posebnoga, nekoga tko e je voljeti uzvišenom ljubavlju, ljubavlju u kojoj nema nikakve ra unice. Koliko li je samo puta maštala o tome?

Samo to je željela i samo na to su se svodili njezini snovi. Koliko je puta u muškar evim o ima vidjela požudu, ali ne za njom, ve za novcem, za statusom i za onim što je predstavljala?

Bezbroj puta, i od toga joj je bilo neopisivo mučno. Osjetila bi kada bi se netko smijao samo da joj udovolji, kada bi joj podilazio samo da bi joj se približio. Za to je imala radare i riječ ju, nije vjerovala nijednom muškarcu.

To o čemu je sanjala u svijetu u kojem se kretala, znala je, teško je naći. Još malo i otići je negdje na ljetovanje, negdje gdje je nitko ne poznaje. Znala je da time iskušava sudbinu i da će se teško sakriti negdje s obzirom na slavu koja ju je pratila. No nije ona slavu stekla svojim radom. Bila je poznata zbog bogatstva, a u posljednje je vrijeme sve češće razmišljala o tome da to promijeni. Željela je raditi, osjećati da nešto vrijedi, ali se njezina obitelj protivila tome. Trebali bi shvatiti da je odrasla i da neke odluke mora donijeti sama. Oduvijek je bila pod njihovom zaštitom, živjela u sigurnoj luci, ali je došlo vrijeme da digno sidro i pokuša nešto napraviti od života, nešto što neće biti povezano s njima. Znala je da neće sve ići glatko, ali vjerovala je sebi i svojem zdravom razumu.

Ušla je u dvoranu i blještavilo ju je naprosto zaslijepilo. Pogledom je prešla po dvorani. Butler ju je odveo do njezina mjesta. Sjela je, odložila torbicu i pažljivo prekrizila ruke. Promatrala je pribor za jelo koji je, isto, označavao statusni simbol. Raskoš se vidjela u svemu što ju je okruživalo. Pribor je bio srebrni, o čemu je samo najbolje bilo dovoljno dobro da se pokaže gostima.

Nikada nije shvaćala tu želju za nadmetanjem. Nije za to imala nikakva smisla. Kao da su se natjecali tko je bogatiji, a vjerojatno nitko od njih nije ni znao koliko mu je bogatstvo. Sve se vrtjelo oko novca. Obitelji su se spajale da se imetak uveća, vrlo malo njih se ženilo ili udavalo za one iz obitelji. Svi su to izbjegavali. Tako se jedino nisu ponašali novoprihvaćeni bogataši. Oni su još uvijek vjerovali u ljubav, a to što su imali i novac, samo ih je činilo još sretnijima. Na ovu je zabavu pozvano stotinjak ljudi. Nije to bilo previše za mjerila koja su tu vladala, ali su to sve bili ljudi koji su nešto znaćili.

Ann je napravila grimasu. Promatrala je skupine koje su se formirale. Svi koji su imali zajedničke interese, družili su se međusobno. Ann je odjednom osjetila osamljenost, tugu, izdvojenost.

- Sama si? - čula je glas tik pored svojeg uha.

- Tia! - uzviknula je Ann.

Ustala je i zagrlila prijateljicu. Oči su joj se napunile suzama. Ovo je za nju bilo najljepše iznenađenje.

- Da. - Ann se sjetila da nije odgovorila na njezino pitanje.

- I ja sam. - Tia ju je pustila iz zagrljaja.

- Ne mogu vjerovati - našalila se Ann na njezin račun.

- Ni ja, ali doista sam sama. - Uputila joj je širok osmijeh.

Ann ju je oduševljeno gledala. Tia je bila gotovo nestvarno lijepa. Gdje god bi se pojavila, privlačila je pozornost. Iz nje je naprosto izbijao neodoljiv magnetizam, a njezinu zaraznom i zvonkom smijehu nitko nije mogao odoljeti. Bila je izrazito vitka, s oblinama koje je oduvijek voljela isticati, kao što je isticala sve što je bilo lijepo na njoj. Nikada se nije sramila toga. Od svoje je ljepote mogla dobro živjeti, a kad se sve to spojilo s talentom koji je bio neosporan, dobio se udesan koktel koji ju je vinuo u svijet zvijezda koje nije priznavala, ali je bila zvijezda. S vitkih nogu Ann je pogledom klizila prema zaobljenim bokovima i uzanom struku. Kako je netko mogao biti tako vitak! Iako i da se izglednjivala do smrti, ne bi imala takvu liniju. Puna grudi samo su još više upotpunjavale tu ljepotu. A tek lice! Kad se jednom vidi, ne zaboravlja se. Oči i neobične ljubičaste boje dominirale su na srcoliku licu, a za njima nisu zaostajale ni pune usne koje kao da su mamile na poljubac. To prekrasno lice upotpunjavala je duga valovita crna kosa.

- Završila si film? - Ann se izvukla iz njezina zagrljaja i sjela.

I Tia je ušla isto prekrivši izazovno noge.

- Da - kratko je odgovorila pogledom kruže i po prostoriji. - Uvijek ista lica - prokomentirala je ono o čemu je Ann prije nekoliko trenutaka razmišljala.

- Klan rijetko prima nove - rekla je Ann podrugljivo.

- Znam. - Tia je i dalje kružila pogledom. - Ali znam i da mi ova zabava ni najmanje ne odgovara. Uop e mi nije jasno zastoje ljudi zovu zabavom. Ljudi samo glume. Sigurna sam da ja jedina ovdje najmanje glumim, a to mi je posao.

Ann je na te rije i prasnula u smijeh.

- Nedostajala si mi - priznala joj je. - Silno si mi nedostajala - ponovila je da bi njezine rije i zvu ale što uvjerljivije.

- Znam. - Tia je svoju njegovanu ruku položila na njezinu. - I ti si meni nedostajala. Prijateljstvo koje me povezuje s tobom nešto je najdragocjenije što imam u životu. Ljudi bi rekli da bogataši nisu sposobni za to, ali smo ti i ja dokaz da se varaju. - Tia je uvijek zbijala šale na ra un snobovskog ponašanja.

Nije joj bilo stalo ni do kakva protokola, niti se dala ukrotiti tim silnim bogatstvom. Osje ala je prezir prema bogatstvu i prema svim tim mladim bogatašima koji su znali jedino trošiti novac.

- To je istina - prošaputala je Ann. - Ti si jedina osoba koja me potpuno poznaje. Jedina kojoj se mogu povjeriti i biti sigurna to nikada ne e iskoristiti. Takva je prijateljica vrednije od svega što moja obitelj posjeduje. Uvijek si mi bila uzor. Tvoja ustrajnost i upornost naveli su me da se i ja trgnem i mislim da je krajnje vrijeme za to.

Odlučila sam da u život uzeti u svoje ruke i da živjeti ne obazirući se na druge. To je prilika koju zaslužujem. U onoj vili se osjećam kao ptica u kavezu. Roditelja kao da i nemam jer ih vidim samo za vrijeme obroka i mislim da im ni najmanje ne u nedostajati - prošaputala je Ann, a odlučnost se vidjela u svakom njezinu pokretu i u izrazu lica.

- Ako ikada zatrebaš pomoć ... - Tia se ponudila.

- Znam - prekinula ju je Ann. - Znam da se na tebe uvijek mogu osloniti - sa zahvalnošću u je dodala. - A tako je to oduvijek - napomenula je, iako je znala da je i Tia svjesna toga.

- Mislim da bih ti mogla pronaći i nekakav posao s druge strane kamere ili u kakvim novinama.

- To bi bilo neizrecivo iskustvo. - Ann je prasnula u smijeh. - Živjeti u za trenutak kada u to reći i roditeljima. Mislim da će uiniti sve da me odvrate, ali ja više ne mogu živjeti ovako. Bez cilja i s društvenim životom koji me nimalo ne ispunjava.

- Nikoga ne bi ispunio život koji su namijenili svojoj djeci. - Tia je oduvijek bila buntovna, prva koja se pobunila protiv života koji su vodili njezini roditelji i svi oni koji su bili u istom rangu.

- Stvaraju lažan privid u koji nitko ne vjeruje. Dobrotvorne priredbe, veliki iznosi uplaćeni na razne računice za pomoć onima kojima je pomoć potrebna, sve je to laž, velika laž u koju vjeruju samo oni.

Žele da ljudi misle da su i oni dio njih, ali je to samo zavaravanje, bespotrebna reklama koja im i nije potrebna. - Tia je slikovito dotaknula samu srž problema.

- U pravi si — Ann joj je priznala.

- Znam da jesam i zato sam se potrudila da svoj život ne vežem samo uz bogatstvo koje ima moja obitelj. Gradim svoj život i na to sam uistinu ponosna. Opstajem bez njihove pomoći, a to je lijep osjećaj. Sloboda, to je ono što u svojoj obitelji nikada nisam imala. Uvijek je bio prisutan strah od *paparazza*, od otmičara, od ljudi koji su toliko ljubomorni da bi nas mogli ugroziti

- slegnula je ramenima, gledajući negdje pored Ann.

- Što se toga ti e, mislim da imaju pravo - Ann je prošaputala.

- Znam, željeli su nas zaštititi, ali smo odrasle. Trebamo štititi same sebe. - Tia je uvijek znala reći i pravu stvar u pravom trenutku.

- To je tako kako jest - rekla je Ann muklo.

Pokušala je uhvatiti Tijin pogled, ali joj to nije pošlo za rukom. Stekla je dojam da je nešto mu rekao i da sloboda i nije toliko lijepa koliko je željela da Ann vjeruje. Dok je pokušala oblikovati pitanje koje će joj postaviti, Tia se okrenula prema njoj.

- Što me želiš upitati? - pronicavo je shvatila što Ann ima na umu.

- Stječe em dojam da te nešto mu rekao. - Ann je svojim pitanjem pokazala koliko je dobro poznaje.

Nju nije mogla zavarati svojim o aravaju im osmijehom, niti lažnom veselošću. Dobro ju je poznavala, a to ju je odvajalo od ostalih ljudi. Znala je svaki izraz njezina lica i bez riječi je shvatila da nešto nije u redu.

- I taj tvoj dojam je to an. - Tia se nagnula prema njoj. - Mu i me, uistinu me mu i to što sam se uhvatila u klopku u koju nisam smjela. - Govorila je u zagonetkama, iako je znala koliko to Ann mrzi.

- Kakvu klopku? - zanimalo je Ann.

- Beznadno sam se zaljubila - prošaputala je Tia ogleđajući se oko sebe.

Takvo nešto nije smjelo procuriti u javnost i Ann je odmah shvatila da trebaju biti pažljive pa se još više nagnula prema njoj. Tajna je trebala ostati tajna, a ona ju je znala uvati.

- Beznadno? - Ann ju je upitala s nevjericom. - Što god to zna iliti, mislim da je nemoguće. Koji muškarac ti može odoljeti? - upitala ju je što je tiše mogla.

- Oženjen muškarac - odgovorila je Tia ozbiljno.

Osmijeh na Anninu licu naglo se ugasio. S nevjericom je odmahivala glavom.

- Od svih muškaraca... - nije znala kako dovršiti misao pa je zastala.

- Znam. Sve mi je jasno. Volim ono što nije moje, a sam pokušaj da tu i prisvojiš, osuđen je na propast. Kada su osjećaji u pitanju, um se povlači.

Jednom kada se zaljubiš, shvatit eš koliko ima istine u ovim rije ima.

Je li to bio savjet ili utjeha njoj samoj, Ann nije uspjela doku iti.

- Jednom kada se zaljubim... – Ann je pogledala Tiju u o i. - Sumnjam da e se to dogoditi. Nesigurna sam kada su osje aji u pitanju. Sve moje veze završavale su prije nego što bi uistinu po ele. Željela sam da me vole zbog mene same, a to nikada nisam osjetila. Svi su više voljeli novac nego mene... - uzdahnula je tužno, nervozno grizu i usnicu.

Tia ju je promatrala nekoliko trenutaka. Ann je imala dvojbe koje su mu ile sve djevojke. Uvijek su sumnjale u ljubav, iako ih sve nije mu ilo ono što je nju mu ilo.

- Jednom e se i to promijeniti. - Tia ju je pokušala utješiti.

- Kada? - upitala je tužno Ann. - Zato se i želim maknuti od svega ovoga, postati anonimna, iako e mi to teško po i za rukom. Samo želim da me netko voli zbog onoga što jesam, samo to. - Glas joj je bio hrapav dok je izgovarala te rije i, i pun sjete.

- Tebe je lako voljeti - tješila ju je Tia. - Ti si najiskrenija osoba koju poznajem.

- To mi nimalo ne pomaže -prošaputala je Ann.

- Najprije moraš poraditi na samoj sebi. Ljudi e te voljeti onoliko koliko ti voliš sebe - nimalo više. Bojim se da si u tome zakazala. Ne stje em dojam da se obožavaš,

a ti uistinu mnogo vrijediš. Završila si fakultet, a život kojim živiš nametnut ti je od samog rođenja. Ne možeš to zanjekati, ali se možeš izboriti za svoj život. To bih ti savjetovala. - Tia je oduvijek utjecala na Ann, a kako joj je bila uzor, gutala je svaku njezinu riječ.

- I hoću, izboritiću se - potvrdila je. - Nisam više dijete i ne treba mi ničija zaštita. - Tim je riječima bodrila samu sebe.

- Znam da hoćeš. - Tia otkriveno nimalo nije sumnjala u njezine riječi.

Uskoro je Tia ustala da se javi nekim prijateljima iz djetinjstva. Ann je ostala sama, što je iskoristila da bi razmislila o razgovoru koji je vodila s prijateljicom.

Uistinu je mislila da Tia ima sve i da nikada nije tužna i osamljena. Ona je bila djevojka koju su obožavali milijuni, a na kraju se ispostavilo da je istina sasvim drukčija od one koju su svi zamišljali, pa i ona. Nikada nije sve onako kako izgleda. Uvijek postoji dio koji je skriven u nama i koji malo kome pokazujemo. Ann ju je potpuno razumjela. Sve što je Tia predstavljala padalo je u vodu pred njenicom da je ipak bila nesretna. Mogli su je obožavati milijuni, ali ne i onaj čija je joj je obožavanje bilo najpotrebnije.

Teška je bila spoznaja da nitko nije potpuno sretan. Svi imamo neke probleme koji nas muče, a nerijetko ih i sami namećemo zbog neznanja ili kakva drugog razloga.

Ljudi kao da ne žive potpun život ako nemaju problema, a ako ih uistinu nemaju, izmislit će ih. Do te je spoznaje došla odavno, ali ona nije spadala u takve ljude. Željela je živjeti, radovati se svakome novom danu, bez nekoga posebnog razloga. Još samo da se izvuče iz pandža svojeg doma i cijeli će joj svijet biti na dlanu.

Osjećati se beskorisnom, to nije bio nimalo lijep osjećaj. Kretanje joj je bilo ograničeno, a i sama se sve više povlačila u sebe. Neprekidno pratile je *paparazza* živciralo joj je, ali ih nikako nije mogla izbjeći. Bezuspješno je željela svoj život zadržati za sebe. Zašto su ljudi osjećali potrebu da zabadaju nos u ono što ih se nije ticalo? Na to pitanje nikada nije uspjela dobiti odgovor. Tražili su da iznese prljavo rublje pred njih, ali ga ona nije imala.

- Vratila sam se - prekinula ju je Tia u razmišljanju.
- Umorna sam i odlazim - rekla je, praveći rukom neodređen pokret. - Vidimo se sutra. Nazvat ću te. - Nakon tih riječi je otišla.

Ann ju je pratila pogledom dok joj se nije izgubila iz vida. Tada se pridružila grupi poznanika i neko vrijeme provela u ugodnom, ali posve beznačajnom razgovoru. Na to se odlučila samo zato što nije mogla ostati onako izdvojena, iako joj je to u tom trenutku najviše odgovaralo.

Imajući joj se ukazala prilika, i ona je otišla. Doduše, s drukčijim dojmovima nego na početku večeri, ali za to nije

bila zaslužna zabava, ve Tia. S njom nije dugo razgovarala, ali to i nije bilo potrebno. I ono nekoliko rije i koje su izmijenile, natjerale su je da još intenzivnije razmišlja o napuštanju vile u kojoj je živjela. Želja za samostalnim životom bila je prevelika da bi je tek tako zanemarila. ak i ako pogriješi, za to e biti jedino ona odgovorna.

im je stigla ku i, skinula je haljinu i cipele s visokom potpeticom. Noge su je boljele, ali ne zato što je dugo stajala, ve zato što su joj cipele bile toliko neudobne da se nije usu ivala ni zaplesati. Katkad, gledaju i na izgled, zanemarujemo ono što bi trebalo biti važnije, a to je udobnost. Ni ona se u tome nije razlikovala od ve ine drugih žena.

Idu ih nekoliko dana Ann se svaki dan nalazila s Tijom. Tia joj je otkrila ak i one najskrivenije tajne jer je znala da ih Ann nikada ne bi zloupotrijebila, a upravo su zbog takva bezgrani na povjerenja i bile toliko godina prijateljice.

Ann je poticala Tiju da joj pomogne u pronalaženju posla. Za to je vrijeme postala prisnija i s Jane. Ta joj se djevojka jako svidjela, gotovo je osje ala grižnju savjesti što je prije nije bolje upoznala. Jadala se što u njoj svi gledaju bogatašicu, a i ona je u Jane gledala samo pomo nicu i nije joj palo na pamet da je upozna više nego što je bilo nužno. ak joj je povjerila svoje planove vezane

uz odlazak, na što je Jane zaprepašteno buljila u nju.

- Zašto birate teži put? - nije joj bilo jasno. - Zašto želite biti anonimni, kada svi žele obrnuto? - obasula ju je pitanjima kada se malo pribrala.

- O ito svi žele imati ono što nemaju, a zašto bih ja bila iznimka? - Ann ju je upitala osmjehnuvši se.

Jane je slegnula ramenima. Nekoliko je trenutaka bila zamišljena, a onda se osmijeh pojavio na njezinu ozbiljnom licu.

- Da, u pravu ste - kimnula je potvrdno glavom. - Uvijek žudimo za onim što nemamo, tako da nikada nismo potpuno zadovoljni. To je valjda prirodno ljudima. - Dok je to izgovarala, glas joj je lagano podrhtavao i Ann se za udila.

- O ito - rekla je samo da nešto kaže.

- Predlažem i promjenu - obratila joj se Jane s oduševljenjem. - Malo skratite kosu, obojite je u neku drugu boju i preobrazba će biti savršena. - Nije to bila originalna ideja, ali se Jane toliko radovala da Ann nije imala srca odbiti je.

- I nešto skromnija odjeća - nadopunila ju je.

- Da, i to. - Jane je već bila puna planova. - A što će biti sa mnom? - Izraz lica joj se promijenio kada je postavila to pitanje. - Ako vi odete odavde, ja ostajem bez posla. - Shvatila je da njezin plan ima i lošu stranu, ali samo za nju.

Ann je uzdahnula. Na to nije ni pomislila. Jane je bila u pravu. Ako ona ode, ostaje bez posla. Jedino je rješenje bilo da je povede sa sobom, a to nije željela. Možda bi bilo dobro i njoj pronaći neki posao, ali kakav? Koliko god razmišljala, činilo joj se da se samo vrti u krug i da joj jedino preostaje zauzeti se za nju kod svojih roditelja da joj pronađe posao u nekoj obitelji. Sve je to biti teško izvedivo, a mala je vjerojatnost da će je nakon njezina odlaska zadržati u kući.

- Potruditi se da se to ne dogodi - pokušala ju je utješiti Ann, ali je i sama bila svjesna da njezine riječi ne zvuče odveć obezbeđujuće.

- I za manje novca željela bih biti uz vas. - Te su je Janeine riječi i za udile.

- Bit ćeš - obećala joj je.

- Hvala. - Jane je jedva prošaputala.

Kad je Jane otišla, Ann je sjela. Obećala je nešto što će morati ispuniti, a nije znala kako. I ona je trebala posao, nekakav razlog da napusti sve ovo, a znala je da će to izazvati negodovanje obitelji. Iako njezini roditelji nisu bili prisni s njom, ipak su je željeli pored sebe, a pravi razlog tomu nikada nije uspjela dokucati.

U idućih nekoliko tjedana ništa se nije promijenilo. Tia joj do tog trenutka nije uspjela pomoći, a ona je sve svoje nade polagala u nju. Da se negdje sama pojavi, možda bi je prezirno odbili smatrajući to još jednim njezinim hirom, po kojim je u mladosti bila poznata.

Znala je da je griješila, ali se tako ponašala zbog bunta, žele i nešto promijeniti. A da to nije nimalo lako, shvatila je s vremenom. Sve što je činila, kod njezinih je roditelja samo izazivalo revolt i nerijetko su posezali za drastičnim kaznama. No to je vrijeme bilo iza nje. Odrasla je i sada je drukčije mislila o svemu. S odrastanjem dolazi zrelost, a ona je vjerovala da je dovoljno zrela za samostalan život. Nitko je nije mogao uvjeriti u suprotno. Oduvijek je bila tvrdoglava, a ovaj je put odlučila biti još tvrdoglavija. Isprazan život nije bio za nju. Bila je puna energije koju nije imala gdje potrošiti, a silno je željela biti kao drugi. Možda to njezini roditelji nikada neće razumjeti, ali u pitanju je bio jaz generacija, drukčija uvjerenja koja su njih zaobišla. Vremena su se mijenjala, a da je to istina uvjerala se gledajući i svoje uštogljene roditelje koji su živjeli život kakav su živjeli njihovi preci.

Ništa se u tome nije promijenilo. Bili su, i ostali, nedodirljivi za ostali svijet. Ann nije željela biti kao oni i svim se silama trudila da bude što sličnija ostalima.

Mislila je plovila po svijetu koji je zamišljala. Iako je to činila. Znala je da je ti snovi traže ostvarenje, a sami se ne mogu ostvariti. Trebala je nešto poduzeti, ali svi njezini planovi kao da su se zaledili, a tako će se i nastaviti bude li odugovlačila.

Najviše od svega bojala se razgovora s roditeljima.

Ako joj Tia u idućih nekoliko dana ne javi za posao, odseliti će se i tako će biti primorana nešto poduzeti.

Trebala je pronaći stan. Mogla ga je i kupiti, ali iako je to željela izbjeći, uočila je veliku prednost vlastita stana. Da, krenut će od stana. Kupit će ga. Ann je donijela svoju prvu samostalnu odluku. Time će riješiti još jedan problem jer će June povesti sa sobom, što ju je neizmjerljivo veselilo. Nasljedstvo od bake i djeda, koje je dobila za svoj dvadeseti rođendan, pomoći će joj da ne ovisi o roditeljima.

3.

U idu ih nekoliko dana Ann je angažira agenta i bez znanja roditelja u inila prvi korak. Stalno je odga ala razgovor s njima. Jednom, kada ih dovede pred gotov in, sve e biti druk ije, razmišljala je. Pogledala je nekoliko stanova, ali joj nijedan nije odgovarao. Cijena je bila basnoslovna, a ono što su nudili za to nije bilo vrijedno. Osjetila je silno razo aranje, ali nije željela odustati. Iz mnoštva ponuda, sigurno e se prona i nešto što e joj odgovarati.

I tako je nakon višetjedne potrage našla stan upravo onakav kakav je zamišljala. Bila je tako zadovoljna da je odmah pristala na sve uvjete. im je prešla prag stana, osjetila je da je upravo to tražila. Stan je bio velik, s dvije sobe, prostranom terasom s koje se širio prekrasan pogled na grad. Zamišljala je sebe u njemu i jutra provedena

na terasi, koja je posebno voljela. Bila je ranoranilac i uživala je u izlasku sunca. Naučila je diviti se ljepoti prirode, ali je znala da ta ljepota ima i svoju tamnu stranu.

Im je isplatila stan, angažirala je stručnjake za unutarnje uređenje. Rekla je što želi i kad su nacrti bili gotovi znala je da je u njima spojeno sve što je željela i ono što je bilo maksimalno funkcionalno.

Stan nije bio jedan od njezinih hirova. To je bio put u neku drugu budućnost, put ka osamostaljenju. A koliko je to biti teško, samo je pretpostavljala. Za nekoga tko je poznat kao ona, anonimnost je bila gotovo neshvatljiva. Jednog od idućih dana, pozvala je roditelje na razgovor. Promatrala je kako otac pilji u njezino lice kao da je iz njega pročitati ono što još nije izgovoreno, a majka ni u tim trenucima nije mogla sakriti dozu hladnoće.

- Što želiš? - prva je progovorila.

Ann je sjela nasuprot njima. Nekoliko je trenutaka promatrala njihova lica koja su je obeshrabrivala, ali je znala da nema povratka.

- Želim se odseliti - napokon je izgovorila.

Njezin se otac trgnuo. Izraz lica mu se naglo promijenio.

- To je nemoguće - rekao je kruto gledajući u njezinu majku i tražeći podršku.

- Mislim da nije - prošaputala je Ann.

- Mi te samo želimo zaštititi, a ovdje je to jedino moguće - navela je majka jedan od svojih razloga, iako je Ann znala da je time samo podržala oca.

Njih su dvoje izvrsno funkcionirali, desetljeća im su se ponašali kao sijamski blizanci. Koliko god je mislila da su hladni, znala je da se izvanredno razumiju i da je zato njihov brak vrst poput granita.

- Nisam više dijete - pobunila se.

- Znam. - Majka je preuzela glavnu riječ, a ona je uvijek i vukla sve konce. - Ali tvoj odlazak u svijet bio bi kao odlazak janjeta u vuku. Ti još ne znaš što su ljudi sve kadri uiniti. Bogatstvo naše obitelji veoma je primamljivo. Ljudi će uiniti sve da se dočepaju jednog dijela, a ti si u svemu tome najslabija karika. - Njezine riječi i u tom trenutku nisu imale smisla i ljutile su Ann.

- Nisam naivna i nisam dijete - pokušala se obraniti, ali je znala da to pred njima nema smisla.

- Nisam to ni rekla. Ne stradavaju samo oni koji su naivni, već i oni koji vjeruju onima kojima ne trebaju vjerovati. - Ann je vjerovala da majka to govori samo da bi je odvratila od njezina nauma.

- Pusti je, - Otac se okrenuo prema njezinoj majci.

- Možda će tako najbolje shvatiti ono što je trebala već odavno.

- Nisam naivna, a ako me i ne pustite, otići ću. Ne možete utjecati na moju odluku. Nisam dijete i trebali

bi ste poštovati moju želju. A ja želim svoj život, bez stege i bez nametnutih pravila koja me sputavaju.

- Razo arana sam - primijetila je njezina majka.

- Ne mogu živjeti pod staklenim zvonom cijeli život. Jednostavno to ne želim. Život bi trebao biti izazov, a ne zatvor. Želim biti ono što jesam, a ne ono što ste vi zamislili da bih trebala biti. Znae da vas volim i to se nikada ne e promijeniti. ak i ako pogriješim, to e biti samo moja greška. Nikoga ne u kriviti za to - pokušala im je objasniti, ali je znala da oni nikada ne e shvatiti pravu srž njezine želje.

- Tko je utjecao na tebe? Tia? - upitala ju je majka.

- Tia? - Ann je odmahнула glavom. - Zašto misliš da bi netko trebao utjecati na mene? Sposobna sam sama donositi odluke. Ako sada nešto ne poduzmem, život e jednostavno prolaziti pored mene, a ja to ne želim. Život više nije onakav kakav je bio dok ste vi bili mladi. Sada vladaju druk ija pravila, vrijeme jednostavno ini svoje. Mijenja sve, i uvjerenja. - Malo je zastala. - Ne u biti daleko. Kupila sam stan na drugom kraju grada. Želim biti samo Ann, ono što jesam, a ne ono što mi je društvo nametnulo - branila je svoje stavove.

- Ti si ve odlu ila? - Majka ju je ljutito pogledala.

- Da - kimnula je Ann glavom. - Doznali ste na vrijeme, ali ne prije da me ne biste pokušali sprijeti.

- U redu - složio se njezin otac. - Nadam se da eš

biti oprezna. Sve što smo radili, radili smo da bismo te zaštitili.

- Od sada u se sama štititi - uvjerala ih je Ann.

- Možda bi sve bilo lakše da si udana i da imaš nekoga uza se. Ovako si na meti svih muškaraca koji samo oblije u ne bi li uhvatili plijen za ostvarenje svojih ciljeva.

- Nisam naivna - ponovila je Ann.

- Nije rije samo o naivnost. Ne bih volio, a ni želio, da se moje najcrnje slutnje obistine. Ljudi su tako okrutni. Muškarcu ne e biti problem uvjeriti te da te voli samo da bi postigao svoj cilj - izrekao je otac svoju bojazan.

- Ne u nasjesti. Zašto misliš da bi me trebali voljeti samo zbog novca? - Ann je bila pogo ena njegovim rije ima. - Možda nisam najljepša žena na svijetu, ali imam mnogo kvaliteta. Lijepa sam, pametna...

- Ali si i dobar materijal koji se može obraditi. Muškarac kojemu je cilj samo novac, ne e se ni potruditi otkriti tvoje kvalitete. Jedino e ga zanimati tvoje bankovno stanje.

- Ubijate me svojim rije ima. - Ann je bila ogor ena. - Jednom u ipak trebati nekom vjerovati - napomenula je.

- Samo se nadam da e sve biti u redu. - Glas njezina oca bio je zabrinut, a majka dugo nije progovorili ni rije i.

O ito je bila zate ena Anninom željom i nije ju shvaćala, što se dalo naslutiti iz svakog njezinoga pokreta i izraza lica.

- Bit će u redu - obećala je Ann.

Uistinu je u to vjerovala. Neko vrijeme je samo promatrala roditelje, a onda je otišla. Što se svih njih tiče, razgovor je bio završen. Osjetila je olakšanje. Dio neugodnosti bio je iza nje. Trebala je vjerovati, i morala je vjerovati, da će sve biti u redu. Kakvu god kušnju život stavio pred nju, ona će je prihvatiti. Treba naučiti živjeti bez ikakve pomoći, treba sama donositi odluke, makar bile i pogrešne. Osjećala je potrebu da izađe iz zlatnog kaveza i pokaže se ljudima onakvom kakva uistinu jest. Pozvala je Jane da joj pomogne oko pakiranja kovčega. Uzela je samo nužno, ono što je ne može izdvojiti od ostalih, ali toga je bilo najmanje. Ostatak će ostaviti jer joj ne može biti potrebno. Željela je dio ponuditi Jane, ali nije znala kako bi reagirala.

- Ako ti se nešto sviđa, uzmi - pokušala joj je što pažljivije ponuditi.

Jane je zastala. Nekoliko je trenutaka samo promatrala njezino lice, a zatim joj je pogled skrenuo prema odjeći. Progutala je knedlu, ali je ipak odmahнула glavom. Bila je o ito preponosna pa se Ann nakon te ponude osjećala još jadnije.

- Ne mogu ti ponuditi stalan posao. Mogu ti samo

obe ati da e mi tvoja pomo povremeno trebati dok se ne snadeš - predložila joj je.

- Hvala - rekla je Jane kruto.

Ostatak vremena nisu progovorile niti jedne rije i. Ann je samo mogla pretpostaviti što se sve doga a u Janeinoj glavi.

Nije ni pokušavala proniknuti u njezinu dubinu jer joj Jane to ne bi dopustila. Koliko god joj je željela pomo i, nailazila je na zid koji nije mogla prije i. Jane je za nju bila i ostala tajanstvena djevojka. Sve što se nje ticalo, bilo je obavijeno velom tajne, ali joj je Ann bezgrani no vjerovala.

Tjedan dana poslije, Ann se odselila iz roditeljske vile. Kao što je i o ekivala, Jane nije ostala kod njezine obitelji. Bila je najmla a zaposlenica pa je bilo logi no da e prva oti i. Dogovorila se da joj dolazi dva puta na tjedan, iako je znala da je to premalo, ali trenuta no joj je jedino to mogla ponuditi.

Nekako u to vrijeme, Tia ju je nazvala. Željela je da se sastanu i Ann je pristala bez razmišljanja. Dogovorile su susret te ve eri i Ann je bila posebno uzbu ena. Znala je da e ovo biti jedan od presudnih trenutaka u njezinu životu i cijelo joj se vrijeme inilo da lebdi od sre e. Prvi i najvažniji njezin samostalan korak mogao bi biti uspješan, a to je u njoj budilo i strah i nadu.

Kad se našla s Tijom, osjetila je kako je preplavljuje val zahvalnosti i uzbu enja.

- Pronašla si mi posao? - Ann se odmah željela riješiti neizvjesnosti.

- Da, ali nisam sigurna ho eš li biti zadovoljna - rekla je tiho Tia. - No to sam jedino uspjela prona i. Upregnula sam sve veze, ali mi se ini da ne pomažu previše. - Tia je okolišala, a kada ju je pogledala u o i, Ann je shvatila da ona to namjerno radi.

- O emu je rije ? - Ann je bila nestrpljiva poput malena djeteta.

Tia je prasnula u smijeh. Podigla je svoju njegovanu ruku ne skidaju i pogled s Ann.

- Ako želiš, mogla bi dobiti sporednu ulogu...

- Ne, to nikako - Ann ju je odmah prekinula. - Gluma nije ono što želim. Završila sam književnost i želim nešto u emu bih se mogla dokazati. - S nevjericom je gledala u Tiju.

- Šalila sam se. - Tia se široko osmjehnula. - Trebaju nekoga na doradi scenarija, a mislim da si ti savršena za to, a i ne eš biti izložena pri radu pa bi ti to moglo potpuno odgovarati.

Ann je osjetila kako joj je laknulo, ali i navalu straha.

- Nemam u tome nikakva iskustva - napomenula joj je.

- Svi jednom trebaju po eti - odlu no je rekla Tia.

- Hvala ti. - Ann od uzbu enja nije znala što re i.

- Sastanak ti je zakazan za idu i tjedan.

Ann je gotovo prestala disati. Sve se lagano slagalo u sliku koja je trebala sa injavati njezin život. Silno se željela dokazati, a Tia joj je to omogućila. Znala je da će uiniti sve da je ne iznevjeri. Željela je raditi ne zbog potrebe, već da bi se osjeala potrebnom. Taj je osjećaj željela još dugo zadržati u sebi.

Za to vrijeme, Jane je uzbuđeno šetala po svojem skromnom iznajmljenom stanu. Plan koji je već mjesecima smišljala, dobio je priliku da se ostvari. Osmijeh na licu bio je kiseo i osvetnički. Razmišljala je o Ann. Silno je bila ljubomorna na nju, osjećaju i nepravедnost života. Šačica ljudi imala sve, ostali su samo preživljavali, a ona je spadala u te "ostale". Bijes koji je mjesecima tinjao u njoj, prijetio je eksplodirati, a kap koja je prelila čašu bio je trenutak kada joj je Ann ponudila svoju odjeću. Nije ju željela, ne tako. To je za nju bilo poniženje, kao i posao koji je obavljala kod njih. Njezini su apetiti bili veliki, puno veliki. Nije ona željela njezinu odjeću, nego dio njezina bogatstva. Ann je ionako imala previše, a ona ništa. Sjela je na otrcani trosjed, zaronivši ruke u kosu. Istina, imala je ljepotu, ali to je bio jedini njezin adut. Sve što je postigla s tom ljepotom, bilo je ponižavajuće. Radila je kao pomoćnica, što je bio malo ljepši naziv za sluškinju,

a imala je tako mnogo snova od kojih se nijedan nije ostvario i kojih se trebala odreći barem na neko vrijeme. Nije se nimalo lijepo osjećala okružena raskoši koju je mogla jedino krišom gledati iz prikrajka. Kako je vrijeme odmicalo, bila je sve ogorčenija. Bogataši su bili tako lijepi, beskorisni, dokoni, a jedini im je problem bio kao potrošiti sav taj novac i vrijeme. A onda je Ann počela sanjati o životu obične djevojke. To se savršeno poklopilo s njezinim planovima. Tijekom proteklih godina dobro ju je upoznala i znala je sve njezine želje i snove. Ali i sve njezine slabosti. Iskoristiti će to ostvarujući i svoj cilj, a uistinu se nadala da će postići i ono što je zamislila. Ne može biti jedina koja će se poslužiti domišljatošću da bi se obogatila. S obzirom na situaciju, nitko joj to ne bi mogao ni zamjeriti.

Dok je radila za Aninu obitelj vezao ju je ugovor o tajnosti svega što je vidjela, ali i znala, ali se s otkazom sve promijenilo. S prijezirom je gledala svoj skromni stan. Sve u njemu bilo je trošno, odavna dotrajalo, siromaštvo se osjećalo u svakom njegovu milimetru. Novac koji je dobivala dok je radila, bio je jedva dovoljan za ono najnužnije. Nije željela takav život i nikada se s njim nije mogla, a ni željela, pomiriti. Iza njezina nevinog lica krilo se lukavstvo. Nitko joj ne može zamjeriti što se pokušava snaći. Pa svi su to činili na ovaj ili onaj način!

Nazvala je mobitelom svojeg momka Samuela. Zajedno su bili već dulje vrijeme, ali se nisu željeli vjenčati dok ne ostvare svoje snove. Kad se javio, Jane je šutjela nekoliko trenutaka. Nije znala kako da započne razgovor pa ga je samo šturo pozdravila.

- Želim da dođeš k meni - prošaputala je nakon pozdrava.

- Rado. Stižem za nekoliko trenutaka - rekao je Samuel svojim muzikalnim i dubokim glasom.

Jane se osmjehnula. Iako je sa Samuelom bila dvije godine, iz dana u dan voljela ga je sve više. Bila je to ljubav s dozom posesivnosti, ali jedna od odlika ljubavi bila je upravo to - posesivnost.

Bili su sli ni i sli no su razmišljali. Tražili su svoje mjesto na postolju uspješnih, ali ih je vrijeme uvjerilo da to nikako ne mogu svojim radom. Koliko god se trudili, nisu se pomicali s mrtve točke. Čak je katkad imala osjećaj da se vraćaju korak unatrag, kao da se sve urotilo protiv njih.

S nestrpljenjem ga je iščekivala. Nervozno je lupkala prstima po stolu, pokušavajući i razraditi i najmanje pojedinosti svojeg plana. Znala je da će se Samuel složiti s njom, ali će ona to najteže podnijeti jer je bila ljubomorna, katkad i previše. No sve je imalo svoju cijenu, a ona je bila spremna platiti je samo da bi ostvarila svoj naum, pa ako treba i ovladati nekako ljubomorom.

Samuel je bio prekrasan muškarac.

Njegove kao nebo plave o i veli anstveno su se isticale ne njegovu tamnom licu. Bio je izrazito visok, neodoljiva osmijeha, a, što je najvažnije, potpuno ju je razumio.

Jane je hrabrila samu sebe. Samuel je bio muškarac koji bi se mogao svidjeti Ann, ali nisu smjeli previše ekati. Mogao bi ih netko prete i i prvi iskoristiti Anninu naivnost. Trebali su brzo djelovati. Pritom e odlu nost i Samuelov šarm biti presudni.

Kad je Samuel stigao, Jane mu se bacila u zagrljaj. Svaka stanica u njezinu tijelu bubrila je od silne ljubavi koju je osje ala prema njemu. Uistinu ju je osvojio, potpuno. Jedino lijepo što joj se u životu dogodilo bio je on i ni pod koju cijenu nije ga željela izgubiti, ali e ga se morati privremeno odre i zbog zajedni kog cilja.

- Kako je moja ljepotica? - obasipao je njezino lice poljupcima, pokazuju i oduševljenje koje nije splasnulo od prvog dana.

Plamen njihove ljubavi kao da je bivao sve ve i i Jane mu se u potpunosti predavala.

- U nedoumici - priznala mu je kada su sjeli.

- Zašto? - Njegove plave o i iskrile su od radoznalosti.

Jane ga je promatrala. Idealan plan nije joj se inio tako idealnim kada je shvatila da on neko vrijeme ne e biti njezin.

- Zato što te ne želim izgubiti - priznala mu je.

- I ne eš - samouvjereno je rekao.

- Trebamo odijeliti interes od osjećaja, samo tako ćemo uspjeti - uvjeravao ju je.

- A što ako je to nemoguće? - pokazala je strah koji je osjećala.

- Nije nemoguće. Ti znaš da ja volim samo tebe i da će sve ostalo biti gluma. Nadam se da ću uspjeti, a kada jednom budemo imali novac, vjenčat ćemo se i osnovati obitelj. Za tebe želim sve najbolje, a to ću i ostvariti. - Glas mu je bio umirujući i pa je ona kimnula glavom.

- Ali... silno sam ljubomorna - priznala mu je.

- To je samo dokaz ljubavi. Kada se osjećaji za ineljubomorom, to je znak da je kod nas sve u redu - našalio se.

- Ili je znak mogeg straha. - Jane je bila oprezna u izjavama.

- Vjeruj mi, nemaš razloga za strah - rukom je uklonio pramen kose s njezina lica, a zatim joj je prstima obuhvatio bradu. - Nijedna žena nije lijepa poput tebe, nijedna nije osvojila moje srce kao što je uspjelo tebi. Ne trebaš se bojati. Imaš moje srce, moju dušu, imaš mene cijeloga. Sve što budem davao drugoj bit će gluma da bismo postigli svoj cilj. Ako želiš novac, moraš nešto i žrtvovati za to. Ja sam ipak taj koji će podnijeti veći teret. Ti ćeš samo čekati, a ja... - slegnuo je ramenima.

- Samo čekati? - Jane je planula. - Nije li to i najteže?

- odmahнула je glavom, dok su joj se oči i punile suzama.

- Potrebni smo jedno drugom. To nam je oboma jasno. Da bi se naš plan ostvario, trebamo se držati zajedno. Ti i ja se savršeno nadopunjujemo - bodrio ju je.

- Teško u biti mirna i znati da grliš drugu - slomljeno je rekla, pokazujući svoju slabost.

- Grlim? Ne e to biti kao ovaj zagrljaj. To e biti posao, samo posao. Svaki svoj zagrljaj pretvoriti u novac, a osje aj u uvati samo za tebe - šaputao je.

Jane je utihnula. Koliko god ju je Samuel pokušavao utješiti, nije uspijevao. Znala je kako e sve to izgledati, ali nije znala da e je to ovoliko pogoditi. Dok su stvarali plan, nije ni pomislila na svoje osje aj. Vodila ju je misao da e biti bogati, a novac je u svijetu u kojem su živjeli bio jedino sredstvo kojim se sve mjerilo.

- Volim te - rekla je jedva ujno.

- Kao i ja tebe. - Samuel je nastojao odagnati sumnje koje su se mogle isprije iti izme u njih i plana koji su oboje skovali. - Sve e biti u redu, sve e biti u redu

- ponavljao je želeći odagnati ono što ju je mu ilo.

- Nadam se - prošaputala je Jane.

- Ho e, i tako trebaš razmišljati. Trebaš vjerovati da e naš plan uspjeti i jednostavno gledati na sve kao da te se ne ti e. Ho eš li se udati za mene? - iznenada ju je upitao.

Jane je zastala kao ukopana. Uzdahnula je da se smiri, ali to je bio tek slabašan pokušaj koji nije urodio plodom.

- Ako ti treba dokaz ljubavi, ovaj je najveći - rekao je Samuel vedro.

- Naravno da ću se udati za tebe - jedva je izustila.

Bila je toliko uzbuđena da nije ni shvatila pravo značenje tih riječi.

- Ali kada sve prođe... - Njegove su je riječi prizemljile.

- Zašto onda? - Jane se odmaknula od njega.

- Uključi mozak i sve će ti biti jasno.

- Znam. - Nakon ushita, uslijedilo je silno razočaranje.

- Bude li se trebalo vjenčati, ti ćeš to učiniti i zato trebaš biti slobodan - rekla je ljutito.

- Da. - Samuelov je glas bio hladan.

- Ti si smislila plan, a moje je da se potrudim da ga ostvarim. Nemojmo dopustiti da nam osjećaji sve poremete. Trebala si računati na sve, a tako si pažljivo razradila plan.

- Trebala sam, ali nisam - priznala mu je.

- Volim te i to je jedino važno.

- Slaba mi je to utjeha - obrecnula se Jane.

- Plan, jedino je plan važan - napomenuo joj je po tko zna koji put. - Znam da smo dovoljno jaki da sve prebrodimo. Isto tako znam da te volim. To je sve što ti

u ovom trenutku mogu ponuditi, samo ljubav, osje aje, odanost... - nabrajao je. - Samo izdrži. Meni e biti mnogo teže nego tebi - privukao ju je k sebi lagano joj mrse i kosu.

Jane se usidrila u njegovu zagrljaju. O i su joj se napunile suzama. Iako je ona sve to smislila, znala je da e biti povrije ena. Trebala je vjerovati Samuelu, ali tako je teško vjerovati muškarcima, a ona je to najbolje znala. Tako su nestabilni kada su osje aji u pitanju. I uvijek rade ono što je najbolje za njih. Novac, prokleti novac bio je jedini problem, a iz tog je problema proizlazilo mnoštvo drugih. Nije imala dobar predosje aj, a uvijek se ravnala prema tome. Nekoliko je trenutaka razmišljala, a onda je pogledala Samuela u o i.

- A da odustanemo? - predložila mu je.

- Ne - odgovorio je Samuel kruto. - Nipošto. Ovo nam je jedinstvena prilika, ovakvih nema mnogo u životu. Ne smijemo sve to pokvariti samo zbog ljubomore. Znam da e nam biti teško, ali izdržat emo. Kada god budeš u situaciji da sumnjaš, sjeti se koliko je velika moja ljubav i koliko te volim. Izdržimo nekoliko mjeseci, a onda emo osnovati obitelj u našoj ku i, samo našoj - bodrio ju je, ali je i shva ao njezin strah.

I on je bio svjestan da sve može krenuti tokom koji nijedno od njih dvoje nije željelo.

- Izdržimo kušnju, a ona e samo oja ati našu ljubav.

- Nakon tih rije i utisnuo je poljubac na njezine usne.
- Ann je uistinu lijepa. — Sama srž njezina straha naslutila se u tim rije ima.
- Nije ljepša od tebe - uvjeravao ju je Samuel.
- Ali ti može ponuditi mnogo više od mene. - Hvatala ga je na sitne mamce, ali se on nije dao uhvatiti.
- To nitko ne može - prošaputao je. - Srce samo jednom voli, a moje pripada tebi. Kada bi to shvatila, sve bi bilo u redu. - Glas mu je postajao sve tiši. - Mislio sam da sam došao ovamo da po nemo s ostvarenjem plana i da se dogovorimo za pojedinosti, a ti me opsjedaš sumnjom. To je trebalo biti iza nas. Boli me tvoje nepovjerenje. - Tuga se nazirala u njegovu glasu i Jane je osjetila grižnju savjesti.

Uistinu je u tom trenutku bila spremna u initi sve za njih. Znala je da treba trpjeti da bi na kraju uživala. Samo mu je trebala vjerovati, samo to, ali je to ujedno bilo i najteže.

- Potrudit u se više - obe ala mu je.
- Nije dovoljno samo se truditi, nepovjerenje treba potpuno nestati. - Kad ju je pogledao tim svojim plavim o ima, Jane je ostala bez rije i.

Zaljubila se im ga je prvi put vidjela. Što je vrijeme više odmicalo i njezina je ljubav rasla. Na svu sre u, uzvra ao joj je osje aje i, što se toga ti e, uistinu je imala sre e. Ipak, znala je da e njihovu ljubav ubiti besparica,

a to bi se moglo dogoditi i zbog njezine ljubomore. A što će tek biti ako se njihovi planovi mogu ostvarivati? Na to nije željela uopće misliti. Obećala mu je da će se pribrati, ali on nije ni slutio koliko je to teško. Tko ne bi bio ljubomorana na voljenu osobu dok se ona nalazi u zagrljaju druge žene? Znala je da će to teško podnijeti. Trebala je samo imati namjenu cilja, novac koji će biti nagrada za sve njezine patnje.

- Potruditi u se. - Jane mu je ponovno obećala.

- Sada znam zašto te volim. - Samuel ju je strastveno poljubio. - Možda si jedina djevojka koja misli glavom, a ne srcem - rekao je nakon poljupca.

Jane se nervozno nasmiješila. Ako je uistinu griješio, griješio je u tome.

- Trudim se - pokušala je poništiti djelovanje ljubomore koja je već u tom trenutku harala u njoj.

- To mi je neizrecivo privlačno kod tebe. Ja i ti smo par koji će vječno trajati. Izvrsno se nadopunjujemo, imamo iste ciljeve. Novac na prvom mjestu, a nijedno od nas dvoje ga nema. - Nakon tih riječi prasnuo je u smijeh.

Samuel je ostao kod nje tu večer. Pokušali su plan usavršiti, a kad je malo bolje razmislila, sve im je i išlo na ruku. Ann se odselila od svojih, a Jane je kod nje radila dva dana u tjednu. To je bilo dovoljno da zna sve o njezinu kretanju i da izabere pravi trenutak kada će Samuel ući u njezin život. Znala je da mu Ann neće moći odoljeti jer

to nije uspjelo nijednoj ženi. Samuel je bio rođen za velike stvari, ali se uvijek nalazio na krivome mjestu. Sanjao je o svemu onome što nije imao, isto kao i ona, a lista toga bila je poduga kaka. “Tako lijep”, zaključila je Jane promatrajući ga.

Kako će podnijeti pomisao da se nalazi u zagrljaju druge žene? Može li novac nadoknaditi svu bol koju će osjetiti i tko joj je jamčio da će joj se i vratiti? Istina, zaprosio ju je, ali to nije nužno trebalo nešto i značiti. Kad jednom iskusi život na visokoj nozi... Jane je odmahнула glavom. Misli su joj bile u pravom kaosu. Željela je ne misliti ni na što, ali jednostavno nije mogla. Pred oči joj je lebdjela zamišljena slika Samuela u Anninu zagrljaju. Mislila je da će joj pozliti od tih misli. Zašto se tako ponašala? Vjerovala je da će sve to moći podnijeti, zato je i skovala taj plan. Da je tada znala što sada zna, nikada joj ne bi ni palo na pamet da mu predloži da zavede bogatašicu, izvuče od nje novac i vrati se njoj. Bi li on dopustio njoj da prodaje tijelo za novac? Sumnjala je u to. Ipak, oba je samoj sebi da će ga to pitati prvom prigodom.

Jane je pred sobom imala dva slobodna dana. Nije znala kamo bi sa sobom. Najgore je zatvoriti se u stan i razmišljati, a ona je upravo to činila. Trebala se trgnuti, misliti na sve ono što će novcem moći kupiti, ali nije mogla. Novac je bio privlačan, ali je u tom trenutku shvatila da ga ne voli više od Samuela. Samuel je bio

njezin život i ona jednostavno nije znala kako će sve to prebroditi. Još nisu ni pošli s ostvarenjem plana, a ona je umirala iznutra. Otvjek bi trebao biti zadovoljan onime što ima, ali nikada nije. Uvijek teži za nekim nedostižnim, a ni ona u tome nije bila iznimka. Žudjela je za novcem, a ta bi žudnja mogla biti i njezino prokletstvo. Što god da se dogodi, sama će biti kriva. Razunala je na Anninu naivnost, a na kraju bi ona mogla ispasti naivna. Uistinu je željela misliti da će sve biti u redu, ali nije mogla. Na neke svoje osjećaje nije razunala, a sada je bilo prekasno da se bilo što promijeni. Samuel je odlučio i doslovno se uživio u ulogu koja ga je čekala. Nema povratka, zaključila je. To je bila jedina istina. Trebala se ponašati dostojanstveno, razumno, jer je Samuel to volio, a ona je bila spremna učiniti sve za njegovu ljubav.

U idućih nekoliko dana saznala je sve pojedinosti o Anninu poslu. Ann je tek počinjala i bila je toliko oduševljena da joj je posao zaokupio svu pažnju. Mogla je dio posla raditi i kod kuće, a to ju je potpuno zaokupilo. Uistinu se trudila da bude savršena i Jane se za udala tolikoj strasti koju je pokazivala radije. Željela se dokazati, a za to nije bilo potrebe jer je imala sve što je poželjela - a dobila je i posao iz snova. Njoj to nikada ne bi pošlo za rukom.

- U posljednje vrijeme si tužna - obratila joj se Ann ugasisvi kompjutor.

- Osje am bezrazložnu sjetu - slagala je Jane i ne trepnuvši.

- I ja se tako katkad osje am - priznala je Ann. - Znam da nisi u najboljoj situaciji, ali u inila sam sve što sam mogla - opravdavala se.

Jane ju je pogledala. Uistinu je bila naivna, a to je bila posljedica odgoja. Cijeli su je život štitili od svega, a sada je bila prepuštena samoj sebi i Jane je pretpostavljala da se ne e najbolje sna i. Bila je žena, imala je svojih slabosti, a Samuel e to znati iskoristiti. Dobro je poznavao žene i lako e je osvojiti, zaklju ila je Jane.

- Hvala - rekla je samo da nešto kaže. - Da nema vas, ostala bih potpuno bez novca - dodala je ipak.

- Nisam to mogla dopustiti. - Ann je bila skromna.

Jane je slegnula ramenima. Nije o njoj smjela razmišljati kao što je željela. Ann je uistinu prema njoj bila više nego dobra, a da je samo mogla i naslutiti istinu, ne bi se tako ponašala. U tom trenutku joj je na um pala izvrsna zamisao. Za nekoliko dana Ann je imala ro endan i to bi mogla biti dobra prigoda da Samuel stupi u njezin život. Još je trebala smisliti kako to u initi. Jednom e i ona imati stan poput ovoga, a, što je bilo najvažnije, u njemu e biti sa Samuelom, sanjarila je.

- Idem - iznenada je rekla Anni. — Ako trebate još nešto... - pogledala ju je u o i.

- Ne, idi - uzvratila je Ann.

Jane je izišla. Ann je zamišljeno gledala u vrata koja su se zatvorila za njom. Bilo joj je žao što nije mogla uiniti više za nju. Svi su trebali imati priliku za bolju budućnost, a ona joj tu priliku nije mogla pružiti. Trebala ju je potražiti na drugome mjestu jer je ovo ovdje bilo tek privremeno rješenje.

Dani su prolazili, a Ann je sve više vremena posvećivala poslu, toliko da nije željela prirediti nikakvu zabavu za svoj rođendan. Za nju je to bio dan kao i svaki drugi, ni u čemu poseban, za promjenu. Ipak je otišla do grada i kupiti si nešto što je podsjetilo na to da je promijenila život. Kakva dobra knjiga bila bi pravi izbor. Odjenula se i izišla. Udahnula je zrak punim plućima. Dok je hodala, razmišljala je o svojem životu. U posljednje vrijeme sve promijenilo, a to ju je ispunjavalo zadovoljstvom. Potpuno se udaljila od života koji je prije vodila, a koji joj nimalo nije nedostajao. Pronašla je jednostavnost u životu i shvatila da je upravo u tome njegova najveća draž.

Hodala je bez cilja, a onda ugledala knjižaru i ušla. Dugo je razgledavala knjige i na kraju ih je odabrala nekoliko. Izlazeći, sudarila se s nekim. Jedva se održala na nogama. Vrećica s knjigama joj je ispala. Uopće nije gledala kuda ide i rezultat je bio gotovo ponižavajući. Bila je zamišljena, ali se nije mogla sjetiti o čemu je razmišljala.

- Oprostite - rekla je tiho podižu i pogled.

Ono što je vidjela, presjeklo ju je. Pred njom je stajao muškarac izvanredne ljepote i najplavijih o iju koje je ikada vidjela.

- Ja bih se trebao ispri ati - rekao je svojim dubokim glasom. - Nisam žurio, ali... - pogledao ju je u o i i prasnuo u smijeh. -Je li ovo sudbina? - upitao ju je, a Ann nije razumjela njegovo pitanje.

- Ti si najljepša djevojka koju sam ikada vidio - s oduševljenjem je rekao, a prema njezinoj procjeni nije se pretvarao.

- Ovo je sudar dvaju tijela - pokušavala ga je prizemljiti, ali on je odmahnuo glavom.

- Ne - zavodljivo ju je pogledao. - Oprosti. Osje am bliskost koju još nikada nisam osjetio. Nisam ti se ni obratio s "vi", a kako su naša tijela u jednom trenutku bila toliko bliska, to i nije potrebno.

Svidio joj se njegov smisao za humor.

Sagnuo se i podigao knjige. Sa zanimanjem ih je promatrao.

- Volio bih kada bih se mogao odužiti - pogledao ju je u o i.

Ann nije znala što o ekuje od nje. Sudar je bio malena nezgoda, ali ih ni na što nije obvezivala.

- Nisam se predstavio. Ja sam Samuel Egert. - Pružio joj je ruku, a osmijeh mu nije silazio s usana.

Ann je razmišljala nekoliko trenutaka, a onda je rekla samo svoje ime.

- Ann? - ponovio je njezino ime i upitno je pogledao.
- Savršeno ti odgovara - rekao je kao da nije primijetio da nije izrekla i prezime. - Ipak... - pružio joj je knjige i dalje se osmjehuju i. - Osje am krivnju. Želim se iskupiti - ustrajao je pri svojem prijedlogu.

- I ja isto. - Ann je osje ala dio krivnje.

- Da odemo na kavu? - pitanje je bilo tako nonšalantno postavljeno da Ann nije znala kako bi odbila, a nije ni željela.

- Ali... - pogledala ga je u o i i nanovo se oduševila plavetnilom u njima.

- Ne želim uti nije an odgovor - uhvatio ju je pod ruku i ne ekaju i njezin pristanak krenuo prema sredini ulice.

Ann je bila zate ena. Nikako nije mogla doku iti što je njegovo ponašanje trebalo zna iti. Ispri ati joj se mogao i rije ima, bilo bi sasvim dovoljno, ali o ito nije tako mislio.

- Ljudi godinama tragaju za ne im nedostižnim, a što naprave kada na to nai u? - upitao ju je dok je hodala u korak s njim.

Razmišljala je o njegovu pitanju. Uistinu nije znala odgovor, a bilo je i postavljeno kao djeli zagonetke. A i sve u vezi s njim bilo je zagonetno. Oduvijek su je upozoravali da ne vjeruje strancima, da bude oprezna,

ali kao da je na sva ta upozorenja zaboravila u ovom trenutku. Zašto? Samuel je bio neodoljiv, ponašao se sasvim prirodno, otvoreno i bez imalo dvoumljenja je zaključila da je iznad svega spontan. Nije bilo ni traga uštogljenosti. čak mu je i osmijeh bio poput zraka sunca koje izviruju ispod oblaka donose i neopisivu radost. Prisiljavala je samu sebe da bude suzdržana, ali je to naprosto bilo nemoguće. Toplina je izvirala iz njegova pogleda.

- Ne trebaš se bojati - zastao je i pogledao je u oči.
- Znam kako ovaj susret izgleda u tvojim očima, ali idemo na mjesto koje će biti prepuno ljudi i u svakom trenutku možeš ustati i otići.

Ann se široko osmjehnula. Susret je bio nevjerojatan i bila je silno radoznala. Još joj nitko nije tako prišao, niti je pokazao takvo zanimanje za nju, a da nije znao tko je ona. Ništa se ne može dogoditi, a tako je i on sam tvrdio. Nije ga željela olako pustiti jer je njegovo ponašanje zagolicalo njezinu maštu, raspirilo njezine snove, a to je bilo dovoljno da se prepusti stihiji koja ju je nosila.

Bez riječi i ona je pratila. Možda u tom trenutku riječi i nisu bile potrebne. Šutnja im je oboma otkriveno što im je bila potrebna da se dojmovi slegnu, a bilo ih je poprilično.

Sjeli su na malenu terasu bara kojem nije ni ime uspjela pročitati. Samuel nije skidao pogled s nje. Taj je pogled bio toliko prodoran da je imala osjećaj da joj prodire do

same srži duše i da više ništa nije ostalo skriveno.

- Zašto si me pozvao na kavu? - zanimalo ju je.

Samuel se tajanstveno nasmiješio, a njegove plave oči i zaiskrile su sjajem koji nije mogla ne primijetiti.

- Nisam mogao odoljeti - jednostavno je rekao.

- Rijetko imam priliku upoznati djevojku koja je lijepa poput tebe i bio bih budala kada bih dopustio da sve završi samo jednim susretom. Oduvijek sam pobornik toga da treba pokušati čak i kada mislimo da nemamo izgleda. Ti si za mene izazov kojem nisam mogao odoljeti - priznao joj je tihim glasom, a osmijeh je titrao na njegovu licu.

Ann ga je bolje promotrila. Uistinu je bio lijep, jedan od najljepših muškaraca koje je ikad srela. Lagala bi samoj sebi kada bi rekla da joj njegova pažnja nije godila, a sama činjenica da on nije znao tko je, taj je osjećaj raspirivala. Godinama je eznula za pažnjom, za ljubavlju, za zagrljajem, a sve je to bio samo san. Nikada nije bila sigurna svi se li se nekomu samo zato što je bogata, a sada takvih nedoumica nije bilo. Bili su dvoje nepoznatih ljudi, a to joj je odgovaralo. Željela je samo jednostavne osjećaje, one u kojima novac nije bio važan.

- Teško je u to povjerovati. - Ann je ipak pokazala dozu sumnji avosti.

- Zašto? - Samuel ju je otvoreno upitao. - Ti si prelijepa i jednostavno si me ostavila bez daha - uslijedilo je nakon kraće stanke njegovo priznanje.

Ann ga je pogledala, tražeći i najmanji tračak neodlučnosti u njegovu glasu, ali je nije našla. Bio je otvoren, iskren i to se naslućivalo u njegovu glasu.

- Zašto ne vjeruješ u dojam koji ostavljaš na ljude? — upitao ju je tiho.

Pitanje je bilo sasvim logično. Ona nije vjerovala, ali samo zato što su je svi promatrali kao objekt, kao ulaznicu u visoko društvo, a tu su ulaznicu mnogi željeli pod svaku cijenu. Njemu to nije mogla objasniti, ne ako je željela biti samo Ann. Trebala je pronaći sasvim drugi izgovor.

- Nitko nije toliko siguran u sebe da bi u to povjerovao. - Njezine riječi dočeka je sa skrivenim oduševljenjem jer su mu bile temelj na kojem je želio graditi razgovor koji će uslijediti.

- Da, to je istina. Katkad trebamo druge ljude da nas u to uvjere, a ja sam spreman na to - objasnio joj je uz širok osmijeh.

- Na što? - Ann ga je upitala.

- Na to da te uvjerim koliko si posebna. Volio bih da ovo bude pošteno i da se ne razmišlja onako naglo kao što smo se upoznali. Kad pri samo jednom susretu djevojka u tebi zagolica maštu, ali i osjeća je, onda ne želiš da dođe do kraja i prije početka onoga što bi se moglo

odgoditi. - Iako je njegovo objašnjenje bilo komplicirano, potpuno ga je shvaćala.

- Još uvijek nisam sigurna što želim - pokazala je dozu nedoumice.

Samuel se osmjehnuo.

- Zar je toliko strašno biti u mojem društvu? - Njegovo pitanje ju je iznenadilo.

- Ne - odmah se pobunila. - Oprezna sam upravo zbog toga što mi je previše lijepo.

- Ne razumijem - rekao je Samuel.

- Ni ja, ali je to jedina istina koju ti mogu reći u ovom trenutku.

- Takva si uvijek u životu? - Odmjerio je na njoj svaku pojedinost koja je bila dostupna njegovu pogledu.

Ann ga je pogledala. Nije znala što bi mu odgovorila. Uloga koju je počela igrati od samog početka, uloga anonimne djevojke, odgovarala joj je, ali je sa svime time bila zatečena. Sama pomisao da se njemu sviđa jedna obična Ann, nije ju ostavila ravnodušnom. Zar nije o ovome sanjala cijelu svoju mladost? Da bude voljena zbog onoga što jest, a ne zbog onoga što je predstavljala. I kada je bila nadomak tog ostvarenja, dvoumila se. Zašto? Samuel je bio tako prirodan, na njemu ništa nije bilo izvještajno, čak ni ponašanje. Nije trebala imati nedoumica, ali ih je imala. Problem je otkako bio u njoj, a s obzirom na prethodna iskustva, opreza nikada dovoljno.

- Katkad - sjetila se da nije odgovorila na njegovo prethodno pitanje.

- Jednom kada se pupoljak rascvjeta i pretvori u prekrasnu ružu, želim biti svjedok tomu - dvosmisleno je rekao, ali je Ann shvatila pravo značenje izgovorenih riječi.

- Samo želim da se bolje upoznamo. To te ni na što ne obvezuje. - Izgovaraju i te riječi i upotrijebio je sav svoj šarm. - I? - upitao ju je kada je vidio da ne odgovara.

- Ne znam. - Ann se našla u nedoumici.

- Znam da nisam ono o čemu djevojke sanjaju i da ti ne mogu pružiti ono što bih želio jer jedino što imam su moji osjećaji i iskrenost koju cijenim iznad svega. Ti zaslužuješ najbolje, a ako je to razlog što me odbijaš... - Znao je izreći i pravu riječ u pravom trenutku, a nju je to pokolebalo.

A koga i ne bi? Tko može biti imun na iskrenost? Ona sigurno ne. Njoj je takve iskrenosti nedostajalo cijeli život i upoznati ga bolje bilo je iskušenje kojem je bilo teško odoljeti.

- Zašto misliš da te odbijam zbog nekog čega što ne znam? - ipak nije odoljela a da ga ne upita.

- Mislim da je o čemu to da ne plivam u novcu - rekao je kruto.

- Meni to nikada nije bilo važno - Ann je uzvratila.

- Ne možeš odbiti moj poziv da se još jednom vidimo -
ushieno je progovorio. - O takvoj sam djevojci sanjao
cijeli život, nemoj mi te snove oteti na samom početku -
moleivo je rekao.

- Ne u - Ann je popustila.

Vidjela je kako je Samuelu laknulo, a to je moglo
znaiti da mu je stalo i ona je vjerovala da je tako.

4.

Rastavši se od Samuela, Ann je lagano koračala prema svome stanu. Pogled joj je bio sanjiv, a u njoj kao da je sve lebdjelo od sreće. Bio joj je rođendan, a Samuel je bio najljepši dar koji je mogla dobiti. Naravno da je pristala ići s njim. Bio je tako uvjerljiv i nije znala kako ga odbiti, a nije to ni željela. Tako je lijepo bilo doživjeti ostvarenje snova u trenutku kada i ne pomišljamo na to. Život nam uvijek priprema iznenađenja, a to i jest njegova najveća i draža. Nekome je ipak stalo do nje. Iako je to bila ishitrena misao, osjeća da je to doista tako. Netko tko je nepoznaje, ne zna tko je ona, a ponaša se kao da je kraljica, zavrjeđuje svu njezinu pažnju. Bila je sretna i nije to željela skrivati. Nije se isto tako osjećala. Željela je tako malo, ali joj se želje nisu ostvarile sve dok se nije odvažila i otišla od roditelja.

Upravo je uživala u tome što živi sama i što se dobro snalazi i bez o eva bogatstva i prezimena koje joj je moglo otvoriti sva vrata.

Vrativši se ku i, zatekla je Jane. Bila je iznena ena jer Jane nije trebala raditi, ali je bila u stanu.

- Što... - nije dovršila pitanje jer joj je Jane pružila buket cvije a i maleni dar.

- Sretan ro endan - iznenadila ju je svojom gestom.

Ann je bila ganuta. Po svemu sude i, postojale su naznake da e ovaj ro endan uistinu biti poseban. Najprije je upoznala Samuela, a zatim ju je i Jane iznenadila.

Samo nekoliko trenutaka poslije Jane je otišla. Mobitel joj je po eo zvoniti. Javili su se njezini roditelji, Tia i mnogi drugi, ali se ni s kim nije dogovorila za izlazak jer je ve er bila rezervirana za Samuela, ako ve ere uop e bude. Jer Samuel ju je ve na prvom sastanku obavijestio da je u besparici pa je mogla o ekivati nešto jako skromno, ali joj to nimalo nije smetalo. Ni ona se ne e razbacivati novcem jer bi takvim ponašanjem samo probudila njegovu sumnju, a to nije željela. Htjela ga je ostaviti u uvjerenju da je i ona poput njega, to joj je mnogo zna ilo. Tek ako se njihovo poznanstvo razvije u nešto više, otkrit e mu istinu, do tada nikako. Bit e ono što je oduvijek željela biti - obi na djevojka.

Mnogi su imali pogrešnu predodžbu o slavi i slavnima.

Nitko od slavnihi nije volio to neprestano opsjedanje i nerijetko je slava bila i prokletstvo pred kojim su mnogi pokleknuli jer se nisu znali nositi sa svime onime što ona donosi. Najgore prolaze oni koji slavu steknu prerano, ali ne i s ro enjem. esto na površinu izi u sve slabosti, a možda je najgori trenutak kada slava po ne blijedjeti, nestajati, jer neki ne mogu prihvatiti da se više ne nalaze me u slavnima.

Njoj slava nikada nije ništa zna ila. Upravo suprotno, željela ju je izbje i pod svaku cijenu, ali nije mogla, niti je znala kako to posti i. Slava je i bila kriva za njezinu nesigurnost. Nije ona bila jedina koja se tako osje ala. Zato je i shva ala zašto su se bogati družili samo s bogatima. Znali su da u tim odnosima ne prevladava interes. Previše su imali da bi poželjeli posegnuti za tu im. To ih je odvajalo od ostalih, ali se uvijek pronašao netko tko nije želio živjeti prema tim pravilima. U ovom slu aju to su bile Tia i ona. Samo su željele živjeti svoj život, a da se u tome može uspjeti pokazala je Tia.

Ann je sjela. Sje ala se svake pojedinosti susreta sa Samuelom. Nije ju za udilo vlastito ponašanje. Samuel je bio nešto novo u njezinu životu, netko tko je u njega unio dašak svježine i pokazao joj da je privla na ak i bez novca koji ju je uvijek sputavao u takvim situacijama. U tom je trenutku uistinu vjerovala u ljubav, u onu posebnu ljubav koja je vladala svijetom otkad je svijet postojao.

Znala je da ne bi smjela imati prevelika o ekivanja, ali su snovi plovili nepreglednim prostranstvima. Obla ak tih snova odvojio se od ostalih plove i onamo kamo se nikada nije usula po i.

Sanjala je o ljubavi, a njezini bi se snovi uskoro mogli i obistinuti. Pred licem joj je iskrsnuo Samuelov lik. Bio je stvarno prelijep, a njegovo atletsko tijelo došlo je do punog izražaja u obinoj pamu noj majici i trapericama koje su samo naglašavale mišičavost njegovih dugih nogu. Torzo mu je bio razvijen i iako je bio nemarno obučen, sasvim jednostavno, bilo je očit da veliku pažnju posvećuje svojem izgledu. U tome je priroda bila blagonaklona prema njemu, ali ni njegova nutrina nije ostala zakinuta. Malo je muškaraca bilo sposobno osjetiti i te osjete tako dojmljivo pokazati. Njezina se sumnja povlačila pred njegovim uvjerljivim riječima i djelima. No to je bio tek početak, a kako će se sve to nastaviti? Nakon što si je postavila to pitanje, zatvorila je oči i pokušavajući zamisliti budućnost uz njega.

Pogledavši na sat, shvatila je da je zadrijemala. Istog je trenutka ustala. Do sastanka je ostalo tako malo vremena, a ona se trebala spremirati. Sva je zadrhtala od uzbuđenja. S licem joj nije silazio smiješak. Možda je previše otkrivala, ali tko da joj zamjeri na tome. Poput svih djevojaka, i ona je voljela maštati, voljela se prepustiti tome nestvarnom svijetu, pa makar se ništa od toga ne ispunilo. Željela je upoznatiti se s ljubavi, željela je da bude ponesena na

krilima ljubavi, da doživi ono najljepše što živo bi e može doživjeti.

Stala je pod tuš. Kapljice vode raspršile su se po njezinu tijelu. Kao nikada dosad, poželjela je da je njezino tijelo vitko, da nema tih nekoliko kilograma viška. Samo joj sebi obe ala da e poraditi na tome, a za to joj je trebalo vremena, kao i za sve što je vrijedilo u životu.

Bila je svjesna da je sada prekasno za bilo kakvu promjenu. No možda je tako i bolje, pomislila je. Ako ju je Samuel prihvatio sa svim njezinim manama, zna i da se možda i ne bi trebala mijenjati. Kako god razmišljala, shva ala je da je prerano za bilo kakve zaključke. Jednostavno je sve trebala prepustiti vremenu, ali to je bilo najteže što se od nje tražilo u ovom trenutku. Nikada nije robovala trendovima jer su se neprestano mijenjali, ali sada je poželjela biti lijepa, najljepša, samo za Samuela. On je možda bio jedini muškarac koji joj je rekao da je lijepa, a da pritom nije bilo nikakve ra unice. Ništa ga na njoj nije moglo privu i osim izgleda. To je bila injenica i vjerovala je u to. Znala je i da treba poraditi na svojem samopouzdanju, a nadala se da e joj i on u tome pomo i. Samopouzdanje je gubila godinama pa e joj i trebati godine da ga vrati. Gotovo je zavidjela djevojkama koje su prštale od samouvjerenosti, sigurne u sebe. Netko se s time rodi, a netko to malo-pomalo gradi cijeli život. Ona je o ito

spadala u tu drugu skupinu. Mnoge bi djevojke dale sve na svijetu da budu na njezinu mjestu, ali samo zato što nisu vidjele ono što se nalazilo ispod sjajne površine, što nisu znale i tamnu stranu života u bogatstvu. Svi maštaju o bogatstvu jer misle da ono sa sobom nosi bezbrižnost, ali to nije istina. Bogatstvo budi nepovjerenje, a kada su nepovjerljivi, ljudi se zatvaraju u sebe, a to nije nimalo lijep osje aj. Ne vjerovati nikom, put je koji vodi u samo u i izdvojenost. A kome je ona vjerovala? Tiji. Roditeljima, ali s malom zadržkom. I kome još? Nikome. Odgovor na sva ta pitanja bio je sasvim jednostavan. Ali život nije samo jedna stranica ispisane knjige, ima ih mnogo. Po svemu sude i, Samuel e imati važnu ulogu u njezinu životu. Nije se previše nadala, niti su njezina o ekivanja bila nestvarna. Prepustit e sve vremenu, a to je jedino i mogla u initi.

Ipak je prišla ogledalu. Nikada nije bila narcisoidna, niti je podnosila bahato ponašanje. No ona je uistinu imala razloga da bude zadovoljna sama sa sobom. Lice joj je bilo lijepo, pravilnih crta. O i boje smaragda, obrubljene dugim i tamnim trepavicama, bile su najljepše na njezinu licu. Nos joj je bio malen i pravilan, usne pune. Jagodice su bile naglašene, a sve to uokvirivala je duga tamna kosa. Zaklju ila je da ništa na sebi ne bi mijenjala. Bila je visoka, a onih nekoliko kilograma viška pravilno su se rasporedili tako da je njezino tijelo bilo ugodno zaobljeno, ženstveno.

Nekoliko je trenutaka razmišljala. Nije znala što odjenuti. To vje ito žensko pitanje sada je postavila samo s jednim ciljem. Nije željela odudarati od Samuela, a po svemu sude i, on e se obu i sportski. I ona se odlu ila za tu varijantu. Odjenula je lagane lanene hla e boje pijeska i majicu svjetliju samo nekoliko nijansi. Obula je lagane sandale, diskreno se našminkala - i svoje je spremanje privela kraju. Bila je zadovoljna. Nadala se da e napetost koju je osje ala nestati i da e se uz Samuela opustiti. A što ako ne do e? Pitanje ju je ošinulo poput munje. Nije željela misliti na tu mogu nost.

Pozvala je taksi i rekla adresu restorana u kojem su se trebali na i. Voze i se razmišljala je. Bile su to nepovezane misli, nestale bi gotovo u trenutku kada bi se pojavile. Mrzila je osje aj neizvjesnosti koji ju je ispunio, na što se prikrala još i nesigurnost. Da je bar bila malo sigurnija u sebe. Ovako, mu ila se sumnjama, a možda nije imala nikakva razloga za to. Vjerovala je da se ljudima doga a ono što im se treba dogoditi, a ako se Samuel ne pojavi, ne treba o ajavati. Zna i da im jednostavno nije bilo su eno i s tim se trebala pomiriti. Jedan poraz ne bi trebao utjecati na tijek njezina života, bodrila je samu sebe.

U restoranu je odmah uo ila Samuela. Nije mogla sakriti osje aj zadovoljstva. Svi su njezini strahovi nestali. Osmijeh koji mu je uputila, govorio je dovoljno.

Samuel je ustao kada ju je ugledao. Pozdravio se s njom, pažljivo je promatrajući. Bila je lijepa, to su potvrdili i pogledi drugih muškaraca koji su je pratili, ali najljepše i najprivlačnije nije na njoj ipak je bilo njezino bogatstvo. Nije smio smetnuti s uma zbog toga je s njom. Ona je bila samo sredstvo, stepenica preko koje se do i do bogatstva. Trebao je samo dobro odigrati svoju ulogu, a bio je uvjeren da s tim neće imati nikakvih teškoća. O Ann je sve znao. Jane ga je opskrblila svim informacijama tako da se mogao ponašati upravo onako kako je ona željela ili priželjkivala. Kada je unao je na njezinu naivnost, to će mu biti najmoćnije oružje u vezi koju je namjeravao ostvariti s njom, a kada postigne svoj cilj... Sama pomisao na kraj svega i na račun prepun novca, izmamio je na njegovu licu najljepši osmijeh koji joj je mogao uputiti. O njoj je razmišljao kao o osobi preko koje se do i do cilja, ali je ipak bio iznenađen njezinom jednostavnošću, duhovnošću i uspješnim pretvaranjem da je netko drugi. Glumila je običnu djevojku, a to nikako nije bila. Kada je malo bolje razmislio, oboje su glumili, ali s različitim ciljevima.

- Izgledaš prekrasno - rekao je s hinjenim oduševljenjem.

Pomogao joj je da sjedne, ne skidajući pogled s njezina lica. Sve što ga je zanimalo, vidio je na njemu, a to ga je ispunilo zadovoljstvom. Ann je bila pomalo zbunjena,

a iza te zbunjenosti o to se skrivao osjećaj, što je išlo njemu u prilog.

- I ti - rekla je Ann tiho.

- Znaš... - pogledao ju je u oči, gledaju i je tako nekoliko trenutaka. - Bojao sam se da ne eš do i - priznao joj je i nije pritom lagao.

Ann ga je pogledala. Sramežljivo se osmjehnula. Bilo je o to da razmišlja, ne znaju i što da kaže na to.

- Nisi trebao - napokon je uspjela progovoriti.

Tog je trenutka stigao konobar. Naru ili su aperitiv i dok su pregledavali jelovnik, vidjela je da je Samuel s nelagodnom pogledava.

- Želio sam te o arati, ali nisam siguran da u imati dovoljno novca. - Tuga u njegovu glasu bila je o ita i on je pritom nije gledao u oči.

Ann se našla u neprilici. Ako pokaže da ona ima novca, on bi to mogao iskoristiti, a to nikako nije željela. Imala je malo gotovine, a karticu ni u kojem slučaju nije željela upotrijebiti.

- Mislim da emo zajedno skupiti za neko jednostavno jelo - rekla je tiho.

- Nisam o ekivao da e ovdje biti tako skupo - priznao joj je.

Ann ga je promatrala. Je li trebala sumnjati u njegovo ponašanje? Da ili ne? Možda ipak ne. Odmah joj je priznao da nema dovoljno novca, a malo koji bi muškarac to u inio.

- Ni ja - rekla je dok je gledala jelovnik.

Odložila ga je i pogledom kružila po restoranu. Svojim skromnim ureenjem nije opravdavao tako visoke cijene. Ipak, možda je rije o kvaliteti, ne treba donositi preran sud zbog izgleda. Nikada to nije inila. Kad se na kraju odlučila za jelo, ravnala se po cijeni jer joj ime jela ništa nije govorilo.

Većera je protekla u pomalo zategnutoj atmosferi. Samuel je pokušavao biti duhovit, ali je bilo očit da je, previše napet. No to Ann gotovo da nije primijetila. Njoj je bilo dovoljno što je bila s njim, sve ostalo bilo je sporedno. Rijetki su bili muškarci koji su se ponašali poput njega. Tragovi nestašnog djeteta i dalje su se nalazili na njegovu licu, a iskrenost je bila vrлина koja ju je odmah osvojila. Bio je spontan, prirodan i što je duže bila s njim, sve ju je više fascinirao. Nije to bio samo njegov izgled, već i njegovo ponašanje. U njemu nije bilo ništa od onoga na što je naviknula kod muškaraca. Posve se razlikovao od svih koje je upoznala i u tom je trenutku shvatila svu veliku anđtvenost anonimnosti. Uistinu je bilo pravo čudo što mediji još nisu otkrili njezino kretanje. Možda zato što je bila na mjestima na kojima je se nije otkrivalo, a možda i zbog njezinih velikih naobila za kojih se skrivala ili zbog neuobičajene odjeće koju je sada nosila.

Za vrijeme večere Samuel joj je postavljao sasvim uobičajena pitanja na koja je ona oprezno odgovarala.

Nije mu željela lagati, ali ni re i istinu. Na ve inu njih odgovarala je neodre eno ili onako kako je o ekivao da bi trebala odgovoriti.

- A ti? - upitala ga je napokon.

- Ja? – podignuo je za u eno obrvu kao da je taknula u najintimnije podru je.

- Da. I mene ponešto zanima o tebi - objašnjavala mu je.

- Nema tu ni ega posebnog - odugovla e i je rekao.

- Ne shva am - prošaputala je Ann.

- Nemam obitelj, nemam nikakve nekretnine. Majka me je napustila kada sam bio sasvim malen i otad sam živio po domovima. Ne znam zašto ti ovo govorim. To je prošlost koje se i ne želim sje ati. Cijelo proteklo vrijeme pokušavam se izdignuti iznad svega što sam bio, ali mi to uistinu teško polazi za rukom. Teško je s dna se popeti na visoko mjesto. Godinama sam se zanosio da je to mogu e, ali vrijeme u kojem sam se odrekao svojih snova je iza mene. Znaš li što me je sve te godine održavalo na životu i davalo mi snage da izdržim? - Pitanje koje joj je postavio, pogodio ju je ravno u srce.

S nevjericom je odmahнула glavom. Ona se bunila na svoju sudbinu, a imala je sve što je poželjela. Grižnja savjesti u tom je trenutku uistinu bila prevelika. O i su joj se napunile suzama. Gotovo da je mogla zamisliti

dje a i a s prelijepim plavim o ima kako izgubljeno stoji u gomili djece. Ona se tako esto ljutila zbog nedostatka ljubavi koji je obilježio njezino djetinjstvo, a on nije imao ništa. Otkud joj pravo da se buni? Bila je pristrana, sebi na i nikada se nije ni potrudila da pogleda svijet oko sebe. Kao i svi ljudi koji su imali sve, zamarala se sitnicama. Pogledala je u Samuela. On je šutio. Pogled mu je bio usmjeren u neku neodre enu to ku. Ann ga je uhvatila za ruku.

- Žao mi je. Nisam ni slutila - bilo je jedino što je uspjela re i. - Uistinu mi je žao - ponovila je ganuto.

Samuel je slegnuo ramenima.

- To je život - rekao je bez emocija. - Nikada ne biramo kako emo živjeti, barem ne u po etku, ali i poslije. Ve inom tek živimo i odri emo se svojih snova. Rijetki su oni koji svoje snove i ostvare. Dugo sam vjerovao da u i ja biti jedan od takvih, ali više nemam snage za beznadnu vjeru - priznao joj je.

- Nikad ne treba odustati. Snovi su katkad sve što imamo i trebamo ih ljubomorno uvati - pokušala mu je dati savjet, ali nije znala koliko je uspijevala u tome.

Svijet u kojem je ona živjela bio je sasvim razli it od svijeta u kojem je on proveo djetinjstvo. Bio je odrastao muškarac, ali se nimalo nije sramio priznati svoje osje aje. Nije bilo puno takvih.

- Znam da si posebna. Zato sam dio djetinjstva koji sam pokopao duboko u sebi, tebi prvoj priznao. Znam

da to nikada ne eš iskoristiti protiv mene. Ranjiv sam, a to je možda moja najve a mana. Sada... - povukao je ruku.

Gledao je negdje kroz nju, ne namjeravaju i završiti misao. O ito se nije usu ivao planirati bilo što. Kažu da se Bog svim našim planovima smije i zato se treba samo prepustiti stihiji života. A kako se prepustiti bezna u? Vjerovao je da ona nikada ne bi mogla svoj život povezati s njegovim. Prštao je od energije, osmijeh mu je rijetko silazio s usana, osim u trenucima kada je otvarao svoje srce, a taj se trenutak upravo doga ao.

- Ja te nikada ne bih mogla povrijediti - priznala mu je iskreno.

- Znam - kratko je odgovorio. - Zato sam ti sve i rekao. Ne znam zašto, ali od prvog trenutka kada sam te sreo, osjetio sam da si ti ona koju sam cijeli život tražio. Još nikada nisam upoznao djevojku kojoj toplina naprosto izvire iz o iju. Sada znaš da ti nemam što ponuditi, i iako mi je to teško priznati, ništa drugo mi i ne preostaje. Moj je stan skroman, ako stanom uop e mogu nazvati mjesto gdje kojem živim. Doslovno preživljavam, trude i se da prona em posao, ali mi ni to ne polazi za rukom. Povremeni poslovi nisu dovoljni, a ja bili uistinu želio da ti mogu pružiti ono što svaki muškarac treba pružiti ženi - priznao joj je.

Ann nije znala što da kaže. Rije i nisu zna ile ništa u ovom trenutku. Suosje ala je s njim, živo je doživljavala

sve kroza što je prolazio. Ipak, to nije smjela pokazati, barem ne onako kako je željela jer bi ih to moglo razdvojiti. A njoj je bilo toliko stalo da budu zajedno, da ona bude ta koja će zaliječiti rane koje je nosio u srcu. Više u njemu nije vidjela samo prelijepog muškarca koji je razbudio njezinu maštu, već prekrasnu osobu koja je znala osjetiti, a upravo netko poput njega joj je i trebao. To što nema ništa, nije joj bilo nimalo važno. Sve dok bude vjerovao da nema ni ona, promatrao je kao nekoga tko mu je ravan. Morat će mu pažljivo reći i pravu istinu o sebi. Nijedan muškarac ne voli biti u položaju u kojem se on nalazio, ovisiti o ženi, barem ne muškarac kakav je bio Samuel. Njihovo je poznanstvo počelo s tajnama, a ona bi sve dala da nije bilo tako. Dok je Samuel bio iskren, ona je svoje pravo podrijetlo skrivala. Sada je znala da se splela u vlastitu mrežu, a nije znala kako iz nje izaći. Željela mu je pomoći, ali morat će biti pažljiva, nenametljiva, i sve to učiniti postupno kako se ne bi osjetio manje važnim od nje. Njihovi su životni putevi bili sasvim različiti, a zašto su se spojili, nije znala. Osjetila je da bi ga mogla voljeti svim svojim bićem, svom dušom, a čak i to joj se činilo premalo. Zavrijedio je mnogo više, najbolje što je od nje mogao dobiti. Nakon njezove iskrene ispovijesti, sve se promijenilo. Ann ga je promatrala onako kako još nikada nikoga nije promatrala.

- Jedino što trebam si ti - rekla je nakon podužeg razmišljanja.

- Tako sve djevojke kažu u po etku - odvratio je s vidljivim razaranjem. - S vremenom se sve promijeni. Nije dovoljno samo voljeti, djevojke traže i opipljive dokaze, što je razumljivo. Žene su uvijek gladne pažnje, darova, a ja u ve ini slu ajeva nemam ni za preživjeti. Ako u po etku i pokažu zanimanje, ono s vremenom splasne i pretvori se u teret. Onda je sasvim logi no da veza pukne jer ne mogu ispuniti njihova o ekivanja. Svijet se ponaša suludo. O ito nikomu više nije stalo do osje aja, do one prelijepe nutrine koja bi trebala biti rajska, ali nitko je i ne vidi. Raj ostaje pokopan duboko u nama i nitko ne želi ni znati za njega. Ljudski je rod uistinu okrutan. Imamo osje aje, ali ih ne pokazujemo, ak ih se sramimo. Imamo razum koji nas odvaja od svih živih bi a, ali nas ini gorima od njih. Teško je to pojmiti, ali je istina sve što sam rekao. Ne sastoji se svijet od dobrog izgleda, od mode, od svega onoga ime smo zasuti. Ljudi su hladni, nepristupa ni, kriju se iza barijera koje su podignuli oko sebe. Uplašeni su, kao da im je svako lice koje susretnu neprijatelj, a ja ne želim biti poput njih. Odavno sam shvatio da je voljeti najteže, a svi to želimo. Posti i da nas netko voli zbog onoga što jesmo kao osobe, blago je za kojim u tragati cijeli život. - Pogledao je u njezine usne. - ini mi se da sam izrekao najve u glupost do sada – nasmiješio se.

- A zbog čega bi mene netko i mogao voljeti, ako ne zbog mene samog? - Pitanje je postavio sebi, ali i njoj, i ona je znala da otkriva njezin odgovor.

- Tebe je tako lako voljeti - priznala mu je.

Večera je odavno završila. Ann je gledala kako konobar odnosi tanjure s gotovo netaknutim jelom. A tko bi i imao teka nakon ispovijesti koju je čula? Krišom je pogledala u zrcalo unatrag na stolu. Posegnula je za novčanikom i izvadila vešću i dio iznosa.

- Žao mi je što nemam više uza se - rekla je Samuelu.

- Ne bih ti dopustio da platiš sve. Muškarac ipak mora biti muškarac i treba zadržati svoje dostojanstvo

- rekao je hrapavim glasom.

- Da sam ja u nevolji, pomogao bi mi? - iznenada ga je upitala.

- Naravno - odgovorio je istog trenutka.

- Pa zašto onda ne bi dopustio da i ja tebi pomognem ako mogu - gradila je put kojim je namjeravala krenuti.

Uistinu mu je željela pomoći, ali je trebala biti sigurna da neće imati ništa protiv i da se neće buniti zbog toga. Nikako nije željela da se osjeti posramljenim, ali još uvijek nije znala kako to postići. Odlučila je sve prepustiti vremenu, ako ga budu imali, a nadala se da hoće.

- Ne želim o tome razgovarati - rekao je čvrsto i se.

- Nisam te željela povrijediti - rekla je Ann posramljeno.

- Nisi? - sumnji avo ju je odmjerio. - Cijeli život me vrije aju, a onda se opravdavaju kao i ti. Istina je da sam prema tebi osjetio nešto posebno, ali isto tako znam da smo se tek upoznali. Otvorio sam ti dušu, a jesam li trebao? Još uvijek ne znam odgovor na to pitanje. Danas smo se sreli. Iako bih želio da ovo ne bude posljednji sastanak, trebao bih uti i tvoje mišljenje - odugovla e i je rekao kako bi svojim rije ima dao što ve e zna enje.

Ann se nasmiješila. Nezgrapno pitanje koje joj je postavio, još je više pridonijelo njegovu šarmu.

- Naravno da te želim opet vidjeti - prošaputala je u zanosu. - Svi a mi se ova iskrenost koja struji izme u nas - dodala je, iako pomalo suzdržano. - I neizmjereno mi je drago što sam te upoznala i što oboje želimo da naše prijateljstvo opstane - rekla je s nadom.

- Prijateljstvo? - s nevjericom je odmahnuo glavom.
- Možda moje pitanje nije bilo savršeno formulirano, ali najmanje što od tebe želim jest prijateljstvo. Svi aš mi se kao žena i želim mnogo više od prijateljstva.

Ann je samo kimnula glavom. Njegove su je rije i razveselile, ali je znala da e u njihovoj vezi biti mnogo prepreka. No bila je spremna na sve kako bi ih savladala. Trebat e joj pritom mnogo strpljenja, ali ona je bila jako strpljiva osoba. Jednom kada nadohvat ruke imamo ono

što smo cijeli život ekali, nikakve prepreke ne bi nam smjele biti problem.

- I ja to želim - priznala mu je.

Lice joj se zažarilo od nelagode. Nikada s nijednim muškarcem nije ovako otvoreno razgovarala. Otvoreno mu je priznala da prema njemu gaji osje aje, a jedva su se poznavali. Sve što je bilo povezano s njim, bilo je udno, pa je tako bilo udno i njezino ponašanje. Izvla io je iz nje ono najbolje i tako je lako otvorio vrata skrivenog svijeta u njoj. Nijednom muškarcu to dosad nije uspjelo, a on je to u inio nakon samo nekoliko sati poznanstva. Njegova je jednostavnost bila o aravaju a, ali je ujedno i sve komplicirala.

Nakon što su napustili restoran, Samuel ju je poveo u šetnju. Kora ali su polagano, drže i se za ruke. Samo taj bezazlen dodir ruke bio je dovoljan da se osjeti posebnom, poželjnom, lijepom i iznad svega voljenom, što je oduvijek željela.

Šutnju je iskoristila da bi razmišljala, bolje re eno, da bi se prepustila svojim snovima koji u ovom trenutku i nisu izgledali toliko nedostižni. Lijepo je bilo sanjati i to dijeliti s osobom kojoj je stalo do tebe. O i su joj se napunile suzama. Uistinu, život joj je priredio prekrasno iznena enje za ro endan, buket prekrasnih osje aja koje je poželjela zauvijek držati pored sebe, u svojem naru ju.

- Znaš, oduvijek sanjam o obitelji, o djeci kojima bih

trebao pružiti sve ono što ja nisam imao. Mislim da ljubav pokreće svijet, ali bi se rijetki složili sa mnom. Katkad je bolje imati ljubav nego hranu. - Razmišljao je slika kao ona, samo što je ona tek mogla pretpostaviti kroza što je sve on prošao.

Ona je bila samo željna ljubavi, u svemu izobilju koje je imala, samo joj je ljubav nedostajala, zato je za njom toliko žudjela, a Samuel nije imao ništa, pa ipak je žele za ljubavlju stavio na prvo mjesto.

Uistinu je imala sreću što ga je upoznala. Bio je poput svjetla u tunelu, putokaz koji joj je pokazivao kojim bi putem trebala i i i ona se niti jednog trenutka nije dvoumila.

- Teško je kada nas život natjera da biramo - primijetila je. - Ni ja nisam imala previše ljubavi, ali je to neusporedivo s tobom - priznala mu je.

Bio je to uvod u njezino priznanje, a ostatak je uslijediti. Nije se željela previše otvarati niti je priznanjem željela staviti na kocku sve što je prema njemu osjećala. Jednom, kada mu bude dovoljno vjerovala, reći će mu istinu. Neće je moći okriviti zbog toga što se željela uvjeriti da je voli zbog nje same. Htjela je izbjeći dvojbu koja ju je pratila cijeli život. Ako nije znao za novac, ne treba sumnjati u njega. Zna i da su to iskreni osjećaji, a to je za nju bilo pravo ostvarenje snova. To što je iz drugoga društvenog sloja za nju nije bio nikakav problem.

Bio je osje ajan ovjek, bio je sve ono što je željela, a sve ostalo nije bilo važno.

- Ja u ti nadomjestiti sve ono što nisi imala - prošaputao je.

Te su joj rije i izmamile suze. Ann je treptala ne bi li ih sprije ila, ali su one izdajni ki kapale niz lice. Samuel je zastao. Obuhvatio joj je lice rukama i zagledao joj se u o i.

- Sretan sam. Nikada se ovako nisam osje ao - priznao joj je.

Malo se dvoumio, a onda je privukao njezino lice svojem. Spustio je svoje usne na njezine. Ann nije bila zate ena njegovim postupkom, ali ju je zaprepastilo to što je taj gotovo bezazlen dodir probudio u njoj. Kao da je lava projurila njezinim žilama stvaraju i plamen koji je zahvatio cijelo njezino tijelo. Izgarala je u tom plamenu, u posebnostima tog trenutka. Samo malo osje aja bilo je potrebno da se zapali plamen koji je godinama tinjao u njoj. Kada bi ljudi samo shvatili koliko je lijepo dijeliti te posebne trenutke s nekim, nikada ne bi dopustili drugim osje ajima da zauzmu prvo mjesto u njihovu životu, ve bi ih sa uvati za vje nost. I ona je željela da sve to potraje. Po etak je bio poput bajke, ali ho e li se jednog jutra probuditi i shvatiti da su njezina o ekivanja bila nestvarna? Sumnjala je u to, ali je teško bilo povjerovati da e takva savršena sre a trajati vje no.

Kad ju je odmaknuo od sebe, o i su mu sjajile neobičajnim sjajem.

- Ovo je sve što sam želio od života - prošaputao je.

- Kad te osje aji ponesu u visine, to je najdragocjenije što možemo imati - govorio je zadihano. - A najljepše je u svemu tome što sve ovo što osje am mogu podijeliti s tobom.

Ann nije bila sposobna prozboriti ni jednu riječ. Neobičajno je to što su njih dvoje potjecali iz sasvim različitih svjetova, ali su im osje aji bili isti. To je samo dokazivalo da u svijetu osje aja nema razlika, nema granica koje su ljudi postavili. Zar bi ljubav trebala poznavati klasne razlike? Zar bi ti osje aji trebali znati i za prirodne granice? Ne, i to je bila sasvim nova spoznaja koja ju je potpuno opčinila. Svi oni koji su mislili drukčije, griješili su. Ona je bila najbolji dokaz da se ljubav može izdignuti iznad svega.

Ironično se nasmijala. Ona je sanjala o ljubavi, a jedva da su se poljubili. Za ljubav je trebalo mnogo više od onoga što su oni imali. Trebalo je povjerenje, ali ono se s vremenom doista, trebala je bliskost, a i za to je trebalo vremena. Što je više razmišljala, shvaćala je da je upravo u vremenu rješenje za sve. Ništa se nije moglo dogoditi u samo jednom trenutku. Ljubav je bila dugotrajan proces koji se oplemenjivao, a ona se nadala da će njihova potrajati dugo i da će sve biti mnogo ljepše nego što je i pretpostavljala. Silno je željela da pozove taksi,

a to joj je bila pouka za idu i put. Sa sobom treba imati više gotovine jer su još uvijek postojala mjesta na kojima se kartica nije primala. Trebao joj je skoro cijeli sat da stigne do svoga stana. Šetnja joj je godila i pomogla joj da razbistri misli. Pokušavala se prizemljiti, ali je to bilo preteško s obzirom na situaciju. Kako ovladati snovima koji su bjesnjeli u njoj? Prvi put u svojem životu radovala se idu em danu, radovala se svemu što ju je o ekivalo. Nikada nije mogla ni pretpostaviti da ljubav može imati krila jer kako druk ije objasniti ono što je osje ala? Bila je tako sretna, presretna. Iako je njihova ljubav bila na samom za etku, vjerovala je u nju. Samuel se toliko razlikovao od svih muškaraca koje je dosad upoznala. Krasile su ga vrline za koje je mislila da su izumrle. Da nije postupila onako kako jest i da se nije odvojila od svojih roditelja, nikada ga ne bi sreła. Znala je da bi on mogao biti ljubav njezina života, muškarac koji bi joj mogao oteti srce, ali joj i dati svoje.

5.

Idu eg dana Ann je nazvala Tiju. Željela joj je ispri ati sve novosti, ali kada je po ela s pri om, zastala je. Nije se tu još imalo što re i. Izišli su samo jedanput, što je premalo za bilo kakve zaklju ke. Naravno da se zanosila snovima. U po etku svi to rade i imala je pravo na to.

- Upoznala si nekog? - Bio je to više zaklju ak nego pitanje. - Što kažeš na savjet da budeš oprezna? - rekla je Tia.

- Smiješno - uzvratila je Ann. - Nemam razloga za to - uvjeravala je Tiju.

- Voljela bih da je to istina, ali... - Tia nije dovršila misao, a sumnju u glasu nije ni pokušala zatomiti.

- Uvjerit eš se - odlu na je bila Ann.

- Kada? - Tia kao da ju je požurivala u namjeri da je upozna sa Samuelom.

- On ne zna tko sam, za sada - tiho je rekla Ann.

- Teško je povjerovati u to. Zašto misliš da ne zna tko si, a ve godinama se tvoje lice nalazi u svim novinama? Nije li to pomalo neobično? Ja bih na tvojemu mjestu posumnjala. - Tia o ito nikomu nije vjerovala.

- Ali ja ne mislim da imam razloga za to. Postoje ljudi koje ne zanima žuti tisak - branila je Ann sve što je bilo u vezi sa Samuelom.

- Sumnjam, ali bih voljela da si u pravu. - Tia nije vjerovala da je sve onako kako joj je Ann rekla.

Nakon što je razgovor završio, Ann je bila silno razočarana. Nadala se da će s Tijom podijeliti oduševljenje, a ona ju je obasula sumnjama. Da je nije tako dobro poznavala, još bi povjerovala da je ljubomorna na nju. Ali ne. Njezinoj je prijateljici samo stalo do nje, željela ju je poštediti razočaranja, ali je Ann znala da u ovom slučaju griješi.

Raspoloženje joj je splasnulo. Ipak su Tijine primjedbe utjecale na nju, što je bilo sasvim logično. Iako je njezina sumnja bila bezrazložna, ipak je pala na plodno tlo. Možda je Tia imala pravo, možda je Samuel znao tko je ona. No da je znao, zar bi onako ogolio dušu? Zašto bi bilo nevjerojatno da je ona doista u njemu probudila osjećaje? Ako to može svaka obična djevojka, zašto ne bi mogla i ona? Zašto se uvijek opterećivala sumnjama? Sve je stavljala na vagu i sve je rašlanjivala. A trebala se samo prepustiti životu, vihoru osjećaja koji ju je zahvatio

i tu jednostavnu životnu filozofiju samo provesti u život. A to nije trebalo biti toliko teško. Što manje ljudi bude znalo za njezinu vezu, veća je vjerojatnost da će opstati. Ona je željela živjeti, radovati se životu, upoznati sve njegove strane, a ako se ne prepusti stihiji koja ju je nosila, ostat će osoba kojoj će nepovjerenje obilježiti život, a ne ljubav.

Nakon posla, otišla je kod roditelja, ali se tamo kratko zadržala jer obojito nisu imali zajedničkih tema. Doduše, nikada ih nisu imali puno, ali otkad se Ann odselila i ono malo kao da je netragom nestalo. Oni su bili zaokupljeni društvenim događajima, a Ann je napokon imala svoj život, onaj koji nije bio pod lupom medija. Imala je sve i nadala se da će tako i ostati. Bila je svoja, sama je upravljala životom, a to joj je davalo osjećaj posebnosti i budilo u njoj volju za nešto novo, što je i dobila.

Kada je malo bolje razmislila, nije smjela dopustiti da nitko utječe na njezin život pa bila to i Tia. Vlastiti se snovi dijele samo s voljenom osobom, a čak i tada neke zadržimo samo za sebe.

Nije joj bilo jasno zašto je bila toliko sumnjiva. Nije bila ružna, dapače, crte lica bile su joj lijepe, ali drugi kao da to nisu primjećivali. Zašto? Je li bila toliko naivna da su je željeli zaštititi? Ma sigurno nije to. Nije bila nimalo naivnija od svojih vršnjaka. Još uvijek su se svi prema njoj ponašali kao prema djetetu kojem treba zaštita.

Ali ona je nije trebala. Konačno to moraju shvatiti. Iako i ako pogriješi, to će biti samo njezina greška i neće imati koga okrivljavati zbog toga. Samo je željela biti sretna.

Kad je te večeri susrela Samuela, sve su njezine nedoumice nestale kao da ih nikada i nije bilo. Zbog njegove iskrenosti vjerovala mu je kao nikome dosad. Ipak, u cijeli taj odnos unijela je i malo opreza. Silno se trudila stišati oduševljenje i ne dopustiti svim tim silnim osjećajima da isplivaju na površinu. Gotovo da i nije bila svjesna da vrijeme naprosto leti, a kad je pogledala na sat, ustuknula je.

- Idu ih nekoliko dana ne mogu se vidjeti - rekao je s opipljivom tugom u glasu.

Ann je zastala u pola pokreta. Njegove su je riječi iznenadile.

- Imam posao izvan grada, ali to nije jedini razlog.

- Pogledao ju je u oči.

Neko ju je vrijeme samo promatrao, a zatim je spustio pogled. Ruka u kojoj se nalazila Annina, samo je skliznula. Odmahnuo je glavom i podigao pogled.

- O čemu je riječ? - upitala ga je Ann oklijevajući.

- To bih vrijeme trebao iskoristiti da razmislim o svemu, o nama - pojasnio joj je.

- Nešto nije u redu? - Pokušala je zatamiti strah, ali se osjećao u svakoj izgovorenoj riječi.

Ma, ne osmjehnuo se. - Silno eš mi nedostajati
- uvjeravao ju je.

Nekoje vrijeme šutio. Rukama je prolazio kroz svoju
bujnu kosu.

- Skroz me je zateklo. Trebam razmisliti i o nama.

- O nama? — Ann je ponovila zadnju rije .

- Pokušaj shvatiti. Zate en sam. Kada bih se ponašao
onako kako se osje am, ovog bih te trenutka zaprosio, ali
želim ti pružiti više, mnogo više od ovoga što sada mogu -
kruto je rekao kao da se branio od svojih osje aja, a jedina
mu je želja u initi je sretnom.

Annine se o i napuniše suzama. Uхватила ga je za ruku,
onu u kojoj je držao njezinu prije nekoliko trenutaka.
Pokušavala je nešto re i, ali su joj rije i zapinjale u grlu.
Bila je dirnuta njegovim rije ima koje su bile vrednije od
bilo kakva bogatstva. U tom je trenutku shvatila da joj je
dovoljna samo njegova ljubav i da bi samo zbog toga bila
najsretnija žena na svijetu. Bogatstvo je bilo sporedno,
nije ak ni pomišljala na njega - Ono je nikada ne bi
u inilo sretnom kao što ju je u inio Samuel.

- Ti si mi sasvim dovoljan - prošaputala je.

- inim to za sebe, za nas. I sam bih se bolje osje ao
kad bih znao da sam u inio sve da uljepšam barem jedan
dan naše budu nosti.

Ann je došla u iskušenje da mu sve prizna, ali znala je
da još nije bilo vrijeme za to.

- Kad se vratim... - poljubio ju je, a onda se široko osmjehnuo.

-Jedva ekam - Ann se privila uz njega.

Osje ala je sigurnost, posebne osje aje koji se nisu dali opisati nikakvim rije ima. Pripadnost je bila dio tih osje aja. Da, nikada nije mogla ni pretpostaviti da muškarac i žena mogu takvo nešto osje ati. Kao da je naišla na svoju davno izgubljenu polovicu za koju nije ni znala da postoji. Samo s njim se osje ala kao potpuna i sretna osoba, poželjna i voljena žena, a to je san koji se po eo ostvarivati na najljepši mogu i na in.

- Samo te molim da shvatiš kako znam da je ovo nešto posebno - uvjeravao ju je.

Nakon rastanka, Ann se osje ala izgubljenom. Srce joj je lupalo kao ludo. Misli su joj bile u pravom kaosu. Poznavala je Samuela samo dva dana, a to malo vremena bilo je sasvim dovoljno da shvati ono za što su nekima trebali mjeseci.

Dok se ona zanosila snovima i Samuel je imao svoje snove, no njegovi su se bitno razlikovali od njezinih. Bio je siguran da je postigao ono što je želio. Prvi korak je bio u injen, a Ann se uistinu naivno uhvatila na njegov mamac. Nije mogao pore i da je privla na i da bi prema njoj vrlo lako mogao nešto i osje ati, ali nikako nije smio dopustiti svojim osje ajima da se probude. Trebao je samo glumiti, odigrati ulogu svojeg života koja e mu na kraju biti bogato pla ena. Planirao je uz Jane provesti ostatak života, ali mu

taj život bez novca nije bio nimalo privlačan. Ona je imala plan koji bez njega nije mogla ostvariti, kao ni on bez nje. Volio je Jane ne samo zato što je bila lijepa, već i zato što su bili slični i ni od njega nisu prezali da bi postigli cilj. Zbog Ann ga savjest nimalo nije pekla. Uzete od nje tek djelujući onoga čega ona ionako ima previše. Pritom se nadao da je bio dovoljno mjerljiv i da ona ni u jednom trenutku nije posumnjala u njega. Najgore je bilo iza njega, uvjeravao je samoga sebe. Prišao joj je, osvajao je postupno, a sada se namjerno odmaknuo od nje nekoliko dana da u njoj probudi nesigurnost, ali i još veći žar za koji je pretpostavljao da bi ga trebala osjetiti. Njegova odsutnost bila je planirana, kao i sve što je rekao i uradio. Svaki je dan isplanirao zajedno s Jane koja je bila upoznata sa svakom pojedinosti. Izlazak s Ann ga je zamarao. Nije mogao biti ono što jest jer je morao paziti na svaku izgovorenu riječ, na svaki pokret. Nije smio pogriješiti. Ann nikako nije bila glupa, niti ju je smio podcijeniti. Samo je željela biti voljena, a on je to iskoristiti. Jednom kada dio njezina bogatstva bude na njegovu račun, otići će iz njezina života isto onako naglo kao što je i ušao. Sve za novac, bio je njegov moto, kao i moto Jane, njegove djevojke. Bio je tako zadovoljna sa samim sobom. Sve je čak ispalo puno bolje nego što su planirali. Zavrješa protiv Ann mogla bi biti i više nego uspješna i gotovo je živio za

trenutak kada e sve to biti iza njega. Svaki je posao tražio žrtvu, a on je sve to što ga je povezivalo s Ann i smatrao poslom. Nekoliko minuta poslije, stigao je kod Jane. Gledala je neku bezna ajnu emisiju. Ustala je i stala ispred njega.

- Bio si s Ann? - ozbiljno ga je upitala.

- Znaš da jesam. - Samuel ju je pokušao poljubiti, ali se ona odmaknula od njega.

- Znam. Osje am njezin miris na tebi - rekla je kruto, gotovo ljutito. - I ne podnosim taj miris. Idi pod tuš. - Rukom je pokazala prema vratima kupaoalice.

- Ali... - Samuel je pokušao nešto re i, no ona ga je prekinula.

- Idi pod tuš! - viknula je.

- Tek nakon razgovora - rekao je i sjeo nasuprot nje.

- Kakva razgovora? - Jane je odmahнула glavom.

- Ovo ne bi trebalo ovako utjecati na tebe - pokušao joj je objasniti, na što je ona naprosto pobješnjela.

- Ne bi trebalo utjecati? - prostrijelila ga je o ima.

- Ne, Jane. Ovo je samo posao - napomenuo joj je.

- Za tebe je posao, ali nije nimalo lijepo kada do eš s njezinim mirisom na sebi.

- Trebaš zatomiti ljubomoru - savjetovao ju je, ali je ona odmahнула glavom. - Nemaš razloga za to. Znaš da volim samo tebe, a ovo je bio tvoj plan - pokušao je svu krivnju svaliti na nju, ali ona nije bila poput Ann, niti bi ikada dopustila da je uvjeri u nešto u što nije vjerovala.

- A tebe je trebalo nagovarati? - planula je.

- Ne, ali smo se dogovorili. Ljubomorni ispadi nikako nisu bili dio dogovora - podsjetio ju je. - Ali...

- pokušao joj je pri i uz osmijeh. - Ljubomora je uvijek dio ljubavi - podsjetio ju je.

- Barem si mogao biti toliko obziran da iz njezina zagrljaja ne dolaziš u moj - pokazala je što joj najviše smeta.

- Trebala si predvidjeti...

- Što? - planula je.

- Da u morati biti s njom. Sve ima svoju cijenu. Ako želiš da odustanem... - znao je da ne želi, ali nije uspijevala vladati sobom, a to mu je u svemu ovom najviše smetalo. - ...samo pomisli na šušlave nov anice koje emo na kraju imati. Pomisli na sve ono što nam taj novac može donijeti, na sve haljine, nakit, na život koji bismo mogli voditi s tim novcem. Na to trebaš misliti, a ne na vrijeme koje provodim s njom. A što bi ti? - ljutito ju je upitao. - Da do em do novca i da budem uz tebe? I sama znaš da je to nemogu e. Trebamo nešto žrtvovati da bismo na kraju živjeli onako kako želimo

- govorio joj je ono što je i ona dobro znala, ali se nije mogla kontrolirati.

- U redu - prva je popustila.

Znala je da tako treba biti. Na kraju se sve posložilo onako kako su samo mogli poželjeti, ali nije znala da e sve ovo biti za nju tako teško. Sve je uzela u obzir, osim

svojih osje aja. Bilo je trenutaka kada je željela odustati od svega, ali i onih kada je znala da se iz boli ra a bolji život. A ona je željela živjeti, a ne samo služiti bogatima.

-Jane - Samuel joj je prišao. - Znaš da volim samo tebe - uvjeravao ju je.

- A novac? - upitala ga je tužno.

- A što bih s novcem bez tebe? - Uvijek je znao kako najbolje odgovoriti na postavljeno pitanje. - Ali bi trebala znati da siromaštvo ubija ljubav.

- Ali i moja ljubomora. - Jane se ve pribrala.

- Samo tebe volim - ponovio je Samuel. - Misli na to kada te po nu opsjedati sumnje.

- Da - samo je prošaputala.

Ono što je osje ala u sebi, željela je i zadržati u sebi. Koliko god voljela Samuela, nije puno manje voljela novac. Samuela je imala i željela ga je zadržati. A to e mo i lukavoš u koja je bila tako svojstvena ženama, a ona je bila itekako lukava. Glavni se plan po eo ostvarivati, ali imala je ona i onaj rezervni koji e upotrijebiti ako što krene po zlu. Za ovaj drugi Samuel nije znao, a ne e ni doznati ako se nju pita! Sebe je smatrala izrazito inteligentnom, sposobnom da sve konce drži u rukama, ali je u životu ipak nešto i nau ila. Prema muškarcu ne treba biti otvoren do kraja. Uvijek treba ostaviti prostora za sebe, a sebe je ipak najviše voljela.

- Potrudit u se - rekla je mirno.

- Znam da ho eš. U svojem srcu imaš i kalkulator
- našalio se. - Ne bi dopustila da ti bilo što stane na put -
nastavio je, ali je Jane znala da u toj njegovoj šali ima i
istine.

Samuel ju je poznavao bolje od ikoga. Na ljestvici
prioriteta bilo je stvari koje su zauzimale puno više mjesto
od ljubavi. Zaljubiti se mogla još tko zna koliko puta, ali
ovakvu priliku za dobivanje novca sigurno nikada više
ne e imati, i toga je bila svjesna. Sve je trebala potisnuti i
novac staviti u prvi plan, kao i sve u initi da se do njega
do e.

- Ne bih i zato ti savjetujem da paziš što radiš - upozorila
ga je.

Njezina je prijetnja izmamila osmijeh na njegovu licu.

- Ledena kraljica. - Uvijek ju je tako zvao, a sada je taj
naziv i opravdala.

- Nisam ledena, barem mi srce nije od leda - uvjerala ga
je. - Ali ni um, zato bi trebao znati da u reagirati i na
najmanju sumnju. Opravdanu sumnju - hladno ga je
obavijestila da se s njom nitko ne e poigravati jer ona ne
namjerava bili ni ija igra ka.

Samuel se osmjehnuo. Volio je taj žar s kojim se svemu
predavala. Nije bila nježna poput Ann jer je život nije
nimalo mazio. Imala je velike planove, a za njihovo joj je
ostvarenje trebao Samuel. Pritom je mnogo riskirala, ali
bez rizika nema ni napretka. Sve je trebalo biti smišljeno

do u tanine. Trebali su izbjeći bilo kakvu tužbu za prijevaru i navesti Ann da mu daruje novac koji će Samuel uzeti s raćuna i nestati jednako naglo kao što je i ušao u njezin život. Jane je znala da ga može provjeravati preko Ann. Trebala ju je navesti da joj se povjeri, a zaljubljenju ženu neće biti teško navesti da govori o svojim osjećajima.

Iako se osjećala pomalo povrijeđeno, likovala je u sebi. Ona je držala sve konce u rukama, Samuel je bio samo njezin pijun, kao i Ann. Sudbina se potrudila da sve posloži tako da ide njoj u prilog. Ona je samo trebala iskoristiti priliku i sve učiniti da joj to i uspije.

Idem pod tuš - rekao je Samuel, ali Jane kao da ga nije čula.

- Idi. - Njezin odgovor u tome razuvjerio.

Dok se Samuel tuširao, Jane je obilazila svoj stan. Osjetila je ga enje. Nitko nije zaslužio živjeti tako skromno i služiti druge ljude. Oduvijek je znala da je rođena za nešto više. Počela je raditi u Anninoj kući i nadaju i se da će tako upoznati nekoga tko će je uvesti u svijet bogatstva, ali svih tih godina nitko je nije ni pogledao. Ponašali su se prema njoj kao da je nevidljiva jer o njoj nije bila dostojna ući u njihov svijet. Ulaznica je bio novac, a ona ga nije imala. Nije imala čak ni ime, nije imala ništa, ali sve će se uskoro promijeniti. Godinama je bila strpljiva, moći će se strpjeti još nekoliko mjeseci.

A onda... Zatvorila je oči i prepustila se maštanju. Samo još malo, tješila je samu sebe. Uskoro će u svijet bogatih, a samo je to željela. Teško je bilo sa strane gledati sve to bogatstvo i sve ono čime su se bogataši razbacivali.

U idućih nekoliko dana Samuel se nije odvajao od Jane, osim kada je radila. Nije čak ni nazvao Ann jer sve je to bio dio plana. Želio ju je iznenaditi pa kada je vrijeme njegova navodnog povratka došlo, okrenuo je njezin broj. Morao si je priznati da mu je jednim dijelom i nedostajala. Potpuno se razlikovala od Jane, nije bila nimalo divlja. Katkad mu je sličila na preplašenu srnu pa iako mu je to bilo teško priznati, ipak je prema njoj nešto osjećao. Nije to bila strast kakvu je osjećao prema Jane, već nešto tiho, ali postojano. Kad se javila s druge strane slušalice, Samuelovo se lice razvuklo u osmijeh.

- Kako si? - Nije znao kako započeti razgovor pa je postavio uobičajeno pitanje koje se postavlja svakom poznaniku.

- Samuel! - Ann je oduševljeno viknula. - Vratio si se?

- Da - kratko je odgovorio. - I želim te vidjeti što prije - dodao je uzbuđeno, iako je dio tog uzbuđenja odglumio.

- I ja tebe. - Annin je glas drhtao od uzbuđenja.

- Silno si mi nedostajao, gotovo do bola - priznala mu je.
- Imam iznena enje za tebe - izrekao je brzo.

Tog mu je trenutka na um pala neobi na ideja. I on je bio nestrpljiv i želio je da se sve ovo završi im prije. Požurivao je samog sebe, tako da je spasonosni plan došao u pravom trenutku.

- Koje? - upitala ga je Ann nestrpljivo.
- Vidjet eš - odgovorio joj je kratko.

Dogovorili su sastanak. Vrijeme koje mu je do tada preostalo, Samuel je iskoristio da u ini prvi korak u svojemu planu. Likovao je. Nije samo Jane bila mozak, ve i on.

Kako se vrijeme sastanka s Ann približavalo, bio je sve nestrpljiviji. Iznena enje koje joj je priredio bilo je posljedica impulzivne odluke. Jane o tome nije znala ništa, ali bi mogla saznati. Kolike god bile prednosti što ona radi kod Ann, sve bi se to moglo poslije pretvoriti u nedostatke, ograni avaju i ga. No bilo kako bilo, bio je svjestan da on provodi njihov plan u djelo. Jane je samo stvorila priliku, sebi no je razmišljao. Više ak nije bio siguran ni želi li podijeliti bogatstvo s Jane jednom kad do njega do e. Možda neo ekivano poželi ostati s Ann, što mu se inilo savršenim. Tada bi imao sve o emu je sanjao - od novca do ulaska u visoko društvo. Znao je da se trenutna no nalazi u nezavidnoj situaciji. Ne bude li pazio, ovako rassetp izme u dvije žene mogao bi sve izgubiti.

Iako mu se u početku sve činilo jednostavnim, nije mu dugo trebalo da shvati što se krije iza te jednostavnosti. Svaki njegov korak trebao je biti proračunat i dobro odmjerjen, inače bi mogao upasti u zamku koju je sam postavio.

S druge strane, što je više vremena provodio s Ann, shvatao je da bi život uz nju mogao biti lijep. Potpuno se razlikovala od Jane. Bila je mirna rijeka koja plovi svojim tokom, a Jane puna bujica i vrtloga koji su ga uzbuđivali. Sve je više razmišljao da se nakon bujice usidri u luci koju je predstavljala Ann. U početku nije ni slutio da bi mogao tako razmišljati, ali mu se ta misao sama nametala. U cijeloj ovoj situaciji trebao je gledati samo sebe, a kada jednom postigne cilj, preostaje mu jedino da uživa.

S novim žarom je pristupio planu. Znao je da će se morati odmaknuti od prvotnih zamisli, ali to i jest bio najveći izazov svega ovoga. Ann je bila lijepa, i život uz nju trebao bi biti lak. Pored nje bi imao sve, doslovno sve, samo da do kraja odigra ulogu koju je započeo.

Došao je nekoliko minuta ranije na mjesto sastanka. S nestrpljenjem je očekivao Ann. Od njezine reakcije na njegov postupak, ovisilo je o njegovom idućem koraku. Znao je da treba upotrijebiti sve svoje umijeće, sav svoj šarm, a budući da je primijetio da je Ann zainteresirao, to ne može biti teško. Davao joj je ono što joj je nedostajalo. To ju je usređivalo i tako ju je sve više vezivao za sebe.

To je i želio. Stvoriti neku vrstu ovisnosti o njemu, a onda e sve biti lako, uvjeravao je samoga sebe.

Ugledao ju je dok se probijala izme u stolova. Izgledala je uistinu lijepo i jednostavno. Da nije znao, nikada ne bi pomislio da potje e iz obitelji koja i nije znala koliko je bogata. Ustao je, široko se osmjehuju i. Raširio je ruke i ona se privila uz njega. Spustio poljubac na njezine usne. Nije se opirala, prepustila mu se s povjerenjem. Gledala ga je s posebnim sjajem u o ima, pogledom zaljubljene žene. Bio je tako ponosan na sebe u tom trenutku. Njezino mu je ponašanje godilo, bio je to dokaz njegova uspjeha kod žena za kojima su mnogi eznuli.

Isprao joj je izmišljenu pri u o poslu koji je radio. Nije mu trebalo mnogo mašte za to, ionako ju je uvijek imao previše. Sve što je poželio, uspijevaio je slikovito opisati, a Ann je naprosto gutala svaku njegovu rije . Popili su pi e, platio je ra un i predložio joj da odu na drugo mjesto. Ann se nije protivila, niti je bilo kakvom gestom pokazala da joj taj prijedlog ne odgovara.

- Volio bih ti pokazati svoj stan, ako tako mogu nazvati prostorije u kojima živim. - Iako mu je glas bio dubok, u njemu se naziralo oklijevanje.

Ann je osjetila kako sve u njoj treperi, ali se podsje ala da treba biti oprezna. Nije ga dovoljno poznavala da bi odmah pristala oti i u njegov stan i zato je zastala.

- Oprosti. - Samuel je istog trenutka shvatio o emu

se radi. - Samo sam želio... - zastao je i posegnuo rukom u džep.

Izvadio je neku kutijicu. Drže i je u ruci, nije skidao pogled s Annina lica.

- Ho eš li se udati za mene? - upitao ju je drhtavim glasom, kao da su ga preplavile emocije koje nije uspio sakriti.

Ann je zanijemjela. Otvorila je usta, ali nije uspjela prozboriti ni rije . U njoj su se izmjenjivali ushi enje i strah. Njegova ju je gesta dirnula, bila je obuhva ena silnim vihorom emocija kakve još nije upoznala.

- Znam da je ovo prerano. Ali koliko ovjeku treba vremena da shvati da je naišao na ono što je cijeli život tražio? Nešto osjetiš odmah ili nikada - objašnjavao joj je svoj postupak, ali Ann jedva da ga je ula.

- Zašto šutiš? - upitao ju je nakon poduže šutnje.

- A što da kažem? - Ann se donekle pribrala.

- Samo pristani i u ini me najsretnijim ovjekom na svijetu - poticao ju je u njezinoj odluci.

- Ne znam. - Ann je ipak oklijevala.

Samuel je kleknuo pred nju, ne obaziru i se na prolaznike. Odloživši kutijicu, obuhvatio je njezine drhtave ruke, ljube i ih neprestano.

- Samo te volim i to je najjednostavniji odgovor koji ti mogu ponuditi. Vrijeme koje sam proveo bez tebe uvjerilo me u to. Znam da je teško u to povjerovati, i sam sam zate en, ništa manje od tebe.

Ann je stajala poput kipa. Suze su joj nijemo klizile niz lice, suze sreće. Nikada još nije plakala od sreće i uopće nije znala kako bi opisala taj osjećaj. Željela je istog trenutka pristati, ali nije mogla izustiti to sudbonosno "da."

- Vjeruj mi, sve što imam, nudim ti u ovom trenutku, a to i nije mnogo, ako izuzmemo ljubav koju osjećam prema tebi - nastavio ju je uvjeravati.

- Pristajem - Ann je napokon prošaputala.

Samuel je ustao. Osmijeh zadovoljstva ukazao mu se na licu. Plan je bio savršen, ali i spontan, što mu je davalo posebnu draž. Privukao ju je k sebi, neprestano je ljubeo. Kada ju je pustio, sagnuo se i uzeo kutijicu s poda.

- Želim da svi znaju da si moja - govorio je stavljajući i skroman prsten i na njezinu vitku i njegovanu ruku.

- A isto tako ti želim ponuditi svoj dom. Znam da nam neće biti lako, ali ćemo uspjeti, u to više nimalo ne sumnjam - karta na koju je igrao i lako je siguran dobitak.

- Da - uspjela je Ann odgovoriti.

- Idemo. - Samuel ju je uhvatio za ruku, nježno je stišćući je.

Ann se nije protivila. Ako je željela s njim provesti ostatak života, onda je trebala imati i povjerenja u njega. Nije bilo puno ljudi kojima je vjerovala, a Samuel je otkriven bio jedan od njih. U ime ljubavi zanemarila je sva upozorenja.

Znala je da je on voli. Nije mogao hiniti osje aje koji su se jasno vidjeli na njegovu licu. Znala je i da se ponaša kako se nikada nije ponašala. Sve ono emu su je u ili, kao da nikada nije postojalo. O oprezu uop e nije željela razmišljati. Do vraga sve, pomislila je. Imala se pravo prepustiti osje ajima, to joj nitko ne smije uskratiti. Bila je voljena, voljela je, a što bi trebalo biti važnije od toga! To što je on siromašan, ništa ne mijenja. Nudio joj je najvrednije što je imao, svoje osje aje, a to se ni sa kakvim bogatstvom ne može usporediti. Nitko se još prema njoj nije ponašao ovako kao Samuel. Našla je pravo blago, ovjeka koji ju je volio zbog nje same, a ne zbog bogatstva. Išli su polagano. Kad su se zaustavili pred trošnom zgradom, Samuel se okrenuo prema njoj.

- Neko vrijeme emo živjeti ovdje, samo onoliko koliko e biti potrebno da se sna em - rekao je ozbiljno.

Ann je samo kimnula glavom. Vrebala je prigodu da mu kaže tko je, ali je odlučila sa ekati još malo. Neka još uvijek živi u uvjerenju da je i ona siromašna poput njega, pomislila je.

- Znaš o emu sanjam? - upitao ju je vode i je mra nim stubištem.

- Ne - odgovorila je.

- Sanjam o ku i izvan grada, o zemlji koja bi bila samo moja. O velikoj obitelji koju bih imao sa tobom. Ali znam da to ne mogu ostvariti i to me boli.

Danima sam radio da bih ti kupio ovaj skromni prsten, ali moja ljubav nije skromna poput njega. - Tog su trenutka stigli do vrata i on ih je otključao.

Ann je zastala. Mirisi koji su dopirali iz tog stana nisu bili nimalo ugodni. Bojala se onoga što ju je čekalo iza tih vrata. S oklijevanjem ga je pratila. Kada je upalio svjetlo, jedva je uspjela suspregnuti krik. On je nazivao stanom nešto što bi ona nazvala... Kako? Ali nije znala ni koju bi riječ upotrijebila da opiše prostoriju u kojoj su se nalazili.

Bilo je jasno da je to potkrovlje, a ono što je on nazivao stanom, svelo se na jednu jedinu skromnu prostoriju koja je bila natrpana svim i svimim. Namještaja gotovo nije ni bilo. S nevjericom je odmahivala glavom. Vrata u najudaljenijem dijelu te prostorije otključana su vodila do kupanice.

- Ženska ruka bi od ovoga mogla učiniti ugodan dom - rekao je Samuel uz osmijeh koji je tako odudarao od svega što ih je okruživalo.

- Ugodnim domom? - Ann je bila preneražena.

- Ne znam - odmahнула je rukom. - Bojim se da se od ovog nikada ne bi mogao napraviti dom.

- Varaš se - uvjeravao ju je Samuel.

Ann više ništa nije rekla. A što i da kaže? Nakon ugodna, uslijedio je neugodan šok. Kako je netko mogao živjeti u ovakvim uvjetima? Ako je otključavao da bi ona ovdje mogla... Odmahnula je glavom.

- Ne, ne bih mogla ovdje živjeti - odmah mu je rekla.

Vidjevši izraz njegova lica, gotovo se ugrizla za jezik.

- Ako želimo dom, prona i ćemo ga. Zar misliš da bi naša djeca ovdje mogla živjeti? - upitala ga je mirno.

- Djeca? - Odmahnuo je glavom. - Njih u imati kada uspijem kupiti ku u o kakvoj sanjam od najranijeg djetinjstva. Jednom... - pogledao je je. - Znam da si razo arana. Vidim ti to po izrazu lica. Rekao sam da ti nemam što ponuditi, ali ovo što imam, volio bih podijeliti s tobom - rukom je pokazao oko sebe.

- Hvala - Ann je bila dirnuta.

- Vidiš... - ponudio joj je skromnu sjedalicu. - Ti o meni znaš sve, a ja o tebi ništa. udno je to - rekao je sjedaju i nasuprot nje. - Nije mi ak ni palo na um da te bilo što pitam. - Široko joj se osmjehnuo. - Što ako ovo što ti nudim ne zadovoljava tvoje potrebe? - u strahu ju je upitao.

- Udružiti ćemo snage - pokušala ga je utješiti.

- Ne - odlučio je rekao. -Ja želim imati svoje, samo svoje. Ne želim da jednog dana opet budem na ulici. Raditi u nekoliko poslova i uspjeh u - obećao joj je. - A ti? - upitao ju je, ali ona nije razumjela što je zapravo pita.

- Što? - tražila je objašnjenje.

- Gdje ti živiš? Sve oko tebe kao da je obavljeno velom tajni.

Tko si ti? Ne znam ništa o tebi, osim da si djevojka koju volim.

Iako se bojala tog pitanja, znala je da će jednog dana morati odgovoriti na njega. Ali ne još.

- Ništa drugo i nije važno. - Pogledala ga s ljubavlju. - Ipak, mogla bih ti pomoći i da ostvariš svoje snove

- pokušala mu je diskretno navijestiti stanje u kojem se nalazila, ali je on odmahnuo glavom.

- I pomogla si mi. Volim te - rekao je i ustao. - Imam svoje snove, imam snove koji su vezani za nas. Muškarac sam i ne bih mogao dopustiti ženi da mi pomaže. Ja ću se brinuti za tebe - obećao joj je.

- A kuća? - ispitala ga je.

- Kuća? Kako lijepo zvuči! Kuća, moja kuća? Kad bih imao kuću, mislim da bih ostvario sve svoje snove.

Ann je kao za arana gledala taj zanos u njegovim očima. Ako je njemu trebalo tako malo da bude sretan, ona će to malo i učiniti za njega, za njihovu ljubav. Ono što joj je tog trenutka palo na um, provesti ga u djelo, a kada mu otkrije istinu, on se neće osjećati manje vrijednim. Trebala je samo smisliti kako da to izvede.

- A da se privremeno preseliš u moj stan? - upitala ga je oprezno.

- Ne - odlučno je odmahnuo glavom. - To nikada ne bih učinio - pojasnio joj je. - Želim da ti budeš u mom, a ne ja u tvome. Tvoj je stan sigurno bolji, ali shvati.

Kakav bih ja bio muškarac kada bih to dopustio? - upitao je pomalo ljutito.

- Oprosti - tiho je prošaputala.

- Znam da ovo nije idealno mjesto i da zavre uješ mnogo više, ali za sada samo ovo imam - uvjeravao ju je, a ona mu je vjerovala.

- Nije rije o meni. Samo želim da budeš sretan - pokušala mu je objasniti, ali je on samo odmahnuo rukom.

- Tako si posebna - opet je kleknuo pred nju. - Volim te. - Ostani sa mnom ve eras - molio ju je.

Ann je potvrdno kimnula glavom. Ništa joj u tom trenutku nije bilo važno osim osje aja, osim ljubavi koju je osje ala prema njemu. ak ni stan nije bio važan. Voljela je i bila je voljena. Sve drugo nije bilo nimalo važno. Imala je ono o emu je sanjala cijeli život, a mogla je ostvariti i njegove snove. On je nju iznenadio danas, a ona e uskoro imati iznena enje za njega. Nekoliko tjedana bit e za to dovoljno, a do tada...

- Volio bih da se odmah vjen amo - izrekao je presudnu re enicu koja je dokazivala koliko mu je stalo do nje.

- Ljubav je osje aj koji krasi nestrpljenje. Imat eš me cijeli život. emu žurba? - upitala ga je.

- Samo želim biti siguran da eš zauvijek biti moja,

samo moja - šaputao je, istražuju i usnama svaki milimetar njezina lica, njezinih usana.

- Bit u samo tvoja - obe ala mu je.

Tu e ve er zauvijek pamtiti. Potpuno je pripala Samuelu, on je posjedovao njezino tijelo, njezinu dušu, posjedovao je njezino srce. Tako e biti i sa snovima. Ono što je bilo njezino, bit e i njegovo, a ona e to podijeliti tako da mu dokaže svoju ljubav na opipljiv na in. Muškarci ne vole ovisiti ni o kome, a ponajmanje o ženi, pa makar to bila žena uz koju e provesti ostatak života. Trebala je misliti na njegov ponos. Muškarcima je ponos najvažniji, ali i najkrhkiji dio njih. Uništi li njegov ponos, uništiti e sve. Zato je trebala biti oprezna, krajnje oprezna. Za sada e ostati samo obi na Ann, a kada mu odlu i otkriti istinu, bit e doveden pred gotov in.

Ništa joj u tom trenutku nije bilo važnije od njega, ak ni istina. Znala je da ih ta istina ne e razdvojiti, samo im je mogla olakšati život i pomo i im da ostvare svoje snove. Njezini su snovi bili vezani uz njega, a on nikada ne e biti potpuno sretan dok svoje ne ostvari. Želio je financijsku neovisnost - i imat e je. Želio je ku u - i imat e je. Samo ako bude potpuno sretan, mo i e usre iti i nju. To je bio logi an zaklju ak. Željela ga je imati potpunoga, a ne samo djeli , a imat e ga takvoga ako je ispunjen i zadovoljan, a ona je znala kako e to posti i. Dovest e ga u situaciju da

joj to ne može odbiti. I sama pomisao na dan koji će obilježiti ostvarenje njegovih snova, unio ju je izrazito sretnom, iako je mislila da ne može biti sretnija nego što je bila u ovom trenutku. Pogledala je Samuela. Spavao je s mirnim izrazom lica. Izvukla se iz kreveta i samo nekoliko minuta poslije bila je na putu prema kući. Znala je da će je nazvati, ali je to u tom trenutku nije nimalo brinulo. Istom snagom kojom se ona predavala njemu, predavao se i on njoj. Vodili su ljubav te noći. Bio je to potpuno novi i drukčiji osjećaj u njezinu životu. Pripadali su jedno drugome zauvijek i to je bila jedina istina. Ono što su imali bilo je posebno i nadilazilo je sva njezina očekivanja, sve njezine i najsmjelije snove. Znala je da je ljubav posebna, ali nije znala da je može natjerati da sanja otvorenih oči. Kad je ušla u svoj stan, Jane je bila u njemu.

- Mislila sam da spavate - rekla je umjesto pozdrava. - Bili ste u šetnji? - upitala ju je glasom koji je trebao zvučati ravnodušno, ali nije tako zvučao.

- Ne. - Ann je zatvorila oči i pokušavajući dočarati trenutke sreće koju je osjećala prije samo nekoliko sati.

- Nego? - Iako je znala da nije smjela pokazati radoznalost, Jane se nije uspijevala svladati.

- Duga priča, preduga, a dogodila se u tako malo vremena - rekla je Ann ushićeno.

Pokazala joj je ruku na kojoj se nalazio skroman prsten.

- Zaručila sam se. Možeš li povjerovati u to? Prije samo nekoliko dana o ovome sam mogla samo sanjati, ali sada... - Otvoreno je pogledala u Janeino zapanjeno lice.

- Zaručila ili ste se? - Jane je izgledala kao da će se istog trenutka srušiti.

- Da - rekla je Ann tiho. - Nešto nije u redu? - upitala ju je prilazeći joj.

- Ne. -Jane se silno trudila da se pribere. - Samo sam iznenađena - pokušala je opravdati svoje ponašanje. - I ve nekoliko dana ne osjećam se najbolje - priznala joj je ono što je i bila istina.

- Uzmi nekoliko slobodnih dana - ponudila joj je Ann, na što je Jane samo odmahнула glavom.

- Ne - odbila je. - Ne želim biti sama u stanu. Ovaj mi posao pomaže da opstanem i financijski i na mnoge druge načine. Katkad samo želim naći društvo - priznala joj je.

- A što je s tvojim prijateljima? - Ann je željela ponešto doznati o njezinu životu.

- Tko danas ima prijatelje? Svi moji poznanici skrivaju se iza maske onoga što nisu. Ne vjerujem nikomu, a nikada i nisam. -Jane je bila vidljivo bolje, boja joj se pojavila u lice.

- Čini mi se da to muči i sve ljude - rekla je tiho Ann.

- A vaše zaruke? - Jane se vratila na po etak razgovora.
- Sretna sam. - Ann se široko osmijehula.
- To je o ito, ali... Tako naglo - rekla je Jane dubokim glasom, nastoje i skriti svoje prave osje aje.
- Da, i sama sam iznena ena brzinom kojom se sve dogodilo, ali to nimalo ne umanjuje moju sre u. U pravu si, tako iznenada, ali je u svemu tome toliko osje aja da jednostavno nismo mogli ekati. - Ann joj je uputila osmijeh iz kojega je isijavala sre a. - Moram se odmoriti. Iza mene je no koju u zauvijek pamtiti. Ostvarili su se svi moji snovi. - Zatvorila je o i, a lice joj je naprosto isijavalo sre u.

Jane je jedva uspjela uhvatiti zraka. Imala je osje aj da se guši. Dok je Ann uživala u svojim snovima koji su bili krhki, a da ona to nije ni slutila, Jane je osje ala kako njezini nestaju. I nije samo bila tužna zbog snova koji su joj izmicali, ve i zbog izdaje koju je doživjela. Samuel je po eo raditi na svoju ruku, nimalo se ne pridržavaju i njihova zajedni kog plana.

- Ako se i dalje budeš osje ala loše, slobodno idi - rekla joj je Ann i krenula prema kupaonici.

Jane je ostala stajati na istome mjestu. Nije bila sposobna pomaknuti se. Sama pomisao da je Ann provela no u onome prljavom sobi ku, a ipak je nakon toga sretna, izazvala je u njoj neopisivu ljubomoru i mržnju. Mislila je da ona drži sve konce u rukama, da ona upravlja sa svime,

ali ne. Samuel ne samo da je lagao Ann, već i njoj. Govorio je o Ann s toliko prijezira, a nije mu dugo trebalo da je odvuče u krevet. Snažno se ugrizla za usnicu. Katkad kopamo rupu u koju samu upadnemo, a ona nije željela da se to njoj dogodi. Ali otkud mu novac za prsten? Otkud mu ideja da je zaprosi nakon samo nekoliko sati provedenih s njom? Ta i sli na pitanja žestoko su je mučila. Ljubomora u njoj gorjela je velikim plamenom, pomalo zahvaćaju i sve dijelove njezina tijela. Sama pomisao da je Ann noć provela u njegovu zagrljaju, u zagrljaju u kojem je trebala biti ona, ispunjavala ju je tugom i bijesom. Osjećala se prevarenom i izdanom, a njezin plan izmicao je kontroli. Na svu sreću bila je u tijeku jer bi se moglo dogoditi mnogo toga o čemu ne bi imala pojma. Ne samo da je sada trebala paziti na Samuela, već i na Ann. Postojala je mogućnost da je prevari i pokuša novac zadržati za sebe, ali ona to neće dopustiti. Ona je podnijela najveću žrtvu pri izvedbi ovog plana, konačno, ona je sve i isplanirala. On je trebao biti samo sredstvo preko kojega će ostvariti svoje prljave zamisli. Nije osjećala grižnju savjesti zbog Ann. Ionako je imala previše, i nakon što bude ostavljena, lako će se utješiti novcem koji će joj preostati.

- Idući tjedan mogla bi mi pomoći da pronađem kuću koju namjeravam kupiti. - Ann se pojavila na vratima

omotana ru nikom, dok su kapljice na njezinu tijelu svjetlucale poput dragulja.

- Ku u? - Jane se jedva okrenula prema njoj. - Što e vam ku a? - nije se uspjela suzdržati i postavila je pitanje koje se nje ne bi trebalo nimalo ticati.

- Pripremam iznena enje - kratko je odgovorila Ann.

- U redu - rekla je Jane.

Kad se Ann povukla, Jane je sjela. Noge su joj drhtale. Nije bila sposobna stajati. Ann je govorila o kupnji ku e kao što je ona govorila o kupnji namirnica za doru ak. Što je to trebalo zna iti? O ito nije sudjelovala u planu koji je sama osmislila. Neko je vrijeme promatrala ruke koje su joj se nekontrolirano tresle. Grizla je usnicu, razmišljaju i. Ma kako pokušala opravdati Samuela, nije joj polazilo za rukom. Trebao se pridržavati plana, no on je odstupio od njega ak i previše. Ako je to napravio na samom po etku, kako e se tek ponašati poslije? Je li mogu e da Ann ne e biti jedina prevarena? Zar e to biti i ona? Ne, ona mu to nikad ne e dopustiti. Odlu ila se boriti za ono što je bilo njezino, ali i za ono što bi trebalo biti njezino. Nikada nije bila naivna. Ako je omogu ila Samuelu da do e do novca, taj novac bi trebao bit njihov, a ne samo njegov. Boljeli su je njegovi postupci. Trebalo mu je dugo vremena da zaprosi nju, ali tako malo da to ponovi i s Ann. Sumnjala je da je u pitanju ljubav, ali kao tipi an primjerak ženskog

roda, sve je uzela u obzir. Muškarci su bili nepredvidljivi, i oni i njihovi postupci. Nisu se obazirali ni na nje osjećaje, gledali su samo sebe. Sebe i svoje želje stavljali su na pijedestal. Žene su trebale ponešto naučiti od njih, ali o to nikada nisu. Dok je njima ljubav bila samo još jedna epizoda, ženama je bila cijeli život. Da su žene samo mogle isključiti srce iz svega toga, sve bi bilo drukčije, ali one su srcem voljele, što je bilo kobno za njih, a činilo joj se da ni ona u tome nije iznimka. Koliko god joj je novac bio važan, ni Samuel nije bio daleko od toga. Zato se i pjenila od ljubomore. Znala je da ju je prevario, da je spavao s drugom ženom, i nije mogla ostati ravnodušna. Ipak ga je voljela, a ljubav je sama po sebi posesivna. Željela ga je sa uvati samo za sebe, ali to o to nije bilo moguće, i to zato što su oboje bili siromašni. Novac? Oko njega se sve vrtjelo. Novac je bio središte, a možda i propast veze za koju je mislila da će zauvijek opstati. Njih su se dvoje voljeli i ona ga nikada ne bi mogla prevariti, ali isto pravilo nije vrijedilo i za njega. Prema svemu sudeći, on je postigao dio cilja. Kuću koju Ann namjerava kupiti, sigurno je namijenjena njemu. Ili njima? Skupo je plaćala no provedenu u njegovu zagrljaju, ali zasad samo novčano, a ono najvažnije tek će uslijediti. Budući da je znala koliko je Ann osjetljiva, bila je sigurna da će nakon prekida i otkrivene prijevare potonuti u ponor iz kojega će se teško izvući.

No radost zbog onoga što će kraju dobiti i nije bila onolika koliko je vjerovala. Željela je samo novac, ali je bila svjesna da će i ona platiti visoku cijenu za njega. Ništa nije besplatno, ogorčeno je pomislila. Ona će dobitak novca platiti o ajem, osje ajem izdaje, injenicom da je prevarena, i njezina ljubav prema Samuelu nikada više neće biti ista. Kako će se osjećati kada bude u njegovu zagrljaju, a zna da je u tom istom zagrljaju bila druga žena? Jedva je odolijevala porivu da ode do njegova stana. Želja da raš isti situaciju, u njoj je rasla iz trenutka u trenutak, ali je samu sebe odvratila od toga. Željela se poštediti pogleda na plahte u koje je do prije kratkog vremena bila umotana Ann. Ipak, želja da vidi izraz njegova lica kao da je bila jača od svega. Ustala je i nekoliko trenutaka neodlučno stajala. Ann joj je rekla da može oti i ako se ne bude osjećala dobro, a ona je bila sve samo ne dobro. Nije namjeravala oti i k Samuelu. Željela je biti sama, razmisliti o svemu. I željela je da ova bol koju osjeća nestane, ali, znala je, bol će biti još dugo tu, raste i boljet će sve više. Oči su joj se napunile suzama. Uzela je torbicu i gotovo izjurila iz stana. Nije vidjela kamo ide, ali joj to i nije bilo važno, samo što dalje od Ann, što dalje od nje, ljutito je mislila.

6.

Kad se probudila, Ann se zadovoljno pretegnula. Udahnula je. Miris svježih opranih plahti oduševljavao ju je. Nikada do tog trenutka nije ni primjetila tu sitnicu, kao što nije primjetila ni blagodati u kojima je živjela. Roditelji su je u njima i sve je uzimala kao nešto što je posve razumljivo. Tek sada je shvatila u kakvim sve uvjetima ljudi žive, posebno Samuel. On i su joj se napunile suzama. Dok je ona otkrivala, on je sanjao otvorenih otvorenih oči, a nije imao gotovo nikakva razloga za to. Nakon što je vidjela njegov stan, voljela ga je još više. A to je bio tek početak. Što će biti poslije? On je bio pun života, pun nade, a ona? Bila je nezadovoljna od samog početka. Mislila je da joj nedostaje ljubavi, ali nikada nije ni pomislila da ima i onih koji ljubav nikada nisu ni upoznali. Zatvorila je oči i prepustila se maštanju.

I sama se udila svome ponašanju. Vjerovati nekome nakon samo nekoliko susreta, graničilo je s ludom, ali se ona uvjerila da je sve u životu moguće. Kao što je Samuel rekao, nešto osjetiš odmah ili nikada. A nju je vihor osjeća podignuo i vinuo u visine u kojima je bilo tako lijepo. Ljubav je uistinu čudesna, zaključila je. Snaga tih osjeća bila joj je nepojmljiva. Osjećati prema nekom toliku bliskost, a ta je osoba gotovo potpuni stranac, bilo je pravo čudo.

Ustala je i skuhalo si kavu. Izišla je na terasu, uživajući u suncu i pogledu koji se odatle pružao. Razmišljala je o kući koju je namjeravala kupiti Samuelu. Sama pomisao da će ona ispuniti njegove snove, davala joj je nevjerojatan polet. Sreća mora biti potpuna ili nije sreća, a ona je osjećala da će je Samuel voljeti bez opterećenja jedino ako se i njegovi snovi ostvare. On se samo trebao osloboditi duhova prošlosti i prevladati osjećaj odbojnosti, a to je mogao jedino ako je znao kamo pripada i ako je uz njega bila voljena osoba. Trebao je silno mnogo ljubavi, a ona mu ju je mogla dati. Kažu da Bog uvijek s razlogom spaja dvoje ljudi, a ona je znala zašto je njih spojio. Trebali su jedno drugom da se upotpune, da budu cjelovite osobe. Ona je bila još pupoljak koji je tek promolio glavicu i želio upoznati svijet osjeća, a on? On je bio njezina voda, zemlja, sunce koje će joj pomoći da se rascvjeta, da upozna svu veličanstvenost svega onoga što joj je kao muškarac,

ali i kao osoba, mogao dati. Bože, koliko ga je samo voljela! U njoj nije postojalo nimalo sumnje. Dokazat e svima da griješe, da je ljubav ja a od svega, od svih predrasuda na koje su je upozoravali otkad zna za sebe.

Tog je trenutka zazvonio mobitel. Kad je vidjela Tijin broj, obradovala se, iako je o ekivala da e je Samuel nazvati. No uvši njezin uplakani glas, protrnula je.

- Nešto nije u redu? - Ann je znala da je to pitanje suviše.

- Nešto? - Tia je briznula u pla . - Moram te vidjeti – jedva je izgovorila.

- U stanu sam. Da do em negdje? - Ann ju je upitala.

- Ne, do i u k tebi. Znaš da se u javnosti ne mogu pojaviti u ovakvom izdanju - pojašnjavala joj je, iako za to nije bilo potrebe. - Stižem za nekoliko minuta. - Tia je nakon tih rije i spustila slušalicu.

Ann je još neko vrijeme držala slušalicu u ruci. Nikada još Tia nije bila u takvom raspoloženju da joj je trebala pomo . Zaboravila je na svoje oduševljenje Samuelom, na ljubav koja ju je zaokupljala do prije nekoliko trenutaka. Ako je njezina prijateljica trebala pomo ili rame za plakanje, ona e za nju uvijek biti tu, bez obzira na sve. Ne e ni spomenuti svoju ljubav. To ne bi bilo nimalo primjereno. Nekomu tko je pun o aja, ne govori se o sre i. Time bi samo uve ala njezinu tugu.

I ona je ponešto znala o životu, iako su mnogi mislili sasvim suprotno. Otpila je gutljaj kave, a zatim je ustala da skuha kavu Tiji. Tia nije bez razloga nazvala, niti bez razloga dolazi. Rije je o ne emu uistinu ozbiljnome. Gotovo sa strahom sjetila se njezina uplakana glasa. Tia nikad dosad nije plakala niti o ajavala. Iz nje je život prštao, prkosila je svim njegovim pravilima. Imala je slavu, ali je to nimalo nije promijenilo. Njezina je duša bila poput rajskog cvijeta, imala je razumijevanja za sve kojima je bilo teško. Nije time nikome ništa dokazivala, jednostavno je bila takva osoba. Kao dijete, sve je sablažnjavala svojim ponašanjem. Ku i je neprestano dovodila životinje koje bi pokupila na ulici, a to što joj roditelji nisu dopuštali da bilo koju zadrži, samo ju je izazvalo i postajala je još tvrdoglavlja. Mnogo poslije tu je svoju silnu ljubav prebacila na glumu. inilo se da je sretna i da ništa ne ometa njezinu sre u, ali malo kada je onako kako nam se ini na prvi pogled. Tia joj je navijestila da je zaljubljena u oženjenog muškarca. Gotovo da to nije mogla ni zamisliti. Zašto nam se srce katkad ponaša kao neprijatelj? Tia je mogla imati kojega je god muškarca poželjela, no izabrala je onoga koji je nju poželio, ali samo na odre eno vrijeme. Nije ju mogao voljeti, ne onako kao što je trebao. ak i ako su izme u njih postojali snažni osje aji, nisu mogli zaboraviti da je on oženjen i da je svoju ljubav poklonio drugoj ženi.

Tia nije bila osoba koja bi se zadovoljila mrvicama ostalim iza druge žene. Bila je previše ponosna da bi pokupila te mrvice i to ju je moglo dovesti do o aja koji je pokazala u telefonskom razgovoru.

Možda je prokletstvo ljudskog roda u tome da uvijek želimo ono što ne možemo imati, a ta želja u nama samo raste. Odnijela je kavu na terasu i ekala Tiju. inilo joj se da je nema satima. Vrijeme tako sporo prolazi kad smo u neizvjesnosti, a tako brzo kad smo sretni. Teško je bilo uop e i pojmiti da je rije o istim vremenskim jedinicama. Sat bi katkad prošao kao trenutak, sve je ovisilo o situaciji u kojoj se nalazimo. Ann je u tom trenutku osje ala tugu i tjeskobu, njezina je sre a pala u drugi plan. Kad se zvono napokon oglasilo, Ann je ustala i otvorila vrata. Nekoliko trenutaka je samo zurila u Tijino lice koje se jedva naziralo ispod velikih nao ala.

- U i — odmaknula se u stranu i propustila je.

Dok je ulazila, Tia je skinula nao ale. Ann je bila zaprepaštena kada je ugledala njezino podbulo lice i o i crvene od pla a. Nekoliko je trenutaka neodlu no stajala. Nije znala kako da se ponaša ni što je Tia od nje o ekivala. Je li bilo preuranjeno da joj ponudi zagrljaj utjehe ili je o ekivala samo razgovor? Iako ju je dobro poznavala, sada nije znala kako reagirati.

- Kava je skuhana. - Ann je krenula prema terasi.

Tia je nekoliko trenutaka samo skamenjeno stajala,

a onda se trgnula. Uputila je Ann pogled pun o aja koji je izviraao iz njezinih prekrasnih o iju.

- Da - prošaputala je samo.

- Do i. - Ann ju je uhvatila za ruku i izvela na terasu. - Kava kakvu voliš - rekla joj je dok je Tia sjedala.

Nekoliko je trenutaka samo zurila u šalicu na stolu. Bore koje je Ann u tom trenutku uo ıla na njezinu licu, bile su bore patnje. Ann ni najmanje nije sumnjala u svoj zaklju ak. Nitko ne bi mogao pretpostaviti da se iza tog ispa enog lica krije filmska zvijezda koja je svojom ljepotom ostavljala ljude bez daha.

ekala je dok se Tia smiri i bude spremna na razgovor. Katkad je teško pokazati svoju ranjivost i ona ju je potpuno shva ala. Tugu ne možemo ni s kim podijeliti, ali barem možemo ste i dojam da nismo sami i da nas ona druga osoba shva a, pa makar se i zavaravali. Ann joj je sjela nasuprot i uhvatila je za ruku. Pogledala ju je u o i.

- Ako mi je do ikoga stalo, stalo mi je do tebe - rekla je istinu, jedinu istinu koja je objašnjavala njihovo prijateljstvo.

- Znam. - Tia je napokon progovorila.

- Što te mu i? - Ann joj je ja e stisnula ruku.

To je trebao biti stisak potpore, ali se Tia teško odlu ıla otvoriti svoje srce. Možda zato što još nikada nije bila tako nemo na i što joj je patnja bila sasvim nepoznata, barem kada je njezino srce bilo u pitanju.

- Ne znam, ali kao da se sve urotilo protiv mene u posljednjih nekoliko dana. - Odgovor koji je uslijedio nimalo nije govorio o njezinu problemu, barem nije doticao srž problema. - Ljudi mi zavide, a na emu? - Krupne suze klizile su joj niz lice.

Ann ju je promatrala bez daha. Dobro je znala što ona osje a u tom trenutku. Dvojbe koje su je mu ile, bile su i njoj poznate. Dok ljudi vide samo sjajnu stranu medalje, ona je vidjela i onu drugu, koja se posve razlikovala od uobi ajenog mišljenja ve ine.

- Na emu? - Ann je ponovila njezino pitanje. - Ti imaš ono o emu svi maštaju.

- Nemam ja ništa - prekinula ju je Tia. - Ljudi ne vide više od onoga što žele vidjeti. Imam ljepotu, slavu, novac, lažnu iluziju da sam uspješna i sve više mislim da i ja živim iluziju, da igram nekakvu ulogu koju mi je život nametnuo. Sita sam svega. Okružena sam ljudima, obožavana sam, a nikada se nisam osje ala usamljenijom. Što se ovjek više penje na ljestvici slave, to više ljudi ostavlja za sobom. Na kraju shvati da je na vrhu sam, a sam nitko ne želi biti. Dosta mi je svega, uistinu mi je dosta. Sve oko mene je laž.

Ann ju je slušala bez daha. Stekla je dojam da Tia govori u ime svih onih ljudi koji su se tako osje ali, a i ona je bila jedna od njih.

- Razumijem te - prošaputala je. - Ali mislim da nisi zbog toga ovdje - poticala ju je da ogoli dušu.

- Nisam. - Tia je podignula pogled. - Naravno da nisam. Ve dugo se ne želim okrenuti iza sebe i vidjeti ono što je o ito. Samu sebe sam uvjerala da bih trebala biti sretna, a zašto nisam? - upitala ju je s dozom razočaranja i gorčine.

- Ljudi preuveličavaju osjećaje sreće.

- Ne - Tia se odmah usprotivila. - Znam da nam je malo potrebno za sreću, ali nam to malo uvijek nedostaje. Nedostaje mi netko tko bi me volio, netko tko bi mi bio potpora, netko tko bi me shvatio. Zar sam osuđena na samo to? - Savjet koji je osjetila u tom trenutku slio se u to pitanje.

- Ne. - Ann ju je pokušavala utješiti jer je dobro znala kako se osjećala u tom trenutku. - Treba samo biti strpljiv. - Pokušala joj je ukazati na činjenicu koja je katkad presudna u životu. - Neke stvari ne mogu požurivati. Ljubav je poput biljke koja je danima bez vode. Ona čeka tih nekoliko kapi dragocjene tekućine da bi se rascvjetala i pokazala u najljepšem svjetlu. Da, ljubav možda jest precijenjena, ali osjećaj koji probudi u nama nikako nije precijenjen. Uvijek je potrebno da zna da je voljen. To nam daje osjećaj sigurnosti, polet koji se ne može mjeriti ni sa čim. Lijep je to osjećaj i ti ga jednom doživjeti. - Ann je povukla ruku i uzela šalicu. Nekoliko ju je trenutaka samo držala, a zatim je otpila gutljaj vruće hladne kave.

- Sve ovo o emu govorim, poznato ti je još od djetinjstva. Nešto te je trebalo ponukati da se sve to pretvori u o aj - Ann je zaključila.

- Da. Moja neuzvraćena ljubav - sa sarkazmom je prošaputala Tia. - Iudno mi je sve što je povezano s njim. Znaš, nikada nisam mislila da bih bila sretna s onim što mi on nudi, ali sam samu sebe uhvatila da se zadovoljavam samo osmijehom, pogledom koji njemu možda ništa i ne zna i - napokon joj je priznala. - Posjetila me je njegova supruga - izgovorila je posljednju rečenicu u samo jednom dahu.

Ann je zastala u pola pokreta. Pokušala je nešto reći, ali su joj usta ostala otvorena i nijedna riječ nije prešla preko njih.

- Da, došla me je upozoriti, ali ne znam zašto. Ja se samo zadovoljavam onim što mi on nudi, a ponudio mi je samo prijateljstvo.

- Slaba je to utjeha i samo produbljuje patnju. - Ann više nije znala što da misli, ni kako da je savjetuje.

- I to je ono što je najgudnije. Ja sam sretna kada sam uz njega. Volim taj osjećaj koji budi u meni, pogled kojim mi govori da je sa mnom opušten, a ipak osjećajima nikada ne dopušta da izbiju na površinu - objašnjavala je njegovo ponašanje, ali ga Ann ipak nije razumjela.

- Možda samo treba vremena - došla je do zaključka.

- Možda, ali ne znam kakvu bi vrijeme imalo ulogu u svemu tome. Nikada se ne bih upustila u vezu s nekim tko je u braku. On to zna. Bezbroy puta samo razgovarali o osje ajima u pauzama koje smo provodili zajedno. Što sam ga više upoznavała, više sam ga voljela. ini mi se da nikoga ne u voljeti kao što njega volim - priznala joj je Tia.

Ann ju je potpuno shva ala. Razumjela je osje aje koji znaju biti pogubni, pogotovo kada ljubav nema naznaka da e biti ostvarena u budu nosti. Katkad trebamo upoznati bol da bismo upoznali ljubav, a takvu nam bol može nanijeti samo osoba do koje nam je stalo.

Još su neko vrijeme razgovarale. Ann se silno trudila da je utješi, ali Tia kao da je odlučila ustrajati u svome o aju. Kao i uvijek, bila je tvrdoglava i samo je ronila suze nad ljubavi koja je u tom trenutku bila neostvariva. A trebala je shvatiti bi se sve moglo promijeniti i ako je taj tajnovit muškarac voli, sve bi prepreke mogle nestati. Tiju je samo trebalo upoznati i shvatiti kakva je osoba. Ann je bila jedna od rijetkih koja je znala da je njezina osobnost mnogo ljepša od vanjske ljepote. Ve ina je mislila da je Tia osoba koja gazi sve pred sobom. Ljudi koji nas ne poznaju, donose mišljenje o nama, a na osnovi ega? To Ann nikako nije mogła shvatiti.

Kad je Tia otišla, Ann se dugo nije pomaknula s mjesta na kojem je ostala. Bila je zapanjena. Sama činjenica da ona nije jedina koja se osjeća usamljenom i koja je teško podnosila teret koji joj je bio nametnut rođenjem, na neki način je na nju tješila. No kod nje se sve promijenilo otkad je upoznala Samuela. Sama pomisao na njega bila je dovoljna da joj izmami osmijeh na licu. Kad je malo bolje razmislila, ona je ipak imala više sreće nego Tia. Njoj se ljubav dogodila i za to nije bilo potrebno nikakvo objašnjenje. Trebala se samo prepustiti i uživati. Katkad nas ne treba sreća a može uiniti još sretnijima, a ona je znala da će taj osjećaj biti potpun onog trenutka kada se i Samuelovi snovi ispune. Gotovo je mogla zamisliti njegovo lice u trenutku kada ga dovede pred gotov čin. Njegova je sreća bila i njezina, iako se sve to i njoj samoj činilo naprosto nevjerojatnim. Jedva da su se poznavali, ali bili su dokaz da to ne treba biti presudno. Pogledala je u skroman prsten na ruci. Činilo joj se da je to najvredniji prsten koji je ikada vidjela. Nije imao novu vrijednost, ali je taj obični cirkon bio najvredniji dijamant njihove ljubavi. Taj joj je komadić zlata vrijedio više od svega novca na ovome svijetu. Pogledala je na sat. Bilo je kasno poslijepodne, a Samuel se još nije javio. Ustala je i napravila sendvič. Jedva se suzdržavala da ne ode do njega, ali je znala da mu treba dati vremena da sve posloži onako kako treba. Proveli su strastvenu noć, nijedno od njih

dvoje nije spavalo. Bila je to najljepša noć u njezinu životu, ostatak joj zauvijek u sjećanju. A cijeli život je pred njima i bezbroj noći koje će biti poput ove koja je iza nje.

Za to vrijeme u Janeinu stanu odvijala se prava drama. Jane se pjenila od bijesa i nemogućnosti. Sve je to bilo pomiješano s poniženjem koje je doživjela nakon saznanja da je Samuel zaprosio Ann i proveo noć s njom. Promatrajući je, jedva je suzbijala potrebu da ga ne pljusne.

- Izdao si me! - vikala je iz sve snage.

Na njezino iznenađenje, Samuel je bio miran, kao da sve te riječi koje mu je uputila ne dopiru do njegove svijesti.

- Samo provodim plan u djelo - rekao je kruto.

- Plan? - Njezin bijes koji se nagomilavao tijekom cijelog dana, dosegnuo je vrhunac.

- Da - odgovorio je kratko i hladno.

Jane je stala ispred njega. S nevjericom je odmahivala glavom.

- Uvijek si dvije žene? - podrugljivo je rekla. - Ne znam zašto imam dojam da ćemo obje biti izigrane.

- Iz oči su joj sijevale munje, a izraz lica bio je potpuno izobličeno.

-Ja samo tebe volim - Samuel je tvrdio, iako je znao da te riječi u tom trenutku ništa ne znače.

- Odmah si je odvukao u krevet. Nisi gubio ni sekunde. Gotovo da mogu zamisliti njezino lice u trenutku kada si je uveo u stan - sa zlobom je rekla, ali i nekom vrstom strasti koja je bila pomiješana s podrugljivošću.

- Meni su trebale dvije godine da me zaprosiš, njoj svega dva dana. Ne osjećaš li razliku? - Ona je govorila, a Samuel je šutio. - Ujediš li me? - unijela mu se u lice.

- Da, i nije mi jasno zašto se tako ponašaš. Pa ti si predložila sve ovo. Ja sam pijun u tvojim rukama, ona je u mojim i sve se vrti u krug. Ako želiš novac, a vjerujem da ti je do njega najviše i stalo, onda bi me trebala poštediti svojih ljubomornih ispada. Zašto misliš da mene vrijeme provedeno s njom oduševljava? - To bi pitanje bilo sasvim logično u tom trenutku da je riječ o nekakvoj rugobi od djevojke, ali je Jane znala da to nije tako.

Ann je bila u velikoj prednosti pred njom. Bila je bogata i lijepa i mogla je ostvariti sve Samuelove snove. Bojala se da bi se njezin plan mogao okrenuti protiv nje. Strah pomiješan s neopisivom ljubomorom natjerao ju je da se ponaša kao luđakinja. Istina, bila je povrijeđena, ali je s tim trebala računati. Možda i jest jednim dijelom, ali nije mogla ni pretpostaviti da će sve to tako boljeti.

- Trebam li biti genij da bih došla do tog zaključka? - Jane se donekle pribrala.

- Ne, ali sve što tvrdiš, sve je netočno. To je samo

posao - pokušao ju je uvjeriti, ali je zvučao neuvjerljivo.

- Ona to tako ne shvaća - uzvratila je Jane.

- Mislim da ne shvaćaš ni ti, a za razliku od tebe, ona to i ne smije shvatiti.

- Kako dirljivo! — Rukom je prekrila lice. - Znaš li ti kako sam se osjećala kada sam shvatila da je noć provela u tvojem krevetu? - kroza suze ga je upitala.

- Žao mi je, Jane. - Samuel je ustao i krenuo prema njoj.

Jane je ustuknula. U tom trenutku ne bi mogla podnijeti njegov zagrljaj. To bi ipak bilo previše. To što je noć proveo u zagrljaju druge žene, što je vodio ljubav s njom, djelovalo je na nju poput noža zabijena u srce. Nitko na to ne bi mogao ostati ravnodušan. Istina je da joj je novac važan, ali je isto tako znala da je svaki dolar koji dobije, zaslužiti. Bol nije imala cijenu, i ona je bila u mnogo nepovoljnijem položaju od Samuela. On je spajao ugodno s korisnim, a ona? čekala je, a to joj je jedino i preostalo. I, što je najgore, bila je dvostruki svjedok svega što se događalo. S jedne strane Ann nije mogla odoljeti da joj se ne pohvali, a s druge Samuel joj je rekao samo ono što je smatrao da bi trebala čuti.

- Ne približavaj mi se - planula je ponovno.

-Jane - Samuel je bio zaprepašten njezinim ponašanjem.

- Nemaš razloga za ljubomoru. Prema Ann ne osjećam ništa. I meni sve ovo teško pada. Zato sam požurio sve to.

Teško je glumiti ono što se od mene očekuje - priznao joj je, ali mu Jane više nije vjerovala.

- Da nije tako, nazvao bih nju, ne bih došao k tebi - uvjeravao ju je.

Te su je rije i donekle umirile. Kada stvarno sagleda cijelu situaciju, sve je moglo biti istinito. Ako išta krene po zlu, ona će biti ta koja će snositi veći dio krivnje. Plan je bio njezin, a ne Samuelov.

- Zagrizla je, itekako - priznala mu je. - Inim mi se da planira kupnju kuće, ali ono što mi nije rekla, shvatila sam i sama.

- Što? - Samuel se ukočio dok je očekivao odgovor.

- Kupiti će je tebi - prošaputala je.

- Nama - ispravio ju je.

- Koliko god da me ovo pogađa, ipak ti moram odati priznaje. Ono u što bi netko uložio nekoliko mjeseci, tebi je pošlo za rukom u samo nekoliko dana. A to je tek po etak. - Izgled njezina lica naglo se promijenio i ona je sva cvala od snova koji su nahrupili u tom trenutku.

- Da, to je tek po etak - potvrdio je Samuel.

I sam je bio iznenađen onim što je saznao od Jane. Uza sve svoje lijepe osobine, Ann je pokazala i da je velikodušna. Kovao je planove s njom, izmislio srceparaju u priču na koju je ona trebala nasjesti, i nasjela je. Samom je sebi mogao estitati u tom trenutku. Bio je jako domišljat. Komadi zлата koji je stajao svega nekoliko

desetaka dolara, pretvorit će se u stotine tisuća. Ann će mu sve to omogućiti, a što mu je bilo najvažnije, on je uživao s njom. U posljednjih nekoliko sati mislio je da bi promjena plana mogla biti mnogo unosnija od onoga što je Jane namjeravala, ali će onda izgubiti nju. Lako će se utješiti, pomislio je. Taj je gubitak bio neznatan prema onome što je mogao dobiti. Kad je pogledao Jane u oči, osmijeh koji mu se ukazao na licu bio je širok, ali ona nije mogla otkriti njegovo pravo značenje.

- Kraj bi mogao biti mnogo bliži nego što sam mogla i pomisliti - rekla je s nadom.

- Samo trebaš imati povjerenja u mene, trebaš vjerovati da si ti jedina žena koju volim jer je to istina. Uistinu te volim. - Tim se rije ima naprosto razbacivao, dijele i ih nemilice u posljednje vrijeme, ali različitim ženama.

- Znam. - Jane je odahnula. - Volim i ja tebe. Moja nesigurnost je posljedica ljubomore. A ondje gdje nema ljubavi, nema ni ljubomore. Preživjet će sve ovo, naša će mi ljubav biti izvor iz kojega će crpiti snagu. Samo mi je trebao dokaz da odagnam sumnju - s olakšanjem je rekla.

Njezino se vitko tijelo izvilo u gracioznom pokretu, tako da je svaki njegov djelić bio dostupan Samuelu. Znala je da on obožava njezino tijelo i njezino lice, ali i njezinu lukavost. Ono što mu je ona pružala, nije mogla nijedna žena.

ak i kada bi odlučio oti, ona mu to ne bi dopustila. Splela je mrežu osjećaja oko njega i bila je uvjerena da on nikada neće iz nje izaći. Sve ovo što se događalo bila je samo kušnja koju će zajedno prebroditi. Imali su ljubav, strast koja ni nakon dvije godine nije splasnula, a kada jednom budu imali i novac, ništa neće stajati na putu njihovoj sreći. Može živjeti onako kako budu poželjeli, može i zasnovati obitelj, ali to je bila daleka budućnost o kojoj ona u ovom trenutku nije željela razmišljati.

Trebala je uložiti sve da njihov plan uspije, a smatrala je da nema razloga da se to ne dogodi. Samo će unovčiti svoju ljubav, a novac će joj pomoći da zaboravi sve ono kroz što je prošla.

- I? - Samuel ju je upitno pogledao.

- Što? - Jane nije znala na što se njegovo kratko pitanje odnosilo.

- Prošao te taj val iznenadne ljubomore? - Te je rijeke i popratio osmijehom koji je ona obožavala i koji je bio najjače oružje njihova plana.

- Da, onako iznenada kao što je i došao - rekla je s dozom olakšanja, ali je dobro znala da njezina ljubomora neće tako lako nestati.

Ne može i ostati ravnodušna. Nijednoj ženi to ne bi uspjelo. Voljeni muškarac bio je u zagrljaju druge žene, vodio je ljubav s njom, a ona nije mogla biti samo promatračica. I njezino srce je bilo uključeno u sve to. Iako

ju je sve to neizmjereno boljelo, pokušala je ne pokazati koliko je ranjiva. To se nikako ne bi uklapalo u njegovo mišljenje o njoj. Ona je za njega bila oli enje hladno e i prora unatosti, ak je vjerovala da on katkad misli da uop e nema srce. Ali nije bilo tako. Bila je ranjiva poput svih, ali se trudila to ne pokazati.

- Obožavam te. - Samuel joj je prišao.

Nekoliko je trenutaka promatrao njezino lice, a zatim je kažiprstom ocrtao liniju njezinih punih usana. Obožavao ih je. Bile su kao stvorene za ljubljenje, ali i za sve one nestašne radnje koje su oboga ivale njihov ljubavni život. Za razliku od Ann, ona je imala bogato ljubavno iskustvo, a to ju je izdvajalo od svih drugih djevojaka. Zato je i bio zaljubljen u nju dugo vremena, predugo za njegov ukus. Ispunila mu je i najsmjelije snove, ali nije mogla sve, što se moglo i o ekivati. Obogatila je njegov ljubavni život, ali ne i ra un, a on je želio oboje.

- Zauvijek u biti tvoj. - Rije ima je želio raspršiti njezinu ljubomoru i sumnju.

- I bolje da je tako. - Njene su rije i mogle biti i prijetnja, ali ih Samuel nije ozbiljno shvatio. - Znaš, ja katkad ne biram sredstva da bih postigla cilj.

- To mi je odavna jasno - rekao je Samuel uz osmijeh. - A isto tako mi je jasno...

- Da bih se osvetila tebi i Ann ako bi se drznuo da

me prevariš - prekinula ga je, a njezine su rije i zvu ale hladno, nikako se ne uklapaju i u osmijeh koji joj je lebdio na licu.

Samuel je zastao u pola pokreta. Pogledao ju je u o i. Bile su hladne kao i njezin glas. Nije ju podcjenjivao, ali je se nije ni bojao. Znao je da je Jane prava kameleonka. U djeli u sekunde pretvorila se iz nježne djevojke u pravu tigricu. Ve e on s njom izi i na kraj, pomislio je. U krajnjem slu aju, njegova bi se igrica mogla nastaviti i trajati godinama. Mogao je imati sve, a to je i namjeravao.

- Ne bih se usudio - pokušao ju je uljuljati u lažnu sigurnost.

Pokušao ju je privu i k sebi, ali se ona odmaknula.

- Ne možeš biti moj i njezin u istom danu - opomenula ga je.

Tek nakon što je to rekla, shvatila je da je pogriješila. Ponašala se nerazumno. Takvim mu je ponašanjem samo davala izgovor da postupi druk ije od planiranog, a ona ga je trebala zadržati. Njezino najja e oružje bilo je njezino tijelo, a ako mu ga uskrati, gurnut e ga u tu i zagrljaj. Nakon kratka razmišljanja, odagnala je hladno u, barem je željela da on stekne takav dojam. Zamijenila ju je osmijehom. Njezina je preobrazba bila trenutna.

- Treba mi vremena da se priviknem na to - ublažila je zna enje svoje prethodne re enice.

- U redu. - Samuel je pokazao zavidnu razinu razumijevanja. - Nalazimo se u pravom košmaru. Ne smijemo dopustiti da se izgubimo u svemu tome. Plan... - Samuel je odmahnuo glavom. - Trebamo sve podrediti planu - obavijestio joj je promjene, ali joj je želio i dati do znanja da trebaju sa uvati ono što su imali.

- Novac e nam biti dovoljna naknada - tješio ju je.

- Ako ga bude. - Sve je mogu nosti ostavljala otvorenima, ra unaju i i na ono što bi se moglo neplanirano dogoditi.

- Zašto sumnjaš? - Samuel se nije mogao na uditi.

- Samo sam oprezna - prošaputala je.

Bila je svjesna da se ovaj razgovor odvija usiljeno, da je on tu bio zbog osje aja odgovornosti, i ako se nešto ne dogodi, njihova e veza polako, ali sigurno doživjeti propast, a Jane to nije smjela dopustiti. Željela je i Samuela i novac, a vjerovala je i da je mnogo pametnija od njega. Kad su šuštave nov anice u pitanju, nikomu se nije moglo vjerovati. Novac sve mijenja, a mogao bi promijeniti i njega. A i muškarcu se, bila je uvjerena, nikada ne smije u potpunosti vjerovati.

- Tako i treba - rekao je Samuel tek da nešto kaže.

Iako joj je toliko toga želio re i, rije i nisu prelazile preko njegovih usana. Bilo je o ito da nema povjerenja u njega, a on ju je htio uvjeriti da mu treba vjerovati

potpuno kako bi imao slobodne ruke za sve što je namjeravao uiniti.

- Volim te - rekao je ono što je bio njegov najjači adut, a kod žena je tom izjavom uvijek postizao što god je želio. - Ako ikada posumnjaš, sjeti se da je moja ljubav jača od svega - uvjerljivo je dodao. - S planom smo započeli i inimi se da nam dobro ide. Samo trebamo nastaviti i na kraju ćemo imati sve ono o čemu smo sanjali. - Želio ju je odobrovoljiti i uspio je u tome.

- Uskoro ćemo imati kuću, a to je samo prva u nizu stvari koje želimo, samo jedan biser u niski - rekao je vidljivo raspoložen.

Nakon toga joj je ispričao sve što je rekao Ann, izmišljenu priču o djetinjstvu, kao što je bila i ljubav u koju je uvjeravao Ann.

Njegovi su roditelji su bili živi, a on je svojom pričom želio iz nje izvući sažaljenje i novac, ali i izbjeći upoznavanje koje bi ona sigurno tražila, a ako ne bi pristao, posumnjala bi. Ovako nije imao nikoga osim Ann i samo je u to trebala vjerovati, i vjerovala je.

- Ja bih joj trebala pomoći u kupnji kuće. Uiniti u to vrlo rado i s osmijehom na usnama. - Jane ga je pogledala blistavim pogledom. - Ona ne može ni znati zašto se toliko radujem - rekla je nagnuvši se prisno prema njemu. - Radovati se za nas oboje - šapnula mu je. - I uvijek u u saznanjima biti barem jedan korak ispred tebe. - To mu je trebalo poslužiti kao upozorenje, ali je izrečeno blagim

glasom koji ga je trebao zavarati.

- Razumio sam - odgovorio joj je. - I mislim da je vrijeme da po em. - Prišao joj je s namjerom da je zagrli i ona se nije protivila.

Bio je zadovoljan. Žene su bile samo sredstvo, a to je dokazivala Ann, ali i Jane. Iako je ova druga bila lukavija, ipak je imala svojih slabosti koje je namjeravao iskoristiti.

- Trebamo biti oprezni. Samo jedna greška mogla bi sve upropastiti - objašnjavao joj je.

- Ona ne sumnja - Jane je rekla.

- Neka tako i ostane. - Samuel je spustio svoje usne na njezine.

Osjetio je na po etku malen otpor, ali je on brzo nestao. Bio je svjestan da je ljepota bila presudna u njegovu životu. S ljepotom je postizao sve što je htio, ona mu je i bila jedina karta koja ga je mogla odvesti u svijet u kojem još uvijek nije imao pristupa, u svijet bogatih.

Kad se rastao s Jane, krenuo je prema svojem stanu. Razmišljao je o Ann. Još mu uvijek nije otkrila istinu, a dala mu je svoje tijelo. Kao što je Jane rekla, samo je željela da je netko voli, a taje želja bila ja a od svega, no mogla bi se pokazati kobnom za nju. On je znao sve njezine slabosti i iskorištavao je to, bolje re eno, tek je po eo s iskorištavanjem. Namjeravala mu je kupiti ku u? Bilo je to tako naivno od nje, ali žena isklju i razum

kada su osje aji u pitanju. To bi mogao iskoristiti da dobije sve što poželi, a njegove želje nisu bile nimalo skromne. Nije osje ao nimalo grižnje savjesti. Ona je ionako imala previše. Mislio je da su bogataši oprezniji, da imaju razvijeniju intuiciju, ali, eto, nije bilo tako. Barem što se ti e Ann. Nasjedala je na njegovu pri u poput malena djeteta, a katkad je uistinu mislio da je to i bila. Prodat e joj iluziju, uvjerit e je da je sve ono o emu je sanjala, a kada nestane s njezinim novcem... Bit e to bu enje kojemu nije želio prisustvovati, a i ne e jer e biti daleko. Nadao se da e tako biti, osim ako ne uvidi da je ve a prednost ostati s njom. Još nije znao kako e postupiti. Bilo je rano donositi tako važne odluke. Zasad je ponosan i zadovoljan svojim postupcima, a njegovo umije e zavo enja bilo je gotovo savršeno.

Bio je i radoznao. Želio je toliko toga, ali je znao da e morati napredovati polagano, da je nije smio požurivati. U Janeninu ljubav bio je siguran. Ako nešto krene po zlu, uz nju e uvijek prona i sigurno uto ište. Trebao je osvojiti Ann i zadržati Jane. Ne e to biti tako teško. Bio je vješt sa ženama, znao ih je navesti da mu vjeruju i nikad dosad nije doživio neuspjeh. Ann je bila posve nov izazov jer nije osvajao samo nju, ona je ve bila osvojena, osvajao je bogatstvo, novac. Bit e dio njezina života, a onda e nestati bez traga. Ipak je osjetio tra ak žaljenja što e joj uništiti snove, ali je on sebi bio pre i od svega.

Trebao je misliti na sebe, a na nju je imao tko misliti.

Dok je hodao ulicom, došlo mu je da je nazove, ali je znao da je dobro biti pomalo tajnovit. Neka pomisli da bi ga mogla izgubiti, to je nagnati da manje razmišlja o svojim postupcima. Kada poželi biti s Jane, izgovor je mu biti posao, a ako bude želio biti s njom, bit će. Sve je bilo jednostavno i kako je on to vidio, sasvim jasno. Ipak, morao joj je dati do znanja da mu je stalo, da je s njom proveo nezaboravnu noć. Žene se ne vole osjećati napuštene i osamljene nakon noći i provedene u nekoj od tih zagrljaja. Dala je joj privremeni tražak, a zato je bit će i šokirana kada dođe kraj. Nazvao ju je i kratko razgovarao s njom. Rekao joj je da mu nedostaje, da je voli, ali da ne može vidjeti tek idućeg dana. Nije se protivila, a to nije ni očekivao. S njom je igrao igru toplo-hladno, tako da ju je neprestano držao u neizvjesnosti, ali ju je i uvjeravao u svoju ljubav. Sve mu je išlo na ruku. Odvojila se od svoje obitelji, tako da nitko nije mogao utjecati na nju. Bila je plijen koji nije želio ispustiti iz ruku dok ne ostvari svoj cilj, a već na samom početku pokazala je velikodušnost. Iznenadio se kad mu je Jane rekla da mu namjerava kupiti kuću. Nadao se da će paziti na njegov ponos i da će mu je darovati. Jasno joj je stavio do znanja koliko je osjetljiv na ono što nije imao i koliko sve to želi imati.

Nazvao ju je i dogovorili su se za idućih dan.

Jednostavno nije imao volje glumiti i tu ve er. Želio je biti sam, daleko od svih. Želio se odmoriti od svega, od Jane, od Ann, ali i od glume koja je postala sastavni dio njegova života. Trebao je samo odigrati životnu ulogu i onda se povu i. Katkad mu se inilo suludim što o ekuje da e ona veliku koli inu novca dati njemu, da e imati toliko povjerenja u njega, ali je njezino ponašanje dokazivalo da i na to može ra unati.

Lagano je kora ao. Nikamo mu se nije žurilo. No je bila pred njim i on e je provesti u izležavanju, gledanju filmova, a tako je radio uvijek kada je bio sam. Možda e i on po eti sanjariti, kao što je i Ann inila. Imao je razloga za to. Sama pomisao da e se njegov život uskoro potpuno promijeniti, veselila ga je. Želio je bogatstvo i slavu, a Ann anonimnost koja joj ni ega dobrog ne e donijeti.

Ve er se lagano spuštala. Na ulicama je vladala gužva. Dok je promatrao to komešanje ljudi, stekao je dojam da svi nekamo žure, svi osim njega. Svi su imali zabrinut izraz lica, gr koji je o svakom ponešto govorio ve pri prvom pogledu. Ljudi kao da nisu znali živjeti, kao da se nisu radovali životu, a život je bio tako lijep, zaklju io je. Nerijetko je znao sjesti i promatrati lica koja su prolazila pored njega. To ga je zabavljalo. Iako su se fizi ki razlikovali, ljudi su u biti bili isti. Osamljenost, nepovjerenje, otu enost, sve je to prevladavalo u vremenu u kojem su živjeli. Što je tehnologija bila naprednija, ljudi su bili otu eniji.

Do te je spoznaje odavno došao. Nije on bio jedini kojemu je novac bio na prvome mjestu. Bio je tek jedan od mnogih, samo što se različitim načinima dolazilo do novca. No cilj im je svima bio isti.

Misli su mu lutale. Ni slutio nije da će se naći u situaciji u kojoj se našao. Nije bio oličenje poštenja, a to je svojim postupcima i dokazivao. Katkad je mislio da su žene te koje su bile spremne na sve zbog novca, ali je uvidio da tu nema nikakvih pravila. Svi su bili spremni prodati i tijelo i dušu za novac. Pohlepa je bila osobina mnogih, a ni on nije bio iznimka. Nije smatrao da je grijeh željeti dio nekoga što su drugi imali u izobilju. U životu nije bilo nikakve pravde pa se trebalo izboriti za svoje mjesto pod suncem, ali to sunce nije svima jednako sjalo. Dok je bio mladi, vizija koju je imao o ljudima bila je sasvim drukčija od one koju je s vremenom stekao. Mislio je da svi mogu uspjeti, a da je to nemoguće, shvatio je mnogo poslije. Iako je bio najbolji u svom krugu u svojoj generaciji, to mu nije koristilo. Od učenika nije imao ništa i zato je svoju inteligenciju usmjerio na sasvim drugi kolosijek. Najjači su mu aduti bili ljepota i šarm, čemu žene nisu mogle odoljeti, a on je tu njihovu slabost odlučio iskoristavati dok može. A kada to više ne bude mogao, imat će dovoljno novca na račun za sigurnu starost. Kad je malo bolje razmislio, sve se svodilo na novac, na brojke, čak su i osjećaji imali brojčanu ljestvicu.

Još uvijek nije nikoga volio više od sebe. Sebi je bio na prvome mjestu, iako je katkad stjecao dojam da je to proizvod narcisoidnosti, koja nikome nije bila tu a, samo što je kod njega s razlogom bila izraženija. Znao je biti uvjerljiv i žene su mu vjerovale, iako nisu trebale, zaključio je sa zadovoljnim osmijehom.

7.

Ann je u idu ih nekoliko dana ve i dio svojega slobodnog vremena provodila u potrazi za ku om. Ono što je tražila, pronašla je desetak dana poslije. Nitko o tome nije znao ništa, osim Jane. Ona ju je savjetovala, odgovarala od kupnje onoga za što je smatrala da nije savršeno, tražila mane, a ku om koju su razgledavale zadnjeg dana obje su bile oduševljene. Bila je i više nego savršena. No cijena joj je bila pretjerana i Ann je bila u nedoumici. Radilo se o golemu novcu i koliko god bila zaljubljena, ipak...

- Ne sanja li svatko o ovakvoj ku i? - Jane ju je prekinula u razmišljanju. - Ako mislite ovdje zasnovati obitelj, ovo je idealno mjesto. Ku a je veli anstvena, prekrasna je - nije krila svoje oduševljenje.

Ann joj je prišla i uhvatila je za ruku. - Mislim da

smo dovoljno prisne da prije emo na ti. Nadam se da smo prijateljice. - Pogledala ju je u o i.

Jane je odmahнула glavom. Anninoj naivnosti nije bilo kraja. Nije ni slutila da se okružila ljudima koji su joj bili neprijatelji, ali vidjela je samo ono što je željela vidjeti. U ljudima je vidjela samo dobro, za drugo kao da nije željela znati.

- Drago mi je.

Jane nije lagala. Doista joj je drago. To nije mogla pore i. Biti Annina prijateljica zna ilo je da e je još više imati pod kontrolom, a njoj je to sada najvažnije. Nije potpuno vjerovala Samuelu. On je bio vjetropir i mogao je dignuti sidro i nestati. Kad se jednom osjeti slast života u bogatstvu, toga se teško odre i. Bila je toga svjesna. Ljudi su sve radili za novac, a Samuel bi je mogao izigrati da bi dobio više. Bila je oprezna, opreza nikada dovoljno. Dok je uz Ann, sve e biti onako kako ona bude željela i zato mora biti lukava. Ako je Samuel igrao svoju ulogu, i ona je imala svoju, samo što im se scenarij bitno razlikovao iako su oboje imali isti cilj.

- A još bi mi bilo draže kada bi uzela ovu ku u. Nemam rije i kojima bih je opisala. Pogledaj - ruku je uperila prema gra evini koja se ponosno uzdizala iznad zelenila. - Zar ovo nije oaza nadomak grada? ovjek bi imao osje aj da živi potpuno izoliran, ali nije tako. Daleko od svih, a ipak ti je sve nadohvat ruke.

Ona je ispunjenje svih snova - prošapatala je zaneseno.

Gotovo je mogla vidjeti sebe i Samuela u njoj, okružene djecom, žive i život kakav je oduvijek sanjala. Zatvorila je oči. Ta je slika bila tako živa da je gotovo osjetila bol kada je otvorila oči i vratila se u stvarnost.

- I ja tako mislim, ali svota koju bih trebala izdvojiti za nju je prevelika, čak i za mene.

- Novac? - Jane ju je pogledala u oči. - Mislim da neke stvari nemaju cijenu. Imati ovakvo nešto... - Jane je znala da je treba nagovoriti jer je kuća premašila sva njezina očekivanja. - Pogledaj kako se stopila s prirodom? Samo je treba nastaniti da bi dobila i dušu - nagovarala ju je.

- Razmisliti, Ann. - Ann je odugovlažila.

Znala je sve prednosti kuće, ali je znala i da je cijena previsoka. Doista je trebala razmisliti. Ljubav koju je osjećala prema Samuelu bila je posebna, ali... Novac i ljubav nije trebalo miješati, ali je ovaj put morala. Katkad zakoni i postoje da bi se kršili, a ona je znala da Samuel neće biti sretan dok ne bude imao ono što je želio i o čemu je sanjao od najranijeg djetinjstva. Ona ga je željela cijelog, nije željela nesretnog čovjeka koji će u njihovu ljubav ulagati samo onoliko koliko je nužno da bi opstala. U tom trenutku donijela odluku. Samo je trebala znati što joj je važnije, novac ili ljubav, i kada je to dvoje usporedila, bilo je lako odlučiti.

- Uzet u je - iznenada je rekla.

Jane je zinula od iznena enja. Nije o ekivala da e Ann tako brzo odlu iti. Zamišljala je Samuelovo lice kada vidi ku u. Sigurno e biti oduševljen. Nakon stana u kojem je živio, preselit e se u pala u. Kad i s kim? To je pitanje u njoj izazvalo ljubomoru. Odmjerala je Ann. Bila je lijepa, no i da je bila ružna, imala bi što ponuditi muškarcu kakav je bio Samuel. Mogla mu je priuštiti život o kakvom su svi sanjali, a Jane mu je mogla dati samo svoju ljubav i svoje tijelo. Zaboljelo ju je kad je po tko zna koji put shvatila koliko novac vlada svime, koliko utje e na sve i, pogotovo, koliko su zakinuti oni koji ga nisu imali.

Neki se rode pod sretnom zvijezdom, a neki tu zvijezdu mogu gledati samo iz daleka. Ona je spadala u te druge, ali se silno željela približiti toj zvijezdi, dotaknuti je, htjela je živjeti, a ne preživljavati.

- Pametan izbor - pohvalila ju je.

- I ja mislim tako - rekla je Ann pomalo oklijevaju i.

Možda je pre naglila, ali samo zato što je odlu ila srcem. Dok nije sre la Samuela, razum je upravljao njezinim postupcima, ali je došlo vrijeme da se i to promijeni. Ako je željela biti obi na, onda se tako trebala i ponašati. Što obi na djevojka može dati u vezi? Samo osje aje, a ona je cijelo svoje srce položila na oltar ljubavi koju je osje ala prema Samuelu. Ispunio je sva njezina o ekivanja,

ostvarivao joj je snove i volio ju je, što je bilo najvažnije. Mislila je da je ljubav komplicirana, ali to nije bila istina. To su bili jednostavni i iskreni osje aji, a Samuel ih je znao pokazati u blještavom izdanju. Ljudi su te osje aje komplicirali, miješali i zamjenjivali ih sa svim i sva im, a jedino je trebalo voljeti drugo bi e svim svojim srcem, a ona je tako voljela Samuela. Odlu ila je kupiti ku u jer joj je ta ku a zna ila mnogo više od pukih zidova.

Njezina ljubav sa Samuelom je cvjetala i Ann nikada nije bila sretnija. Tajnu koju je uvala za sebe, nije mu imala namjeru otkriti još neko vrijeme. Sre ivala je papire i kada je sve to bilo iza nje, ekala je pravi trenutak da mu uru i dar o kojem je sanjao. Ostvario je njezine snove i najmanje što je mogla u initi bilo je da i ona ostvari njegove. I onda e njihov zajedni ki san uspjeti. Bila je vidljivo nervozna. U posljednje joj se vrijeme inilo da je tu nervozu prenijela i na Samuela. Vi ali su se rijetko, barem se njoj tako inilo. Samuel nije mogao stalno biti s njom, iako je ona to željela. Radio je, mnogo je vremena provodio rade i, ali kada su bili skupa sve bi joj to nadoknadio. Uz dizao ju je do zvijezda i ona se osje ala kao jedna od njih. Blistala je, ljubav ju je potpuno promijenila.

Za nju kao da ništa drugo nije postojalo osim tih osje aja. Napokon je živjela onako kako je oduvijek željela. Mediji kao da je nisu ni primjeivali, za njih je bila nevidljiva. Tek neznatne promjene bile su dovoljne da se stopi s mnoštvom i postane tek jedna od mnogih. Bila je tamo gdje je nitko nije otkrio, cvjetala je u vrtu koji se nalazio daleko od raskoši u kojoj je živjela. Iako je pobjegla od bogatstva, još uvijek je koristila sve njegove blagodati. Otkad je upoznala Samuela, novac je za nju imao sasvim drukčije značenje. Na prvome se mjestu nalazila ljubav, ali ni ta ljubav ne bi bila onakva o kakvoj je sanjala da svojim novcem nije mogla ispuniti njegove snove. Jedva je čekala trenutak kada će mu darovati kuću, kada će mu nekim konkretnim pokazati koliko joj je stalo do njega i koliko joj znači. Usrećio ju je, a ona je željela usrećiti njega. Njegova joj je sreća bila na prvome mjestu.

Dok je s jedne strane cvjetala ljubav, barem je Ann tako mislila, s druge je ljubomora uzimala sve više maha. Jane je poželjela uvidati da joj sve izmiče kontroli i da se njezin plan pomalo izjalovljuje. Osjećala je da gubi Samuela, iako je on to žestoko poricao. Njezina mu ljubav otkad nije bila dovoljna. Planirala je Anninu propast, ali joj se činilo da će doživjeti svoju. Promjene koje je doživljavao u Samuela postajale su iz dana u dan sve očitije. Stjecala je dojam da on raste u svojim osjećajima, da ju je poželjeo promatrati s visine na kojoj je umislio da se nalazi.

To ju je izbacivalo iz takta. Nikako nije shvaćao koliko joj je bilo teško. Promatrala je kako Ann cvjeta, kako uživa u ljubavi, kako kuje planove u kojima ona nije imala mjesta, i ne slute i da ju je upravo ona izbacila s tog mjesta. Ono što je trebao biti plan, postala je njezina noćna mora. Voljela je Samuela, a on je grlio drugu ženu, drugoj je poklanjao sve ono što je njoj pripadalo, a za nju gotovo da nije imao vremena. Što ga je više gubila, to je više shvaćala koliko je bila velika njezina ljubav. I ne samo to. Osjećala se povrijeđenom, izdanom i punom mržnje. Bila je svjesna svega, ali Samuel nije znao da se ni njegov plan neće ostvariti ako je pokuša prevariti, a sve je upućivalo na to. Stojeci pred njom izgledao je tako nevino, ali ona nije bila Ann i neće nasjesti na njegovu glumu. Kad je malo bolje razmislila, cijeli se njegov život svodio na uloge koje je igrao. A ženi i nije mogao ponuditi drugo do riječi i samo riječi. Šarmom je nadoknađivao sve što nije imao, a žene su bile tako slabe na muškarce poput njega. Ni ona nije bila iznimka. Prodavao je maglu i to uspješno, a na kraju bi time mogao zgrnuti i bogatstvo, i to uz njezinu pomoć. Sve je to mu bilo Jane. Sve je više uvjerala da će magla biti jedino što će ona na kraju imati. Ali nju nitko nikada nije izigrao i ona će ga upozoriti na to.

- Lijep je osjećaj kada je netko zaljubljen u tebe? -
poučava je podrugljivo. - A još je ljepši kada ta ljubav

dobije i nešto opipljivo. Zar ne vidiš što Ann radi? - upitala ga je ljutito.

Nemirno je hodala ispred njega. Ruke je grčila, snažno stišću i šake. Osjećala je da njezina nervoza dolazi iz dubine njezina bića i da ne može tako lako proći.

- Što radi? Ono što smo oboje željeli - rekao je Samuel mirno.

- Da, tako to izgleda, ali nije tako - zaplela se.

- Ne razumijem. - Samuelovo je lice i dalje bilo mirno. Promatrao ju je kao što bi promatrao kakvu stvar, a ne osobu koju je volio i do koje mu je ljubavi navodno bilo stalo.

- Ona će na kraju uspjeti. Dobit će ono što hoće - planula je.

- I mi ćemo - uvjeravao ju je Samuel. - Čini mi se da je opet na djelu tvoja ljubomora.

- Da, s tvojeg stajališta bih trebala biti zadovoljna i sretna. Naravno, da bih trebala biti. Ali nisam, nisam

- planula je. - Ali ti si zadovoljan. Sve ide tebi u prilog. Kuća će biti tvoja, ako bude novca, i ona će biti tvoj. Ann pleće mrežu oko tebe i neće se tako lako iskoprcati, ako to uopće budeš želio, naravno. Iako te voli, nije glupa.

- Želiš li da prekinem s njom i napustim plan? - Samuel je stao ispred nje.

Jane se našla u nedoumici. Pomisao na život koji bi mogla voditi s novcem koji će dobiti od Ann, bila je oaravajuća.

Samuel je bio nadasve uspješan i sve je teklo glatko, možda previše glatko. Prekrila je rukama lice razmišljajući i. Cijeli je život radila za druge, bila je Annina sluškinja, a je li to ono što je željela od života? Istina je bila da pati, ali bi tu patnju lakše podnijela da nije sumnjala u Samuela. Bojala se da on ne e odoljeti iskušenju koje je nudio život u bogatstvu. Njihova ljubav ne e biti na prvome mjestu, a inilo joj se da ni sada ve nije bila. Sve je u životu bila kocka, a ona nije bila sigurna da se želi kockati. Ili? Možda e sve biti u redu, možda ju je ljubomora zaslijepila pa ne vidi dobro? U njoj se vodila žestoka borba. Odavno je spoznala da je najteže boriti se sa sobom. Želja u njoj bila je jaka, ali i ljubav. Je li bila spremna staviti tu ljubav na žrtvenik? A zar to ve nije u inila? inilo joj se da i nema previše izbora. Samuel je ve bio s drugom ženom, a ona je jedino osje ala izdaju, ljubomoru, bol, bijes, a željela je i naknadu za sve što je pretrpjela. Pogledala ga je u o i, kao da e u njima prona i odgovor na njegovo pitanje.

- Želim li? - pitala je samu sebe. - Ne znam. U jednom trenutku želim, u drugom ne želim.

- Jane, rekao sam ti da u moju ljubav ne trebaš sumnjati - uvjeravao ju je, ali joj se inilo da te rije i ne dolaze iz njegova srca.

- Ti spavaš s njom - optužila ga je.

- To je posao, samo posao - rekao je kruto. - Ti si me gurnula u njezin zagrljaj. Ja ništa nisam planirao, samo sam te volio.

Ovo radim tebi za ljubav - prišao joj je gledaju i je ravno u o i. - Sada je vrijeme da izabereš. Samo tvoj ili...? - zastao je.

Jane je spustila pogled. O i su joj se napunile suzama. Trebala je izabrati. Njezin je život bio u njezinim rukama i o njezinoj e odluci sve ovisiti. Tog je trenutka pomislila na ku u koju je Ann kupila. I ona je zaslužila da joj bude bolje u životu. Samuel je bio muškarac s prošloš u, a tu e prošlost lakše podnijeti ako budu imali sredstava za život.

- Volim te - rekla je iskreno.

- Znam. - Samuel ju je privukao u zagrljaj. - Znam to. Znam koliko ti je teško. Ni meni nije lako. Vjeruj mi, cilj je ono što mi daje snagu da izdržim. Kada sve ovo bude iza nas, bit u samo tvoj, zauvijek.

- Ne osje aš ništa prema Ann? - Tim je pitanjem jasno pokazala koliko je nesigurna.

- Ne - odlu no je odmahnuo glavom. - Kako bih mogao nešto prema njoj osje ati? - upitao ju je uz osmijeh. - Srce samo jednom izabere - šaputao joj je u uho.

- A razum? - Jane se odmaknula od njega. - Koliko puta on bira?

-Jednom - odgovorio je mirno.

- A novac? - nastavila je s pitanjima.

- On bi trebao izabrati mene. - Samuelove su se usne

izvile u osmijeh koji ju potpuno razoružao kao i toliko puta dotad.

- Sve je ovo tako zamršeno - prošaputala je bespomoćno.

- Za sada, ali će uskoro sve biti kristalno jasno. Kuća, novac, nakit, život kakav zaslužuje netko poput tebe, sve će to uskoro biti ostvareno. - Stalo mi je do tebe, do nas. Novac cijelog svijeta ne vrijedi mi bez tebe.

- U redu. Znam da se ponašam nerazumno, ali ne mogu protiv svojih osjećaja.

- To je odlika ljubavi. Posesivnost. Nitko ne voli ono najdraže dijeliti s nekim.

- Nikada nisam mislila da ću se ovako osjećati - prošaputala je.

- Ne bi bilo dobro da si ravnodušna. To bi me zabrinjavalo.

- I nisam - priznala mu je ono što je bilo otkriveno.

Samuel je ostao kod nje. Jane je te večeri zaboravila na sve, ali budenje nije bilo nimalo lijepo. Umjesto da se ona budi uz njega, buditi se se neka druga žena. Promatrala je njegovo prelijepo lice. Voljela je njega, ali i novac. Bilo bi savršeno da ima oboje, a znala je da imaju priliku koju ne smiju propustiti. Takva se možda nikada više neće pojaviti. Bila je spremna na rizik, ali ne i na bol koja je pratila sve ono što se događalo.

Ann je zagrizla mamac, ali se Jane bojala da ga neće olako ispustiti. Ann je naviknula imati sve što poželi, a

željela je nešto što je Jane imala prije nje, željela je tu e. Osuivala ju je iako nije trebala. Toga je bila svjesna. Anna je željela Samuela, njih dvoje njezin novac i svi su se nalazili u zaaranom krugu iz kojega nitko nije želio izi i ili zbog sebe ili zbog neznanja. Preostalo joj je da se prepusti i sve preda u ruke sudbine. Cijeli je život bio rizik, a ako njih dvoje ne budu riskirali, nikada se ne e izdi i iz života koji nije dostojan ovjeka. Svjesno je prodala Samuelovo tijelo, ali još uvijek nije dobila naknadu za to.

Ann je smišljala na in kako što bezbolnije re i Samuelu tko je ona, a to je povlilo i neka druga pitanja. U posljednjih nekoliko tjedana ona se prepustila osjećajima, ali je znala da dolazi i vrijeme kada treba stvarnosti pogledati u oči. Više nije nimalo sumnjala u Samuelovu ljubav, a to ju je nagnalo da po ne razmišljati o budućnosti, o zajedništvu koje je željela s njim. Tajna njezina podrijetla pritiskala ju je poput tereta. Uistinu je bilo teško šutjeti. Dva su se svijeta spajala u jedan, a Samuel ništa nije ni slutio. Mislio je da je ona obična djevojka, poput svih drugih. Cijelo je vrijeme vješto izbjegavala dovesti ga u svoj stan. Poela je razmišljati o drukčijem pristupu. Ako je u početku i sumnjala, sve su njezine sumnje netragom nestale.

Pred njom je ogolio dušu, bio je krajnje iskren. Ljubav je tražila i povjerenje, a ona je imala povjerenja u njega. Obećala joj je da će uz nju biti zauvijek, u dobru i zlu, ali kako će se ponašati kada otkrije njezinu tajnu? Bojala se tog trenutka, bojala se da bi ga to moglo udaljiti od nje, rastaviti na najokrutniji način. Držala ga je podalje od svijeta u kojem je ona živjela, a pristala je da uđe u njegov svijet. Ali ništa nije tako strašno skrivila i nije se imala čega sramiti. Nije mu rekla za svoje financijsko stanje, ali to je učinila samo zato što je željela biti sigurna u njegove osjećaje. I sada je došlo vrijeme da položi sve karte na stol. On će odlučiti kako dalje. Ako mu je mogla prepustiti svoje srce, svoje tijelo, može i sve ostalo. Između njih se rodila ljubav na prvi pogled. Koliko god da je to zvučalo nemoguće, bilo je istinito. Nikada nije vjerovala u takve bajkovite osjećaje, ali ju je život razuvjerio na najljepši mogući način. Kad mu to prizna, njegova će ljubav biti na kućnjaci, i ako je prihvati onakvom kakva uistinu jest, sve bi moglo biti savršeno.

Kada ga je te večeri vidjela, pokolebala se u odluci da mu sve kaže. Osmijeh na njegovu licu govorio je o iznimno dobrom raspoloženju i sreći što je vidi. Teško joj je bilo prekinuti sve to. Ali ako je voli, prihvatiti će je, pomislila je u sebi, a volio ju je. Trebala je biti obzirna zbog njegova ponosa koji je zapravo bio najveća prepreka.

- Imam iznena enje za tebe - prošaputao joj je nakon poljupca.

Promatrao ju je s obožavanjem. Pogled mu je naprosto blistao. Želja je izbijala iz svakoga njegovog pokreta. Nitko ne bi mogao tako dobro odglumiti te silne osjećaje. Znala je da samo ljubav može toliko utjecati na nekog, kao što je i na nju utjecala.

- Koje? - šapatom ga je upitala.

- Idemo na večeru - rekao je uz djevu a ki osmijeh. - Ali ovaj put imam dovoljno novca - pohvalio se.

Ann je bila dirnuta. Nikada nije razmišljala kako žive oni koji nemaju novca i svega se sve trebaju odreći i da bi imali barem jednom godišnje ono što ona ima uvijek. Ne samo da je promijenila način života, već je i život drukčije shvaćala. U jednostavnosti nije bilo onoliko ljepote koliko je ona mislila da je ima. Lako je bilo promatrati takav život izdaleka, ali upoznati ga nije bilo nimalo lijepo.

Namjeravala mu je te večeri sve priznati, ali to nije imalo smisla nakon njegovih riječi. Samo bi mu poljuljala samopouzdanje, a to nikako nije željela.

- Kada ćeš doći u moj stan? - iznenada ga je upitala.

Samuel je zastao u pola pokreta.

- Znaš... - pogledao ju je u oči. - Bojao sam se ispitivati te o tvojemu životu. Samo sam te volio, ali sam osjećao da nešto kriješ. Bojao sam se toga, odgađao, i u svemu tome

sam bio u stanju vjerovati da je moja ljubav dovoljno jaka da se suo i s istinom. Možda si u braku, možda imaš djecu, možda... - zastao je, duboko uzdahnuvši.

Znao je da je ovo jedan od najvažnijih trenutaka u njihovoj navodnoj vezi. Trebao je biti oprezan i na rije ima i na djelu. Samo to je bilo važno, ništa više.

- Ne. - Ann je prasnula u smijeh. - Nije to u pitanju. Možda samo nisam skromnog podrijetla kao što si ti. — Birala je rije i i umanjivala njihovo zna enje.

- A to bi zna ilo? - Samuel ju je uhvatio za ruku i povukao u stranu.

- Da imam nešto ušte evine, naslije ene, naravno, i da moji roditelji... - zastala je ne znaju i kako da se izrazi, a da to njega ne povrijedi.

- Što? - Samuel ju je upitao.

- Oni su... moje prezime je Fontani - prošaputala je.

- Fontani? - Samuel se pretvarao da je silno iznena en.

- Nisi valjda k i...

- Da, jesam - prekinula ga je.

- A ja? Što je sa mnom? Što sam ti ja? Poslužio sam ti kao igra ka? Jedna se Fontani htjela poigrati i dobiti ono što želi, dok sam ja sanjao o obitelji, o djeci. Boli to, Ann. Boli me spoznaja da sam se kao muškarac ja trebao pobrinuti za tebe i osigurati ti dostojan život, a ono

nažmanje o emu ja sanjam, ti bi ismijala s prijazirom.

- To nije istina - Ann se usprotivila.

- A što je istina? Njezino skrivanje dovoljno govori. Ja nisam lovac na novac. Ne treba mi bogatstvo, treba mi samo dovoljno za život. Želio sam tako malo, želio sam ljubav, a sada vidim da sam želio previše. Nitko više ne pridaje važnost osje ajima. Što oni zna e tebi i svima koji me okružuju? Dok sam ja bio u potrazi za snom koji sam sanjao otkad znam za sebe i živio u zabludi da u taj san ostvariti uz tebe, ti si igrala neku svoju igru.

- Samuele! - zazvala ga je Ann. - Zašto tako govoriš, to nije istina - rekla je uznemireno.

Knedla joj je zapela u grlu. Teško joj je bilo objasniti situaciju koja je zapravo bila tako jednostavna.

- Znaš li kako se ja sada osje am? - Bol u njegovu glasu bila je gotovo opipljiva.

Ann ga je uhvatila za ruku, ali ju je on naglo povukao kao da je dotaknuo žeravicu.

- Izdanim - odgovorio je sam na svoje pitanje.

- Žao mi je - rekla je Ann s oklijevanjem. - Ja nisam mogla birati obitelj u kojoj u se roditi, kao što nisi ni ti.

- Mogla si mi re i istinu - u gr u je rekao.

- I govorim ti. No istina ništa ne e promijeniti. Osje aji postoje. Volim te i to je jedino važno. Bit u ono što ti želiš.

Ako ho eš, živjet u s tobom u tvojem stanu. Shvati da te volim i da je tvoja sre a i moja sre a.

- Ne razumijem. - Samuel ju je pogledao u o i. — Sve ono što sam razumio i mislio da shva am, vidim da je bilo samo zavaravanje. Hodao sam slijep, što od ljubavi, a što od želje da budem s tobom. Znaš li kako se sada osje am? Možeš li i pretpostaviti koliko sam malen u svojim o ima, gotovo ništavan. Sanjao sam o ku i, o domu, a za tebe bi samo pala a bila dovoljna. Želio sam te pored sebe za cijeli život. S tim sam ti prstenom dao cijeloga sebe. Nije to samo komad zlata, u njemu je utkana sva moja ljubav. A sada? Uvi am da izme u nas postoji prepreka koju nikada ne u uspjeti prije i.

- To nije istina - suprotstavila mu se Ann. - Ako me voliš, prepreke ne postoje. Ljudi su ih izmislili iz interesa. Kakva je to ljubav ako priznaje granice koje su postavili ljudi? Nikakva. Vjeruj mi, istinita je svaka rije koju sam izgovorila. Kad se ljudi vole, zar je važno išta drugo? A ja tebe volim, uistinu te volim - uvjeravala ga je-

Samuel je šutio. Namjerno. Svojom je šutnjom pove avao njezin o aj. Dobro je znao što je potaknuo svojim rije ima. Ili e mu dati sve ili ništa. Jedno od to dvoje se mora dogoditi. Da ga Ann nije neprestano promatrala, vrisnuo bi od sre e. Malo lukavstva nikada nije naodmet. On ju je morao pustiti da se bori za njihovu ljubav jer mu

poslije ne e mo i ni za što prigovoriti.

- Što da radimo? - kruto ju je upitao. - Tko sam ja? Nitko. Kako bi me predstavila svojim roditeljima? Nikako. Ja se nikada ne bih uklopio u sliku koju oni imaju o tvom supruhu, momku, tvojoj ljubavi. Oni me nikada ne bi prihvatili. - Polako je izgovarao svaku rije .

- Ho e, prihvatit e te jer u se ja pobrinuti za to - uvjeravala ga je. - Ti si moj izbor i ako sam ja sretna, trebali bi biti i oni.

- Prosjak na dvoru, to bih ja bio - rukom je prošao kroz kosu, što je bio o iti znak nervoze.

- Ne bi. - Ann je tek toga trenutka shvatila da je napravila pravi potez kada je kupila ku u.

- Volim te, ali bih se trebao srediti. Źelim biti sam - prošaputao je.

Privukao ju je u zagrljaj, lagano joj prelaze i rukom preko le a. Osjetio je kako drhti i znao je da je spremna sve uiniti da ga zadrži. To i nije bila loša ideja. Biti njezin suprug zna ilo je imati mnoge povlastice, a njegovi apetiti su rasli iz dana u dan. Sve više mu se svi ala ideja da okrene novu stranicu i zapo ne sasvim druk iji život od onoga koji je dosad vodio. Novac koji bi iz nje izvukao bio bi neznan u usporedbi s onim što bi dobio ako ostane s njom.

- A ja želim biti s tobom - rekla je o ajno Ann. - Ne želim te izgubiti.

- Ne eš — obe ao joj je. — Trebam samo malo vremena. Sutra emo razgovarati o svemu. - Poljubio ju je i pogledao u o i. - Volim te, ali je li moja ljubav dovoljna? — upitao ju je.

- Samo ona mi je i potrebna.

- Trebao bih pogaziti svoj ponos, a on mi je sve što imam — s razo aranjem je rekao.

- Ne, Samuele. Ti si silno želio osigurati mi pristojan život, a to želim i ja. Ti imaš ono što je meni potrebno, a ja imam ono što tebi treba. Zašto uop e raspravljamo o tome?

- Pokušala ga je što duže zadržati uza se i ujedno mu objasniti da je ljubav sve što joj treba.

- Da živim od tvog novca, u tvojem stanu. Ne - odrješito je rekao. - Idem. - Lagano ju je odgurnuo od sebe.

Ann je pogledala u njegovo razo arano lice. Bilo je o ito da e razmisliti, a Ann se bojala zaključa do kojega e do i. O ito je bio zate en, a to ju je samo uvjerilo da nije znao tko je ona. Da jest i da je samo lovac na bogatstvo, odao bi se. Nakon što je doznao istinu, odgurnuo ju je od sebe. Iako ju je boljelo njegovo ponašanje, razumjela ga je. Nije shvatio njezino priznanje onako kako je željela, ve je njezino ponašanje smatrao izdajom. Ann ga je uhvatila za ruku.

Taj o ajni ki pokušaj da ga zadrži, natjerao ga je da zastane.

- Ti eš imati svoj novac, svoju ku u - prošaputala je sa strahom.

- Kako? - povrije eno ju je upitao. - Ja znam koliko je život težak. Istina je da sam sanjao, ali sam svjestan da se san ne može ostvariti preko no i. Danima sam radio da bih skupio za ve eru. Znam ra unati, Ann. - Izraz lica bio mu je poput maske, bezizražajan. Sve je osje aje pokopao duboko u sebi, a Ann se toga najviše bojala. Ako se zatvori, ako podigne oko sebe zidove šutnje i nepovjerenja, izgubit e ga.

- Molim te, ostani uz mene ve eras. - On je bio prva osoba koju je ovako molila, a da se nije osje ala nimalo jadno.

Borila se za svoju ljubav, a to joj nitko nije mogao zamjeriti. U ljubavi nije bilo mjesta ponosu. Samo joj je odzvanjalo u glavi da ga ne smije izgubiti. Bez njega joj život ne bi imao smisla.

- Ne - kruto je rekao.

U glasu mu se nazirala odlu nost. Ann ga je razo arano pogledala.

- Kao što sam rekao, trebam razmisliti o svemu, posložiti dojmove i sutra u ti se javiti. - Ostao je pri svojem stavu.

Otišao je ne okrenuvši se. Ann je stajala kao oduzeta. O i su joj bile pune suza. Uistinu nije željela vjerovati

da je njihova ljubav pokleknula pred stvarnošću. On nije imao razloga da se ljuti. Željela je da je netko voli zbog nje same, a kada se to dogodilo, opet se uplelo bogatstvo i unijelo sumnju i razdor među u njih. Novac kao da je sa sobom nosio i prikriveno prokletstvo. Zašto se Samuel ponašao tako kruto? Njezino priznanje kao da je u njemu probudilo sve duhove prošlosti. Postao je svjestan svojeg podrijetla kojim se nije mogao ponositi, svoje skromnosti, a kao da je ni sanjati više nije smio jer se snovi takvima kao što je on rijetko ostvare.

Puno je otkivala od ove večeri, a ona se pretvorila u pravi fijasko. Otkivala je da neće provesti u njegovu zagrljaju, a provest će ga sama i to u suzama. Gotovo je bila sigurna u to. Osjećaji su navirali poput bujice i ona im se nije mogla oduprijeti. Kamo da krene? Bila je neodlučna. Da ode u svoj stan? To joj se nije činilo nimalo primamljivim. Kamo onda? Kao i Samuel, samo je željela biti sama, a za razliku od njega, ona je osjećala i silan strah. Znala je da je njihova veza posebna, da je sve bilo previše lijepo i bojala se da će naići na prepreku, ali se ipak kraj kom srca nadala da će iz svega toga izaći i da će njihova ljubav biti još postojanija. Kažu da se nakon kiše rađa duga, a duga je jedno od najvećih anstvenijih djela prirode. Toliko je puta promatrala njezine boje, savršenost koja je bila nepojmljiva ljudskome mozgu. Označavala je kraj kišnog razdoblja i početak nekoga novog, a Ann se

uistinu željela nadati da će i oni imati svoju dugu i da će nakon ovog iskušenja za njih nastupiti razdoblje obasjano uzajamnim osjećajima.

Dugo je hodala gradom, gotovo nesvjesna vremena koje protječe jer se osjećala kao da je za sve nju stalo. Neizvjesnost ju je uništavala. Samuel je bio povrijeđen, a to je svojim postupkom i pokazao. Umjesto da ostane uz nju, da pokušaju zajedno doći do rješenja, povukao se. Nije ga razumjela, a sve je to prepisivala njegovu djetinjstvu, povrijeđenosti na koju bi ona reagirala sasvim drukčije. Trebala ga je barem pokušati razumjeti. Bilo mu je teško cijelo djetinjstvo. Imao je svoje snove i silno ih je želio ostvariti, a to što mu je ona ponudila da ih ostvari, nije bilo isto. Gotovo je osjećala fizičku bol zbog svega što se dogodilo i svega onoga što nije. Nekako je sasvim drukčije zamišljala svoje priznanje. Sve se dogodilo spontano, ne očekivano, i zateklo ga je, što je bilo razumljivo.

Kad je stigla kući, Ann nije bila nimalo bolje. Nakon tužiranja je legla, ali joj san nije dolazio na oči. Mozak joj je neprestano radio, zamišljajući različite scenarije i različite završetke njihove ljubavi. Ona nije željela kraj i kad bi na to pomislila, tijelom bi joj prošla hladna jeza koje se dugo nije mogla osloboditi. Svaka joj se minuta činila dužom od godine. Vrijeme je tako sporo protjecalo u neizvjesnosti. Željela je samo njegov zagrljaj, a on je bio daleko od nje.

Idu i je dan trebala uložiti silnu snagu da se koncentrirala na poslu, ali nije posve uspijevala u tome. Ipak je jedan dio nje bio zabrinut, a i neprospavana noć u inila je svoje. Jedva je čekala kraj radnog vremena, čekala je da je Samuel nazove, ali telefon nije zvonio. Što se s njim događalo i što je odlučio? Njezina je sudbina bila u njegovim rukama, a ovisiti o nekome nije bilo nimalo ugodno. Napokon ga je potpuno shvaćala. Ako se ipak odlučio i za njihovu ljubav, a ona je vjerovala da hoće, za njega će poći u novi život. Ako je voli, pristat će na to. U glavi je imala još mnogo planova jer je bilo ljepše razmišljati o njima, nego o nezavidnoj situaciji u kojoj se našla. Željela je vjerovati da će sve biti u redu, da će se kockice koje su nedostajale na i upravo na mjestima na kojima trebaju biti i da će sve biti u redu. Morala je vjerovati u to, morala je.

Samuel joj se nije javio sve do kasno u noć. Kad je telefon zazvonio, već je izgubila svaku nadu. Pozdravio ju je i neko vrijeme samo šutio.

- Reci nešto - molila ga je preplašeno.

- Još uvijek ne znam što je najbolje za nas - prošaputao je.

Ann je gotovo mogla zamisliti izraz njegova prelijepa lica u tom trenutku.

- Ako me voliš, odluka je sasvim jednostavna - pokušala mu je ukazati na ono što je bilo najvažnije.

-Volim, ali...

- Što? - sa strahom gaje upitala.
- Ne želim izgubiti sebe, ne želim se osje ati manje vrijednim.
- Da do em do tebe? - Ann se ponudila.
- Ne, sutra emo razgovarati. Do tada e mi mnogo toga biti jasnije. Shvati me, molim te. Borim se sam sa sobom. Borba izme u ljubavi i ponosa nije nimalo poštena borba. Volim te i to je neosporno...
- To mi je najvažnije - prekinula ga je Ann. - Sve ostalo emo uskladiti kako nam bude odgovaralo. Nikako ne želim da se osje aš manje vrijednim. Nikada ljude nisam cijenila prema onome što posjeduju...
- Nisu svi kao ti - prekinuo je on sada nju.
- Ne e imati razloga da o tebi loše razmišljaju. Ako smo u ljubavi ravnopravni, bit emo u svemu - navijestila mu je promjenu, ali nije znala kako e on reagirati.
- Cijenim to što me želiš poštediti svih neugodnosti. To samo dokazuje koliko si posebna. Sve više shva am zašto te iz dana u dan sve više volim. - Samuel je govorio ono što je ona željela uti, ali i što je njemu išlo u prilog.
- Annine su se o i napunile suzama. Ako je u ijednom trenutku sumnjala u ishod, tog su trenutka sve sumnje netragom nestale. Vjerovala je da e sve izgaditi i da e njihova ljubav pobijediti.
- I ja tebe volim - prošaputala je u zanosu. - Volim

te više nego što sam ikada mogla i pomisliti da je to mogu e - priznala mu je.

- Onda se vidimo sutra - Samuel je rekao i pozdravio se s njom.

Ann je ostala stajati sa slušalicom u rukama. Val radosti preplavio joj je cijelo bi e. U tom trenutku svi su njezini planovi imali smisla. Natjerat e ga svojom ljubavlju da popusti. On se ni u jednom trenutku nije smio osje ati zakinutim, niti manje vrijednim. Ku u mu je ve namjeravala darovati ako sve bude u redu, a na um joj je palo još nešto. Omogu it e mu da ima pristup dijelu novca, ali samo onom dijelu kojim je i ona raspolagala. U pitanju nije bila malena svota, ali niti basnoslovna. Svakog se mjeseca na njezin ra un slijevao dio naslije enog novca, a glavninu nije dirala. Ako dijele ljubav, dijelit e i sve ostalo, zaklju ila je sretno.

Tu je ve er spavala poput malena djeteta. Olakšanje i umor u inili su svoje. Bila je sretna, a sre a je najbolji lijek za sve. Sre a donosi mir, unutaranju ravnotežu i poseban osje aj da je sve mogu e. Nikada se ovako nije osje ala. Nada ju je potpuno ispunjavala, davala joj je krila za let u novi život. Umjesto sumnji, njezino je srce bilo ispunjeno ljubavlju i vjerom da e sve biti onako kako je željela. Nakon djetinjstva koje je provela daleko od ljubavi, a neprestano je eznula za njom, ljubav je pronašla uz Samuela. Bili su stvoreni jedno za drugo. Oboje su željeli samo ljubav. Smiješak joj nije silazio s lica.

Pe at koji je samo ljubav mogla ostaviti, bio je svima vidljiv, a ono najljepše ipak je ostalo skriveno u njoj i to e pokloniti samo Samuelu. Svoj je život pravim udom sa uvala od javnosti. Znala je da to ne e potrajati. *Paparazzi* e je kad-tad prona i, ali joj je zbog Samuela bilo drago što je bar dosad ostala daleko od medija. Kada sve izme u njih bude kristalno jasno, ne e joj biti toliko važno ako je otkriju. Možda e joj ak biti i drago. Svima e obznaniti koliko je voljena i koliko voli, a zar to i nije pravi smisao postojanja - dijeliti ljubav. Sanjala je o tom trenutku otkad zna za sebe. Njezini su se snovi po eli ostvarivati u trenutku kada je to najmanje o ekivala. To ju je samo uvjerio da ovjek nikada ne smije gubiti nadu niti odustati od svojih snova, makar kako se inili nestvarnima. Ona je dosad sumnjala u svakog, ali više joj to nije bilo važno. Sumnje su ostale iza nje, a život se uvijek potruđi da ispravi nanijetu nam nepravdu. Samuel i ona bili su najbolji dokaz za to. On e ostvariti njezine snove, ona njegove, i ništa ljepše nije mogla poželjeti. Bajke ipak nisu bile dio mašte, katkad su bile i dio života. Zaprošio ju je pa e uskoro proslaviti zaruke, a potom i vjen anje. Kao što je rekao, nije joj dao samo komadi zлата, jer on sam po sebi i nema neku vrijednost, ve joj je dao sebe, a to je bilo neprocjenjivo. Bila je tako zaljubljena, a ako je itko zaslužio njezinu ljubav, to je Samuel. A ona e mu je dati, cijeli e mu je život davati. Trudit e se da mu ljubavlju izbriše sje anje na djetinjstvo, da rane tada nastale nestanu zauvijek.

Oboje su znali što zna i odrastati bez ljubavi, ali je zato bila uvjerena da će znati ljubav i cijeniti i da će je uspješno prenijeti na svoju djecu. Uistinu je bilo lijepo sanjati o obitelji, o životu koji će provesti uz voljenog muškarca, o svim onim osjećajima koje joj je davao i kojima će je obasipati cijeli život. Da ga nije upoznala... Nije željela ni misliti na to. Imala je sreću, bila je njezina miljenica i nadala se da će uvijek biti tako.

8.

Kad je sutradan vidjela Samuela, Ann je osjetila kako joj cijelo tijelo prožimaju nevjerojatni osje aji. Samo a je bila dio života koji je bio iza nje, shvatila je to onog trenutka kada ga je pogledala u o i.

- Moramo razgovarati. - Iako ju je poljubio, Ann je osjetila da to nije poljubac koji je dopirao iz dubine njegova bi a.

- Znam - jedva je prozborila.

Iako je nastojala sakriti razo aranje, to joj nije pošlo za rukom. Uistinu je mislila da je Samuel raš istio sve sam sa sobom, ali se to o ito nije dogodilo. Imao je dovoljno vremena za razmišljanje, a što se uop e moglo razmišljati o ljubavi? Ili ju je volio ili je nije volio. Sve je trebalo biti jednostavno, ali ljudska je osobina komplicirati i ono najjednostavnije.

- Razmišljao sam, ali mi mnogo toga nije jasno - rekao je ozbiljno.

Izraz lica bio mu je miran, što se nikako nije poklapalo s uzbuđenjem koje se osjealo u njegovu glasu.

- Tu sam da sve razjasnimo - Ann se ponudila. - Da odemo kod mene u stan? - upitala ga je sa strepnjom.

Samuel je slegnuo ramenima. Pogledao ju je u oči. Nekoliko je trenutaka odmahivao glavom, a onda je pogledao u pod.

- Ne - rekao je hladno. - Volio bih biti na mjestu gdje u se udobno osjeati - izrazio je svoju želju.

Ann je uvidjela da neće biti jednostavno uvjeriti ga u sve ono što je namjeravala. Bio je previše ponosan, a to je mogla biti i najveća prepreka. Jedino što joj je išlo u prilog bila je ljubav, osjećaji koje nije poricao. To je trebala biti i karta koja će odlučiti o ishodu i Ann je vjerovala da će sve biti u redu, morala je vjerovati u to, inače bi je očaj potpuno obuzeo.

- Gdje želiš da razgovaramo? - ostavila mu je mogućnost izbora.

- Kod mene - vrsto je rekao.

- U redu. - Ann je istog trenutka pristala.

Bilo joj je jedino važno da sve raščišta, mjesto je bilo najmanje važno. Samuel ju je uhvatio za ruku i krenuli su prema njegovu stanu. Iako je bio podosta udaljen, Ann se nije usudila uzeti taksi. Bila je umorna, cijela ju je ova situacija iscrpila, a i neizvjesnost je uzela svoj danak.

On je uporno šutio. Ann se nije usuivala prekinuti njegove misli. Iako je bila nestrpljiva, nadala se da će uskoro sve biti iza nje, iza njih.

inilo joj se da satima hodaju. Noge su je poele boljeti, a Samuel joj nimalo nije olakšavao svojim ponašanjem. Voljela ga je, ali ju je zbunjivao svojim postupcima. Ponašao se neuobičajeno i svaki bi je put iznenadio nekim novim. Trebala je sve to prihvatiti jer je jednostavno bio takav. Kad su napokon stigli i ušli u njegov skromni dom, Ann je osjetila kako joj cijelo tijelo drhti. činjenica da je on pristao na razgovor bila joj je dovoljna. Samo je željela priliku da mu sve objasni, da mu pokaže koliko joj je stalo do njega, a on će joj tu priliku dati. Trebala je biti pažljiva, obazriva, trebala je najprije misliti na njegove osjećaje, a sve se nekako zakompliciralo.

- Sjedni - ponudio joj je. - Idem po sok - rekao je glasom koji joj je bio potpuno nepoznat.

Kad se vratio, sjeo joj je nasuprot, neprestano je promatrajući je. Bila je sigurna da od nje očekuje da po neko objašnjenjem, ali ona jednostavno nije pronalazila prave riječi i kojima bi započela ono što je bilo ključno za njih.

- Trebam li reći da sam bio zatečen? - On je prvi prekinuo šutnju.

- Zašto mi nisi rekla? - upitao ju je optužuju im glasom.

- Postojao je samo jedan razlog. Nikada još nisam bila sigurna u ne iju ljubav. Nije lako živjeti sa sumnjama. Samo sam željela da me netko voli zbog onog što jesam, a ne zbog onoga što imam. - Bol se osje ala u svakoj njezinoj rije i.

-Ja te i volim zbog onoga što jesi - rekao je Samuel uz osmijeh.

To je bila istina. Ann kao djevojka bila je privla na, iako ne i tip djevojke s kojom bi se oženio, ali je imala mnogo toga što ga je moglo razuvjeriti.

- Možda si jedini koji je to izgovorio. Nije lako živjeti sa sumnjama. Ja ih nisam željela u svojem životu. Svi su vidjeli moj ra un, a ja bih pored tih brojki bila potpuno bezli na.

- Kada si se posljednji put pogledala u ogledalo? - Bila je iznena ena pitanjem koje joj se Samuel postavio.

- Zašto? - nije joj bilo jasno.

- Što si vidjela u njemu?

- Ne razumijem. - Ann ga je pogledala kao da ga prvi put vidi.

-Ja u ti re i što si vidjela. - Pažljivo je promatrao svaku pojedinost na njezinu licu.

- Vidjela si prelijepu mladu djevojku, savršenih

crta lica, izražajnih o iju... Vidjela si djevojku koju ja naprosto obožavam - rekao je uz osmijeh.

Annine su se o i napunile suzama. U tom je trenutku postala svjesna da je njezina odluka ispravna. Bila je spremna sve uiniti za njega pa makar to neki smatrali naivnošću. Ona je znala da je to samo ljubav, iskreni osjećaji i vjerovala je da nije pogriješila.

- Volio bih uti tvoje planove. - Iskoristio je njezinu šutnju da bi izrekao ono što ga je cijelo vrijeme mučilo.

- Treba li imati planove u ljubavi? - Ann ga je istog trenutka upitala.

- Katkad - kratko je odgovorio. - Koliko god razmišljao, sebe ne vidim nigdje u tvom životu. Malo sam se raspitao o tebi i bio sam zatečen. Ja i ti... - odmahnuo je glavom. - Naša je ljubav nemoguća. Siromah i bogatašica, mislim da to ne ide tako - rekao je hladno.

- To nije istina - usprotivila se Ann.

- Istina je, Ann. Zašto zatvaraš oči pred svime? Zašto se zavaravaš? Tvoji me nikada neće prihvatiti. Siromašan sam poput crkvenog miša. Što bih mogao uložiti u našu ljubav? - Njegovo je pitanje otkrivalo, ali je imala i odgovor na njega.

- Znaš... - poela je i zastala.

Vidjela je koliko je Samuel napet. Gotovo da nije ni disao.

- Imam plan - izgovorila je u jednom dahu.

- Koji? - upitao je.

Ann je nekoliko trenutaka razmišljala. Bio je trenutak da mu sve kaže, ali se bojala da je on ne odbije.

- Voliš li me? - upitala ga je s nadom.

- Zašto još uvijek sumnjaš u to? - nije mu bilo jasno.

- Ako me voliš, onda eš pristati na ono što u ti predložiti. Istina je da je moja obitelj bogata. Novca nam nikada nije nedostajalo. Moj je život bio potpuno druk iji od tvojeg, ali na neki na in i isti. Oboma nam je nedostajalo ljubavi, a gdje god da živiš, taj se nedostatak ne može zanemariti. Kao dijete sanjala sam

o osobi koja bi mi tu ljubav mogla dati i upoznala sam je - šapatom je rekla.

- I? kakav je tvoj prijedlog? - Samuel ju je upitao.

- Kao prvo, ne želim da se osje aš manje vrijednim

- odmah je došla do srži problema.

- A kako bih se trebao osje ati pored tebe? Ako sve bude u redu, uvest eš me u društvo kojemu ne pripadam.

- Pobrinut u se da se i to promijeni - odlu no je rekla. - Kupila sam ti ku u... - sa strahom je rekla.

- Ku u? - Samuleove su se o i raširile od iznena enja.

Ne - odmah je odmahnuo glavom. - Ja želim da ta ku e bude moja, da budem onaj koji e biti ravnopravan s tobom, ali je to nemogu e. Ne mogu sanjati otvorenih o iju i ne mogu se pojaviti ovakav pred tvojim roditeljima.

- Ti me ne slušaš - Ann je rekla povišenim tonom.
 - Ku a je tvoja. Za ovo što ja radim, nitko ne treba znati. Moje ili tvoje, to uop e nije važno. Ako e ti to pomo i da se bolje osje aš...
 - Ne, ne mogu to prihvatiti - odmah se usprotivio.
 - Samuele. - Ann ga je uhvatila za ruku. - Meni ta ku a ništa ne zna i. Raduje me što eš se ti bolje osje ati. Zar je važno kako si došao do te ku e, važno je samo da je tvoja - uvjeravala ga je. - Imam ra un na koji eš dobiti punomo da ga možeš koristiti. Mogu ti promijeniti život...
 - Ali ne možeš mene - usprotivio se.
 - To i ne želim. Samo ho u da se osje aš ravno-pravnim, da te ne optere uje to što imam više novca od tebe.
 - Ali... Ovo mi nije nimalo ugodno - priznao joj je.
 - Volim te. Sve ovo što radim za tebe, u inio bi i ti za mene. Jesam li u pravu? - upitala je, no unaprijed je znala odgovor.
 - Naravno da bih - Samuel je odgovorio istog trenutka.
 - I? U emu je onda problem? Ako se u ljubavi sve dijeli, onda nije važno tko ima više.
 - Ipak, zate en sam.
- Volim te - rekla je po tko zna koji put. - Ovim samo pokazujem koliko mi zna iš i koliko mi je stalo do tebe.

- Dirnut sam, ali ne mogu sve to prihvatiti - rekao je Samuel, ali je ona to i o ekivala.

- Zašto si tako tvrdoglav? Uskoro bi se trebali vjen ati ili... - pogledala je u njegove prelijepe o i.

- Naravno, ali ne mogu to prihvatiti. Ne mogu dopustiti da ovisim o tebi.

- Upravo sam ti rekla da se to ne e dogoditi. Imat eš svoju nekretninu, svoj novac i za to nitko ne treba znati osim nas dvoje - uvjeravala ga je.

Samuel ju je pogledao sa suzama u o ima. Prekrio je lice rukama.

- Ovo što ti iniš za mene... Ja sam dirnut... - isprekidano je govorio.

- Ako nisi imao život kakva zaslužuješ, sada eš ga imati. Samo reci da pristaješ na sve. Tvoja je sre a i moja sre a. Novac ništa ne zna i, ali ako eš se bolje osje ati, onda je to samo maleni popratni dar koji ide uz ljubav.

- Kako da te odbijem? Nitko mi još ljubav nije pokazao na tako lijep na in.

- Da te odvedem do ku e, tvoje ku e? - izraz lica istog trenutka joj se promijenio.

- Ne, sada ne - rekao je uz osmijeh. - Ima nešto što više želim od te ku e, od novca. To si ti, Ann.

Želim te sada, odmah, želim ti pokazati koliko te volim - uzbu eno je govorio.

Ustao je i privinuo u zagrljaj. Nije je prestao ljubiti, ujedno je razodijevaju i. Pripala mu je svim svojim bi em, onako kako još nikada nije. Osje ala je povezanost koja je bila jedinstvena, ljubav koja se davala i uzimala. Bilo je tako lijepo voljeti i biti voljen, bez sumnji, bez ikakva straha.

Tog je dana pokazala Samuelu ku u. Ostao je bez rije i, naprosto nije mogao progovoriti. Oduševljenje je izbijalo iz svakoga njegovog pokreta, iz svake crte njegovog lica.

- Ovo bi trebalo biti moje? - ganuto ju je upitao.

-Ve jest. Kupljena je na tvoje ime. Još samo trebaš oti i do mojeg odvjetnika da sve bude i pravno ure eno - s osmijehom je rekla.

Uistinu je bila sretna. Gledati ga ovako uzbu enog, bilo je pravo zadovoljstvo. Kad su prošli kroz cijelu ku u, Samuel se okrenuo prema njoj.

- Lijepa je onoliko koliko si i ti lijepa, ali... - slegnuo je ramenima.

- Što? - Ann ga je upitala.

- Kada bih mogao neke dijelove preurediti, dati im svoj pe at, sigurno bih se osje ao ugodnije - s oklijevanjem je rekao.

- Želiš to? - Ann je bila iznena ena.

Ona jednostavno nije mogla prona i nikakvu zamjerku, ali on je sve to promatrao sasvim drukčije.

- Da, silno to želim. Ve i dio posla mogu ja napraviti. Tako ćemo uštedjeti, ali će potrajati - prišao joj je i zagrlio je.

- Ne razmišljaj o novcu - Ann mu je rekla.

- Ne mogu se promijeniti preko noći. Želim da ovo bude naš raj, to ne onakav kakvim ga zamišljam.

-Ja želim vrijeme provesti s tobom. Samo reci što želiš i sve će biti onako kako zamisliš. - Nije joj se nimalo svidio njegov prijedlog.

- Želim te iznenaditi. Želim dio sebe ugraditi u ovo. Pokazat ću ti kada sve bude gotovo. A do tada, volio bih da ne vidiš što radim. Može? - Sjaj u njegovom oči ima bio je poseban i Ann jednostavno nije imala snage odbiti ga.

- U redu - pristala je. - Ako te to čini sretnim. Možemo oti i do banke. Staviti ću ti novac na raspolaganje, tako da ne trebaš svaki put mene pitati. Znam da ti ne bi bilo nimalo ugodno - s razumijevanjem je rekla.

- Volim te i voljet ću te zauvijek - obećao joj je.

Ponašao se poput malena djeteta. Zavirivao je u svaki kutak, a za to mu je trebalo vremena. Obišao je svaki metar zemlje i vrta oko kuće. Svoje je planove na glas govorio i Ann ga je s oduševljenjem promatrala.

- Koliko će trajati to preuređenje? - upitala ga je kada je završio s razgledavanjem.

- Koliko? - slegnuo je ramenima. - Nekoliko mjeseci, godina, ne znam - nije joj mogao precizno odgovoriti.

- A do tada bi se mogao preseliti u moj stan - ponudila mu je.

- Hoću, naravno da hoću. Kad ne budem ovdje, bit ću s tobom - ushieno je rekao. - Trebao bih se spakirati - pogledao je prema njoj.

- Odjeću ne nosi, već samo ono što smatraš važnim - rekla je mirno. - Sve ostalo možeš kupiti. Novac neće biti problem. A sve ovo bismo mogli proslaviti večerom. - Da je svoju sreću mogla izraziti kakvim umjetničkim djelom ili baletom, bilo bi to veličanstveno.

No nije znala, nije umjela. Trebat će joj vremena da se navikne na sve ovo, kao i Samuelu. Morat će biti strpljiva. Samuel će urediti kuću onako kako on to želi. Ann nije nimalo sumnjala u njegov ukus. Ako mu već želi ostvariti snove, onda će mu ih potpuno ostvariti. Neka bude sretan, zavrijedio je, pomislila je. Sada će njegov život napokon biti ispunjen, bit će sretan, a sve će to utjecati na njihovu vezu. Kad netko zrači srećom i ljubavlju, prenosi to i na druge. Ulagala je u njih, u njihov odnos i bila je spremna na sve da uspije. Vrijedilo je, pomislila je. Njegovo se sretno lice nije moglo usporediti ni s kim.

Idućih nekoliko dana sve su riješili. Samuel se preselio

ku njoj, ku a je bila njegova, novac mu je bio dostupan i sve je bilo mnogo ljepše nego što je Ann mogla i zamisliti. Napokon je bila sretna, svaka stanica njezina tijela bubrila je od ljubavi. Samuel je po eo s radovima na ku i pa je esto izbivao, ali se Ann s time pomirila. Nije želio ni iju pomo i ona je to cijenila. Ustupila mu je svoj automobil, ali samo kao privremeno rješenje. Namjeravala mu je za vjen anje darovati automobil koji bude želio. I tako - dok je on bio zaokupljen radom, ona je snivala dalje. Znala je da živi za ljubav, diše za nju i ta ju je ljubav potpuno promijenila. Razgovarali su o vjen anju, ali u skorij budu nosti, ne odmah. Odugovla io je zbog ku e i ona je to razumjela. Njezin stanje postao njihova oaza mira, raj u kojem je cvjetala ljubav.

Jane se osje ala svjedokom svojeg poraza. Samuel je gotovo nije zamje ivao. Teško joj je bilo kada bi ih zatekla u razmjenjivanju nježnosti. Njezina je ljubomora bila na vrhuncu. Kako i ne bi? Osje ala je da gubi Samuela, da nikada više ne e biti kao nekad. Njihov je plan postao samo njegov plan i on se ponašao kao da ona ne postoji. Ljubomora, želja za osvetom, sve se to u njoj nakupljalo i prijetilo eksplodirati. Kona no je bilo jasno da novac sve rješava, da je s novcem sve mogu e.

Samuel je uživao u životu koji je vodio i zgrtao bogatstvo. Trebala je smisliti rezervni plan kako bi ga odvojila od Ann. A najgore od svega bilo je to što je radila za nju, što je svjedočila svemu i Samuel joj nije mogao lagati. Sve je znala, a razlika između nje i Ann bila je u tome što je sada ona ispala naivna, no imala je oružje i za to.

- Trebamo razgovarati - rekla je Samuelu dok se Ann tuširala.

- O čemu? - pogledao ju je s nekom nadmoć i u očima.

- O situaciji u kojoj se ja nalazim, bolje rećeno, ne nalazim se nigdje - rekla je s pritajenim bijesom. - O planu koji je trebao biti naš, ali sam shvatila da si ga prisvojio, i plan i sve blagodati koje iz njega proizlaze - pojasnila mu je.

- To je tek privremeno stanje - prošaputao je promatrajući i vrata iza kojih se Ann mogla svakog trenutka pojaviti.

- Bojiš se. - Jane je bila zaprepaštena.

Samuel je ustao i uhvatio je za ruke. Žestoko ju je protresao.

- Ako želiš razgovarati, dođi u do tebe poslije. Dok si ovdje, ponašaj se onako kako se od tebe očekuje - prosijevao je ljutito.

- Da, ja sam sluškinja, a ti gospodar. Nije ti dugo trebalo da se poistovjetiš s tom ulogom. Zar misliš da

više vrijediš od mene? Plan je bio moj i da nije mene, ništa od svega ovoga ne bi imao.

- Umanjuješ moj doprinos — rekao je s o itom narcisoidnoš u.

- Ne. Ne umanjujem ga. ini mi se da je situacija obrnuta. Ja sam ti sve omogućila...

- Rekao sam da ćemo razgovarati kod tebe - prekinuo ju je.

Bio je bijesan. Jane se ponašala kao da ne shvaća što je sve bilo u igri. Zbog svoje ljubomore mogli su sve izgubiti, a njemu to nikako nije odgovaralo. Istina je da je ona sve to isplanirala, ali bi sve to bez njega bilo uzalud.

- Očekujem te veeras - rekla je Jane ljutito. - I nemoj ni pokušati prevariti me. Ja nisam Ann - nadodala je.

im se Ann pojavila, Jane je otišla. Bijes u njoj tražio je zadovoljštinu, osjećala se izigranom. Bilo je vrijeme da krene s pomoćnim planom. Ako Samuel ne udovolji njezinim zahtjevima, neće ona biti jedina gubitnica, bit će i on. Koliko god mislio da je nadmoćan, uvjerit će ga u suprotno. Učinio je najveću moguću grešku, podcijenio ju je. Iznenadit će se i on, neugodno, naravno.

Jane je cijelo poslijepodne provela u planiranju. Sve ono što joj je bilo potrebno za ostvarenje plana, bilo je spremno.

Preostalo joj je samo da eka, a to je najviše mrzila.

Kad je Samuel stigao, po izgledu lica shvatila je da je bijesan.

- Ti nisi pri sebi - odmah ju je optužio. - Znaš li ti da se svojim ponašanjem kockaš s uspjehom našeg plana. Rekao sam ti da te volim i da u se oženiti tobom. To nisu isprazne riječi i - odmah je počeo s verbalnim napadom.

- Zar to isto nisi obećao i Ann? - upitala ga je Jane.

- Da, ali s njom sam samo dok ne dobijem ono što želim. Nemam se namjeru njome oženiti i nikad to nisam ni namjeravao. Zar ne vidiš da nam sve savršeno ide? Kuća je na moje ime, a ja sam se silno trudio uvjeriti je kako je želim preurediti. Naravno, nije me odbila. Slaba je na mene i to treba iskoristiti. Novac koji mi je stavila na raspolaganje pomalo skidam s njezina računa i stavljam na svoj. Izgovor mi je uređuje kuću, a budući da ona misli da joj spremam iznenađenje, što je unekoliko i točno, neću u kuću doći dok je ne pozovem. Zar ne uviđaš da sve ide savršeno? - krenuo je prema njoj i privukao je u zagrljaj.

- A gdje sam ja u svemu tome? - uvrijeđeno je upitala. - Ja samo trebam čekati? - Pogledala ga je u oči.

- Da. Na kraju ćemo imati jedno drugo, imat ćemo novac, kuću... - nabrajao je.

- Teško mi je - priznala mu je.

- Osje aj i su najslabija strana žena. Vidiš što je Ann u stanju uiniti zbog njih. Ti si mnogo druk ija od nje i ne ponašaj se kao ona - molio ju je. - A sada... - uzeo ju je u zagrljaj. - Dokazat u ti koliko mi zna iš

- pokušao ju je razodjenuti, ali je Jane ustuknula.

- Iz njezina kreveta u moj? A, ne - odmahnula je glavom. - Ne mogu - rekla je ljutito.

- Ali... voliš me - Samuelu nije bilo jasno njezino ponašanje.

- Da, i upravo zbog toga ne mogu. - Jane ga je odbila, iako je znala da možda griješi.

- udne ste vi žene. — Samuel je odustao.

Nije ga trebalo mnogo nagovarati, pomislila je Jane ljutito. Do izražaja je došla njegova površnost i to u svemu. Bio je potpuno predan jedino kada je novac u pitanju. Promatrala ga je. Znala je da ga gubi, intuicija joj je to govorila. Iako je on tvrdio sasvim suprotno, znala je da je istina ono što je ona vidjela. Nije mu vjerovala i to s razlogom. Katkad joj je uistinu bilo žao što se uop e upustila u sve to, a onda se opet ponadala da e sve biti onako kako su njih dvoje zamislili. No on je okusio život u raskoši, u bogatstvu, a takav je život poput droge. Unov io je svoj izgled uz njezinu pomo , ali ako poželi ostati uz Ann, ona e to onemogu iti.

- Da, slažem se s tobom - rekla je hladno. - Ja pristajem na ono na što sam mislila da nikada ne u.

- Kad je rije o novcu i ono nemoguće postaje moguće
- nadopunio ju je Samuel.

- A ti si najbolji dokaz da je tome tako? - Jane ga je odmjerila.

- Da. Ja moram svoje dane i noći dijeliti s Ann.

- A to ti teško pada? - Jane je s nevjericom upitala.

- Znaš što? - unijela mu se u lice. - Nisi ravnodušan prema njoj. Ona ti može dati sve, a ja?

- Ti si mnogo ljepša od nje. - Samuel joj je ponudio jedini argument koji je imao.

- Ljepota? Jednom će i ona nestati, a onda? - Shvatila je da ne može znati odgovoriti na njezino pitanje, a njegova je šutnja potvrdila da je ovaj strah što osjeća u sebi opravdan.

- Moje te srce voli - ipak se izvukao. - Moram i ja - dodao je kruto. - Molim te za samo još malo strpljenja. Dat će ti dovoljno novca da možeš dati otkaz - ponudio joj je.

- Ne - Jane je odmah odbila. - Nemam ništa protiv da mi daš dio novca, ali otkaz ne dolazi u obzir - rekla je hladno. - Želim te držati na oku. - Njezine su riječi i zvučale kao prijetnja, a Samuel ih je tako i shvatio.

U idućih nekoliko mjeseci sve se promijenilo. Samuel gotovo da nije ni gledao Jane, a kamoli razgovarao s njom.

Kada je od Ann ula da e uskoro objaviti zaruke i da e Samuela tako uvesti u visoko društvo, Jane je probljedjela. Znala je da je ovo kraj njezine ljubavi s Samuelom, ali ni on ne e imati ono što je htio. Uložila je silan napor da se smiri. Znala je što te zaruke zna e, ali do njih nikada ne e do i, obe ala je samoj sebi. Rekao joj je da bude strpljiva, ali njezino je strpljenje bilo na samome kraju. Izigrao ju je, a to mu nikada ne e oprostiti.

-Vjen at ete se? - upitala ju je šapatom.

Ann je samo kimnula glavom.

- Datum je dogovoren - pohvalila joj se.

Bila je toliko sretna da nije vidjela kako je Jane jadna.

- Uskoro e i ku a biti gotova i preselit emo se u nju nakon vjen anja - nastavila je, a te su rije i za Jane imale sasvim druk ije zna enje od onoga koji su imale za Ann.

- Lijepo je to - Jane je suho rekla.

To je bilo jedino što je uspjela prošapta ti. Pozlilo joj je, jedva je stajala na nogama. Trebala je razgovarati sa Samuelom, i to hitno. Nakon razgovora odlu it e što u initi, a bila je svjesna da nema izbora. Povu i e potez koji se Samuelu nimalo ne e svidjeti, ali ni Ann. Vrijeme iluzije u kojoj su njih dvoje živjeli, pri kraju je. Stvarnost e napokon pokazati svoje pravo lice, a ona e biti ta koja e razotkriti istinu i pokazati je onakvom kakva ona uistinu jest.

im je završila s poslom, otišla je do kuće koju je Ann kupila za Samuela. Nemalo se iznenadila kada je vidjela da on ima društvo i to žensko. Nije ju vidio. Plivao je u bazenu, uživao u životu, u društvu iznimno lijepe djevojke, a njoj je obećavao brak. Ne, ne može ona biti jedina prevarena. I on ne može se grdno prevariti, obećala je to samoj sebi. Vratila se u svoj stan. Uzela je kameru i vratila k Ann.

- Zaboravila si nešto? - Ann ju je dočekala s osmjehom.

- Da, jesam. Zaboravila sam te upozoriti na Samuela. - Jane je bila izravna.

- Ne razumijem - Ann je nemoćno raširila ruke.

- Razumjet ćeš. Sjedni - rekla joj je Jane ljutito.

Upalila je kameru, ne skidajući pogled s Annina lica koje je iz trenutka u trenutak postajalo sve blijede, kao da ni kapi krvi nije bilo u njemu.

Promatrala je kako Samuel uvjerava Jane u svoju ljubav, kako je moli da je sačuva i potanko joj objašnjava kako potkrada Ann. Spominjao je novac i kuću, a pohlepa je izbijala iz svake njegove riječi. Nikada je nije volio niti je imao namjeru oženiti se njome. Kad se kamera ugasila, Ann je pogledala prema Jane.

- Van! - viknula je. - Prihvatila sam te kao sestru, a ti si sve ovo isplanirala. - Naprosto nije mogla vjerovati

koliko ljudi mogu biti svirepi. - I emu ovo? - pokazala je prema kameri.

- Izgubila si dio novca, ali nemoj upropastiti život - rekla je Jane kruto.

- Zašto bi ti vodila ra una o tome? Zbog tebe je i upropašten.

- Samuel se upravo nalazi u ku i s nekom nepoznatom djevojkom. Trebam li ti objasniti što radi? Ovo je moje iskupljenje.

- Ne, to je tvoja osveta. - Ann je lice prekrila rukama. - To je osveta povrije ene žene. Zašto? Željela sam ti pomo i, a ti mi ovako uzvra aš. - Annine su o i bile pune suza.

- Namjeravala sam posti i nešto sasvim drugo, ali ni ti ni ja ne emo dobiti ono što smo željele. Novac je odigrao glavnu ulogu. Tvoje je prokletstvo to što ga imaš, a moje što ga nemam - rekla je Jane.

- Ti si ta koja je prokleta! - viknula je Ann.

Jane je slegnula ramenima. Uzela je kameru i otišla. Ono što je namjeravala, to je i u inila. Osvetila se Samuelu i ni u jednom joj trenutku nije bilo žao ni zbog ega. Ako se on nije pridržavao plana, zašto bi se pridržavala ona? Nakon ovoga e ga potpuno izgubiti, ali on je zapravo odavno izgubljen za nju. Ne e ga imati ni Ann niti e on imati život koji je planirao.

Za to vrijeme Ann se pokušavala pribрати. Još uvijek nije mogla vjerovati da je toliko prevarena.

Samuel bi mogao dobiti Oskara za ulogu koji je odigrao, a ona za naivnost kakva se sigurno ne pamti. Nije bila rije samo o novcu. Njega bi olako pregorjela, ali osje aj izdaje, povrije enosti, sve je to bilo previše. A da i ne povjeruje Jane, morala je vjerovati svojim o ima. Postala je žrtva. Njezini su osje aji iskorišteni na najprljaviji na in kojega se živo bi e moglo dosjetiti. Mrzila je sebe u tom trenutku. Zašto je žena slijepa dok je zaljubljena? Zašto ne vidi ništa dalje od onog što joj je u srcu? Odlu no je ustala i pozvala taksi. ekaju i ga, pokušavala se sabrati. Nije mogla razmišljati. U glavi joj je bio pravi kaos. Jedna je misao smjenjivala drugu i tako ukrug, a na kraju se sve to pretvorilo u bol, neopisivu bol koja se ugnijezdila u njezinim grudima. Prišla je ogledalu. Vidjevši svoj odraz, ustuknula je. Pokušala je šminkom popraviti što se dalo popraviti. Kada je taksi stigao, rekla je adresu ku e koju je kupila za Samuela. Što e tamo zate i? Nije znala, ali je bila spremna na sve. Nakon svega što je ula, uistinu je ništa više ne bi iznenadilo. Stigavši pred ku u, jedva je izišla iz taksija. Njezin je automobil bio parkiran pred ku om, a to je zna ilo i da je Samuel tu. Novac s njezina ra una je nestajao, a ona nije vidjela nikakvu uo ljuvu promjenu. Okoliš je bio onakav kakva je pamtila, a vjerojatno ni unutrašnjost nije doživjela nikakve promjene. Novac nije ulagao, ve ga je s njezina ra una prebacivao na svoj. Bio je domišljat i, kao što je Jane rekla, sve je to bilo

isplanirano. Kako li je bila naivna! Samo je željela da je netko voli, a oni su tu njezinu želju iskoristili da bi dobili ono jedino što su željeli - novac. Za ulu je veseo ženski smijeh. Pogledala je prema bazenu, ali tamo nikoga nije vidjela. Hrabro je zakora iliti u unutrašnjost kuće. Kao što je i očekivala, sve je bilo isto kao u trenutku kupnje. Otvarala je jedna vrata za drugima, a onda je, privučena smijehom, krenula na kat. Zastala je za trenutak. Skupljala je hrabrost da se suo i s onim što je znala da će vidjeti. Onda je naglo posegnula za kvakom i otvorila vrata. Stajala je tako na vratima, a nijedno od njih dvoje nije ju primijetilo. Jane je bila u pravu. Varao je Jane, nju, varao je sve oko sebe. Bila je zatečena prizorom iako se pripremala na to. Gledala je u dva naga isprepletana tijela i osjetila je muku. U tom je trenutku Samuel pogledao prema njoj. Vidjela je iznenađena u njegovu pogledu. Istog je trenutka ustao, navlače i hlače.

- Ann! - zvaog ju je, ali se ona okrenula i otrgala van.

Nema riječi kojima bi opisala kako se u tom trenutku osjećala. Jadno, poniženo, izdano... Vjerovala je Samuelu, uistinu mu je vjerovala. Poklonila mu je svoje srce, dušu, a on je od svega toga uzeo samo novac. To je jedino i želio, ostalo mu ništa nije značilo. Njezina mu je ljubav bila samo monotonno sredstvo preko kojega je ostvario svoj cilj.

Samuel je potrao za njom, stao ispred nje i nekoliko je trenutaka samo promatrao.

- Ann... - zovnuo ju je. - Nije ono što izgleda - po eo je sa svojom obranom.

- Ne brani se. Nema smisla. Znam cijelu istinu, znam je. Jane mi je rekla, a i da nije, uskoro bih je otkrila. Trebao ti je novac i dobio si ga, isto kao i ku u. Prevario si me. Ispriao si mi srceparaju u pri u o svojem djetinjstvu, a vjerojatno ništa od toga nije istina, kao ni osjeaji koje si pokazivao prema meni. Vjerovala sam ti, ali... - O i su joj se napunile suzama.

- Ann, ja tebe uistinu volim - tvrdio je, iako njegove rije i u tom trenutku nisu imale smisla.

- To si rekao i onoj djevojci koja se nalazi u krevetu?
- Ustala je i pogledala ga u o i.

- Ona mi ništa ne zna i - pokušao ju je privoljeti na razgovor, ali ona nije imala volje za još jednu laž, previše ih se naslušala.

- Ne zna im ti ni ja ni Jane ni ona, ve samo novac.

- To nije istina. - Samuel joj je pokušao pri i, ali ga je ona odgurnula.

- Ne trudi se - ljutito je rekla. - Nema smisla. Sve mi je jasno. Izigrana sam, prevarena, i sve bih to olako preboljela, ali ne i to što sam ti vjerovala. Novac, on je bio jedini povod da budeš sa mnom - napokon je izgovorila reenicu od koje joj se cijelo tijelo naježilo.

- Možda u po etku - Samuel nije odustajao.

- Molim te. - Ann je odmahнула rukom. - Ne mogu podnijeti tvoje laži.

- Zbilja sam se imao namjeru oženiti se tobom. I u init u to. Vratit u ti sav novac da ti dokažem koliko mi je stalo do tebe - molio ju je, ali je ona odmahнула glavom.

- Zadrži ga. Svoje eš stvari na i ispred vrata od stana.

- Ann, daj mi još jednu šansu - molio ju je.

- Ne - rekla je kruto.

Pokušala je biti snažna, ali to je bilo tako teško. Pokušavala je othrvati se boli, ali je bol bila ja a od nje. Razdirala joj je grudi, srce i dušu. Sve ono za što je mislila da je lijepo, pretvaralo se u njezin osobni pakao koji e morati prolaziti sama. Iluzija je bila razbijena, snovi su se raspršili i ona je napokon pogledala u okrutnu sliku stvarnosti.

- Tolika budala ipak nisam. Zadrži novac. Ne želim ga natrag, a i da želim, nikada ga ne bih dobila. To smatraj naknadom za glumu. Zbilja si jadan. Tako se poigravati s ljudskim životima! Vjerovala sam da me voliš, a ti si se samo narugao mojim osje ajima.

- Ann, volim te - pokušao joj je objasniti, ali njoj te rije i u tom trenutku ništa nisu zna ile.

- Nikoga ti ne voliš, osim sebe i novca. Sebe imaš, novac si dobio i trebao bi biti zadovoljan.

-Ja želim tebe - nije odustajao.

- Zar? - podrugljivo ga je upitala. - A što bih ti ja bila? Doživotni izvor novca? Ne, to nikako. Ljubav za mene ima sasvim druk ije zna enje. Skupo sam platila svoju naivnost u novcu, ali i u osje ajima. Ipak, život je škola, a svaka škola se pla a. Naivno sam mislila da mogu pobje i od onoga što jesam, ali je to nemogu e. Sebe nosim ovdje - pokazala je prema svojim grudima.

- Ann... - pokušao joj je pri i, ali je ona ustuknula.

- Daj mi klju od automobila. Idem u banku i ono što si do sada u inio, u inio si. Novca više ne e biti, a uostalom, dovoljno si ga ukrao, imaš i ku u i možeš ostvariti svoje snove njezinom prodajom. Gdje je klju ?

- upitala ga je hladno.

Samuel je otišao po klju . Vratio se brzo i dao joj ga. Ann se nije usu ivala pogledati ga u o i. Skinula je prsten i pružila mu ga.

- Upravo ovoliko je vrijedila tvoja ljubav - aludirala je na cijenu prstena.

- A naši planovi? - Samuel je uzeo prsten ne skidaju i pogled s njega.

- Planove si imao s Jane, a ne sa mnom. Zbogom - rekla je i krenula prema svojem automobilu.

Odmah je otišla u banku. Zatvorila je ra un i prebacila ono malo novca što je ostalo na novi. Za sve je kriv novac, prokleti novac, pomislila je u sebi. Barem je Samuel trebao biti zadovoljna. On je ostvario svoj cilj, samo on.

To što je gazio preko njezinih osje aja da bi došao do novca, njega nimalo nije brinulo. Jane je sve skovala, ali se plan i njoj obio od glavu. Jedinu je korist izvukao Samuel i Ann je u tom trenutku osje ala neopisivi bijes prema sebi samoj. Svi su je upozoravali da bude oprezna, ak i Tia, a ona se skoro na nju naljutila zbog toga. Mislila je da su to isprazne rije i, da je ona dovoljno pametna da bi je netko prevario. im je stigla ku i, Samuelove je stvari ubacila u kov ege i stavila ih ispred vrata. Nakon toga je promijenila brave, a zatim otišla kod svojih roditelja. Trebala je mir, trebala vremena da se oporavi. Vratila se na mjesto s kojega je pobjegla. Jednostavno nije mogla ostati u stanu. Za njega su je vezale uspomene, a sve je bilo previše bolno za nju. Bijes se lagano povla io pred naletom boli, a ona je uvjeravala sebe da mora biti jaka. No tijelo kao da je nije slušalo, kao ni srce. Toliko mu je vjerovala da ju je to boljelo do ludila. Srce joj je bilo ranjeno, nepovjerenje u ljude vratilo se na najgori mogu i na in. Shvatila je da sada treba tišinu, da mora biti sama jer nikomu nije vjerovala osim Tiji, a i ona je bila zaokupljena sama sa sobom i nemogu om ljubavlju. Svi su nosili svoj teret, svi su se borili sa stvarnoš u. A kako nastaviti sanjati kada stvarnost uništi svaki san? Ili ona jednostavno nije imala sre e? Tolika su je pitanja mu ila, a ni na jedno nije znala odgovor. Zašto se upravo njoj to dogodilo? Ona je samo željela ljubav, a dobila je izdaju.

Samuelov postupak poljuljao je njezino samopouzdanje. Sve je više uviđala da njezinoj naivnosti nije bilo kraja, ali je obećala samoj sebi da se to nikada više neće ponoviti. Nikomu neće vjerovati kao što je vjerovala Samuelu. S njim je otišlo i njezino povjerenje, vjera u ljubav. I novac, ali za tim je najmanje žalila. Ubio je u njoj svojim postupcima ono najljepše, ali neće i ne smije dopustiti da to utječe na nju i njezinu budućnost. Vrijeme će zaliječiti rane, ali, znala je, trebati će za to mnogo. No barem je vremena imala na pretek. Cvijet njezine ljubavi naglo je uvenuo, a rodio se cvijet boli koji nije bio nimalo lijep, ali ga je nosila u sebi jer nije imala izbora.

9.

Mjeseci su prolazili, a Ann se naučila nositi s boli koju je osjećala. Sve je više vremena provodila s Tijom, ona joj je bila jedina utjeha. Znala je sve što joj se dogodilo, pred njom nije imala tajni. Tia ju je jedina tješila, ali njezine riječi i nisu bile dovoljne. Bolje rečeno, tješile su jedna drugu i tako je to trajalo mjesecima.

- Počet u snimati novi film - rekla joj je Tia jednog dana. - Upravo traje audicija za preostale uloge. Katkad pomislim da jedino rad unosi tražak radosti u moj život. Pokušavam zaboraviti neostvarenu ljubav i koliko god mi zdrav razum govori da on nije jedini muškarac kojega ću voljeti, sama uspomena na njega je bolna.

- Tko zna zašto nekoga volimo? Dajemo nesebično

Ljubav u trenutku kada je netko spreman ispuniti naše snove, popuniti prazninu u srcu. Nerijetko smo ranjivi kada dajemo sebe, a to mnogi iskoriste.

- Nijedna od nas dvije nema sreće - šapatom je rekla Tia.

- Jednom će se pojaviti onaj pravi, netko tko će nam dati ljubav kakvu zaslužujemo.

- Divim ti se. - Tia ju je pogledala u oči. - Nakon brodoloma koji si doživjela u ljubavi, ipak si spremna vjerovati da te prava ljubav tek očekuje.

- Ona sa Samuelom otkriveno nije bila prava. - Ann više ta izgubljena ljubav nije toliko voljela, već je iz svega toga pokušala izvući pouku. I mislila je samo na lijepe trenutke koje je provela s njim, a njih je ipak bilo. - Pogriješila sam - rekla je mirno. - Moja očekivanja nisu bila stvarna. Sanjala sam o uzvišenoj ljubavi, a snovi i stvarnost se razlikuju. Došlo je do nerazmjera između u onoga što sam očekivala i onoga što sam dobila.

- Napokon si se pomirila s tim. - Tia nije skrivala svoje divljenje.

- Pokušavam mjeriti sebe da se ne voli samo jednom. Imam li izbora?

- Nemaš. Zašto su ljudi tako slijepi? Zašto ne vide ono što je tako očito? Uistinu si se promijenila, i fizički i u svakom pogledu. Čini mi se da si odrasla, da na sve gledaš drukčije, ali bez gorčine. Rijetkima to uspije - pohvalila ju je Tia.

- Možda bih ga trebala mrziti, ali ga ne mrzim. On zavrje uje samo sažaljenje. Prilika ini lopova, a ja sam njemu dala priliku da se ponaša onako kako se ponašao.

- A bol koju je ostavio iza sebe? Ja znam koliko ti je bilo teško. - Tia ju je uhvatila za ruku u znak potpore.

- To je iza mene. Ipak, bol nas oja a. Bezna e ne postoji jer nada je uvijek prisutna. Nikada se ne bih mogla prepustiti samom o aju. Vjerovala sam, ali i dalje vjerujem da se sve doga a s razlogom. Iz ružnog se može stvoriti nešto lijepo, iz...

- I stvoreno je nešto prekrasno. - Tia ju je odmjerila.

- Sada si potpuno druk ija. Onih nekoliko kilograma viška netragom su nestali. Lice ti je postalo profinjenije, nestao je onaj bezbrižni djetinji izraz. Nikada nisi bila lijepa kao što si sada. Sazrela si u svakom pogledu i tvoja je ljepota doživjela vrhunac. Samuel je budala. Mislim da je i on to shvatio onog trenutka kada te je po eo gubiti. Može imati novac, može imati ku u, ali nikada ne e imati ono što si mu ti mogla pružiti. Ako je itko zakinut, onda je to on. Zadovoljština koju je dobio, sigurno ga ne e ispuniti sre om. Novac se tako lako troši, a vjerujem da od njegova više nema ni traga. Kada se netko pohlepan do epa novca, misli da ga nikada ne e nestati. Ti si izišla kao pobjednik, shvatit eš to jednog dana. Budi sretna što si na vrijeme

otkrila kakav je. - Tia ju je pokušala utješiti, ali je i Ann tako razmišljala.

Da se udala za njega, sve bi bilo mnogo gore. Ljubav podrazumijeva i vjernost, a on nikada nije bio vjeran, niti bi ikada mogao biti. Iskorištavao bi je cijeli život, a ona bi se osje ala sve jadnije. Na kraju bi je odbacio, a to je moglo imati puno gore posljedice od onih koje je osje ala u posljednjih nekoliko mjeseci.

- Samo to i pokušavam, biti sretna. - Ann ju je pogledala s obožavanjem. - Ti si jedina kojoj vjerujem.

- Ne razmišljaj tako. To nije nimalo dobro. Trenuta no jedino meni vjeruješ, ali ne smije tako i ostati. Koliko god mislile da smo o ajne, život je pred nama. Bit e još ljubavi, još ljudi kojima emo vjerovati. Jedna lasta ne ini prolje e, pa tako ni jedna propala veza ne bi trebala utjecati na naše mišljenje o drugim muškarcima. Nisu svi isti. - Tia ju je pokušala uvjeriti, ali je Ann bila svjesna da zapravo uvjerava i sebe.

- Teško je u trenucima o aja vjerovati da e sve to jednom prestati, ali tako mora biti. - Ann je time pokazala koliko se još nada.

- Trebali bi muškarci patiti zbog nas, a ne mi zbog njih. Ve i dio svijeta nam zavidi... - Tia ju je pogledala, a zatim su obje prasnule u smijeh.

- Na emu? - Ann se nije prestajala smijati. - Kao što smo mi imale iluzije o muškarcima, tako oni imaju iluzije o našim životima. A griješimo svi. Vidimo samo ono što

želimo vidjeti - Ann je nastavila, a to se odnosilo i na ono što je proživjela.

- Veseli me ovaj novi film - promijenila je Tia temu.

- Znaš koliko volim posao koji radim. Svaka uloga... - Rukama je gestikulirala, a o i su joj bile zatvorene, kao da je sebi željela predočiti sve one uloge koje je još otkriva i za koje je živjela.

U to nije bilo nimalo sumnje. Tia je voljela svoj posao, voljela je sve uloge u kojima je ostavljala dio sebe. To se nije moglo osporiti. Ljubav prema tom poslu bila je otkriva, svi su to prepoznali.

- A ni glumci nisu za baciti - Ann se šalila na njezin račun.

Tijin izraz lica naglo se promijenio.

- Radiš s najljepšim muškarcima na svijetu - opravdavala se Ann.

- Ali za mene postoji samo jedan. - Tijin izraz u otkriva potvrdio je njezine riječi.

- Katkad nas život zatekne i baci u ralje otkriva, a katkad nas zna i iznenaditi nekim lijepim.

- Teško je u to vjerovati - Tia je odmahнула glavom.

- Želim, ali je teško. Nego... Za nekoliko dana počinje probno snimanje. Voljela bih kada bi i ti došla. - Tia je željela imati pored sebe neko poznato lice i iako je Ann željela odbiti njezin prijedlog, nije imala snage za to.

- Hoću - pristalaje nakon kratka razmišljanja. - Iako ne vidim smisao svega toga, pristajem.

- Pa i najljepše je kad nema smisla jer nam to može donijeti nešto neo ekivano. - Tia je pokazala koliko vjere još ima u njoj, koliko snova o ljepoti koja bi mogla do i neo ekivano i Ann je postala svjesna da ona i u tami no i pokušava prona i tra ak svjetlosti koji bi je izveo iz situacije u kojoj se nalazila.

- Kroz moj život može pro i bezbroj oluja, ali ti eš biti moja luka u kojoj u uvijek prona i smiraj - rekla je toplo Ann.

- Jedna od luka - ispravila ju je Tia.

- Želim sa uvati ovo prijateljstvo. Znam da je ono jedina vrijednost koju imam od djetinjstva. Isto tako znam da e njegova vrijednost rasti. Teško je u svijetu u kojem živimo prona i nekoga u koga bismo imali toliko povjerenja.

Ostatak druženja protekao je u razgovoru o modi, odje i, ulogama, a prije nego što su se razišle, Tia je još jednom iz Ann izvukla obe anje da e do i na probno snimanje.

Ann je obe anje namjeravala ispuniti i zato se samo nekoliko tjedana poslije našla na mjestu na kojem je vladala velika užurbanost. Oprema, kamere, strka - sve ju je to na neki na in o aravalo. Pažljivo je promatrala svaku pojedinost. Divila se Tiji. Ona nikada ne bi mogla raditi u takvim uvjetima, ali upravo nas je razli itost i inila posebnima. Dok se Tia osje ala ispunjenom dok je glumila, Ann je voljela dane provoditi u samo i, u itanju,

šetnjama u prirodi. Ludi provodi bili su iza nje, više nije imala nikakve želje da bude dio njih. Lagano je kora ala, promatraju i lica ljudi koji su je okruživali. Neke je poznavala iz medija, neke nikada dosad nije vidjela. Pažnju joj je privukao muškarac koji je stajao sa scenarijem u ruci. Približila mu se još nekoliko koraka, a onda su im se pogledi sreli. Ann je zastala. Nekoliko trenutaka nije mogla odvojiti pogled od neznanca. Nešto u njegovim o ima bilo je tako fascinantno da je gotovo ostala bez daha.

Prisilila se da spusti pogled i produžila dalje. Što se to dogodilo? Što je osjetila prema tom lijepom neznancu? Ljubav nikako nije jer se ne može zavoljeti pri samo jednom pogledu, ali nije mogla osporiti da je osjetila nešto udno, nešto što ju je zateklo nespremnu. Slegnula je ramenima i krenula prema prikolici u kojoj je bila zajedno s Tijom.

- Kako to izgledaš, kao da si vidjela duha - do ekala ju je Tia.

- Možda. - Ann je bezvoljno sjela.

Porazna je bila injenica da joj se taj neznamac odmah svidio. Neka udna povezanost, nešto neobjašnjivo strujalo je izme u njih. Ako je sebi željela dobro, trebala ga je izbjegavati, uvjerala je samu sebe.

- Moram se pridružiti ekipi za samo nekoliko minuta. - Tia je stog trenutka zaboravila na njezin izgled i pitanje koje je postavila, a to je Ann i odgovaralo.

*

Za to vrijeme Robert je odložio scenarij. Duboko je uzdahnuo. Lice mu je bilo napeto, kao isklesano iz kamena. Ovo je za njega bilo sasvim novo iskustvo, nešto što je silno želio u proteklih nekoliko mjeseci. Nakon odluke da ode iz svoje zemlje, im je završio projekt na kojem je radio, to je i uinio. Gluma ka ikona, seks simbol, svi ti epiteti ostali su u zemlji koju je napustio. Ovdje je bio samo jedno od bezli nih lica na po etku karijere. No strah da e se stopiti sa svim tim bezbrojnim licima koja su vje ito pokušavala dobiti ulogu, polako je nestajao. Ve dva mjeseca je bio u Hollywoodu, bio je na bezbroj audicija i napokon je dobio malu sporednu ulogu. Njemu je bilo najvažnije da radi, da se dokaže, a to nikako nije mogao u zemlji iz koje je dolazio. Ondje je tržište bilo malo i zvijezde su nastajale i nestajale preko no i. A njega se uzdizalo zbog ljepote, a na glumu se malo tko osvrtao. Dobio je priliku i iskoristit e je. Ma kako bila malena, ta uloga nikako nije bila bezna ajna. Glumit e sa zvu nim imenima, ikonama koje su bile sinonim uspješnosti svakog filma. Bio je polaskan i svjestan da je napravio velik korak. Zar mu to nije bio cilj? Svi u životu žele ostaviti trag iza sebe. Svatko na svoj na in, ali je cilj svima bio isti - opravdati smisao postojanja.

Njegov je život bila gluma, nije to bio samo poziv.

Naravno da je želio doseći i savršenstvo u njoj. Na trenutak se sjetio djevojke koju je vidio. Odmahnuo je glavom. Nikada nije volio miješati posao i zadovoljstvo, iako je to bilo uobičajeno u svijetu filma. To je bila i dobra reklama za njega, kao i svagdje. Koliko god je vjerovao da je ovdje drukčije nego u njegovoj zemlji, brzo je uvidio da se varao. Na prvome je mjestu bila profesionalnost, a on se uvijek ponašao profesionalno. Za ulogu se temeljito pripremao. Nije želio iznevjeriti i ukazano mu povjerenje.

Ostatak dana proveo je radno. Upoznao je mnoge osobe, a atmosfera na filmu bila je iznenađujuće dobra. Najviše mu se svidjela Tia. Bila je tako jednostavna, a glumila je s tolikim žarom da njezin uspjeh uopće ne znači ništa. Za nju nije postojalo ništa manje od savršenstva koje je tražila i od sebe i od svih koju su glumili u filmu. Bila je nevjerojatna i Robert je bio oduševljen njezinim radom, iako se ni njezina ljepota nije mogla zanemariti.

U idućih nekoliko tjedana snimanje se nastavilo. Počinjalo je u ranoj zori, a završavalo kasno u noć. Robert je svoju ulogu odigrao savršeno. Bio je svjestan da je dao najbolje što je mogao, a drukčije se nije ni otkivalo od njega. Ako je želio biti s najboljima, trebao je biti poput njih. Rijetko se odmarao, sve je slobodno vrijeme provodio promatrajući scene u kojima nije glumio. Napetost koju je u početku osjetio, netragom je nestala.

Prihvatili su ga, što ga je veoma veselilo. Uvidio je da izme u glumaca nema ljubomore, postoji samo profesionalnost. Kad su bili slobodni, družili bi se, me usobno se upoznaju i. Naj eš e je razgovarao s Tijom. Nerijetko je s njom ulazio u velike rasprave. Shvatio je da se iza toga prelijepog lica krije svestranost. Iza vela glamura kojim je bila okružena, krila se jednostavna djevojka tužna pogleda. Otkud ta tuga? Na to pitanje je želio saznati odgovor, ali se nije usu ivaio zadirati u njezinu privatnost. Uvijek je odvajao posao od privatnog života, iako je to katkad bilo teško.

Od samog po etka filma želio je saznati nešto o djevojci koju je vidio samo jednom i koja je ušla u Tijinu prikolicu. Uhvatio je njezin pogled i pratio njihanje njezina zanosnog tijela. inila mu se posve nestvarnom, poput privi enja. Mislio je da je i ona dio ekipe, ali je nikada poslije nije vidio, a želio je, iako ni samom sebi nije mogao objasniti taj poriv. Bio je s mnogo lijepih žena u životu, ali nijedna nije bila poput nje. Pogled koji mu je uputila bio je poseban na neki neobjašnjiv na in. S Tijom je razvio lijepu komunikaciju pa je danima skupljao hrabrost da je upita za tu tajanstvenu neznanku.

Kad se tog dana našao nasamo s njom, pogledao ju je u o i. Nervozno je grizao usne. Želio je zapo eti razgovor, ali kao da nije pronalazio prave rije i. Nije u pitanju bila jezi na barijera jer se dobro snalazio s engleskim,

ve samo neka nesigurnost koja ga je spre avala da izgovori rije i koje je toliko želio izre i.

- Nešto te mu i? - Tia je pokazala kako ljude zna promatrati i ispod površine, a to je bila odlika rijetkih.

- Možda - tiho je odgovorio.

- Posao? - pitala je Tia.

Robert se nasmiješio. Odmahnuo je glavom.

- Osje aš se usamljeno daleko od svoje domovine? - Tia je bila nevjerojatno tvrdoglava kada je nešto željela saznati.

- Na neki na in, ali to nije ono što me mu i - okolišao je.

- Nego? - Tijin pogled pažljivo je pratio svaki njegov pokret.

- Zanima me... - Robert je zastao i slegnuo ramenima. Kao da mu je nestalo hrabrosti da nastavi. S obzirom na situaciju, to nije bilo nimalo udno.

- Ako mogu pomo i... - ponudila se Tia.

- Zanima me djevojka koju sam vidio prvog dana da ulazi u tvoju prikolicu. - Robert je napokon izgovorio ono što ga je mu ilo.

Nakon tih rije i pogledao je Tiju u o i. Osmijeh koji joj se ukazao na licu, odagnao je sav njegov strah.

- Ann. - Tia je izgovorila ime svoje prijateljice.

- Tko je ona? - Robert je nastavio s ispitivanjem.

- Netko koga jako volim - tiho je rekla Tia.

Robert je skamenjeno zastao. Kad je vidjela izraz njegova lica, Tia je prasnula u smijeh.

- Ali ne onako kako misliš - rekla je veselo. - Znaš, ona je najdivnija osoba koju poznajem. Srce joj je ranjeno i još uvijek krvari. Ne znam trebam li tražiti od tebe da to shvatiš. Muškarci ne razmišljaju kao žene - upozorila ga je.

- Ali to ne zna i da smo bezosje ajni - suprotstavio joj se Robert. - Niti da su svi muškarci isti. Rane postoje da bi zacijelile, a prona i osobu koja bi to u inila, mislim da je dar s neba.

- Ti bi trebao biti taj dar? - Tia ga je sumnji avo odmjerila.

- Nisam to rekao. - Robertov glas je bio tih i pun opreza.

Osje ao je kako mu Tia priprema zamku, a nipošto nije želio upasti u nju.

- Osje am se usamljenim, to je istina. Ipak, ne ispitujem te zato o njoj. Stranac sam, nemam ovdje prijatelja. Svi koje poznajem su ovdje. Znao sam da je ovo svijet otu enih ljudi i da je teško u i u ne iji život, kakvi god naši razlozi bili. Tako je svagdje, a ovdje samo više dolazi do izražaja. Nemam te pravo pitati i danima sam se dvoumio, ali... Kao da je u meni nešto ja e od razuma - pokušao joj je objasniti, ali nije bio siguran da je i uspio.

Tia ga je sumnji avo odmjerila. Nije da mu nije vjerovala, ali opreza nikada nije bilo dovoljno. Zvu ao je

iskreno a i upoznala ga je kao iskrenog muškarca. Dobro je znala kako se osjeća, ali s odlukom da ga upozna s Ann nije nimalo brzala. Robert je bio povučen, lijep, ali dolazio je iz nekoga njoj potpuno stranog svijeta, o čijim pravilima nije imala nikakvu predodžbu.

- Samo sam rekao da me je zainteresirala kao nijedna žena dosad - nastavio je Robert objašnjavati.

- Ime? - Tia je bila radoznala.

Rijetko je imala prigodu razgovarati s muškarcem koji je bio spreman tako ogoliti dušu.

- Kako opisati zrak koji udišemo? Kako rije ima dočarati ljepotu nekog cvijeta? Mislim da je to nemoguće kao što je nemoguće opisati ono što je ona u meni pobudila. Ne znam. Jednostavno ne znam. Polazem sve oružje razuma pred onim što sam osjetio u tom trenutku. Znam kako moje riječi zvuče. Svjestan sam toga. Bajkovito, ali ja mislim da je mnogo više od toga.

Tia ga je promatrala nekoliko trenutaka za u sebi. Shvatila je da ipak postoje muškarci koji znaju dati srce, ali nije bila sigurna da bi bilo što trebala učiniti.

- Pomozi mi u tome - iznenada je rekla. - Pokušaj u dogovoriti susret, ali to se treba dogoditi sasvim slučajno ili... Vidjet ćeš. - Nije obećala ništa konkretno, ali joj je Robert bio zahvalan čak i na tome.

Danima poslije nije bio u prilici razgovarati s Tijom. Razmišljao je o mjesecima koji su bili iza njega. Bili su

to mjeseci neizvjesnosti, ali je na kraju sve ispalo dobro, čak i mnogo bolje nego što se nadao. Kad je spakirao kovčeg i uputio se preko oceana, bio je svjestan da mnogo riskira. To ga nije odvratilo od nauma. Silno je želio dokazati samom sebi da može mnogo više od onoga što je uinio, ali se moglo dogoditi i da ostane nezamijećen. Kockao se sa svojom sudbinom i bio spreman riskirati. A to mu je bilo svojstveno. Volio je izazove, svoj posao iznad svega, a kada nešto silno želiš, učiniš sve da svoj cilj i ostvariš. On je uvijek težio za nekim nedostižnim. Napredovao je polagano, stepenicu po stepenicu, i sa svakim novim korakom cilj mu je bio sve bliži. No iako je imao razloga da bude sretan, nešto kao da je nedostajalo.

- Roberte - prenula ga je Tia iz razmišljanja. - Veeras sam dogovorila izlazak. Dođe i Ann. Ja sam svoje obećanje ispunila, ostalo ovisi o vama - rekla mu je uz tajanstven osmijeh.

Robert ju je zatečeno pogledao. Uspio je jedino potvrdno kimnuti glavom. Gurnula mu je papiri u ruke i nestala u svojoj prikolici. Grčevito je stiskao taj komad papira. Nekoliko trenutaka se nije usuđivao pogledati u njega. Osjećaji koji su ga preplavili bili su mješavina straha i radoznalosti. Krenuo je prema svojoj prikolici. Zatvorivši vrata za sobom, sjeo je. Rastvorio je papiri i pogledao. Srce mu je ubrzano lupalo. Ni sam nije znao zbog čega se tako osjeća. Na papiri u su bile ispisane jasne upute gdje treba doći.

Robert je osjetio da su ovo prijelomi trenuci u njegovu životu, ali onom dijelu života koji nije imao nikakva doticaja s poslom. Nadao se da će sve biti u redu, iako je ta nada bila bez posebnog osnova. Cijelo poslijepodne bio je kao u nekoj izmaglici. Osjećao je uzbuđenje, a kada su žene u pitanju, to mu je bio potpuno stran osjećaj. Iako je gluma bila njegov životni poziv, uloga koju nam katkad život nametne, zna biti mnogo ljepša i upečatljivija od one koju smisli ljudski um. Njegova je mašta neosporna, a njegova nepredvidljivost izobna.

Kad se te večeri spremao za izlazak u grad, nije znao što da očekuje. Bio je svjestan da pogled koji mu je Ann uputila nije morao značiti ništa. Iako je bilo sanjati o nekom koga ne poznaješ. Koliko će od tih snova ostati nakon večere, nije si mogao ni predložiti. Katkad se bojimo razvući i zavjesu tih snova jer nas iza nje očekuje stvarnost, a ona je malo kad nalik na naše snove. No nije imao što izgubiti. Bar će pokušati. Možda se samo zavaravao, možda je samo ona uzela svoj danak, a možda je ipak nešto postojalo između u njima. Dok ne otkrije što je to, neće imati mira. Naprosto je bio takav. Nije volio nikakve zagonetke ni bilo kakve tajne. A jedna od tih zagonetki bit će riješena većeras. Radovao se tome, ali se malo i pribojavao. Svijet glamura nikada ga nije privlačio. Bio je jednostavna osoba koja je cijnila osnovne vrijednosti, a glamur koji je bio

vezan uz njegov posao, izbjegavao je koliko je god mogao.

Kad je te večeri ušao u restoran, konobar ga je odveo do stola koji je bio rezerviran za njih. Došao je prvi. Nikoga još nije bilo. Uranio je nekoliko minuta, a to je uvijek inio. Iznad svega je mrzio kašnjenje. Nekoliko trenutaka poslije, muškarac je zastao pored stola za kojim se on nalazio. Robert ga je pogledao. Samo jedna pogled bio je dovoljan da shvati o kome je rije . Ništa mu nije bilo jasno. Želio je upoznati Ann, a pred njim se nalazio muškarac.

- Ja sam Paul. Djevojke još nisu stigle? - Njegova opuštenost djelovala je na Roberta. Promotrio je njegovo muževno lice.

Diskretno je pogledao na sat. Vrijeme dogovoreno za sastanak opasno se bližilo, a Tia i Ann su kasnile.

- Mislim da one zavrjeuju da ih se eka - rekao je Robert uz osmijeh.

Upravo u tom trenutku Tia je uvjerala Ann da joj ini uslugu. Njezina uvjerljivost bila je neosporna. Iako Ann nije znala o kome je rije , ni s kim e provesti večer, bila je spremna na sve da u ini Tiju sretnom. Znala je koliko voli Paula, ali je znala i da Tia nešto smjera. Njezino je ponašanje bilo neuobi ajeno, ali se Ann odlučila ne obazirati na njega.

- Stigli smo - rekla je tiho Tia.

Pogledala je u Ann. Vidjela je strah u njezinim oči. Ima. Od trenutka kada je prekinula sa Samuelom, Ann se potpuno povukla. Život je prolazio pored nje, a Tia to nije željela dopustiti. Nepovjerenje prema ljudima natjeralo ju je da se posveti poslu, ali s tim je trebalo prekinuti.

Kad su prišle stolu, Ann je zastala. Nekoliko trenutaka nije bila sposobna progovoriti ni jednu riječ. Upoznala se s Paulom i s Robertom. Bila je zatečena. Posljednja osoba koju je očekivala, bio je on. Sjela mu je nasuprot, pokušavajući i svladati osjećaje koji su je preplavili. Dok je Robert razgovarao s Tijom, promatrala je njegovo lice. Bilo je potpuno različito od Samuelova

- lijepo, zanimljivo i izražajno. Nijedna pojedinost na njemu nije joj promakla. Već onog dana primijetila je koliko je visok i skladno građen, ali ga nije imala priliku pažljivije promotriti. Iako sebi nije željela priznati, nešto se počelo buditi u njoj. I Paul je bio lijep, ali ne kao Robert. Imao je tople i izražajne sivozelene oči, obrubljene dugim trepavicama. Kad god bi je pogledao, imala je osjećaj da njegov pogled dopire do same srži njezine duše. Nadala se da ga promatra diskretno. Ali ne bi se trebala previše zamarati s tim. Nije se ponašala neuobičajeno ni upadno. Nije mogla da ne zapazi njegov istaknuti taman ten, pune usne, pravilan profil, a sve je to bilo obrubljeno kratko

podšišanom bujnom kosom koja je bila toliko gusta da je na tjemenu bila valovita.

Ve era je protekla u dobrom raspoloženju. Ann se nije previše trudila uklju iti se u razgovor, ali je Robert pazio da se ne osje a zanemarenom. Kad se Tia posvetila Paulu, Robert ju je uhvatio za ruku i krenuli su prema izlazu. Oboje su šutjeli nekoliko trenutaka, kao da su se bojali prekinuti nešto što se osje alo, što je strujalo izme u njih, a što bi s rije ima moglo nestati.

- Ovo je neuobi ajeno... - napokon se Ann odvažila progovoriti.

Robert se okrenuo prema njoj. Osmijeh koji mu je lebdio na licu, govorio je dovoljno za sebe. Sjaj njegovah o iju bio je vidljiv pod svjetlom svjetiljki i Ann je zastala. Jednostavno je zaboravila što je namjeravala re i, a to i nije bilo važno.

Promatrao je njezino zbunjeno lice. Tko zna što se sve vrzmalo u toj lijepoj glavi? Malo straha osje alo joj se u glasu, ali i u svakom njezinu pokretu. Bila je tako lijepa, gotovo nestvarna. Robert je zatvorio o i. Tia je bila ljepotica koja je plijenila pažnju gdje god bi se pojavila, ali Annina ju je ljepota zasjenila. Rije ju, takva se djevojka nalazila u svim njegovom snovima koji su ga pratili u mladosti. Lice joj je bilo savršeno skladno, a izražajne o i kao da su u sebi nosile sjenu tuge. Te su ga o i promatrale s nepovjerenjem, ali i radoznoš u. A tijelo? Tako vitko, graciozno, s oblinama koje su naglašavale njezinu

ženstvenost. Ipak nije ga privukla samo njezina ljepota. Cijela njezina pojava, sve je na njoj bilo tako dojmljivo da je ostajao bez riječi, iako mu se to gotovo nikada nije događalo. Tada ga je upozorila da je ta djevojka povrijeđena. Pa koji bi to muškarac mogao učiniti! Ako mu dopusti, rado će pokušati zacijeliti njezine rane. No sumnjao je u to. Prema Ann se trebao ponašati obazrivo. Samo jedna pogreška riječi mogao bi je zauvijek izgubiti, a to nikako nije želio. Nije bila priključiva. Slagali su svoje dojmove, razmišljali, ali je Robert bio svjestan da bi trebao nešto učiniti da je zadrži uz sebe, a šutnjom to neće postići.

- Što je neobičajeno? - Robert ju je upitao.

- Ovo je moj prvi sastanak na slijepo. - Nakon tih riječi i prasnula je u smijeh.

- Ja bih ovo nazvao druženjem - ispravio ju je Robert.

Ann ga je pogledala s nepovjerenjem. Iako je bila obojica njegovom ljepotom, iskrenošću, opuštenošću, sve je to mogla biti samo varka. Samo je jednom vjerovala cijelim svojim bićem.

- Tada te je natjerala kao i mene? - Ann se opustila nakon njegovih riječi i onoliko koliko je bilo moguće u tom trenutku.

- Natjerao sam ja nju - priznao joj je Robert.

- Ali... - Ann ga je iznenađeno pogledala. - Ništa ne razumijem - rekla je nakon nekoliko trenutaka oklijevanja.

- Ni ja, ali sam postigao cilj. - Robert se iskreno nasmiješio.

- Koji? - Ann je bila radoznala.

*

- Upoznao sam djevojku za koju sam u prvom trenutku mislio daje privi enje - priznao joj je.

Robert je osjetio kako se Ann ukočila. Oči su joj se raširile od straha. Pogledala je u njega, a zatim joj je pogled odlutao negdje u stranu.

- Oprosti - iskreno joj se ispričao. - Naviknuo sam govoriti što mislim. Katkad je to mana, ali zna biti i vrlina. Nisam dijete. U odnosu s ljudima istina zna biti ubojita, ali ja jednostavno ne mogu drukčije. Nerijetko sam plaćao visoku cijenu zbog toga, ali me to nije pokolebalo. Ljudi bi barem trebali cijeniti iskrenost...

- Ako je znaju razlikovati od laži - prekinula ga je Ann.

- U veštinama slušanja, ljudi vole čuti ono što im odgovara. čak i ako je laž, to im ne smeta.

- Mrzim laži. - Robert je te riječi izrekao šapatom.

- Mrzim dvostruku laž, prijetvornost, ulagivanje. Time sam okružen i silno se trudim izdignuti se iznad svega toga. Pobožnik sam iskrenosti osjećajući aja koji su se izgubili u ljudskoj bahatosti. Jednostavnost kao da je netragom nestala, a ona je jedino što vrijedi - u zanosu je rekao.

- Uvijek nije rođena da bi bio sam, ali se svjesno povlači u osamu.

- Slažem se s tobom — Ann je prošaputala. - Ali kome vjerovati?

O ekivao je takvo pitanje, nimalo ga nije iznenadilo.

- I ja sam se to pitao bezbroj puta. Vjerujemo ljudima kojima smo okruženi cijeli život, a nove tako rijetko puštamo blizu sebe - lukavo je rekao.

Ann je ostala zatečena njegovim razmišljanjem. Imala je dojam kao da govori u njezino ime, kao da je doživio nešto slično, što je bilo gotovo nemoguće.

- Svako novo poznanstvo u sebi krije i opasnost - napomenula mu je.

- A što je opasno u našem poznanstvu? - upitao ju je.

Nastala je tišina. Ann nije znala što odgovoriti. Vjerovala mu je, a nije mu trebala vjerovati. Ako je išta naučila iz odnosa sa Samulelom, nije smjela nikomu pokloniti povjerenje.

- Opasno je bilo koga pustiti sasvim blizu sebe - iskreno je rekla.

- Istina, opasno je, ali je i izazov. Svi volimo izazove. Da prošete s njom? - predložio joj je.

Ann se dvoumila. Pogledala ga je. Šetnja? Zvučalo je bezopasno, ali je moglo skrivati i zamku koju nije htjela. Izljevi iskrenosti, topao pogled, privlačan muškarac, sve ju je to potpuno zbunilo. A najviše ju je zbunjivalo što je dolazio iz nekoga sasvim drukčijeg svijeta o kojemu ništa nije znala. No ljudi se nisu bitno razlikovali, a nakon Samuela ni samoj sebi nije mogla vjerovati.

Robert je strpljivo čekao odgovor. Okrenuo joj je leđa i naslonio se na ogradu u blizini. Pokušavao je pronaći put do nje, ali kao da nije postojao. U nastojanju da joj se što više približi, sve ju je više gubio. Bila je tako daleka i silno se bojala nekome vjerovati.

- Potpuno sam bezopasan - rekao je i okrenuo se prema njoj.

- Nisam rekla da se bojim - pokušala ga je razuvjeriti.

- Nisi ni porekla strah - uzvratilo joj je. - Ugodno mi je s tobom. Razbudila si moju maštu, probudila osjećaje i jedino te želim bolje upoznati. Ovaj susret nas ni na što ne obvezuje. Nije mi ni na kraj pameti pomisliti da mi vjeruješ. Povjerenje se godinama stječe, prvi dojam katkad zna biti pogrešan. Jedino želim biti s tobom. Ne znam tko si, a to mi nimalo nije važno.

- Ne znaš tko sam? - Ann mu je prišla samo jedna korak, a to je bilo dovoljno da bude tako blizu njegova prelijepog i izražajnog lica.

-Ja sam samo razmažena bogatašica. Novca imam na pretek, imam obiteljsko ime, sinonim sam ludih zabava i svega onog što je trulo u društvu - ljutito je rekla.

Dosta joj je bilo skrivanja identiteta. Uvidjela je da se on ne može skriti. Jednom je pogriješila, ponoviti istu grešku bilo bi suludo.

Robert ju je preneraženo pogledao. Uhvatio ju je za ruku.

Osjetio je kako joj ruka drhti, a pritajeni bijes prijeti izbiti na površinu. Pred njim nije stajala razmažena bogatašica, već osamljeno i povrijeđeno biće.

- Ann! - povisio je ton. - Mene ne možeš zavarati. Ja znam kako se osjećaš.

- Znaš? - odmahнула je glavom. - To nitko ne zna. Okružena sam samo glumcima, a tu ne mislim na glumu kao poziv, već na maske koje ljudi neprestano nose na licu. Hodam kroz život sa srcem na dlanu, ali ljudi to ne vide. Vide samo moj novac. - Bila je toliko nesretna dok je izgovarala te riječi, da to nije ni pokušavala skriti. - Vide samo ono što žele vidjeti. Nitko me nikada nije pitao kako se ja osjećam jer nikome nisam toliko važna.

Njezine su riječi izvučene tako dugo, bio je to očajan krik iz dubine njezina bića.

- To nije istina. - Robert ju je privukao k sebi. - Svi imamo nekoga kome je stalo do nas. Trebamo se otvoriti. I svijet se treba otvoriti da bi pokazao svoju raskoš, da bismo se mogli diviti njegovoj ljepoti. Pupoljak ne miriše, iako je lijep. On je oličenje svježine, ali ne i ljepote kakvu ima rascvao primjerk. Trebamo se otvoriti prema drugim ljudima, prema ljubavi koju netko ima za nas.

- Ovo nije idealan svijet kakvog ti opisuješ. - Ann se pokušala odmaknuti od njega, uloživši u taj pokret silnu snagu.

Tako se ugodno osjeća u njegovu zagrljaju. Tako sigurnom, a pozitivna energija kojom je bio ispunjen, prelazila je i na nju. Bojala se te prisnosti.

- Nije idealan. Svjestan sam toga. - Robert ju je pustio iz zagrljaja. - Ali uvijek ne bi trebao hodati slijep po svijetu ako uistinu nije slijep. Slijepcu ne možemo opisati ljepotu proljeća a jer njegov mozak ne može pojmiti sav taj spektar boja. Ne možemo opisati ni ljepotu pripadanja, ako ga evito želimo sebe zadržati samo za sebe. Da bismo dobili, trebamo i dati. To je sasvim jednostavno - pokušao ju je uvjeriti Robert.

- Da, jednostavno je - rekla je Ann podrugljivo. - Zar i sam nisi rekao da je ta jednostavnost u nestajanju? Kako da dam sebe nekome tko samo želi moj novac? Kako da kažem ljudima da želim samo biti voljena, a bojim se da je ljubavi najmanje na ovom svijetu? Ti i ne slutiš kako je to kada te netko promatra samo kao stepenicu do svojeg cilja. Ne znaš kako je to.

- Varaš se - Robert ju je pokušao razuvjeriti. - I razumijem te. Ovo nisu isprazne riječi. Uistinu shvaćam kako se osjeća.

Ann je neko vrijeme bila zagledana u daljinu. Dojam da Robert govori ono što ona želi čuti, udaljivao ju je od njega i bacao u nedoumicu. Nije ga poznavala, ali nije znala ni želi li ga upoznati bolje. Sumnja je vladala njome. Nije sumnjala u Tijine plemenite namjere, ali nakon Samuela nije imala povjerenja ni u koga.

Na tome joj nitko ne bi mogao zamjeriti. Imati još jednog Samuela u svojem životu ili nekoga nalik na njega, bilo bi ipak previše. Ona je najbolje znala koliko ju je boljela prošla veza. U tu je vezu uložila sve, a zauzvrat je dobila samo bol. Iako je samu sebe pokušavala utješiti, to nije bilo nimalo lako. Patnja je ostavila pe at u njezinu životu, a spoznaja da je prevarena možda ju je najviše boljela. Ona Samuelu ništa nije zna ila, a ostali su se cijeli život prema njoj ponašali kao daje nevidljiva.

- Zašto si došao ovamo? - iznenada je upitala Roberta.

- To je pitanje jednostavno, ali ne i odgovor. I sam sam sebe to esto pitao. Što sam želio dokazati dolaskom ovamo? - Zašutio je, a Ann je na svojem licu osjetila pogled njegovih toplih o iju. - Ne znam. Možda je ovo najiskrenije što mogu re i. Volim glumu, gluma je jedan od najvažnijih razloga što sam došao, a drugi je što me je boljela injenica da u svojoj domovini nikada nisam dobio priznanje za svoj rad, ve samo za svoj lijepi izgled. Ja sam glumac, predan sam svojem poslu. Volim ga, to je poziv koji te e mojim venama i koji me potpuno ispunjava. Nakon uspješne predstave, filma ili serije, sve bi kritike stale u nekoliko rije i, a ostatak bi bio posve en mojem izgledu. Biti objekt nije nimalo zabavno. Zato sam ti i rekao da te razumijem.

- To nije odgovor na moje pitanje - Ann ga je podsjetila.

- Nije? - rekao je muklo. - Pokušavam odgovoriti na njega. Došao sam ovamo da bih vidio svoje mogu nosti i uvjerio se posjedujem li uistinu talent. Nakon svega, normalno je da sam posumnjao u sebe, u svoj rad, a to nije nimalo dobro. Dolazak ovamo prili no je riskantan. Ali spreman sam na to. Uzeo sam u obzir i mogu nost da ne dobijem nijednu ulogu, da postanem jedno od bezbroj lica koja vje ito pokušavaju. Riskirao sam, i uvijek sam spreman na rizik u životu. in i mi se da ti nisi. - Robert je došao do ispravnog zaklju ka, ali je ona samo neodre eno slegnula ramenima.

- Moja je pri a sasvim druk ija od tvoje - tiho je rekla.

- Ne želiš je re i? - Robert je pokazao radoznalost.

Sve što je bilo povezano s njom, zanimalo ga je.

- Ne - odmahнула je glavom. - Još ne. - Uvjeravala je sebe da ispravno postupuje. - Samo u ti re i da znam kako je biti samo objekt - ravnodušno je pogledala negdje pored njega.

- Život je borba. Pomiriti se s tim da smo samo objekt, ravno je predaji. - Robert joj je pokušao pokazati da griješi, ali je vidio da njegove rije i ne dopiru do nje.

- Nisam rekla da sam se pomirila s tim - suprotstavila mu se Ann.

- Ali ništa ne poduzimaš da to promijeniš. - Robertove su se usne razvukle u nešto nalik na osmijeh, ali su mu o i bile ozbiljne.

- I nemam namjeru u skorije vrijeme - kruto je odgovorila.

- Najlakše je prepustiti se da nas rijeka nosi. Nisi ni pokušala plivati i do i do obale.

-Ja nisam kukavica - planula je Ann.

- Ali si ravnodušna. To je katkad gore od kukavi luka.

- Nisam ravnodušna. - Borila se za svoja uvjerenja.

- Znaš... - Robert je zastao kao da smišlja na in kako dovršiti zapo etu misao. - Ljudi se razlikuju i to je normalno. Ono za što bih se ja borio, ti ne bi ni primijetila. Doživjela si razo aranje, ali ne smiješ dopustiti da ono obilježi tvoj život. Budi ono što jesi, to je jedino što bih ti savjetovao.

- Ljudi su kao lešinari. Neki pokušavaju ogoliti naš ra un, neki dušu, a neki život.

- A ja spadam u tre u kategoriju? - Robert se od srca nasmijao.

Njegov zvonak smijeh zaprepastio je Ann. Ni ega smiješnog nije bilo u njezinim rije ima.

-Još te nisam svrstala ni u koju kategoriju - ljutito je rekla.

- U prvu nikako ne spadam. Nisam od onih koji novac stavljaju na prvo mjesto. Ako sam išta tijekom života nau io, nau io sam da se novcu pridaje važnost koju ne zaslužuje. Istina, svi ga vole imati, ali nije najvažniji.

- A što jest? - Ann nije ni bila svjesna da se dala uvu i u razgovor i da je njezina namjera da odmah ode, netragom nestala.

Nije ak ni pomislila na odlazak u posljednjih nekoliko minuta. Uživala je u razgovoru, u nadmetanju koje ju je zainteresiralo. ak je i njoj samoj njezino ponašanje bilo nejasno. O ito je spadala u ljude koji iz svojih grešaka ništa ne nau e. Dokaz je taj što je još uvijek bila s njim. Pokušavala je prona i nešto što bi ga povezalo sa Samuelom, ali bili su potpuno razli iti. Robert se ponašao kao da mu je stalo i, za razliku od Samuela, odmah mu je rekla tko je. I Samuel je znao, ali se pretvarao da ne zna. Ima li i Robert kakve zle namjere? Nije željela donositi nikakve zaključke prije vremena.

- Novac? - Robert je odmahnuo glavom. - Njega nitko ne može zagrliti, od njega ne možemo dobiti toplinu i ljubav.

- Neki misle druk ije - ljutito je rekla.

- To je njihova zabluda. Ne vjeruješ mi? - Robert je postao svjestan da e je izgubiti ako nešto ne poduzme.

Doduše, razgovarali su, ali ne onako kako se Robert nadao. Nije mu bilo važno tko je Ann, ni koliko novca ima. Želio ju je upoznati bolje, želio je shvatiti što je to ona u njemu probudila, a što nijednoj ženi prije nje nije uspjelo.

- To je logi no. Da bi mi vjerovala, trebala bi me upoznati, a mislim da ti nije stalo do toga. Trebao bih prihvatiti injenicu da u ispaštati zbog ne ijih grijeha. Bez krivnje kriv - dodao je za sebe.

Ann se našla u nedoumici. Znala je da je u pravu. Ona mu nije ni namjeravala pružiti šansu. Imala je izgovor za to. Njezino je srce bilo ranjeno, a, kao što je i sam rekao, on e ispaštati zbog toga. Mogao je imati naj asnije namjere, ali mu nije vjerovala, ne još.

- Što ti želiš od mene? - otvoreno ga je upitala.

- Samo te želim upoznati, samo to - tiho je rekao.

- Ali... bojim se da mi to ne eš dopustiti. Ti nemaš povjerenja u sebe, a kako mogu tražiti da ga imaš u mene? Nisu sva ije namjere iste. Ja vidim ono što drugi ne vide ili ne žele vidjeti. Nau ili su me da je ljepota duše dragocjenost koja se ne mjeri ni im opipljivim. Ti si izazov za mene. Preljepa žena, a tako nesigurna. Tko je kriv za to? Društvo, okolnosti ili ti sama? Ljudi se ponašaju prema nama onako kako im mi dopustimo. Ako si ranjena, i sama snosiš dio krivnje. Dala si srce, a njega trebaš godinama uvati u sebi prije nego što ga nekomu ponudiš. Za svoje osobne greške volimo optuživati druge. U odnosu izme u dvoje ljudi novac ne postoji niti se novcem kupuju ne iji osje aji. Kada to shvatiš i primijeniš u životu, lako je otkriti koliko je nekomu stalo do tebe.

Ann je razmišljala o njegovim rije ima.

Nikada o tome nije tako mislila, a kada je malo bolje zavirila u prošlost, shvatila je da Robert ima pravo. Istina je da se osjeća prevarenom, da je mislila da je Samuel nju iskoristio i da je ona nasjela njegovim lažima, ali nikada nije pomislila da je ona glavni krivac za to. Tko je uistinu kriv? Ona, naravno. Upala je u mrežu njegovih laži, izdašno ga nagrađuju i za svaku izgovorenu riječ koja je bila nekoliko svjetlosnih godina udaljena od istine. On je poželio kuću, ona mu ju je kupila, poželio je novac, ona mu ga je stavila na raspolaganje. Nije trebala kriti svoj identitet, trebala je promijeniti svoj život. To što je imala novca nije trebao biti kamen spoticanja, već njezina sigurnost. Prasnula je u smijeh, u iskren smijeh kakvim se već mjesecima nije nasmijala.

- Izrekao si teoriju koja meni nikada nije pala na pamet - priznala mu je.

- Osjetiš kada je nekome stalo do tebe. Osjeća se ne mogu glumiti, barem ne duže vrijeme. Odaju nas sitnice, odaju nas pogled, ponašanje. Trebaš samo promatrati i katkad ćeš se iznenaditi onime što vidiš. Ako ne vidiš ljubav u nečijim očima, ako ne prepoznaš zov nečijeg srca, lako je doći do zaključaka. Nitko nas ne može prevariti ako mu ne dopustimo da nas prevari. - Robertova ju je mudrost ostavila bez riječi.

Da ju je netko mogao prije savjetovati kao što je on to učinio u ovom trenutku, sigurno bi bila pošteđena mnogo boli. Zar nije to zadaća roditelja?

Teško je bilo otkrivati da nam netko govori o ljubavi, a da je ne zna pokazati? Životna je škola skupa, ali je ona u tom trenutku shvatila da ni za kim ne smije žaliti. Srce je ranjeno, ali se rane zacijeliti, novac je izgubila, ali joj je on najmanje bio važan. Otkud toliko mudrosti u nekom tako mladom poput Roberta? Prvi je put osjetila da je on osoba koju želi u svojem životu, ali je isto tako znala da se ovaj put biti opreznija, mnogo opreznija. Ako se i bude družila s njim, a to je u tom trenutku željela, ona se određivati tempo.

-Jednostavne riječi, ali se mogu svrstati u najvredniju životnu stevinu - odala je priznanje njegovu govoru. - Samo se nadam da ovo nije gluma – prošaputala je-

— Gluma je moj poziv, moj život, ali ne glumim u odnosu s ljudima. - Robert je osjetio promjenu koja je nastala u njoj.

Još uvijek nije znao što bi mogao od nje otkrivati. Da bi pristala ponovno izaći s njim, trebalo bi se dogoditi čudo, a u stvarnosti je u čudu teško vjerovati.

- Idemo se prošetati - predložila mu je.

Dok su hodali vrtom koji je okruživao restoran, Robert je osjetio kako ga preplavljuje val sreće. Tako je malo potrebno uvijek da se osjeća posebnim, a on je te trenutke želio sačuvati zauvijek. Iako je njihov susret po sebi neuobičajeno, on je samo tražio priliku da joj se približi, a shvatio je da je u činu i mnogo više od toga.

Katkad su nam ne ije rije i putokaz, kao što je kritika bila njemu. Nakon što ju je pro itao, donio je odluku o dolasku ovamo i nije požalio zbog toga.

Proveli su zajedno još sat vremena. Bio je to najljepši sat koji je doživio. Emocije su bujale u njemu. I što je bilo najljepše, na samom kraju susreta, dogovorili su sljede i susret ve sutradan.

Kad ju je ispratio, Robert je shvatio da kora a stazom snova. Nikada ne znamo kamo nas sudbina šalje ni koliko su naše odluke važne, sve dok nam život ne ukaže na to kao što se njemu dogodilo kada je ugledao Ann. Ako je trebao prije i tisu e kilometara da bi se ovako osje ao, bio je u stanju prije i još toliko da bi se ti osje aji umnogostru ili.

U isto to vrijeme Ann je sjedila na svojoj terasi. Bila je umorna, ali je znala da je previše uzbu ena da bi spavala. Nije se zanosila snovima, ali je osje ala da bi trebala. Prvi put nakon prekida sa Samuelom postala je svjesna da život ide dalje i da prošlost treba pospremiti u pretinac i dobro ga zatvoriti. Ono što joj se dogodilo, nije trebalo utjecati na njezinu budu nost. Bila je to tek epizoda, neuspješna, i tako ju je trebalo prihvatiti. Platila je cijenu mladosti i naivnosti, ali to se doga a svima mladima, pa ni ona nije bila iznimka. Je li sada srljala s Robertom? Možda. Kao što je sam rekao, nije bilo pošteno da ispašta zbog ne ijega grijeha, ali kada ga je vidjela na ve eri jedino je mislila kako

pobje i od njega. Ipak je ostala. Ni u jednom trenutku nije požalila zbog toga. Iako ako se izme u njih nikada ništa i ne dogodi, Robert joj je pokazao svijet u sasvim drukčijem svjetlu. Zatvorila je oči i prvi put nakon toliko vremena, osmijeh nije silazio s njezina lica. Nakon nekoliko dolazi dan, novo svjetlo, a njoj se činilo da se tako događalo i s njezinim životom. Mjesecima je izbjegavala ljude, povukla se u sebe i živjela u samooči. Nikomu nije vjerovala, a tražila je tog nepovjerenja još uvijek je titrao u njoj. Društveni život za nju kao da nije postojao i kada je malo bolje razmislila, Samuel je mogao biti njezina propast. U trenutku kada se trebala radovati životu, prepustila se očaju. Snagu je tražila u samoj sebi, tražila je svjetlo u tunelu u kojem se nalazila, ali je do tog svjetla jako teško doći. Naježila se kada je shvatila koliko joj je boli nanio Samuel. Dane je nekako i uspijevala prebroditi, ali no i... S tamom kao da se spuštao i pakao, a ona je svoju bol provodila u samooči. Tražila je naivno da se utješi, da prona nešto smisao svoje boli i mislila je da je uspjela u tome. Prevarila se, a to je shvatila kada je čula Robertove riječi. Ona je svu krivnju svaljivala na Samuela i Jane, ali oni su bili samo pohlepni ljudi koji su iskoristili njezinu ranjivost. A ona ih je za to bogato nagradila.

Još uvijek joj je bilo teško razmišljati o tome. Voljela je Samuela ili je voljela spoznaju da je voljena, u to još uvijek nije bila sigurna. Bila je tako žedna ljubavi, a on joj je

pružio gutljaj tih osje aja. Prihvatila je to svim svojim srcem. Odgajana je pod staklenim zvonom, pošte ena svih ljudskih manipulacija, a to je bilo plodno tlo za ljude kakav je bio Samuel. Nije imala uro enu intuiciju da prepozna prijevaru jer se ona s vremenom stjecala. Tako je željela samostalnost, anonimnost, ali je svoju želju skupo platila. Uletjela je ravno u ralje pohlepne Jane i ljepotana Samuela. O njima poslije ništa nije ula, a nije to ni željela. Ne e više razmišljati

O njima. Kad se izi e iz prostorije, zatvore se vrata, a njezin je život još imao bezbroj vrata koje je trebalo otvoriti, ali je neka sa zadovoljstvom i zatvorila. Ustala je i krenula pod tuš. Pjevušila je. Ponovno ro eni osje aj sre e željela je zadržati u sebi. Te je ve eri mirno zaspala, što joj se nije dogodilo mjesecima.

10.

Idu eg se dana dogovorila za ru ak s Tijom. Silno ju je željela vidjeti. Napokon su imale jedna drugoj re i nešto lijepo. S obzirom na to koliko je boli bilo u njihovim proteklim razgovorima, ovo bi trebalo biti neko novo iskustvo. Zanimalo ju je kako je prošao njezin sastanak s Paulom. Paul je bio njezina ljubav koja je prožela cijeli njezin život, ali je bio zauzet. Bio je oženjen, a to je bila prepreka preko koje Tia nije mogla prije i. Nije se zavaravala, nije sanjala san koji nije bio njezin. Pristala je biti bez njega jer ga nije mogla imati onako kako je željela. Ann joj se divila, a Tia je to divljenje i zasluživala u svakom pogledu. Nije bila osoba koja bi se zadovoljila mrvicama, niti ih je željela kupiti iza nekog. Željela je sve ili ništa. Ta ju je odlu nost kod Tije fascinirala. Mnoge bi žene pokleknule pred osje ajima, ali ne i ona.

Gušila je tu ljubav u sebi, patila je ali, kako joj je bezbroj puta rekla, ta je patnja mnogo manja od one koju bi imala kada bi se upustila u avanturu s njim. Okusiti slast zabranjenog vo a bio je izazov, ali još je ve i izazov bio odoljeti mu. Tia joj je bila uzor, a to e i ostati, zaklju ila je Ann.

Kada su se tog dana susreli, Tia je izgledala veli anstveno. Pokazala se u svojemu najboljem izdanju. Uvijek je izgledala prelijepo, ali je tog dana imala onaj poseban sjaj u o ima koji je okrunio njezinu ljepotu.

- Nešto se dogodilo? - Ann se nije mogla svladati a da je ne upita.

Tia ju je pogledala u o i. Tajanstven osmijeh nije silazio s njezinim usana.

- Mislim da se dogodilo nešto prelijepo, ali... - U njezinu se glasu naslu ivalo oklijevanje.

- Što? - Ann ju je upitala.

- Paul e se razvesti. - Tia je te rije i izgovorila u jednom dahu.

- Što onda nije u redu? - Ann se lagano poigravala ašom koju je konobar donio samo nekoliko trenutaka prije.

- Teško mi je graditi sre u na ne ijoj nesre i - prošaputala je Tia.

- Ne shva am. - Ann je odložila ašu i svu pažnju usmjerila prema prijateljici.

- Njegova supruga...

- Ako živiš u paklu, bolje je prekinuti taj pakao. Mislim na nju. Ako je Paul ne voli onoliko koliko voli tebe, najbolje je da se razi u - logi no je zaklju ila Ann.

- Sve to u teoriji zvu i jednostavno, ali ja ipak osje am grižnju savjesti - priznala je Tia.

- Nisi joj ga otela. Nisi ga ni zavela. Neka bi druga žena postupila sasvim druk ije na tvom mjestu. Dogodila se ljubav, a ja sam najbolji svjedok koliko si se borila protiv tih osje aja. Samo si ga voljela — tješila ju je Ann.

- Da, ali... - Tijin je pogled prekrio veo tuge. - Nimalo nije lijep osje aj biti sretan, a znati da je ta ljubav nekoga unesre ila. - Tia je i dalje bila o ajna.

- Doga a se - odgovorila je Ann.

- A ti ? - Tia je promijenila temu.

- Ja? Što? - upitala ju je, iako je znala na što misli.

- Što je s Robertom? - Tia je promatrala svaki njezin pokret, izraz njezina lica. Ni najmanja joj pojedinost nije mogla promaknuti.

- Jedan susret nije dovoljan da donesem bilo kakav sud - Ann je odugovla ila.

- Katkad je to istina, katkad ne. - Tia ju je i dalje sumnji avo odmjeravala. - Nešto mi kriješ - došla je do zaklju ka na osnovi Annina izgleda.

- Ne - Ann je odlu no rekla. - Ništa ne krijem. Istina je da sam oduševljena, ali nisam li bila i sa Samuelom?

Moj dojam ne bi trebao biti mjerodavan. - Ponovno se vratila na grešku koju je po inila u prošlosti.

- Griješiš - rekla joj je Tia. - Ja sam glumica, ali neki se osje aji ne mogu glumiti. - Pokušala joj je re i da bi trebala vjerovati svojim instinktima i onome što je o ito, ali je Ann samo odmahнула glavom.

- Nešto sam sli no ula i od Roberta - rekla je.

- Znaš da ti želim sve najbolje. Ne bi mi palo na pamet dogovoriti ti sastanak s Robertom, da nisam sigurna u njega. Katkad uistinu mislim da je stigao iz nekoga drugog svijeta, što je donekle i istina. Njegovo vi enje svega što ga okružuje razlikuje se od uobi ajenog. Satima sam razgovarala s njim. Oduševio me, a mislim da ni ti nisi ostala ravnodušna. Samo mu daj priliku i...

- I jesam - Ann je napokon priznala.

Tia je odahnula. Na licu joj se vidio izraz olakšanja.

- On je ipak stranac. Ne znam njegove obi aje, ne znam ništa o njemu. Osje a se tra ak ne ega druk ijeg i trebat e mi vremena da donesem zaklju ak o njemu.

- Njegovi obi aji? - Tia je odmahнула rukom. - Naši su ti obi aji poznati, ali si se uvjerala da zato nismo svi isti. Prevario te je netko tko cijeli život ovdje živi. Nekim je ljudima važan novac, nekima ljubav, nekima posao, a ja sam stekla dojam da Robertu novac ne zna i ništa. Tako je ugodno razgovarati s njim. Posjeduje mudrost starca,

a tijelo Apolona, ako nisi primijetila - našalila se.

- Jesam - priznala je Ann. - To sam prvo uo ila. Njegove o i... nešto me u njima ostavilo bez daha.

- To su osje aji. O i su odraz duše, ogledalo u kojem se zrcali ne ija nutrina. Vjeruj mi, i mene je o arao. — Tia nije krila oduševljenje.

- Mislila sam da si o arana samo Paulom - našalila se Ann.

- Da, ali nas mnogo toga može oduševiti, samo na druk iji na in. Smisao svega je da život treba živjeti i uzeti ono najbolje od njega. Paulova ljubav e mi pomo i da krivnja nestane, a tebi bi Robertovi osje aji mogli pomo i da nestane bol koju ti je nanio Samuel.

- Prerano je govoriti o tome. - Ann se po ela zatvarati pred Tijom.

- Ne. - Tia ju je uhvatila za ruku. - Ako nešto osje aš, pokaži.

- Nikako - rekla je Ann odlu no. - Kako mogu osjetiti nešto pri prvom susretu? - Sada više nije bila tako uvjerljiva.

- Onda pokušaj na drugom - vragolasto je dobacila Tia.

- Zbunjena sam - tiho je rekla Ann nakon kra e šutnje. - Potpuno sam izgubljena u svemu ovom. Moj razum, moji osje aji - sve se to sukobljava. Vodim rat sama sa sobom.

- Na dobrom si putu. - Tia joj je uputila jedan od svojih najljepših osmijeha.

- Kojem? - Ann ju je pogledala s nerazumijevanjem.

- Prema ozdravljenju srca - objasnila joj je Tia.

- Rane će zacijeliti, ali će ostati ožiljci. - Ann je odmahнула glavom. - Ne znam kako više ikomu vjerovati nakon svega? - rekla je razočarana.

- Pokušaj. To je sve što ti mogu savjetovati.

- To upravo i radim.

Kad se oprostila s Tijom, Ann se prestala zamarati onim što bi moglo biti. Kao što je Robert rekao, trebala se prepustiti rijeci života da je nosi, ali i pronaći dio na kojem će ići i napokon odlučiti što želi. Bila je zbunjena, i toga je bila svjesna. Poput djeteta, lutala je nepoznatim ulicama, sve više želeći pronaći onu pravu Ann koja će je dovesti do cilja. Nije se zanosila, to nikako. Ipak, nije ni bježala pred malo sanjarenja. Uljepšalo joj je dan kad se sjetila izraza Robertova lica dok su dogovarali sastanak za večeras. Bilo je otkriveno da mu je laknulo. Jednom će morati ponovno nekome vjerovati, a zašto to ne bi bio on? Bila je premlada da bi se odrekla snova, unatoč lošem iskustvu.

Kad padneš, trebaš se dignuti, sjetila se rečenice koju je jednom čula, a u tom je trenutku ta rečenica dobila potpuni smisao. Vjerno je opisivala stanje u kojem se nalazila. Pala je, ali nije smjela ostati na tome mjestu.

To ni u stvarnosti ne bi u inila. Dignula bi se i krenula dalje. Tako je željela postupiti i u ovom trenutku. Krenuti dalje, ma kako bilo teško. Živjeti u prošlosti nije imalo nikakva smisla. Život nije smio samo prolaziti pored nje. S tom je mišlju išla dalje. Šetnja ju je opuštala. Bila je nedaleko od svojeg stana i uskoro će se na i u njegovoj sigurnosti. Opustit će se i pripremiti za ve erašnji izlazak s Robertom. U jednom je trenutku zastala kao da je naletjela na nevidljiv zid. Samuel je stajao pred njom u najljepšem izdanju u kojem ga je ikad vidjela. Ugrizla se za usnicu. Bojala se takva susreta. Zato tako dugo nije izlazila. No znala je da ne će pokleknuti pred iskušenjem jer iskušenja nije ni bilo.

- Ann! - Samuelovo prijetvorno oduševljenje nije ostavilo prostora ni za kakvu nedoumicu.

On je ciljano bio tu, vratio se po još, ali je trebao biti svjestan da se ona promijenila. Još je uvijek igrao na kartu svojeg šarma, ali ona više nije padala na to, ne nakon svega što je prošla.

- Tako sam sretan što sam te sreo - govorio je tiho, pokušavaju i dati svojem glasu zavodljivu notu.

- Zar? - Ann je ustuknula jedan korak.

Susret s prošloš u, s bolnim uspomenama zatekao ju je. Željela se pribрати, ali ju je zbunjivala njegova blizina. Ne zato što ga je još voljela, nego zato što je osje ala da se bol pomiješala s prijezirom.

- Prelijepa si. - Samuel je nastavio dijeliti komplimente

koji su tako jadno zvu ali. - Tijelo ti je savršeno

- pogledao ju je sa žudnjom.

- Kad ti ne vodiš ra una o meni, sama sam se potrudila
- rekla je kruto.

- Do i - uhvatio ju je za ruku i poveo prema obližnjoj
slobodnoj klupi.

Ann je zanijemila. Njegovo ponašanje razbjesnilo ju je, ali se suzdržala da ne plane. Radoznalost ju je natjerala da ga sasluša. Kažu da se najbolje rješavamo svojih strahova ako se suo imo s njima, a ona je upravo to inila. Sjela je i pogledala ga u o i. Ništa u tom trenutku nije osje ala. On je i dalje bio jednako lijep, jednako zavodljiv, ali se ona promijenila. To je i bio smisao cijelog postojanja i odnosa s ljudima. Ne možemo mijenjati druge, samo sebe. Cijela se istina svodila na to.

- Prelijepa si, Ann - nastavio je Samuel.

- Da, i svjesna sam toga - rekla je Ann kruto. - Ali, možda je tebi ljepši moj novac? - izazivala ga je.

Samuel je pokušao prikriti nelagodu osmijehom, što je uvijek radio.

- Novac? - odmahnuo je rukom. - Bio sam budala.
- priznao joj je.

- Jesi - potvrdila je Ann. - Naravno da jesi. Dobio si malo od svega onog što imam. O ito se ne možeš pomiriti s tim - podrugljivo je rekla.

- To nije istina - brzo je rekao pokušavaju i je uvjeriti

u iskrenost svojih rije i, ali je ona znala da je sve što je povezano s njim velika laž.

- Volim te. Želio sam svoj život provesti uz tebe. Zar te nisam zaprosio? - pokušao joj je dodirnuti ruku, ali ju je ona brzo povukla.

Bio je tako jadan. U tom trenutku nije mogla shvatiti kako ga je uop e mogla voljeti, kako ga nije vidjela u pravom svjetlu. Osje aji stvaraju koprenu kroz koju promatramo svijet.

- Jesi, i ja sam pristala - poigravala se s njim.

U sebi je pronašla snagu za koju uop e nije znala da je ima.

- Onda? - s nadom ju je upitao.

- Koliko se sje am, dobio si prsten natrag, ali i otpremnninu. - Sarkazam je bio ja i od nje i osje ao se u njezinu glasu. - O ito ti nije bilo dovoljno?

- Zbilja te volim. Promijenio sam se - ustrajao je.

- I ja sam - rekla je Ann suho.

- Još uvijek me voliš? - nije odustajao. O ito je bio siguran u uspjeh jer ga ak ni njezine rije i nisu pokolebale.

- Luda sam za tobom, a još više za time što si me napravio naivnom budalom. Preboljet u to, ve jesam, ali ti o ito nikada ne eš preboljeti moj novac. - Pokušala je ustati, ali joj on to nije dopustio.

- Imam ga dovoljno za nekoliko života. O ito si postao

svjestan što si propustio? - Jasno mu je rekla svoje mišljenje o svemu.

- Volim te, uistinu te volim - unio joj se u lice.

Ann je odmahнула glavom. Nekad bi dala život za te riječi, ali joj one u ovom trenutku nisu značile ništa. Što on misli? Da je toliko luda da bi svjesno pala u bezdan bez povratka.

- Ja tebe više ne volim - hladno je rekla. - Drago mi je što sam te srela. Napokon shvaćam neke stvari. Trebala mi je snaga da krenem dalje, a ti si mi je dao ovim susretom. Život je tako lijep - iskreno je rekla.

- Ann, pogriješio sam - molio ju je.

- I ja sam. Ti si moja najveća greška. Molim te - napokon je uspjela ustati. - Još jednom mi se približi i zvat u policiju. Za ništa si dobio i previše. Za malo pateti ne glume, dobio si od mene golem honorar.

- Ann - pokušao ju je zaustaviti, ali se ona otrgnula.

Okrenula se prema njemu i prezrivo ga pogledala.

- Samuele - prošaputala je pa zastala.

- Moje ime tako lijepo zvuči i s tvojih usana - odmah je pokušao iskoristiti priliku, ali je Ann odmahнула glavom.

- Izgovoreno je s prijezirom, ako nisi shvatio. Ozbiljno sam mislila o onom što sam rekla. Imaš kuću, Jane, ljubavnicu, novac i zadovolji se s tim. Ja za tebe više ne postojim, kao ni ti za mene. Mislila sam da te volim,

uvjerala sam sebe da je to istina, ali sada uviđam da sam voljela samo činjenicu da je nekome stalo do mene. Kupovala sam tvoju ljubav. Plašala sam te za laži i naravno... - pogledala ga je u oči - ... izvukla sam pouku iz svega toga. - Nakon tih riječi se okrenula i otišla.

Nije čak osjetila potrebu da se okrene i još ga jednom pogleda. Sve što je bilo povezano s njim, pripadalo je prošlosti. Taj joj je susret donio mir koji je mjesecima tražila. Bol je postala neznatna. Odlučila je krenuti dalje. Išla je velikim koracima u susret budućnosti, a na prošlost se ne može osvrnati. Osjećala se tako laganom, kao da joj je s leđa pao nevidljiv teret koji je mjesecima nosila. Udahnula je zrak punim plućima. Uistinu je bila sretna što ga je sreća. Nije se mogao pojaviti u povoljnijem trenutku. Bio je tako lijep osjećaj raširiti prošlost, a on joj je to omogućio. Bojala se susreta s njim, ali je uvidjela da se nije imala čega bojati. Slika njezina života napokon su se poslagale i ona je imala jasnu viziju budućnosti, a album s potpuno jasnom slikom prošlosti zatvorila je.

Imala je osjećaj kao da je dobila krila kojima je vinuti do neslućenih visina. Spoznala je koliko netko može biti velik, kao što je Robert, i ništavan poput Samuela. O Robertu nije maštala onako kako bi to već inače djevojaka činila, iako je imala povoda za to. Znala je da mašta može narušiti stvarnost, a ona se željela prepustiti životu, a ne mašti.

Bit će što bude, zaključila je. Nije imalo smisla išta planirati jer život uvijek pomrsi planove. Bila je otvorena za novo, a to je u tom trenutku bilo mnogo više nego što si je ikada dopustila.

Dok se spremala za izlazak, neprestano je razmišljala o Robertu. Bio je dašak osvježnja u njezinu životu, nešto novo, izazov koji je željela u tom trenutku. Bili su dvoje ljudi koji su se željeli upoznati i tako je trebalo razmišljati o tome. Sebi je iskreno priznala da je bila iznenađena svojim ponašanjem prema Samuelu.

“Kad dvoje ljudi gledaju kroz isti prozor, jedan vidi zvijezde, drugi blato.” Upravo se ta rečenica mogla primijeniti na njezin susret sa Samuelom, na sve što je bilo povezano s njim. Istina je bila da je ona gledala kroz isti prozor, ali je sada, s vremenske udaljenosti, na sve gledala drukčije. Bilo bi čudno da nije. Najviše ju je za udilo to što su njezini osjećaji netragom nestali. Nije imala objašnjenje za to, ali nije joj ni bilo važno. Njegovo ponašanje, prijevara koju je počinio, ali i bol kroz koju je prošla, sve je to utjecalo na nju. Nestalo je koprene koja ju je natjerala da sve idealizira, i sve je vidjela onako kako je uistinu bilo. Nakon susreta s njim mogla je zatvoriti vrata prošlosti, bez žaljenja i ružnih osjećaja. Jednostavno se u svakom slučaju nešto promijenilo. Da nije tako, život bi uistinu bio sumoran.

Prema njemu je osjećala sažaljenje jer netko poput njega ništa drugo i nije zaslužio. Kako je uopće imao

hrabrosti stati pored nju i tvrditi da je voli? Uistinu je mislio da je ona još uvijek naivna i zaljubljena. Odmahnula je glavom. Nije više željela razmišljati o njemu. Previše je misli utrošila na njega, previše vremena, on to nikako nije zaslužio. Jedno poglavlje njezina života je završilo, došlo je vrijeme da po ne s novim. Radovala se svemu što ju je o ekivalo. Bila je mnogo zrelija, mnogo druk ija nego do tog susreta. Doista se uvjerala da je život najbolji u itelj, a nju je slikovito pou io na što sve treba obratiti pažnju.

Odmahnula je glavom. Osje ala se sretnom, a gotovo je zaboravila kako je to lijep osje aj. Još se jednom pogledala u ogledalo. Uložila je silan trud u svoj izgled i na kraju je bila zadovoljna. Iz ogledala ju je promatrala lijepa mlada žena sjajnih o iju. Osje ala je malenu nervozu zbog susreta s Robertom. Ili je to bilo tek slatko iš ekivanje, že za otkrivanjem ne ega novog? Robert joj se veoma svidio. Ne samo zato što je bio lijep, iako se njegova ljepota nije mogla zanemariti. No glavnu je ulogu u svemu tome odigrala njegova zrelost, nešto što je zra ilo iz njega, magnetizam koji je bio neosporan. Nije gajila nikakve iluzije niti ih je mogla gajiti u tom trenutku. Družiti se, upoznavati i biti e ono što je su eno, zaključila je. Iskra izme u njih je postojala, a ho e li se ona pretvoriti u buktinju, teško je bilo pretpostaviti. Odnos izme u dvoje ljudi ne trpi planiranje. Sve je trebalo biti spontano, onoliko

koliko je spontan bio i sam Robert. Bio je od nje stariji desetak godina i doista je od njega mogla mnogo naučiti. Njegovo ponašanje i njegove riječi i toliko su se razlikovali od svega što je dosad vidjela i čula, da je bio pravi izazov provesti malo vremena s njim. Osjećao se kod njega i dašak neke drukčije kulture, a svaka njegova riječ bila je spoj iskustva, zrelosti i inteligencije.

Kada ga je te večeri ugledala, ušla je u nju i osjetila mnogo ljepšim nego što joj je ostao u sjećanju. Osmijeh koji joj je uputio, raspršio je sav njezin strah i sve sumnje.

- Drago mi je što si pristala izići i sa mnom - iskreno je rekao. Uhvatio ju je za ruku i promatrao nekoliko trenutaka. - Izabrao sam posebno mjesto za ovu večer.

Ann nimalo nije sumnjala u iskrenost njegovih postupaka i riječi. Došla je do zaključka da mu treba vjerovati i vjerovati će mu dok je ne uvjeri u suprotno, a ona se nadala da se to nikada neće dogoditi. Poveo ju je prema taksiju koji ih je čekao i pomogao joj je da se smjesti. Kad su oboje sjeli, Ann je osjetila svaki djelić njegova tijela. Bila je toliko napeta da nije znala kamo da pogleda. Napokon se odlučila proviriti kroz prozor, iako je znala da takvo ponašanje nije primjereno.

Robert je šutio. Dobro je znao što se s njom događalo. Ako je osjećala djelić onog što je on osjećao, vrijeme koje je provela okrenuta prema prozoru bilo joj je potrebno da se pribere. Robert je bio otkriven njome.

Pokušavao je zaviriti u njezinu dušu, ali mu to nije polazilo za rukom. Ona je još uvijek imala zidove oko svojeg srca, a on je samome sebi obećavao da će se uistinu potruditi da ih sve sruši. Znao je da se treba naoružati strpljenjem, a žena poput nje zaslužila je sve strpljenje ovoga svijeta. Nitko se nikada nije mogao popeti na deseti kat bez dizala i stepenica, a on je znao da će napredovati polagano, stepenicu po stepenicu, ali ga to nije nimalo obeshrabrivalo. Sve što je lijepo, iziskivalo je vremena, a ono što će ga na kraju dočekati, bit će mu nagrada.

Nije ga zanimalo tko je ona, kao što ga nije zanimala ni njezina prošlost. Svatko ju je imao, pa tako i ona. Prihvatio ju je ovakvom kakva uistinu jest i nikada ne bi poželio da se promijeni. Ako joj treba vremena da se sabere, najmanje što je mogao učiniti bilo je da joj ga da. Iako je između njih vladala šutnja, nije im bilo nimalo neugodno, barem je Robert tako mislio.

Ann je promatrala kako se udaljavaju od grada, kako svjetlost nestaje, a sa svakim metrom koji ju je udaljivao iz toga napuštano mjesta, njezino je uzbuđenje raslo. Kad se taksu napokon zaustavio, Robert joj je pomogao da izađe. Dodir njegove ruke djelovao je na nju poput udara munje. Željela je povući ruku jer se osjeća tako ranjivom, ali to ipak nije učinila. Ni sama nije znala objasniti zašto, ali je njezina ruka ostala u njegovoj.

- Ovo sam mjesto otkrio samo nekoliko dana nakon što sam došao. Volim biti daleko od grada, od njegove buke i užurbanosti. Ovdje uvijek osjeti kako vrijeme stoji, ovo me mjesto podsjeća na domovinu, na mir koji sam tamo imao i koji sam zamijenio životom od kojega sam oduvijek zazirao. Ali, radim posao koji volim, a to ima svoju cijenu. Samim pristankom na to, dio svoje privatnosti stavljam pod lupu javnosti. To je ono što mi najviše smeta. Za sada sam anonimna, a kod mene u domovini i ne postoje zvijezde, barem ne ovakve kao ovdje. Svi znaju tko si, ali na to nitko ne obraća pozornost. Iako si slavan, imaš svoj život, a ovdje nije tako.

- Znam - bilo je jedino što je Ann uspjela reći. - Tu stranu najbolje poznajem. Ne znam zašto ljudi žele zadirati u tu intimu. Za neke postupke i ne treba tražiti objašnjenje jer ga nema. Svi mi imamo poriv da ono što najviše volimo zadržimo samo za sebe - govorila je Ann dok su išli prema restoranu.

Kad su ušli, Ann je bila iznenađena ugodnom atmosferom koja se tu osjećala. Nije to bilo jedno od onih blještavih mjesta koja su odisala luksuzom. Bio je to jednostavan restoran, skromna izgleda, s prigušenim svjetlima, ali je Ann odmah oduševio. S osmijehom je pogledala u Roberta.

- Ovdje je prekrasno - prošaputala je otkriveno.

- Slažem se. - Robert joj je pomogao da sjedne. - Vjerujem da nije blještavilo jedino što bi nas trebalo privući.

Volim istraživati, pronalaziti jednostavne i neuobičajene stvari - rekao je nakon što je sjeo.

- Ja nikako nisam jedna od onih jednostavnosti za kojima tragaš - rekla je prigušeno. - A ni moj život - upozorila ga je.

- Jesi. - Robert ju je pogledao u oči. - Katkad jednostavne stvari ostaju skrivene i trebamo se samo malo potruditi da ih otkrijemo. Svi smo mi jednostavni, ali to krijemo duboko u sebi, iza glamura i normi ponašanja koje su nam nametnute. Razlikuju li se tvoje želje od želja sasvim običnih i jednostavnih djevojaka? — upitao ju je -

Tog je trenutka došao konobar i oni su naručili aperitiv. Ann je to vrijeme iskoristila da bi razmislila o njegovu pitanju. Iako i kada je konobar otišao, šutjela je. Robert je znao postaviti pravo pitanje nad kojim se morala zamisliti, znao je reći i pravu riječ u pravom trenutku. Sve je to činilo tako jednostavno i zadivljujuće lagano da je stekla dojam da bi i najkompliciraniju situaciju prikazao jednostavno. To je mnogo govorilo o njemu, o pristupu koji je imao kada je riječ o ljudima o životu.

- Ne. Imamo iste snove - priznala mu je nakon kraćeg vremena.

- Nitko od nas nije nedodirljiv, niti bi se tako trebao ponašati. Svi smo isti, svi osjećamo, ali nas dijeli ono materijalno. To za mene nikada nije bilo mjerilo.

Možeš imati sve bogatstvo ovoga svijeta, ali te ja ne bih udostojao niti jednog pogleda da nisam siguran da zaslužuješ moju pažnju.

- Da - rekla je Ann kratko. - Ali ne razmišljaju svi ovako kao ti. Nitko ne bira obitelj u kojoj će biti rođen. Katkad smo žrtve predrasuda, pohlepe... – nabrajala je-

- Znam. Jasno mi je kakve dvojbe postoje u tebi. Tia mi je natuknula da si bila povrijeđena. Osjetio sam to onog trenutka kada sam te prvi put vidio. Tugu u oči ima nitko ne može sakriti. Dovoljan je bio samo jedan pogled da je vidim, da je osjetim.

- Da, bila sam tužna - priznala mu je.

Nakon toga mu je ispričala sve što se s njom dogodilo. Bilo je trenutaka kada se iskreno sramila svojih postupaka, sada je tek shvaćala kolika je bila naivna. Samo je željela voljeti i nadala se da će je Robert shvatiti. Tražila je tragove odbojnosti na njegovu licu, ali ih nije pronašla. Kada je završila, pogledala ga je u oči.

Očekivala je da će nešto reći, ali je on samo šutio. Je li pogriješila što mu je otvorila svoje srce? Je li bilo previše očekivati da je razumije? On sigurno nije imao problema kakvih je ona imala. Možda je samo razbila idealnu sliku koju je imao o njoj. Te su je misli bacale u nedoumicu, kao i njegova šutnja.

- Uistinu sam bila naivna - priznala mu je na kraju-

- Svi smo mi naivni u nekim razdobljima svoga života. Shvaćam što si željela, ali nisi imala sreću u njoj i na osobu koja bi te cijenila onako kako zaslužuješ - napokon je progovorio.

- Samo je želio moj novac - rekla je ogorčeno.

- Mogao bih mu biti zahvalan na tome. Da je bio malo pažljiviji, nikada te ne bih upoznao. Znaš u čemu je problem kod veza slavnih i anonimnih osoba? - Pogled njegovih prelijepih očiju ostavio ju je bez daha.

Ann je slegnula ramenima.

- Ima bezbroj primjera u kojima se slavni udaju ili žene s potpuno anonimnim osobama. To su čine najveće zvijezde. Ni u kojoj vezi ne mogu postojati dvije zvijezde, nego samo jedna, i to ona koja se blistati neprestano. Zašto lijepe žene izaberu ružne muškarce? - upitao ju je tiho.

Ann je opet slegnula ramenima. Nikada o tome nije razmišljala. Uvijek je mislila da se ljubav između njih jednostavno dogodila, a hoće li je Robert uvjeriti u suprotno? Bila je sigurna da hoće.

- Ne znam - odgovorila je na njegovo pitanje.

- Tako njihova raskošna ljepota dolazi do izražaja mnogo više nego da je pored njih lijep muškarac ili obrnuto. A i neko prokletstvo prati te veze. Kad anonimna osoba poželi biti veća zvijezda od one pored koje jest, dolazi do problema. Nitko ne voli živjeti u sjeni, jednom poželjiš izaći iz nje. Čini mi se da se i tebi to dogodilo.

Tvoj je bivši poželio biti ono što nije, ali na na in vrijedan prijezira. Kada je rije o novcu, ljudi uistinu ne prezaju ni od ega. Mogu samo pretpostaviti kako se osje aš. I upravo zbog toga sam ti strašno zahvalan na izlasku, na povjerenju koje si mi ukazala. Novac te ne bi trebao ograni avati, ve ti proširiti vidike i olakšati život. Nisu svi muškarci isti, ne vide svi samo brojke. Nekima srce ne zna ra unati. Stvoreni su da osje aju, a ne da zbrajaju.

- in mi se da si ti jedini muškarac koji tako razmišlja
- rekla je Ann.

- O ne, nisam - odmahnuo je Robert glavom. - Najve i je problem kod ljudi što su površni, ne vide ono što je skriveno u nama. Ne trude se dovoljno ili nisu motivirani. Možda ne znaju ili je neznanje samo izgovor za njihovo ponašanje. Volim promatrati ljude i volim vidjeti kada maske spadnu s njihovih lica. Glumci imaju te maske dok glume, ali ve ina ih ljudi nosi u svakodnevnom životu. U ljudima tražim jednostavnost, ali nerijetko odustanem ili nemam prigodu zaviriti ispod maske. Neki to ne žele pa bježe. Ljudi se boje voljeti, boje se pokazati da su ranjivi. Zbog toga u meni izazivaš divljenje. - Njegov dubok glas bio je najljepša glazba za njezine uši, a rije i su sav taj dojam samo uljepšavale.

- Divljenje? - Ann ga je pogledala s nerazumijevanjem.

- Da. - Robert je potvrdno klimnuo glavom.
- Kako mi se itko može diviti nakon što sazna istinu o meni? - Nije joj bilo jasno ili nešto nije pravilno shvatila.
- Ja i mnogi drugi - ustrajao je Robert u svojoj tvrdnji.
- Zašto? - kratko ga je upitala.
- Zato što se nisi prepustila samosažaljevanju, zato što si mi priznala istinu, a znam koliko ti je to bilo teško.
- Odgovor ju je iznenadio.
- Ali upravo sam to i radila u posljednjih nekoliko mjeseci. Sažaljevala sam samu sebe. Bila sam tako povrijeđena, bijesna, mrzila sam sebe.
- S pravom. - Robert je pokazao koliko je razumije.
- Nije lako pokloniti nekome srce. A kada ga poklonimo nekome tko to ne zaslužuje, to može postati naš osobni pakao.
- Oporavila sam se - rekla je sa sigurnošću u koju je osjeća u tom trenutku.
- Za to je ti trebati mnogo više vremena. U stanju sam vjerovati da si neke stvari shvatila i posložila ih onako kako treba, ali za oporavak treba nešto mnogo više. - Robert je to govorio iz vlastita iskustva.
- Ni on nije bio lišen razaranja. Svatko ih je imao u životu, ovakva ili onakva. Znao je da svako razaranja ima svoje faze, ali ozdravljenje je dolazilo mnogo kasnije

nego što smo željeli. Nije se moglo dogoditi preko noći, a ona je bila uvjerena da se to kod nje dogodilo. Rane su je sigurno manje boljele, ali je to bila tek jedna faza ozdravljenja, samo djeli koji je vodio k uspjehu.

- Ipak... osje am se sasvim drukčije nego što sam se osje ala u posljednje vrijeme. - Ann se udobnije namjestila na sjedalici.

- Možda sam ja razlog tomu - našalio se Robert.

Ann se nasmiješila. Pogledala je u njegovo prelijepo lice. Ono je bilo samo okvir iza kojeg se skrivala njegova lijepa unutrašnjost, a on se nije nimalo libio da pokaže koliko je osje ajan i jednostavan i koliko mu je stalo do tu ih osje aja.

- Možda. - Ann je prihvatila šalu, iako je znala da je istina ono što je Robert rekao.

Svaka rana trebala je melem, a on je o ito bio ono što joj je trebalo da bi ozdravila i prihvatila istinu onakvu kakva jest, bez imalo uljepšavanja, emu se žene ina e sklone.

11.

Sljede i su dani bili prekrasni. S Robertom je provodila sve više vremena, a on se, na njezino iznena enje, prema njoj ponašao kao sprema porculanskoj lutki. Bio je pažljiv, osje ala se kraj njega posebnom i jedinstvenom, ali joj je ipak nešto smetalo. Iako je pokazivao koliko mu je stalo do nje i nije se nimalo sramio svojih osje aja, ništa drugo nije poduzimao. To je Ann dovodilo u nedoumicu. Istina, bio je osvježenje u njezinu životu, bio je nešto što je željela svakako zadržati, ali koliko god joj se inilo da ga poznaje, stalno ju je iznena ivao ne im novim. Toliko su vremena provodili zajedno, a on je još nije poljubio. Po ela je sumnjati u sebe, u njegove osje aje, u sve. Bio je sušta suprotnost Samuelu, ni im nije ubrzavao njihovu vezu. Ipak, to nije odagnalo njezinu sumnju. Kako god razmišljala o njemu, shva ala je da je jednostavan, ali još

uvijek nije uspjela proniknuti u njegovu dušu, iako se silno trudila. Njegov odnos prema njoj bio je besprijekoran, ali... Mogao ju je barem poljubiti, mogao joj je tako pokazati da mu je stalo do nje. Trebala je razgovarati s nekim, trebala joj je podrška, a Tia je bila jedina koja joj je mogla dati pravi savjet.

Nazvala ju je i otišla k njoj. Tia je naprosto lebdjela. O ito se Paul potrudio da njihovoj ljubavi doda i nešto opipljivo, a da to nije bio razvod. Ili se prevarila, što je bilo moguće, poznavaju i Tiju.

- Sjedni - ponudila joj je Tia. - Ili da odemo na terasu? - upitala ju je uz osmijeh.

- I ovdje je sasvim dobro - tiho je rekla Ann.

Nakon što je donijela limunadu, Tia je sjela nasuprot Ann. Neko ju je vrijeme promatrala, a zatim je slegnula ramenima.

- eka - rekla je.

- Kad bih znala u rije i preto ito ono što mi se nalazi u srcu, bila bi ovo uistinu nevjerojatna priča, ali ne znam - Ann je uzdahnula.

- Nisi sretna? - Tia ju je pogledala u oči.

- Da, ali i ne - rekla je neodređeno Ann.

Tia ju je samo promatrala. eka je da sama ogoli dušu, ali je Ann odugovlačila.

- Nije me nikad ni poljubio - napokon je iz nje provalilo ono što ju je mučilo.

- To ne zna i da to ne želi - branila ga je Tia.
- Ni želju nije pokazao. - Ann je bila na rubu suza.
- Uopće mu se ne sviđam, ne voli me i ne znam što uopće radi sa mnom - jadala se.
- Što bi učinila da je već na prvom sastanku želio poljubac, možda čak i nešto više? - upitala ju je Tia.
- Odbila bih ga, naravno. Ne želim biti samo objekt želje - rekla je Ann povišenim glasom.
- Ne valja ako odmah navale, ne valja ako čekaju. Mislim da ni oni sami ne znaju kako bi se trebali ponašati.
- Mogao mi je barem pokazati da mu je stalo. - Annine su se oči napunile suzama.
- Svatko ima svoj način da to pokaže. - Tia je bila mnogo realnija od nje.
- Kada su riječi u pitanju, sve je savršeno. Njegovo ponašanje isto tako.
- Što bi ti uopće htjela? - Tiji nije bilo jasno.
- Htjela bih... - Ann se ugrizla za jezik.
- Robert je pažljiv. Zna da si bila povrijeđena, a njegovo ponašanje samo pokazuje koliko je njemu stalo do tebe. Budi strpljiva, a strpljenju se možeš naučiti od njega - Tia ju je molila. - I sama si se uvjerala koliko pogubno može biti kada nešto radiš naprečac. Ne zaboravi da je Robert živio u zemlji u kojoj ne vladaju ista pravila kao kod nas.
- Kad je došao ovamo, njegova su pravila prestala

vrijediti. - Ann je bila povrijeđena, a to nije ni skrivala.

- Može mijenjati zemlju, ali ne i sebe. Sigurna sam da to i ne želi. Ta različitost ga čini jedinstvenim. Ne razumijem te. Zar i ja nisam čekala mjesecima i još uvijek čekam.

- Da, ali ti si sigurna u Paulovu ljubav - napomenula je Ann.

- Nitko nikada ni u što nije siguran pa tako ni ja - rekla je Tia.

- Razvodi se od svoje supruge - podsjetila ju je Ann.

- Jednom bi mogao i od mene - rekla je Tia kruto.

- I ne pomišljaj na to. On te voli - uvjeralo ju je Ann.

- Da, znam. Ali nije li volio i svoju suprugu? Što je ljubav? Toliko sam puta sebi postavila to pitanje, ali ne znam odgovor. Možda samo osjeća strast prema meni, možda...

- O čemu sam došla po odgovore na svoja pitanja na krivo mjesto. - Ann ju je uhvatila za obje ruke. - Ja sam otklonila enje sumnje, ali ni ti nisi ništa bolja. Život valjda i ne može biti bez sumnji. Znam što bih trebala raditi, ali nemam hrabrosti za to. - Ann je pogledala Tiji u oči.

- Što? - Tijine su oči zaiskrile.

- Pokazati ti mu koliko mi je stalo - rekla je Ann u zanosu.

- Nemoj - rekla je Tia. - Dopusti mu da bude muškarac

u vezi. Ako ga zanimaju tvoji osje aji, prona i e na in da do e do njih. Opusti se i budi ono što jesi. O ito se boji da te ne povrijedi. Želi se razlikovati od Samuela, a to je nezahvalna uloga. Katkad i najbolji glumci ne znaju odigrati ulogu koju im život dodijeli. Vrijeme lije i rane, uvjerila si se u to, ali treba vremena i da bi se nekom vjerovalo. On samo pokušava zadobiti tvoje povjerenje, a to nije nimalo lako - upozorila ju je Tia.

- Koliko e mu vremena trebati za to? - Ann ni sama nije znala zašto je postavila to pitanje.

- Kamo ti se žuri? - Tia je povukla svoje ruke. - Ja ekam i ekala sam. Važno je kako se osje aš i ništa više.

- Mislim da ga volim - rekla je Ann, i sama zate ena tim priznanjem.

- Lako je voljeti nekoga koga ne poznaješ. Ali, daj si vremena - Tia ju je molila. - Ako je ljubav jednostrana, ona je samo vjesnik patnje. Taje ljubav još u pupoljku, a rascvjetat e se samo ako i tebe Robert voli. Daj mu vremena. Možda je i on zbunjen jednako kao ti. Ne možemo imati sve u jednom trenutku. Ljubav zna i i ispunjenje, zajedni ko ispunjenje, a toga nema bez povjerenja.

- Ipak sam o ajna, ali i sretna - Ann je prošaputala.

- Nisi samo o ajna, a to je ono što je najvažnije.

- Nisam samo o ajna - ponovila je Ann. - Zbunjena sam, potpuno zbunjena - rukom je prošla kroza svoju bujnu kosu.

- Lutaš, ali eš prona i put koji e ti pokazati gdje je sre a - tješila ju je Tia.

- Nadam se - rekla je Ann. - I ovo što se doga a pravo je udo. Prije nekoliko mjeseci mislila sam da nikoga više ne u voljeti, ali me život nau io da je sve mogu e. Njemu o ito nije stalo do mojeg novca - s nadom je izgovorila posljednje rije i.

- Nije novac sve u životu - uvjeravala ju je Tia.

- Ali ljubav jest - rekla je Ann u zanosu.

- Ljubav... - Tia je odmahнула rukom. - in mi se da samo tr imo za iluzijom koju smo stvorili od ljubavi. Voljeti bi trebalo biti sasvim jednostavno, ali je ljubav sve samo ne jednostavna. Ann, pri ekaj još neko vrijeme - molila ju je Tia.

- Zar mi išta drugo preostaje? - rekla je Ann.

- Kao ni meni. - Tia joj je pokazala da im je sudbina sli na.

Kad je otišla od Tije, Ann se nije nimalo bolje osje ala. Trebala je utjehu, ali ne od o ajnice kakva je i sama bila. Bila je u nedoumici. Kako utjecati na stanje u kojem se nalazila? Željela je zagrljaj, poljubac, utjehu, a dobivala je samo rije i i pažnju. Samo? Zapravo je dobivala mnogo više nego što je ikada imala, ali su njezini apetiti rasli. U ljubavi se osje aji ne daju na kapaljku, a Robert se upravo

tako ponašao. Treba iskreno porazgovarati s njim, onako kako ju je on uio. Samo da uhvati pravi trenutak i postavi pravo pitanje i sve će se razjasniti.

Jedva je čekala da ga ponovno vidi. Dan u kojemu ga nije vidjela za nju nije imao smisla. Samo je željela biti s njim i bila je silno nestrpljiva. Robert je bio tako taktičan. Znao je kako osvojiti ženu, kako se prema njoj ponašati kao da je jedina na svijetu. Katkad ju je njegovo ponašanje dovodilo u nedoumicu. U jednom je trenutku mislila da je samo pitanje vremena kada će joj izjaviti ljubav, u drugom bi joj se činilo da je miljama daleko od nje. Koliko god se trudila da ga upozna, nekako joj je stalno izmicao. Bio je pravi džentlmen, uvijek je nju stavljao na prvo mjesto i u njegovu se društvu uistinu osjećala posebnom. Što ju je zapravo muškaro? Još uvijek nije uspijevala suzbiti silnu želju da bude voljena, da joj netko da cijeloga sebe, a taj je osjećaj samo prenosila s jedne osobe na drugu. To ništa nije govorilo o Robertu, već o njoj i o njezinoj nesigurnosti. Najprije je sve radila da zadrži Samuelovu ljubav, a sada? Sve je bilo potpuno drukčije, a ipak je bilo sličnosti. Možda je razlog tome što svi želimo ono što nemamo. Ona nije imala ljubav, a silno ju je željela, Samuel nije imao novac pa je sve učinio da do njega dođe. Toliko se misli rojilo u njezinoj glavi da je pokušala osjećati laganu glavobolju. Trebala je biti sretna, opuštena, a ona je

u odnosu s Robertom, koji je bio najbolji dosad, pronalazila bezbroj mana. Nije mogla imati odmah sve. Trebala je biti strpljiva, a je li bila? Ne, nije. Najgore je od svega bilo to što je sumnjala. Ta ju je sumnja izjedala, uništavala iznutra, a nije znala kako da se nosi s tim. Mnogo toga joj nije bilo jasno. Robert je pokazivao sve znakove zaljubljenosti, ali je nijedanput nije poljubio. Naravno da sumnja. A koja žena ne bi posumnjala?

Kad je sutradan vidjela Roberta, bila je izrazito tiha. On se silno trudio da je uvuče u razgovor, ali bezuspješno.

- Nešto te mu i? - upitao ju je nakon nekoliko takvih pokušaja.

- Konkretno ne, ali bih ti voljela postaviti nekoliko pitanja - odlučila je pokrenuti temu koje se bojala.

Znala je da svojim ponašanjem može uništiti sve što je bilo između njih, ali je čak i najgora istina bolja od neizvjesnosti.

- Nemam ništa protiv - rekao je Robert uz širok osmijeh.

U njegovim očima nije bilo ni straha ni nedoumice. Bio je potpuno opušten i spreman na sve, što je svojim izrazom lica i pokazivao. Tražila je bilo kakve znakove neodlučnosti, ali je vidjela samo blag pogled, iskećivanje i potpunu bezbrižnost.

- Voljela bih znati kamo smjera ovo naše druženje?

- Prvo pitanje u nizu bilo je postavljeno i više nije bilo uzmaka, ak da je to željela.

Robert ju je pogledao. Nije bio nimalo iznena en.

- Zar nisi željela samo druženje? - upitao ju je blago -

Ann se našla u neprilici. To je bila istina, ali je ona s vremenom promijenila mišljenje.

- Da, ali... - Ann mu je željela objasniti, ali je na vrijeme zastala.

A što da kaže? Sigurno ne ono što je osje ala. Prema njemu je gajila cijelu paletu osje aja koji su bili mnogo dublji od onih koje je imala prema Samuelu. S Robertom je bila opuštena, nije se gr evito borila za njegove osje aje, niti je imala potrebu kupovati njegovu pažnju. Ono što se s njom doga alo ni sebi nije znala objasniti.

Robert ju je promatrao. Znao je o emu razmišlja. Ovo nije bila njegova taktika, previše mu je bilo stalo do nje da bi riskirao da je izgubi. Jasno joj je pokazivao koliko mu zna i, ali nije ju požurivao. Znao je da je može izgubiti zbog samo jednog pogrešnog koraka, postupka ili rije i. Bila je osjetljiva, ranjiva, a on je želio biti uz nju kada jednog dana njezine rane po nu zacjeljivati.

- Što ti želiš? - Ann se ipak odvažila upitati ga.

Robert ove o i zasjale su posebnim sjajem. Ako ga je željela uvu i u stupicu, to joj ne e po i za rukom. Iako

su bili odrasli, ponašali su se kao malena djeca. Njihovo nadmetanje bilo je jedva uo ljivo, ali je postojalo.

- Ne znam - neodre eno je rekao.

- Mislila sam da želiš da...

- Želim - prekinuo ju je. - Želim mnogo toga, ali se ne usu ujem. Spreman sam ekati koliko treba i nadam se da u do ekati trenutak kada eš biti spremna pripasti mi potpuno i zauvijek - rekao je polako.

Ann je ostala bez daha. Bojala se da nije dobro shvatila njegove rije i.

- Spreмна sam na mnogo više od onoga što ti tražiš od mene - ipak je odgovorila onako kako se osje ala.

- Ann! - Robert ju je uhvatio za ruku.

Nježno je milovao njezine prste. Razmišljao je o njezinim rije ima. Znao je da je spremna na mnogo više od obi nog druženja, ali se on nikada time ne bi mogao zadovoljiti. On je želio biti voljen, ali ne pod svaku cijenu i ne samo djelomi no. Vjerovao je da je ona to ve shvatila, ali o ito nisu jednako razmišljali.

- Da? - prošaputala je Ann.

- Još uvijek nisi spremna na ono za što misliš da jesi. Ti to samo želiš, ali tvoje srce ne e sudjelovati u tome. Možda ti je moje ponašanje udno, ali kakav bih ja to bio ovjek ako bih te na bilo koji na in prisiljavao da mi daš srce koje je još uvijek ranjeno? Ne, to nikada ne bih u inio. Nakon razo aranja, želiš se uvjeriti da postoji sre a i ja to shva am. Ali ja želim tvoje srce cijelo, ne ranjeno.

Naš odnos i nije tako udan kao što ga doživljavaš. Samo želim napredovati korak po korak i mislim da mi to uspijeva. Ti si prelijepa, neodoljiva i svaki trenutak s tobom za mene je poseban. Znaš li koliko ulažem truda i koliko se borim protiv sebe da bih ti odolio? Najteže je kontrolirati se kada je ljubav u pitanju, ali to je nužno. Ništa ne bih dobio ako bih posjedovao samo tvoje tijelo. Ja ga ne želim tako. Jednom kada budeš spremna, dat eš mi se tijelom i srcem. Ja želim sve ili ništa. Znaš li koliko su jaki moji osje aji? Bojim se da ne znaš i da toga nisi svjesna. Da jesi, ne bi me to pitala. Samo je uvijek koji previše voli spreman na ovakva odricanja. - Glas mu je postao sve tiši, jedva ujan i razumljiv.

Ann ga je slušala s nevjericom. Nikada nije tako razmišljala. Nepisana pravila znali su svi iz njihova društva. To, naravno, nije zna ilo da je sklona avanturama, ali nije htjela ni godinama ekati na ono što je željela. Prema njegovim rije ima shvatila je da je voli. Ili su to opet bile samo rije i? Vjerovala mu je, ali sa zadržkom.

- Koliko god se trudila, ne shva am tvoje ponašanje
- priznala mu je.

- Ako samo želiš avanturu... - Robert je s oklijevanjem rekao. - Ja nisam ta osoba. Avanture me ne privla e. Moja je ljestvica po kojoj vrednujem ljude druk ija. Volim zaviriti u ne iju nutrinu, to sam ti bezbroj puta rekao.

Avanture su dobre za tijelo, ali ne i za srce. Srce pritom ostaje prazno. Tako se osjeća nakon svake avanture. Ja sam u potrazi za nekim i nekim. Imam dovoljno godina i dovoljno životnog iskustva da znam što želim. I pokušavam pronaći i najbolji način da svoje želje ostvarim. Za mene ne postoji nemoguće jer ne odustajem nakon prve prepreke. A dvojbe zanemarujem. Naučio sam da se ljepota pronalazi ondje gdje je najmanje očekujemo. Pokušaj sebi predložiti zapuštenu livadu... - zastao je i pogledao je.

Njegov je pogled isijavao njoj do tada nepoznate osjećaje, nadu koja se zrcalila u njima.

Ann je zatvorila oči, kao što joj je savjetovao. Pokušala je zamisliti napuštenu livadu. Jasno je vidjela tu sliku pred sobom.

- Sva ta trava raslinje, sve raste slobodno, bez kontrole. Da prošleš pored takve livade, okrenula bi pogled. Ne bi te se nimalo dojmila. A znaš li što bih ja učinio?

- upitao ju je tiho.

- Što? - Ann je otvorila oči.

- Zastao bih pored nje. Zagazio bih u tu zapuštenost i potražio cvijetak. I znam da bih ga pronašao. Bio bi ondje gdje ga nitko ne očekuje, možda nitko osim mene. Tako je i s ljudima. U zapuštenim srcima uvijek postoji cvijetak, treba ga samo pronaći. Ne kažem da svima trebamo vjerovati, to bi bilo suludo, ali u nekim ljudima postoji

cvijetak. Kod tebe sam ponašao cijeli buket najljepšeg cvije a - s oduševljenjem je rekao.

Ann je osjetila laganu nelagodu. Željela je odgovor na sasvim jednostavno pitanje, a on joj je slikovito opisao sve što želi, ali ipak nije znala gdje je njezino mjesto u njegovu životu. Koliko je shvatila, tražio je ljepotu duše u njoj, a u tome svome nastojanju da prona e ono što bi ve ina ljudi previdjela, kao da je zaboravio na ono osnovno. Pored njega je bila žena, a ne buket cvije a kojemu bi se trebao diviti.

- S tim bih trebala biti zadovoljna? - upitala ga je kruto.

- Možda - neodre eno je odgovorio. - Meni se nikamo ne žuri. To s tobom o ito nije slu aj. Ja možda ispadam iz okvira muškaraca kakve si upoznala, ali ja tu ništa ne mogu. Meni se nikamo ne žuri - ponovio je -

- To je o ito - rekla je Ann ljutito.

- U emu je problem? - pitao je Robert.

- Problem je u meni, u tebi, ne znam. - Prvi je put pred njim pokazala ljutnju, a ta je ljutnja bila posljedica njezine nesigurnosti.

- Rekao sam ti da se nikada ne bih mogao zadovoljiti s malim, a to sam i mislio. Sve dok prošlost ne ostaviš iza sebe, ne možeš krenuti u budu nost - rekao je suho.

- To sam i u inila - Ann mu je objašnjavala.

- Ne, nisi. - Robert je odmahnuo glavom. - Sebe možda i možeš zavaravati, ali ne i mene. Nisi još preboljela Samuela. Misliš da jesi, ali te mnogo toga odaje. Kad ti se pokušam približiti, preplavi te strah. Ne želim to.

- Da, ali se ponašaš kao da ni mene ne želiš. - Ann je bila povrije ena.

- To nije istina. Ostavljam ti vremena.

- Vremena? Zar se ljubav ne lije i ljubavlju? — uistinu je htjela izvesti na istac njihov odnos, a on joj nije nimalo olakšavao.

- Kad bih sada s tobom poželio voditi ljubav, bi li bila spremna na to? - Promatrao je svaku promjenu na njezinu licu.

Ann je zastala. Mislila je da e sve i i polagano i doista nije znala što bi u inila da je on to poželio.

- Ne znam - iskreno je priznala.

- Vidiš, nisi sigurna. Ja to ne želim. Ne mogu se tako ponašati prema tebi. Pomo i u ti da se oporaviš, da zaboraviš prošlost, a onda se nadam da u napokon dobiti ono što želim. Možda bi najbolje bilo da se ne vidimo nekoliko dana. Siguran sam da e ti to pomo i da se pribereš. ovjek u samo i donosi najbolje odluke, a odluka koja je pred tobom životno je važna.

Kad su se te ve eri rastali, Ann je bila silno razo arana. Željela je sve ono što su i ostale djevojke željele, tek pokoji poljubac, ali... To je izazvalo u njoj veliku nesigurnost.

Istina, govorio je lijepo, ali te su riječi imale i nisu imale smisla. Davao joj je vremena da se pomiri s prošlost, ali zar ona to već nije učinila? Ni sama više nije znala. Još uvijek ju je boljela pomisao da je sa Samuelom bila naivna kao maleno dijete, ali činilo joj se da je još naivnija sada s Robertom. Znala je da mu je ugodno u njezinu društvu, kao što je njoj bilo u njegovu. Ali što je on zapravo želio od nje? Neizvjesnost ju je razarala iznutra. Onaj buket cvijeća koji je on u njoj vidio, venuo je. Umjesto da raste i cvjeta, da mu osjećaji daju onu ljepotu i posebnost kakvu je imao svaki cvijetak, to se nije dogodilo.

U idućih nekoliko dana Ann spoznala da je Robert bio u pravu. Ponašala se nezrelo, ali to nije opravdavalo njegove postupke. Koliko ga je puta poželjela poljubiti? Bezbroj, jedva je odolijevala tom porivu. A on se ponašao kao da je pored njega drvo, a ne prelijepa djevojka. Nešto tu nije bilo u redu, a njoj je bila potrebna jasnoća u odnosima. Dvojbe su je uništavale, nesigurnost ju je svu obuzela. Možda je on imao drukčiji pristup ženama, ipak kako je uspio tako vladati sobom ako mu je bilo stalo do nje? U njoj je sve gorjelo od osjećaja, a Robert kao da se trudio ugasiti taj plamen.

Sada je već mislila da se njihov odnos neće razviti u vezu. Koliko god željela da sve bude drukčije, ipak je trebala pogledati istinu u oči. Obito nešto s njom nije bilo u redu.

Da, bila je lijepa. Privlačila je pažnju mnogih muškaraca, ali ne i onih koje je ona željela. Tijelo joj nikada nije bilo vitkije i nikada se nije osjećala ženstvenije. Ali to je nije ispunjavalo. U svojoj želji da pronađe ljubav svojeg života kao da nimalo nije napredovala. Nije imala sreću, i to je bio jedini odgovor. Jednom će preboljeti sve ovo što je nosila u sebi. Nadala se da će se ta bol pretvoriti u ljubav i da će biti jednako velika kao ona o kakvoj je sanjala.

Dani koje je provela bez Roberta bili su veoma dugi. Potiskivala je želju da mu se javi. Htjela je da on napravi prvi korak, da pokaže da mu je stalo, ali on čak nije ni nazvao. Već se pokušala miriti s tim da je druženje s njim tek prošlost, kad ju je dočekao poslije posla.

- Ann!

Trgnula se kada ga je vidjela. Nalazio se na mjestu na kojem ga nije očekivala, zapravo ga uopće nije očekivala. Okrenula se prema njemu. Osmijeh na njegovu licu dovoljno je govorio. Sreća je zračila iz njega, ali što je njoj to trebalo znati? Bila je to tek kapljica za buket njezina cvijeća, a njemu je trebalo mnogo više da bi zablistao ljepotom koja se od njega očekivala.

- Nedostajala si mi - prošaputao je kada joj se približio.

Ann nije progovorila ni riječi. Nije bila sposobna za to. Knedla joj je zapela u grlu. Bila je iznenađena, zatečena, a sve se to ocrtavalo na njezinu licu.

Raširio je ruke i ona mu je poletjela u zagrljaj. Što god da poželi od nje, dobit će, pomislila je u sebi. Nikada se nije osjećala toliko sigurnom kao u ovom trenutku.

- Silno si mi nedostajala - ponovio je Robert.

- I ti meni - jedva je prošaputala.

Bila je pod dojmom silnih emocija.

- Idemo odavde. - Robert ju je uhvatio za ruku.

Ann nije pitala kamo idu niti joj je to bilo važno. Bila je s njim, a to je potisnulo sve drugo. Kad su sjeli u njegov automobil, za ušeno ga je pogledala.

- Ništa ne pitaj - zamolio ju je.

- U redu - složila se, iako je sve u njoj bujalo od radoznalosti.

inilo joj se da su se satima vozili. Izišli su izvan grada i ostavili ga daleko iza sebe. Kad je Robert stao, Ann još uvijek nije shvatila što želi. Pomogao joj je da iziđe, neprestano je držao je za ruku. Tek kada je vidjela zapuštenu livadu, osmijeh je zatitrao na njezinim usnama.

- Jasno ti je što ti želim pokazati - nasmiješio joj se.

- Da - potvrdno je kimnula glavom.

Osjećaj olakšanja smjenjivao se s osjećajem napetosti. Znala je da su pred njima trenuci u kojima će se donijeti odluka za cijeli život. Poveo ju je prema livadi. Trava je bila visoka, ponegdje i suha, ali njemu to nimalo nije smetalo. Pažljivo je promatrao sve oko sebe.

- Pogledaj! - Sagnuo se i ubrao cvijetak kakva ona

još nikada nije vidjela. - O tome sam ti govorio. Ovjek treba znati gledati oko sebe.

Neko je vrijeme promatrao cvijet, a zatim joj ga je dao.

- Od bezbroj žena, ti si ona posebna, kao što je poseban i ovaj cvijetak. Druge žene za mene ne postoje. Tebe sam tražio u pustinji svojeg života i pronašao te. Možda me nisi shvatila, ali ti ne zamjeram na tome. Željela si poljubac, dokaz da mi je stalo, a ja sam ti to neprestano nudio. Dobivala si poljubac mojih osjeaja, mojeg srca, ali to nisi primjeivala. Tjelesni dodir treba nastupiti kada osvojim tvoju dušu. Mnogi muškarci rade obrnuto, osvoje tijelo, a dušu nikada.

Ann je šutjela. Svaka riječ bila bi suvišna. Pokušala je nazrijeti bilo kakvu misao izmeću emocija koje su je svladale, ali nije uspijevala.

- Udan pristup - napokon je rekla ono što je iskreno mislila.

- Ali siguran - prošaputao je Robert.

Uzeo joj je cvijet iz ruke i stavio u kosu.

- S tobom sam želio biti siguran. Nisam te želio izgubiti zbog požude koju sam osjećao. Njome sam mogao vladati, iako je bilo teško, graničilo se s nemogućim, ali sam uspio. Želio sam tebe, cijelu tebe. Želio sam cvijetak, a morao sam paziti da te ne udaljim od sebe, da te ne izgubim. Ne bih to podnio. Od trenutka kada sam te ugledao, pokrenula si u meni sve emocije. Osvojila si me samo jednim pogledom, ali sam skupljao hrabrost da ti pristupim,

pogotovo nakon upozorenja koje sam dobio od Tije. Bojao sam se da ne prenaglim. Nisam te poljubio, ali ne zato što nisam želio. Upravo suprotno. Želio sam ti pokazati da nisu svi muškarci isti i da mi nije važno ništa osim tebe. Nakon svega, suludo je bilo o ekivati da eš me voljeti. Želio sam da me upoznaš, a onda... - zamišljeno je zastao.

Pogledao ju je pun iš ekivanja.

- Onda? - poticala ga je.

- Onda bih te poljubio. - Robert se nasmiješio.

- Samo to? - Ann se nije mogla na uditi.

- Za po etak - uvjeravao ju je.

Obuhvatio je njezino lice rukama i zaronio u dubinu njezinih o iju. Oklijevao je, ali je osjetio da je upravo do ekao trenutak o kojem je mjesecima maštao. Gledao je njezinu reakciju, snen pogled i sre u na njezinu licu, ali i mnogo toga što u tom trenutku nije znao objasniti.

Privukao ju je bliže sebi. Osjetio je kako ga osje aji preplavljuju, kako ljubav ispunjava njegovo srce i koliko god je nekad mislio da je tolika povezanost nemogu a, život ga je primorao da to mišljenje promijeni, na svoju sre u.

Kad je napokon dotaknuo njezine usne, osjetio je kako se Ann opušta, kako mu nudi ne samo usne, ne samo tijelo, ve i cijelu sebe. Bio je to trenutak u kojem su oboje shvatili da pripadaju jedno drugom i nadali se da e to biti zauvijek.

12.

Dvije godine poslije, Robert se spremao na put. Bio je jako uzbuđen. Iz domovine je otišao sam, ali se ne vraća sam. Ostvario je sve svoje snove, čak i mnogo više nego što se usuđivao nadati. U Hollywoodu je dobio glavnu ulogu, ali i u Anninu životu, a to se nije dalo usporediti ni s kim. Bio je sretan, sretan, ali ta riječ, ma koliko je ponavljao nije mogla opisati ono što je osjećao. Pogledao je prema Ann. I ona je bila uzbuđena zbog puta koji je bio pred njima. Još se uvijek nije mogao naviknuti na to da su njih dvoje svoju ljubav okrunili brakom. Svako se jutro budio pomalo u strahu da je ne izađe i kraj sebe i da ništa ne može biti kao što je bilo. Ali ona je bila uz njega. Nakon filma koji je snimio s Tijom, dobio je još neke uloge, ali su mu one sada postale sporedne u životu. Sretnom čovjeku ne treba puno pa je i

njemu sada važan bio njegov život. Ulogu u filmu bi odigrao, i to je bilo sve, a ulogu koju je imao u njezinu životu, igrat e do smrti.

- Mislim da sam gotova. - Ann se pojavila na vratima. - Za nekoliko sati emo biti u avionu. Toliko sam uzbu ena, jedva ekam vidjeti tvoje rodno mjesto. - Prišla mu je sa osmijehom na usnama.

- Prema Hollywoodu, moj e ti grad izgledati kao biser s finom patinom vremena. Ne znam što o ekuješ, ali znam da se ne eš разо arati. - Robert ju je privukao u zagrljaj.

- ak i kada bi me odveo na pustu livadu, bila bih sretna s tobom - rekla je Ann mazno. - Volim te. Kažu da uvijek treba upoznati bol da bi shvatio pravi smisao sre e.

- Boljelo te što te dugo nisam poljubio? - našalio se.

- Ne. - Ann se ponovno nasmiješila. - Nadoknadio si to. Za svoju si grešku kažnjen. Mislila sam da sa mnom nešto nije u redu i da nisam dovoljno privla na, ali... - pogledala ga je vragolasto.

- Bila si i previše privla na. - Robert ju je strastveno poljubio.

- To znam sada, ali onda nisam znala. Lutala sam u neizvjesnosti, sve nesigurnija.

- A ja sam je samo ospješivao svojim ponašanjem?

- Robert ju je odmaknuo od sebe.

- Imao si pristup koji nikako nisam razumjela.

Tvrdio si da me voliš, a ponašao se kao da ne postojim. Od tebe sam dobivala samo rije i, a...

- Dobivala si više nego je ikada ijedna žena dobila.
- Tada to nisam znala - priznala mu je.
- A sada? - Robert ju je izazivao.
- Sada? - privila se uz njega.
- Katkad mi nedostaju rije i koje si mi onda govorio.

ini mi se da su one postale manje važne od djela, a to mi zna i zasmetati - pretvarala se da je ozbiljna.

- Drago mi je što si pristala po i sa mnom u moju domovinu. Tamo... – Robertov je pogled odlutao. - Tamo je ostao dio mene. Tamo su moji prijatelji, tamo se osje am kao dok sam pored tebe. A kada se na istomu mjestu na u dvije najvažnije stvari u mojem životu...

- pogledao je negdje kroz nju. - Povratak ne bi bio ovoliko lijep da ti nisi pored mene - priznao joj je.

Annine su se o i napunile suzama.

- Niti bi meni život bio ovoliko lijep da nisam tebe upoznala - priznala mu je. - Imao si pravo kada si rekao da treba najprije osvojiti dušu. To nikomu nije uspjelo kao tebi. Uvjerio si me da nijedan rizik nije velik kada je rije o ljubavi, da smo za strpljivost uvijek nagra eni, a Tia i Paul su najbolji dokaz da je to tako, naravno, osim nas. Uistinu se radujem što je i kod njih ljubav pobijedila sve prepreke.

- To se uvijek dogodi - Robert joj je napomenuo.
- Mislila sam da nikada više nikomu ne u vjerovati
- zamišljeno je rekla.

- I u tome sam te razuvjerio. Vjeruješ mi toliko da si pristala po i sa mnom u moju domovinu. Mora da imaš veliko povjerenje u mene - izazivao ju je Robert.

- Uvijek se mogu vratiti - uzvratila mu je istom mjerom.

- Ali ne bez mene. - Robertovo je lice postalo ozbiljno.

- To nisam ni namjeravala. - Kamo bih pošla bez svoje duše? Ona pripada tebi, naše je zajedništvo vječno - priznala mu je.

Iduće dana, kada je avion dodirnuo pistu, Robert je osjetio veliko uzbuđenje - vratio se u svoju domovinu nakon dugo vremena. I nije samo to bilo u pitanju. Vrao se kao sasvim drukčija osoba, vrao se sa svojom ljubavi, sa ženom koju je volio više od ikoga na svijetu. Znao je da će ga Antonio dočekati na aerodromu i zbilja se radovao susretu s njim. Očekivao je da će ga zadirkivati zbog njegove ljubavi prema Ann, a ne tako davno sumnjao je da je moguće sve žene zamijeniti samo jednom, a ne osjetiti se zakinuto.

Prošavši kontrolu na izlazu, ugledao je Antonijevu krupnu pojavu. Čudan osjećaj prožeo mu je cijelo tijelo. Jedva je suspregnuo suze.

Dok je išao prema Antoniju, nije ispuštao Anninu ruku iz svoje. Susret izme u njih dvojice bio je dirljiv. Robert je shvatio koliko mu je nedostajao prijatelj i njegova potpora koju je imao od najranijeg djetinjstva.

Kad se odvojio od njega, pogledao ga je s osmijehom.

- Ovo je Ann, moja supruga - shvatio je u tom trenutku da ih nije ni upoznao.

Emocije su bile mnogo ja e od svega u tom trenutku. Antonio joj je srda no pružio ruku. Robert je znao da mu nijedna pojedinost nije promakla.

- Kakav je osje aj sve žene zamijeniti samo jednom?
- pitao ga je, a Robert je znao da taj susret ne e pro i bez njegova peckanja.

- Tebi je to dobro poznato - uzvratio mu je.

- Uvijek nam se dogodi ono što mislimo da nikada ne e. Drago mi je što te je život ugodno iznenadio. Kada sretnoš ženu svojeg života, ne misliš na licemjerje, na propale brakove, nego na sre u kojem te ispunja njezina prisutnost.

- U pravu si - složio se Robert.

Dok su se vozili prema gradu, Robert je bio šutljiv. Prolazio je kroz poznat krajolik, a to je u njemu budilo bezbroj uspomena. Bio je sretan, potpuno sretan, svaka stanica njegova tijela svjedo ila je o tome. vrsto je držao Ann za ruku. Volio ju je osjetiti pored sebe, volio je da ga njezin dodir uvjeri da ne sanja.

Ako ljubav donosi ispunjenje, on je bio potpuno ispunjen. Ni u jednom trenutku nije pomislio na njezino bogatstvo. Ono mu nije bilo nimalo važno. Ona je bila bogata osje ajima koje je gajila prema njemu, a to mu je bilo najvažnije. Ann mu je lagano stisnula ruku. Robert ju je pogledao u oči. Bio je tako sretan, a nadao se da će zauvijek biti uz nju. Ništa više od života nije mogao poželjeti. Imao je sve, mnogo više nego što je ikada pomislio da bi mogao imati.

Živjeti s ljubavlju svojeg života i dijeliti s tom osobom dobro i zlo, najljepši je osjećaj koje živo biće može pojmiti. A on je Ann volio više od ikoga na svijetu. U njezinu je ljubav bio potpuno siguran, kao što je bio siguran da će njegov povratak u domovinu biti mnogo ljepši zbog toga što je ona bila s njim i što se radovala zajedno s njim.

Voljenu osobu u životu sretnom bio je poseban osjećaj, a on će se cijeli život truditi da to ne zaboravi. Sve je žene zamijenio jednom i trudio se da ispuni sve njezine snove, kao što je i ona ispunila njegove, i vjerovao je da će zajedno sanjati zauvijek, do kraja života.

Kraj